Verificaţi-vă cunoştinţele

Fluvii

1) Care este fluviul în a cărui luncă au fost efectuate cele mai vechi lucrări de irigaţie?

2) Pe malurile cărui fluviu şi-a petrecut copilăria cunoscutul scriitor american Mark Twain (1835-1910)?

3) Cine a pictat tabloul „Edecarii de pe Volga"?

4) Cine a compus cunoscutul vals „Valurile Dunării"?

5) Cui aparţine regia filmului „Fluviul", realizat în 1951?

Răspunsurile din numărul trecut

1) La vârsta de numai 10 luni, Herakles ucide doi şerpi uriaşi, doi balauri, trimişi de Hera să-l ucidă. 2) Tabloul „Băiatul şi câinele" este creaţia pictorului sevillan Bartolomé Esteban Murillo (1618-1682). 3) Muzica operei „Copilul şi vrăjitoriile" aparţine compozitorului francez Maurice Ravel (1875-1937). 4) Drama „Cruciada copiilor" a fost scrisă de Lucian Blaga (1895-1961). 5) Filmul „Copiii paradisului" a fost realizat în 1945 de regizorul francez Marcel Carné (1909-1996).

Posta cititorilor

Cu toate că gradul de dificultate al întrebărilor noastre nu a fost prea ridicat, am primit puţine scrisori cu cinci răspunsuri corecte. Acestea au aparţinut *Mariei Vicol* – Craiova şi *Liana Bitulescu* –Târgu-Jiu. De obicei, cititoarele obţin un avans considerabil faţă de cititori.

Sorin Craciun – Bucureşti. Răspunsurile dumneavoastră au fost, de asemenea, corecte, dar noi nu putem oferi un număr atât de mare de amănunte din cauza spaţiului redus al rubricii. *(Irina Stoica)*

Umor

Un barbat cu o sticla de bautura în buzunar cade noaptea pe strada. Pipăindu-şi genunchiul simte o uşoară umezeala şi exclama înnebunit:

- Sper să fie sânge!

Chelner, cum îţi explici că într-un interval de o ora a trebuit să comand de trei ori o porţie de sarmale?

- Probabil sunteţi teribil de flămând, domnule!

Daţi-mi vă rog trei cutii cu detergent de rufe pentru nevastă-mea!

- Regret, domnule, dar noi nu practicăm schimbul în natură!

Te strig de o oră şi te faci că nu mă auzi, îi reproşează un băiat prietenului de joacă. Ce-o să te faci cu felul ăsta al tău în viaţă?

- Chelner, bineînţeles!

Când m-am însurat nevastă-mea n-avea habar să gătească!

- Şi acum?

- O, acum pregăteşte nişte cuburi de gheaţă că ţi se topesc în gură!

Perspicacitate

CÂTE DOUĂ!

În acest desen figurează de câte două ori câteva din obiectele expuse. Ştiţi care?

Două baloane, două vase cu flori, două linguriţe, două bete de baseball, două păpuşi, două trotinete, două patine cu rotiţe.

Ştiaţi că...

◆ *...în afară de duzii cultivaţi pentru frunze şi fructe există şi specii decorative, cultivate în parcuri şi grădini? Foarte apreciate în acest sens sunt Morus alba var. pendula, cu coroana pletoasă şi Morus nigra var. Globosa cu coroana ca o sferă turtită.*

◆ *...primul tratat de geologie aparţine preotului iezuit german Athanasius Kircher (1601-1680)? El a fost, în acelaşi timp matematician, fizician, astronom şi orientalist.*

Oda Soarelui

Integramă de MARIAN MINCULESCU

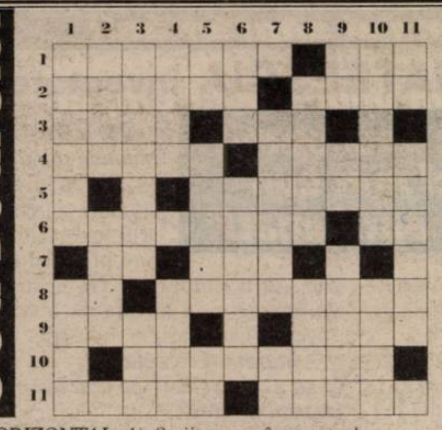

ORIZONTAL: 1) Scriitor român, autorul vol. pentru copii şi tineret „Împărăţia Soarelui" (1910-1965; Eusebiu) - Aici răsare Soarele. 2) Om de cultură (1788-1869), autorul fabulei „Soarele şi negura" (Gheorghe) - Poet contemporan ce a publicat în 1961 vol. de poezie „Soarele calm" (Gellu). 3) Şpaga - „Soarele...", lucrare pentru voce şi orchestră a compozitorului francez Pierre Boulez (sg. nom.). 4) Titlu purtat de membrii Camerei Lorzilor din Anglia (pl.) - Zeiţa babiloniana, sora zeului solar Shamash. 5) Rufe puse la Soare. 6) O zi cu Soare - O floare albastră. 7) Uniunea Europeană - Acopera Soarele. 8) Alphonse Daudet - Artagoşi. 9) Au realizat sanctuarul de la Sarmizegetusa, care avea rolul unui calendar solar - Poet (înv.). 10) Adoratoare ale zeului Ra. 11) „...Soarelui", vol. al scriitorului austriac Herbert Zand (pl. neart.) - „Soarele de...", vol. de poezii din creaţia scriitorului american Coutee Cullen.

VERTICAL: 1) „...Soarelui", vol. de reportaje al poetei Florenţa Albu (pl. neart.) - Rămas bun! 2) Continent al cărui nume provine din cuvântul asirian „asu", care înseamnă „pământul răsăritului" - Goală la Soare. 3) Autorul pânzei „Doamna cu umbrelă de soare" (Henri; 1869-1954) - Curtea permanentă de arbitraj, cu sediul la Haga. 4) Fiul lui Dedal, ale cărui aripi din ceară s-au topit la apropierea de Soare - Râu în Elveţia, afluent al Rinului. 5) Lucian Horea - „...când e soare", vol. de schiţe (1966) al prozatorului Iulian Neacşu - Bie! 6) Aceea (pop.) - Precursor al renaşterii italiene în pictură, cu un deosebit cult al Soarelui, observat şi în decoraţia faţadelor pentru Campanila de la Catedrala Santa Maria del Fiore din Florenţa, unde a lucrat ca maestru zidar (di Bandone; 1266-1337). 7) „...de Soare", poem din lirica poetului mexican Octavio Paz - Răsărită în cele din urmă! 8) Poet contemporan (Nicolae) din opera căruia am ales poezia „Dimineţi de vară" - Iar din a acestui pictor (Iosif; 1881-1958) am ales lucrarea „Plaja de la St. Malo". 9) Dânsa - Theodor Aman - Taie iarba. 10) Lipiţi la cald - Râu în Laos. 11) Thomas Mann - Pictor francez, autorul unui „Nud în Soare" (Auguste; 1841-1919).

DICŢIONAR: SAIR, CPA, BIRS, SIEM.

CRISTIAN ALDEA
Breaza

Soluţia careului **„LA SOARE"**

Orizontal: **PARASOLURI - AMURG - UTAN - NORI - UMEZI - AN - PALI - E - M - DAN - NI - T - AIO - TRANCA - NIPON - IER - SENIN - AMAN - ELAN - SPATE - C - SOARE - AA.**

PAR(anormale) de ToPAN

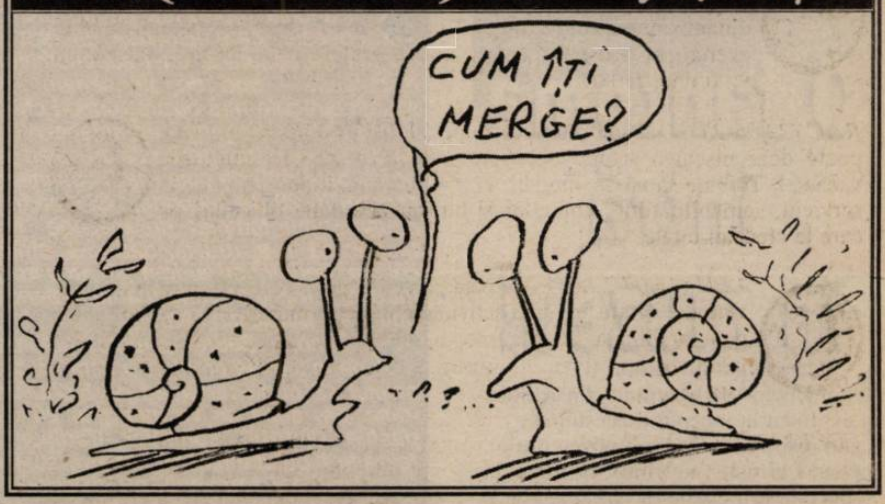

„PRINTRE RÂNDURI"

Integramă de MARIAN MINCULESCU

INMULŢITĂ UNII DE SUPRAFAŢĂ		DRES RELAŢIE		OFTAT (pop.) OBICEI		BOALĂ COMUNĂ ÎN SUCEAVA		ACCEPT HIBERNAT		CREŞTERE PERIFERICI	
MĂRGINITE SPORTIV									ALUMINIU		
					DATĂ CU CEARĂ AICEA!						
INFERN OPUSUL				INSTRU-MENT DATA 13!					IEŞIT! EROU DE POVESTE		
		VECHIUL CONEL RUS LIRIC					MURATĂ ANSAMBLU				
CONTIN-GENT ROCĂ					GURĂ DE VĂRSARE PRIETEN!						
				1999-2000 DIN SERĂ!				LA CORIDĂ MĂSURI			
NTREBARE PĂSĂRI			SOLI LICHID								CÂNTEC DE SLAVĂ
						DIN STREHAIA! CULES!				FOLO-SINŢĂ	
INS RĂU ÎN RELIGIE				LIPICI					UMED		
								RĂU LA NOI			

Dezlegarea integramei **„DESCHIDERI"**

Orizontal: T - A - A - S - D - G - PROVOCATOARE - ANIMATOR - UN - UNDA - RAPACE - SUTA - CUCI - T - APLOMB - RO - CR - OARE - HILARE - ORT - REA - ERES - TAPIR - A - ATA - CA - SCORBUT -

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	9000 LEI	☐ 4 LUNI	38000 LEI
☐ 2 LUNI	18000 LEI	☐ 5 LUNI	47000 LEI
☐ 3 LUNI	27500 LEI	☐ 6 LUNI	58000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona pentru trimestrele următoare, *direct la redacţie,* vor participa la trageri la sorţi, la care pot câştiga valoroase premii în bani şi obiecte!

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Mini-interviul săptămânii

ALEXANDRU MATEESCU, inventator

„Am descoperit cel mai bun leac antifumat!"

- Produsul dv. antitabagic e din ce în ce mai solicitat. De ce nu se găseşte în farmacii?

- Până să ajungă în farmacii e nevoie de producţia în serie, care la noi, deocamdată nu e posibilă.

- E cunoscut faptul că aţi primit o importantă ofertă din SUA.

- Aşa e. Dar ambiţia mea e ca produsul antifumat MAI, să fie produs în România.

- În străinătate nu există produse similare?

- Ba da, dar pe bază de nicotină pură. Extractul din plante pe care l-am descoperit după ani de cercetări substituie nevoia de nicotină şi nu este toxic.

- Şi n-aţi găsit până acum un sponsor, un investitor?

- Am fost sprijinit în cercetare, experimente şi în obţinerea brevetului. Cu investitorii e mai greu. Ei vor, de obicei, să investească azi 10 lei şi mâine să câştige 10 milioane.

- De unde procuraţi plantele miraculoase?

- De la diverşi culegători avizaţi. Dacă ar fi fost plante de cultură probabil că lucrurile s-ar fi simplificat. Or, pentru culturi de anvergură e nevoie de o tehnologie specială care naşte o industrie.

- În timpul cercetărilor v-aţi axat exclusiv pe descoperirea acestui produs?

- Nu. Am făcut experimente şi în cazul unor extracte din plante destinate, de pildă, bolilor vasculare. Dar, din motive financiare, nu le-am putut finaliza.

- În ce au constat experimentele?

- Timp de 7 zile am făcut experimente pe loturi de subiecţi de sexe diferite, sănătoşi sau suferind de unele afecţiuni. În paralel am testat şi produsele străine. Rezultatul a fost clar. Produsul meu, îmi cer scuze pentru lipsa de modestie dar acesta e adevărul, a fost net superior.

DORIN MĂRAN

O fantomă intră în muzeu!

Presa axată pe studiul fenomenelor paranormale din Albion a explodat la începutul acestui an, când responsabilii unui muzeu din oraşul Leicester au trimis, prin fax, la redacţiile principalelor publicaţii de profil, o adresă prin care se preciza că mai multe camere de luat vederi din interiorul instituţiei surprinsesera apariţia unei.... fantome!

Analiza filmelor înregistrate cu acest prilej, efectuată de cei mai prestigioşi experţi britanici, a dovedit că orice posibilitate de trucaj este categoric exclusă. Iată ce povesteşte Stuart Warburton, curator la muzeul Belgrave, unde a avut loc insolitul incident: „Camerele de securitate supravegheau holul, când deodată, în semiîntunericul încăperii, şi-au făcut apariţia două siluete prelungi, translucide, ieşind efectiv din podea! Siluetele, vag umane, au rămas nemişcate timp de circa cinci secunde, după care au dispărut, la fel de rapid şi misterios cum apăruseră!" Imortalizarea acestor apariţii fantomatice nu face decât să confirme zvonurile ce dăinuiau de decenii, potrivit cărora clădirea unde funcţionează acum muzeul ar fi fost bântuită. Pe vremuri, în urmă cu mai bine de un secol, aici se afla reşedinţa primarului din Leicester, John Ellott. Se pare că straniile apariţii sunt fantomele fiicelor acestuia, decedate în împrejurări tragice. Acum, după câte suntem informaţi, muzeul primeşte zilnic sute de vizitatori, punctul lui de atracţie - colecţii de porţelanuri din epoca victoriană - fiind deturnat în favoarea... fantomelor!

Ce le trece unora prin minte?!

◆ *Pariurile reprezintă pentru unii o obsesie, care ascunde de fapt o dorinţă de afişare a unei superiorităţi - discutabile - faţă de alţi semeni, în situaţii din cele mai bizare, uneori chiar nocive. Klaus Fogerty - un american de 34 de ani - a pariat pe o mie de dolari că poate bate 500 de cuie (de 5 centimetri fiecare) în 20 de secunde... Şi asta împotriva unui tâmplar de meserie. Nu numai că n-a reuşit, dar şi-a strivit câteva degete şi a fost şi amendat, întrucât a încercat performanţa în banca unui parc public din Miami.*

◆ *Simone Saurel (Franţa) suferea de insomnie cronică şi asta i-a dat prilejul să pună rămăşag pe 5.000 de franci că, după ce va îngurgita 20 de pastile dintr-un somnifer tradiţional (care ar fi putut trimite în lumea visurilor vreo cinci cai zdraveni), nu va adormi. Din păcate, Simone s-a cam supraevaluat. În mai puţin de două minute, ea a fost transportată la spital pentru urgente spălături stomacale.*

◆ *James F.Clarck a pariat că va sta într-un picior timp de zece minute, cu braţele larg deschise şi rotindu-se în jurul propriei „axe" (numai în sensul acelor ceasornicului). Deşi s-a echipat cu încălţări adecvate înţeleptei iniţiative, James s-a prăbuşit destul de neelegant după 8,5 minute, iar după alte zece şi-a adus aminte cum îl cheamă - doar numele mic, pentru cel de familie i-au mai trebuit încă zece...*

În numărul viitor

■ „Faţa ascunsă" a Internetului ■ „Nu suntem singuri în Univers!"... ■ „Pubela" cosmică de lângă Terra ■ Magnetul deşertului ■ Descoperirea unei regine ■ Val Kilmer, orbit de orgoliu ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

SPORT FLASH

Poveste de vară din Andaluzia

Calvarul celor 46 de probe ale campionatului mondial de atletism a luat sfârşit duminică la Sevilla. Voi încerca în povestea care urmează să „gândesc flamenco", aşa cum spunea balerinul şi coregraful spaniol Adrian Galia într-un interviu. Aşadar...

Cei care au confirmat. Mai întâi a fost reuşita lui Maurice Greene, băiatul de aur al americanilor. Mult mediatizata Marion Jones, care promisese că va câştiga patru medalii de aur, după victoria de la 100 de metri, n-a mai reuşit decât un bronz la săritura în lungime, după care la 200 m a făcut o întindere şi a spus adio plaiurilor andaluziene. Apoi a fost performanţa mult aşteptată a americanului Michael Johnson care în finala probei de 400 metri plat a reuşit singurul record mondial al acestor CM reuşind un extraordinar 43,18 secunde. În fine, dacă ar trebui să mai amintesc performanţe deosebite, ar trebui să nu-l uit pe spaniolul Abel Anton care la Sevilla a câştigat a doua oară consecutiv titlul mondial la maraton. Acest Philipide modern, în vârstă de 37 de ani a avut un finiş uluitor pe ultimii kilometri din cei 42,195. Decatlonul (deşi mie îmi place mai mult Decălogul) a fost câştigat, scontat, de cehul Dvorak, campionul mondial *en titre*. Cubanezul Ivan Pedroso a convins încă o dată că este un excepţional atlet, el reuşind cu săritura sa de 8,56 m să câştige al treilea titlu mondial consecutiv. Şi etiopianul Haile Gebreselassie a cucerit titlul pe care îl merita, fiind cel de-al patrulea titlu mondial la 10.000 m pe care l-a cucerit consecutiv. Maksim Tarasov era favoritul la săritura cu prăjina, ca demn urmaş al lui Bubka şi el n-a ratat această ocazie, reuşind o săritură bună, 6,02 cu care a câştigat medalia de aur, Sevilla fiind prima ediţie a campionatelor mondiale în care la această probă este campion mondial altul decât Bubka. În fine, aşteptate erau şi victoriile celor mai bune atlete ale momentului, e vorba despre Mihaela Melinte, aur în nou înfiinţata probă de aruncarea ciocanului, şi Gabriela Szabo, aur în cursa de 5000 metri. Ele s-au impus fără probleme, dovedind că sunt cel mai bun produs al atletismului românesc. Fără discuţie.

Golden Boy. Pentru americani, băiatul de aur al acestei ediţii a fost indiscutabil Maurice Greene, care, aşa cum a promis, a obţinut trei medalii de aur pentru SUA, la 100, 200 şi în ştafeta de 4x100 m.

Saber y ganar. Asta, mai pe românește, ar însemna „ştii şi câştigi". Dacă unii atleţi au confirmat, alţii au dezamăgit, lăsând locul autsaiderilor care s-au trezit, nesperat, campioni mondiali. Dacă au ştiut, au câştigat! Să nu uităm că un titlu mondial a valorat 60.000 dolari, ceea ce prin lumea a treia e o sumă frumoasă. Ba e frumuşică chiar şi pe la case mai mari. O fostă cubaneză, devenită peste noapte spanioloaică, pe nume Niurka Montalvo a câştigat proba de săritură în lungime. La triplu salt femei, o altă surpriză: grecoaica Tsiamita a reuşit un chinuit 14,88 devenind campioană mondială la o probă în care nici o atletă n-a sărit 15 metri. La aruncarea discului bărbaţi, o altă ultimă aruncare norocoasă şi un alt autsaider american, Anthony Washington, devine campion mondial, furând frişca germanilor Schult şi Riedl, marii favoriţi. Cehoaica Ludmila Formanova a devenit în chip nesperat campioană mondială la 800 m. Chiar în faţa favoritelor Masterkova şi Mutola. Cum în finala probei de 400 m s-a înregistrat lipsa atletelor americance, o australiancă, Cathy Freeman, singura atletă de origine aborigenă din competiţie, a devenit în mod surprinzător campioană mondială în faţa favoritei din Nigeria, Falilat Ogunkoya. Un alt autsaider, de data asta italianul Fabrizio Mori, a suflat medalia de aur în proba de 400 m garduri pe ultimii 50 de metri, asta după ce în semifinale fusese descalificat şi reintegrat doar după judecarea contestaţiei! La suliţă femei, cu noi materiale, surprinzătoarea campioană mondială s-a numit Mirela Tselili, din Grecia, care a reuşit o aruncare de 67,09 m. Nu chiar surprinzător şi totuşi în faţa unor mari favorite a câştigat finala de 100 m garduri, americanca Gail Devers, învinsele ei numindu-se Olga Şişighina (Kazahstan), Ludmila Engquist (această rusoaică, devenită suedeză, a suferit recent o operaţie de un cancer de sân), Svetlana Dimitrova (Bulgaria). Campionul mondial la triplu salt se numeşte C.M. Friedek, este din Germania şi a reuşit 17,59 m din prima încercare, fără ca nici un alt concurent să reuşească o săritură mai acătării. O finală deschisă oricărui rezultat a fost cea de 110 m garduri bărbaţi. După descalificarea campionului mondial Mark Crear, cel care s-a impus a fost britanicul Colin Jackson, şi pot spune că s-a impus frumos, cu cea mai bună performanţă a sezonului său, 13,04 secunde. Tot la capitolul surprize putem aminti şi performanţa rusului German Skurighin (Topescu îl pronunţa tot timpul Herman, deşi el era doar un biet Gherman) care a câştigat proba de 50 km marş, un alt rus, Markov, câştigând proba de 20 km marş.

Distracţii pe Guadalquivir. Colin Jackson a avut puterea, înaintea finalei, să se îmbrace într-un splendid costum de toreador, anunţând astfel că va fi fără cruţare. Alţi atleţi au participat la o sărbătoare tradiţională spaniolă, un fel de bătaie cu frişcă, dar şi roşii. Deşi pentru ei n-a fost nici o distracţie, doi atleţi au fost depistaţi pozitiv la testul anti-doping. Alţii, mai deştepţi, n-au fost depistaţi (încă).

Un tur de oraş în Sevilla. Pentru cei care n-au fost în Spania şi n-au vizitat Sevilla, simpla urmărire a maratonului feminin a putut însemna, totodată, şi un tur al celor mai cunoscute locuri din acest frumos oraş situat pe malurile râului Guadalquivir. Traseul a traversat oraşul pornind de la Murallas de Sevilla (zidurile vechii cetăţi), trecând prin parcul Maria Luiza, apoi prin Plaza de Espagna, continuând pe Bulevardul palmierilor, prin Los Remedios, Parque de los Principes, Bulevardul Republicii Argentina, Plaza de Cuba, Plaza de Torros, Triana, Estacion de Cordoba (vechea gară), Torneo. Locuri splendide pe care maratonistele (dar nici maratoniştii) nu le-au putut admira în timpul cursei. O cursă care s-a terminat cu victoria neaşteptată a alergătoarei din Coreea de Nord, Song Yong şi cu o surprinzătoare medalie de bronz pentru Lidia Şimon a noastră.

Ultima zi. Nu mai puţin de opt finale au fost programate pentru ultima zi. Surpriza ultimei zile a fost victoria ştafetei de 4x100 femei a statului Bahamas şi lipsa de pe podium a ştafetei americane. Au mai dezamăgit în ultima zi româncele noastre de la care aşteptam mai mult, Violeta Beclea la 1500 m şi Monica Iager-Dinescu la săritura în înălţime. Ştafeta masculină a SUA la 4x100 m, victorioasă, şi-a arătat muşchii în faţa tribunelor spaniole care au scandat „Iugoslavia". La 4x400 m femei, ştafeta Rusiei a câştigat în faţa americancelor, în lotul rusesc alergând şi cea mai frumoasă atletă de la Sevilla, Kostiarova. La masculin, ştafeta americană de 4x400 m s-a impus în faţa Poloniei, cu un imbatabil Michael Johnson în echipă.

La medalii stăm bine. Cele mai multe medalii de aur au fost câştigate de SUA (11), urmate de Rusia(6). Delegaţia noastră a obţinut 2 de aur (Szabo şi Melinte) şi două de bronz (Grasu la aruncarea discului şi Lidia Şimon la maraton), fiind cea mai bună performanţă a atletismului românesc din istoria campionatelor mondiale. Dacă ne gândim că au participat sportivi din peste 200 de state şi teritorii, că doar 21 de naţiuni au câştigat titluri mondiale şi doar 41 de state au câştigat medalii, avem un motiv în plus de mulţumire.

Cel mai emoţionant moment. Deşi toţi ziariştii din lume au devenit palizi când au auzit că Marion Jones a avut întindere musculară, pentru mine, cel mai emoţionant moment de la Sevilla a fost cursa de 100 metri femei şi bărbaţi rezervată nevăzătorilor. Dacă nişte atleţi orbi îşi pot măsura voinţa în lupta pentru medalii şi mai au puterea să şi plângă de bucurie pe podium, înseamnă că viaţa merită trăită până la capăt, chiar dacă e un spectacol prost. Iar eu îmi închei aceste impresii, deşi sezonul coridelor e închis, cu un ole! În fond noi suntem toreadorii, iar taurii nu sunt decât nişte clipe fugare, victime sigure care dispar în trecut. Ole!

GEORGE CUŞNARENCU

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie, vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Jud

136284

SERIE NOUĂ - 433 • ANUL XLII • 9 SEPTEMBRIE 1999 • 16 PAGINI • 2500 LEI Nr. 36 (2183)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Cei mai cumpliți surzi sunt cei care nu vor să audă.

D. DIDEROT

•

Nu căuta să meargă lumea după voința ta, ci îndreaptă voia ta după mersul lumii. Şi vei ieşi bine.

EPICTET

O irezistibilă atracţie

MITUL OMULUI INVIZIBIL

TV

- TVR 1 - TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

„Faţa ascunsă” a Internetului 3

Secolul „nano” 5

Analizele „vorbesc”... doar când sunt „întrebate” 7

femina club 6

Magnetul deşertului 8

Muntele Saint Michel (2) 10

Întâmplări adevărate 11

VAL KILMER, orbit de orgoliu 13

Noi şi Natura

„Pubela” cosmică de lângă Terra

„NU SUNTEM SINGURI ÎN UNIVERS!”....

MUZICARTA

Toamna se numără bobocii

Încet-încet, am trecut de căldurile ucigatoare ale acestei veri dominate de bere, fotbal şi muzică săltăreaţă de doi bani, şi ne vedem intraţi în luna septembrie, o lună care anunţă toamna (ea parcă a debutat din iulie dacă ar fi să ne luăm după îngălbenirea şi căderea prematură a frunzelor) şi faptul că acum se numără bobocii. Nu numai bobocii care se numără în curtea şcolilor care stau să-şi deschidă porţile, dar şi bobocii muzicii instrumentale, new age. După ce v-am prezentat albumul de debut al românului Decebal Badila stabilit la Köln, în acest debut de septembrie mă opresc la un grup de tineri australieni aflaţi la cel de-al doilea album al lor, dar o să amintesc câte ceva şi despre cea mai bună ghitaristă de jazz din lume.

Unsprezece de Cupă

Vise secrete şi *Doar o Dragoste* sunt titlurile albumelor grupului australian *Unsprezece de Cupă*. Compun muzică acustică plină de fantezie, evocând, în aceste albume editate de Casa de discuri *Prudence* din Germania, o lume de mistere şi de magie. Cei trei membri fondatori ai grupului sunt Dee Rogers, compozitor şi pianist/flautist, Macdonald Hamilton, un multi-instrumentist de marcă şi Christine Carol, o extraordinară fostă cântăreaţă de operă. Alături de ei, câţiva vocalişti şi instrumentişti care reuşesc să dea formă şi consistenţă grupului *Unsprezece de Cupă*. Dacă ar trebui să rezumăm în câteva cuvinte esenţa muzicii grupului australian ar trebui să spunem că este caracterizată printr-un echilibru splendid între partiturile vocale aproape eterice, duetele pline de intimitate, şi varietatea instrumentală: flaute, ghitară acustică, vioară, violoncel, mandolină, congas şi căldura cristalină a pianului.

Leni Stern, cea mai bună

Deşi nu e cântăreaţă de culoare, Leni Stern şi-a intitulat albumul din 1997 simplu: *Black Guitar* (Ghitara neagră). Născută la New York, Leni este cunoscută pe plan internaţional, în muzica instrumentală, drept o compozitoare de mare anvergură dar şi cea mai mare basistă din lume. În Black Guitar ea încearcă pentru prima dată să adauge interpretării instrumentale şi calităţile ei de compozitoare şi interpretă vocală. Alături de ea, pe acest album, evoluează şi câţiva dintre cei mai de clasă muzicieni din New York, precum Dennis Chambers, Don Alias şi David Mann. Ultimul ei album, al zecelea, *Recollection* adună zestrea creatoare a ultimilor ei 13 ani, a unei cariere cu totul neobişnuite, care acum se orientează mai mult spre compoziţia instrumental-vocală. Să mai amintesc faptul că Leni Stern a primit de trei ori premiul *Gibson* pentru cea mai bună ghitaristă de jazz, în anii 1996, 1997 şi 1998. Pe albumul *Recollection*, Leni poate fi ascultată alături de Bill Frisell, David Sanborn, Paul Motian şi alţii.

GEORGE CUŞNARENCU

TOP singles estival

1) If You Had My Love - Jennifer Lopez
2) I Breathe Again - Adam Rickit
3) Kalimba De Luna - Garcia
4) Mambo No.5 - Lou Bega
5) Bailamos - Enrique Iglesias
6) Yammama - Alabina
7) Cousin Vinnie - Joe Pesci
8) Give A Little Love - Mr. President
9) Mamma Mia - Abba Teens
10) Sometimes - Britney Spears

PROPUNERI: Mi Chicco Latino - Geri Halliwell, If Ya Gettin'Down - Five, I Don't Know What You Want - Pet Shop Boys, 2 Times - Ann Lee.

John Denver

S-a născut pe 31.12.1943, numele său real fiind *Henry John Deutschendorf*. Este unul dintre oamenii care au avut un cuvânt greu de spus în dezvoltarea filonului de country, *Denver* trecându-şi în cont 14 albume de aur, 8 de platină şi hituri al căror număr s-a cam pierdut... A început în 1965 ca solist în popularul *Chad Mitchell Trio*, între 1965 şi 1969 *John Denver* perfecţionându-şi stilul sub bagheta lui *Chad*. Sfârşitul lui 1969 îl aducea decisiv la rampă, o compoziţie de-a sa - *„Leaving On A Jet Plane"* - oferită celor de la *Peter, Paul & Mary*, ajungând Number One în topul american şi millionseller. Repetă performanţa, de data aceasta solo, în aprilie 1971 cu *„Thake Me Hom, Country Roads"*, un an mai târziu *„Rocky Mountain High"* prinzând şi el topul 10. De amintit aici alte câteva succese, clasice astăzi ale genului, *„Sunshine On My Shoulders"*, *„Annie's Song"* (singurul său Number One în Regatul Unit), *„I'm Sorry"*, *„Back Home Again"*, *„Thank God I'm A Country Boy"*, *„Calypso"*... Artist total, *John Denver* a abordat cu succes egal şi teatrul, filmul sau televiziunea, fiind deţinătorul a două premii *Emmy* pentru emisiunea sa *„An Evening With John Denver"*. Oficial este încă activ dar apariţiile sale, scenice şi discografice, au cam încetat! Vă recomand compilaţia *„John Denver Greatest Hits"*, din 1984, editat de *RCA*, al cărei tiraj record a fost de 10 milioane de exemplare...

Lynsey De Paul

Solist american născut pe 11.6.1950. Primul contact cu show-business-ul l-a avut la realizator de coperţi de album. După ce îl va cunoaşte pe producătorul *Roger Greenway* va începe să compună, primul său succes fiind *„Storm In A Teacup"*, din 1972. Era ianuarie, iar în august lărgea breşa cu *„Sugar Me"*. De amintit aici încă două hituri - *„No Honestly"* şi *„Rock Bottom"*, precum şi colecţia *„Profile Greatest Hits"* care ilustrează perfect pop-rock-ul făcut de solist...

TOP albume

1) On The 6 - Jennifer Lopez
2) The Party Album - The Vengaboys
3) Millenium - Backstreet Boys (foto)
4) Synchronised - Jamiroquai
5) Expander - Sasha
6) Blue Lines - Massive Attak
7) The Hush - Texas
8) Americana - The Offspring
9) Baby One More Time - Britney Spears
10) Gold - Abba

PROPUNERI: The Ultimate Collection - Earth, Wind & Fire, Greatest Hits Elvis Costello, Star Wars: The Phantom Menace - Soundtrack.

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**

Albumul Săptămânii

By Request - BOYZONE

„Vai, vai, vai ce durere, să vezi o trupă cum piere şi cântăreţii cum moare, moare şi-apar prin ziare!" Cam aşa ar zice Chiriţoaia despre cvintetul britanic... Despre caracterul lacrimogen al stilului trupei nu mai are rost să discutăm, am ajuns să ne fie teamă că dacă vom strânge în mână CD-ul său vor curge lacrimi! Acest *„By Request"* nu prea ştiu la a cui „cerere" a fost lansat, dar ştiu în schimb că anunţă un viitor destul de tulbure pentru *Boyzone:* pe ce mă bazez? Pe apariţiile solo ale componenţilor săi (vezi cazul lui *Ronan Keating* cu *„When You Say Nothing At All"*), pe reluările de pe prezentul album care trădează o criză de inspiraţie, pe declaraţiile făcute la MTV şi Sky Music... Chiar dacă toate acesta lipseau, era suficient să asculţi *„By Request"* pentru a putea constata că trupa are din ce în ce mai puţin de spus, ceea ce de obicei numim „déjà vu" fiind principala caracteristică a acestui album! Cu un *„You Needed Me"*, acceptabil dar comun, şi cu un *„When Th Going Gets Tough The Tough Gets Going"* - remake nefericit al unei clasice de disco, scoase în faţă ca să promoveze CD-ul, nu mai trebuie să aduc alte argumente în susţinerea afirmaţiei mele!

P.S. Şi ce dacă albumul este Number One în Anglia?!

POP-ROCK, de la A la Z

Tolba cu SCRISORI

Gheorghe Câmpeanu - Focşani: Am primit plicul purtând data poştei din 28 iunie, abia zilele acestea! Am reţinut „Începe şcolile", „În bătaia vântului" şi „Scrisori", urmând ca acum ele să facă faţă concurenţei celorlalte careuri cu aceleaşi teme pe care le avem în portofoliu...

Orlando - Bucureşti: Nu am găsit nici o adresă la care i-ai putea scrie *Martinei Hingis!* Dacă vreunul din cititorii noştri te poate ajuta, atunci îl rugăm să ne scrie...

Brannan Lane - PO Box 30522 Clarksville/Tennessee: Thanks a lot for sending your CD *„Caribbean Dream"*! Excelent stuff! I shall present it to our readers. More informations, including the review, I shall send to you by E-Mail. Soon! Bye-bye and don't forget: I wait for a sign from you...

Ion Brindea - Constanţa: „În subteran" abundă în trageri la temă, acestea reprezentând mai bine de trei sferturi din cuvintele care s-au vrut tangente la temă, „Cu trenul", însă, surclasează cele spuse mai sus, densitatea sa tematică fiind ca şi inexistentă! „Case" este de 12/12 (dar are aceleaşi probleme cu tema...), „Portul popular" fiind cel mai aproape de publicare... Vă recomand să insistaţi cum trebuie pe densitatea tematică şi să evitaţi introducerea unor cuvinte lungi, netematice, care să vă complice munca!

Georgeta Florenţa - Bârlad: „Gustar" şi „Răpciune" au sosit la destinaţie! Din păcate, doar „Răpciune" prinde sezonul, primul careu fiind reprogramat. Mă văd silit să mă repet: careurile legate de un anume eveniment sau, să zicem, de o anumită lună a anului, trebuie trimise *cu cel puţin 30 de zile* înainte de data vizată de tema careului! De ce? Pentru a-mi da posibilitatea de a reprograma apariţiile altor careuri trimise deja spre tipar...

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Dumitru Mateuţă, Ionel Cojocaru, Vasilica Margarita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochinţu / Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedinta a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

O irezistibilă atracţie

Mitul omului invizibil

MIHAELA DOROBANŢU

Ştim foarte bine ce scene formidabile ne poate oferi mimetismul unor animale. Nepreveniţi că se află „acolo", putem avea surpriza de a le vedea atacându-şi mortal prada sau, dimpotrivă, reuşind să-şi păcălească prădătorul. Imprudenţi, chiar unii oameni au căzut în capcana acestor adevăraţi maeştri ai invizibilităţii. O proprietate la care, de altfel, mărturisit sau nu, ne-am gândit măcar o dată în viaţă cu toţii.

Progresele recente ale tehnicii, alături de cele ale ştiinţei în general, au alimentat continuu visul etern al omenirii de a realiza invizibilitatea. Dar – este oare vorba de o dorinţă „vinovată" sau de o trăsătură explicabilă a fiinţei umane? Conform psihologului şi psihoterapeutului italian Antonio Maria Favero, ultima ipoteză este cea corectă. „A fi invizibili – spune el – este ca şi cum am fi atotputernici, pentru că astfel avem posibilitatea de a vedea, deci de a cunoaşte, fără a fi văzuţi". Suntem, noi oamenii, singurii care ne-am pus această problemă? Nicidecum! Gândiţi-vă, continuă acelaşi Dr. Favero, la zei, la spirite, la îngeri! A nu avea un corp îţi conferă un enorm avantaj – nu poţi fi nici rănit şi nici ucis. Şi nu te poate înşela nimeni. „Statutul" de om invizibil ar oferi omului două posibilităţi, altminteri de neconceput: să acţioneze asupra realităţii şi, dacă se mulţumeşte doar cu atât, să stea deoparte şi să privească. În ambele cazuri, afirmă psihologii, este vorba de o posibilitate de a vedea şi de a acţiona fără a-ţi asuma nici o răspundere! Dar şi reversul medaliei: nu am mai putea, în felul acesta, nici să fim iubiţi de cineva, nici să ne bucurăm de plăcerile vieţii care, totuşi, face ca cel puţin majoritatea oamenilor să-şi prefere statutul actual celui de înger, de exemplu...

Metalele transparente

Aşa cum se întâmplă uneori, fantezia influenţează realitatea. Pot exista tulburări psihice care să-l facă pe om să ajungă la un atât de mare dispreţ faţă de el însuşi încât să aibă impresia că... nici nu este văzut de ceilalţi şi că astfel se află într-un permanent pericol de a fi lovit sau chiar ucis din nebăgare de seamă. La alţii este vorba de o dorinţă de neînfrânt de a se „despărţi" de propriul corp, scăpând astfel de nevoia de a mânca, de a bea, de a fuma. Lăsând însă la o parte toate aceste patologii, rămâne întrebarea: ar exista cu adevărat o posibilitate de a face ca un obiect oarecare să devină cu adevărat invizibil? Aşa cum făcea eroul lui Wells care, cu ajutorul unei poţiuni, îşi „fabrica" un indice de refracţie egal cu cel al aerului, astfel încât se putea „vedea" prin el.

Ce înseamnă însă că un anume material devine transparent, adică se poate privi prin el, adică... devine invizibil? Simplu, capacitatea de a permite luminii să treacă prin el cu aceeaşi viteză ca prin aer. Iată deci „reţeta"! Uşor de zis, dar cum să faci efectiv aşa ceva? Căci pentru a schimba viteza luminii printr-un material oarecare trebuie să-i modifici acestuia structura atomică şi compoziţia materială. Pare imposibil, dar în sfârşitul nostru de secol am început parcă să ne obişnuim cu ideea că acest termen nu există. Şi, într-adevăr, la începutul acestui an, un grup de cercetători de la Universitatea Rice din Houston a găsit o modalitate de a fabrica... metale transparente! Practic, este vorba de metale cu o structură poroasă, făcând astfel ca în proporţie de 75 la sută ele să fie constituite din... „vid"! Lumina le poate astfel traversa practic fără să fie reflectată. Primul pas a fost făcut. Pentru a îndeplini visul lui Wells mai rămâne deci să se găsească o reţetă de a „fabrica" şi... oameni poroşi! Până atunci ne rămâne să studiem în continuare singurul „procedeu" de invizibilitate clar şi la îndemână la ora actuală:

Mimetismul

Ştim foarte bine că unele animale „se fac invizibile" luând forme şi culori care le fac de neobservat în mediul în care trăiesc. Campionii absoluţi aici sunt insectele, de fapt cele mai vulnerabile în faţa prădătorilor, dar şi unele animale mari se pot „machia" în câteva scunde, dispărând pur şi simplu din faţa celui care le vânează. Ei bine, omul s-a gândit să recurgă şi el la această tehnică atunci când are de realizat construcţii în mediu natural, în intenţia de a face cât mai puţin agresivă prezenţa acestora şi, dacă se poate, cât mai puţin „deranjantă" în contextul luptei de salvare a Naturii. Mark Jantzen, de pildă, a construit pe o plajă din Malibu, California, o casă pe a cărei faţadă este proiectată... imaginea mării ce se află la doar câţiva metri în spatele său! Şi ce să mai vorbim de progresele uniformelor de camuflaj care uneori ajung să înşele calculatorul! Tehnica militară este de altminteri una din cele mai interesate în invizibilitate...

„Memoria" apei - mistificare sau genialitate?

PAUL IOAN

Îşi mentine apa pură proprietătile pe care le-a avut atunci când în ea era dizolvată o substantă oarecare? Cu alte cuvinte, o moleculă care a dispărut din apă se mai poate comporta ca si cum si-ar fi lăsat „amprentă activă" asupra mediului apos? Acum un deceniu, doctorul francez Jacques Benvenist uimea lumea stiintifică răspunzând afirmativ, si încă într-un mod categoric... Numai că misterioasele lui experimente homeopatice nu au putut fi reproduse de medici independenti - fapt indispensabil pentru credibilitate. Dar, în pofida scepticismului manifestat în întreaga lume, de curând dr. Benvenist vine cu o teorie nouă : memoria apei nu numai că există, dar se poate transmite si prin unde electromagnetice...

Un experiment dubios...

...care a pus pe gânduri reputaţi oameni de ştiinţă din Franţa (şi nu numai) a fost acela al cobaiului tratat cu acetilcolină. Acest compus organic este un stimulator care accelerează debitul coronarian. Soluţia apoasă respectivă a fost diluată de zeci de milioane de ori, ajungându-se practic la situaţia în care acetilcolina este neglijabilă, iar apa este pură. Cu toate acestea, dr.Benvenist şi echipa sa susţin că efectul asupra cobaiului s-a menţinut!

Care să fie secretul acestei „memorii" a apei? Pentru a-şi justifica reuşita experimentului (neconfirmată de alţi homeopaţi independenţi) şi a îmbrăca într-o haină teoretică impresionantă revenirea la controversatul concept lansat acum un deceniu, dr. Benvenist a lansat pe „piaţa ştirilor ştiinţifice senzaţionale"...

Dr. Benvenist

...O teorie care stârneşte zâmbete

Avansând în reviste de mâna a doua (cele reputate - cum ar fi „Nature", „Science" sau „Revista Academiei de Ştiinţa" din Franţa - au refuzat publicarea lucrării) conceptele de *„gaura alba"* şi *„hiperprotoni"*, echipa de şoc a dr. Benvenist a imaginat următorul mecanism de acţiune a memoriei apei. După ce o substanţă dispare din soluţie, molecula ei lasă puncte super-luminoase („găuri albe") care generează unde electromagnetice şi particulele aferente acestui câmp („hiperprotonii"). Însăşi plasma din sângele uman dezvolta astfel de „găuri albe" şi unde, care pot deveni nocive, generând maladii. Combaterea maladiilor se „reduce" - conform acestei teorii dubioase - prin atacul produs de granulele homeopatice luate de pacient... Cel puţin doi laureaţi francezi ai Premiului Nobel au declarat - la aflarea noii teorii - că ori este vorba de o mistificare fără nici o acoperire, ori este vorba de o „genialitate neînţeleasă" . Şi asta pentru că explicaţiile ştiinţifice n-au convins pe nimeni. Dimpotrivă, mediile ştiinţifice s-au amuzat copios atunci când dr. Benvenist a lansat şi ideea conform căreia este posibilă...

Vindecarea prin Internet!

Undele tămăduitoare pot fi captate în memoria unui calculator şi transmise altui receptor prin Internet. Această ipoteză a pus capac credibilităţii respectivilor cercetători. Jean-Marie Lehn (Premiul Nobel pentru chimie în 1987) a analizat lucrarea atât de şocantă - menită să „revoluţioneze" atât medicina, cât şi fizica - şi a declarat că radioactivitatea naturală a apei nu trebuie confundată cu altfel de emisii electromagnetice încă nefundamentate. Dacă apa pură poate influeţa discul solid al unui computer (memoria centrală), atunci ar trebui ca uraniul, radiul etc. (adică alte forme de radioactivitate naturală) să-şi lase şi ele „amprenta memoriei" calculatorului şi chiar să fie transmisibilă la rândul ei prin Internet...

„Faţa ascunsă" a Internetului

Înstrăinare, dependenţă şi depresii...

Conform unui studiu dat publicităţii în luna iulie a acestui an, sociologi de la Universitatea Carnegie Mellon din Pittsburgh (Statele Unite) au ajuns la concluzia că accesul în reţeaua Internet nu numai că determină o periculoasă dependenţă, dar creează şi importante depresii. „Ne aşteptam să ajungem la o concluzie total contrară - spune profesorul Robert Kraut, iniţiatorul acestui proiect - şi anume că reţeaua de poştă electronică oferă stimulente oamenilor, dându-le posibilitatea unor contacte sociale numeroase şi rapide. A ieşit la iveală însă o altă faţetă: accesul la Internet duce la o reală înstrăinare a utilizatorului faţă de familie şi de prieteni. Mulţi dintre cei vizaţi de ancheta noastră sociologică au recunoscut că, după câteva ore petrecute în reţea, nu mai au chef de nimic şi sunt cuprinşi de gânduri pesimiste!".

Studiul a fost efectuat pe 93 de familii din oraşul Pittsburgh, timp de doi ani de zile. Cuplurilor respective li s-au pus la dispoziţie computere, linii telefonice gratuite şi acces liber la Internet, în schimbul acceptului de a participa la experiment. După intervalul menţionat, spre uimirea sociologilor, nu mai puţin de 20 de familii erau în pragul divorţului, iar circa 30 la sută dintre subiecţi consultaseră deja un psihiatru, în urma stărilor de depresie şi anxietate tot mai dese pe care le trăiau. Majoritatea celor contactaţi se plângeau de oboseală cronică şi aveau deseori senzaţia de singurătate, de alienare, chiar înconjuraţi fiind de cei dragi. Rezultatele definitive ale anchetei vor fi publicate în numărul din această lună al revistei „American Psychologist" şi se apreciază deja că vor provoca o controversă „monstruoasă", cum numai scandalul „TV-dependenţei" a mai provocat, nu cu mulţi ani în urmă... (G.T.)

Ne-am tot obişnuit să spunem că lumea de astăzi şi cea de mâine nu mai pot fi concepute fără Internet - de altminteri o descoperire a secolului pe care nici un scriitor ştiinţifico-fantastic nu a anticipat-o. Doar că se dovedeşte din nou că orice medalie are două feţe şi că sufletul omului se conduce încă după legile sale proprii, uneori foarte diferite de cele pe care tot încercăm să le implementăm în calculatoarele viitorului...

Moarte prin Internet

James Dinardi, un şofer de camion din Columbia, Missouri, îşi petrecea orele de odihnă navigând pe Internet, în căutarea... sufletului pereche. Pe care l-a şi găsit în persoana unei doamne care s-a arătat dispusă să stabilească o relaţie sentimentală cu el. Şi, înaripat de iubire, credulul şofer de 44 de ani pleacă într-o zi să-şi întâlnească... cyberiubita!, ajunge în Maine, acolo unde locuia ea, şi sună la uşă. Dragostea prin e-mail nu avea însă nici o legătură cu cea reală, aşa că... i s-a trântit uşa în nas. Doar că, distrus de ceea ce i se întâmplase, Dinardi scoate din rezerva de scule a camionului un fierăstrău automat, îl cuplează la baterie şi şi-l pune la gât. Când a venit poliţia nu a mai găsit decât o pajişte pătată de sânge şi cadavrul unui om asupra căruia singurătatea obţinuse victoria finală.

O simplă întâmplare nefericită? Nu, pentru că James Dinardi nu este singura victimă a Internetului. O altă întrăgostită pe o pagină Web, Julie Yasa, a călătorit plină de avânt din Franţa în Statele Unite pentru a-l întâlni pe bărbatul visurilor sale cu care, la cei 28 de ani ai săi, consimţise chiar să aibă o legătură intimă, acordul său fiind dat bineînţeles tot prin Internet. Doar că Don Juan-ul de 24 de ani, identificat mai târziu ca fiind un oarecare Matthew Wade din Farmington Hills, Michigan, nu doar că a expediat-o rece într-un sordid motel, dar a mai şi turnat sare peste rană, spunându-i scurt în faţă că legătura lor... se terminase. Şi, la capătul drumului speranţei, din nou singură între pereţii unui banal motel, Julie n-a mai găsit altă soluţie decât să înghită toată sticluţa cu somnifere pe care o avea la ea... *(M.D.)*

Lumini de veghe

Copiii mai mici de doi ani, care dorm noaptea într-o cameră cu lumina aprinsă, riscă să devină miopi. Aceasta ete concluzia oftalmologilor din Philadelphia în urma unei anchete efectuate

în 479 de familii. Riscurile sunt cu atât mai mari, cu cât lumina este mai puternică. 48 la sută dintre copiii care dormeau cu lumină au devenit miopi, suferinţă care s-a resimţit numai în proporţie de 31 la sută la cei a căror cameră era luminată slab de o veioză şi numai nouă la sută la cei ce nu se temeau de întuneric.

Jumătate om, jumătate animal

Specialiştii afirmă că se poate obţine un ovocit „umanizat" introducând nucleul unei celule umane somatice (şi nu sexuale) în ovocitul unui animal căruia i s-a înlăturat nucleul. Din această celulă s-ar naşte o cultură de celule embrionare nediferenţiate, dar capabile să producă după câteva zile ovocite embrionare „umanizate", fecundabile. Cui serveşte acest lucru? Răspunsul oamenilor de ştiinţă este cât se poate de liniştitor: la obţinerea de ţesuturi umane folosite în scopuri medicale.

Oaia care se tunde singură!

Tunsul oilor este fără îndoială un adevărat ritual care se repetă, an de an de peste 50 de secole. S-ar putea însă ca într-un viitor apropiat până şi el să se sfârşească. Pentru că cercetătorii australieni au pus la punct o proteină, denumită Bioclip, care le face pe oi să-şi piardă părul ...automat! Crescătorii de oi nu vor avea decât să cumpere Bioclip de la firma cu acelaşi nume, să-l administreze oilor şi să

„fabrice" o plasă specială pentru a strânge lâna. După o săptămână doar, „tunsoarea automată" este încheiată şi părul reîncepe să crească normal.

Inexplicabilul de lângă noi

„NU SUNTEM SINGURI ÎN UNIVERS!”...

ION ŢUGUI

Fiecare moment legat de impactul vizual al oamenilor cu nave sau fiinţe neidentificate, cu apariţii care aparţin deja unui domeniu de observaţie şi cercetare, numit ufologie, pare absolut nou, insolit şi senzaţional. Mereu ultima apariţie este considerată valabilă şi extraordinară şi se uită momentele şi evenimentele ozenistice anterioare.

Se uită mai ales că intensitatea apariţiilor s-a accelerat într-un mod spectaculos în ultima jumătate de secol. Evenimentele celui de-al doilea război mondial, pe de o parte, iar pe de altă parte revoluţia tehnică şi ştiinţifică se presupune că ar fi trezit undeva în galaxia noastră nişte fiinţe inteligente aparţinătoare unei civilizaţii evident superioare celei terestre, şi le-au adus aici, pe cerul nostru, ca să cerceteze şi să observe cine şi ce suntem, cum trăim şi cum murim, ce şi cum realizăm...

În fine, mai adaug că ipoteza singularităţii omului în Univers a căzut de mult. Fără îndoială că nu suntem singuri în nesfârşita lume de galaxii şi sisteme solare. Dar încă nu ştim unde se află conlocuitorii noştri cosmici. Se pare că ei ştiu aproape totul despre noi, iar noi nu ştim aproape nimic despre ei.

O întâlnire cu extratereştrii reţinută cu peste patru decenii în urmă şi relatată credibil cu onestitate şi corectitudine ne va arăta cel puţin un moment pe care îl consider nu doar atestabil, ci impresionant.

I-a văzut de aproape

Cum se întâmplă de obicei, în situaţii deosebite, care se abat de la *realitatea noastră,* persoana care comunică un eveniment ozenistic se simte datoare să menţioneze, precum M. D. din Bucureşti: „Vreau să vă asigur că vă scrie un om sănătos la cap, lucid, care nu-şi aduce aminte să fi avut vreodată halucinaţii...”

Prin anii cincizeci M. era elev. Se întorcea de la mama sa căreia îi dusese mâncare pe un ogor aflat la un kilometru de casă. Iată ce i s-a întâmplat atunci:

„La înapoiere am luat-o pe o potecă pe malul stâng al Oltetului, pentru a ieşi în drum. Mergând, la un moment dat aud pe malul celălalt nişte zgomote, asemănătoare unor şenile sau ca nişte clămpăniturі ciudate. M-am oprit în dreptul unui luminiş dintre arini. Pe malul celălalt, pe o porţiune de nisip, se deplasa un vehicul de dimensiunea a două maşinuţe cu pedale, pentru copii. M-a mirat că nu aveau roţi, cred că era un modular şi mergea lin ca un miriapod. Am văzut, cu acuitatea ochilor de copil, în vehicul un individ care stătea în picioare. Pe lângă vehicul un alt hominid se deplasa mergând pe picioare şi aplecându-se din când în când ca să culeagă ceva de jos. Nu puteam înţelege cum pot să existe „oameni atât de mici”, ca nişte jucării. Mă uitam atent la ei, îi urmăream clipă de clipă, ştiu că nu aveau mai mult de 80-90 centimetri înălţime. Mi-a venit să râd, copil fiind, că aveau o culoare neobişnuită la orice fiinţă pământească – erau pur şi simplu de culoare kaki lucios, sticlos. Forma îmbrăcămintii am realizat-o mai târziu, prima oară când am văzut pe micul ecran un film cu scafandri. Aşa erau ei îmbrăcaţi. Îmi amintesc că aveau capul exagerat de mare faţă de corp, mi s-a părut că era mai mare decât la oameni, şi eram atât de curios şi de amuzat să mă uit la ei că aproape uitasem că trebuie să ajung acasă. Mă uitam atent la ochii lor; aveau ochi mari, negri şi lucioşi. Am rămas pironit şi uimit în locul acela gândind cu mintea de copil că uite ce jucării a fabricat cineva şi se joacă cu ele pe malul Oltetului!! Ciudat este că atunci nu m-a frapat prea tare figura lor care semăna cu a oamenilor, dar erau diferiţi în multe privinţe. M-a uimit acel vehicul într-adevăr de nedescris! Era ceva ireal, extraordinar. Stăteam pitit printre arini, cuminte, şi nu m-au observat. Botul vehiculului era tot verde-kaki, rotunjit, dar nu emana nici lumină şi nu am văzut atunci ceva deosebit care să-mi fi atras atenţia. Imaginea a persistat zeci de ani. Abia mai târziu, când am început să aflu despre OZN-uri, am înţeles că eu văzusem cu adevărat fiinţe nepământene, le privisem de-aproape...”

Apariţii care se repetă

Persoana care a reţinut cele de mai sus, a avut parte de-a lungul anilor de mai multe evenimente ufologice. Trebuie menţionat că repetarea, la aceeaşi persoană, a momentelor de vizualizare nu este întâmplătoare. S-a mai făcut afirmaţia că extratereştrii „preferă” oamenii cu capacităţi extrasenzoriale, cărora li se „arată” în mod special şi de neînţeles de către observatori. Iată relatarea lui M. D.

„În două nopţi la rând, în una din situaţiile trăite de mine am văzut apărând după dealuri două coloane luminoase paralele, apropiate una de alta. Aveau o mare intensitate luminoasă şi variabilă, se înălţau la 60-70 grade, şi astfel au stat aproape două ore. Multă lume a văzut fenomenul. Tot atunci, în una din nopţile de vară, mama a venit la mine, din bucătărie, şi era foarte speriată. Mi-a spus abia ţinându-şi răsuflarea că a văzut cum a trecut pe deasupra casei noastre, foarte jos, *ceva* care semăna cu o *batistă* albă şi luminoasă şi care scotea un fâşâit straniu, ce-i produsese o durere de cap cumplită”!

Sumarul cu apariţii atestate este destul de întins, mă refer la cel comunicat de M. D. După atâtea experienţe validate, care s-au repetat încă din copilărie, ipoteza lansată de corespondentul meu poate fi luată în consideraţie, deocamdată, sau, până când lucrurile vor fi confirmate ştiinţific:

„Eu am credinţa certă că nu suntem singuri în universul infinit. Fascinant pentru mine, care am trăit şi văzut aceste fenomene, este să reuşesc cândva să înţeleg cum au reuşit acele fiinţe, care ne vizitează periodic, să realizeze nişte tehnologii extraordinare. Sunt sigur că acele fiinţe pe care le-am văzut de-aproape n-au pornit de la descoperirea roţii şi a alfabetului, ci din cu totul alte moduri de înţelegere a ideii de ştiinţă şi de tehnologie. Eu sunt unul din aceia care i-a văzut. Nici acum nu ştiu dacă ar trebui să ne entuziasmăm de ei, sau să ne înfricoşăm. Ei sunt tot timpul printre noi, ei sunt pe planeta noastră. În ce scop, ce vor, ce culeg de la noi, de ce nu ne iau în seamă? Suntem, oare, faţă de ei, atât de involuaţi încât nu meritâm să fim luaţi în seamă altfel decât prin atestarea prezenţei lor pe planeta noastră?”

Cam aceleaşi întrebări mi le pun eu însumi...

Înconjuraţi de baze extraterestre...

NORAD şi NSA interesate de OZN-uri

DAN D. FARCAŞ

Aşa cum observa un analist, pe de o parte se spune că OZN-urile sunt „halucinaţii, gaz de mlaştină, deliruri” etc., pe de altă parte însă, tot ceea ce este legat de aceste observaţii, declarate îndoielnice, rămâne sub protecţia secretului de stat... Undeva scârţâie ceva în acest raţionament...

Printre organismele care au urmărit, de-a lungul anilor, plimbarea nestingherită a OZN-urilor pe cerul american am amintit în episoade precedente, pe lângă armată, de CIA ori FBI. O menţiune specială merită şi *NORAD* (North American Airspace Defense Command), cu sistemul său de detecţie şi urmărire spaţială şi un sistem echivalent naval. Între 1971 şi 1990 NORAD a înregistrat circa 7000 de obiecte *neidentificate,* numite „ţinte necorelate”. Le punea la dispoziţia oricui, contra unui tarif de... 155 mii dolari...

Multă vreme a fost subestimat rolul *NSA (National Security Agency)* în studiul OZN-urilor. Înfiinţată în 1952, de preşedintele Truman, această agenţie, care a stat mereu în umbră, a avut drept rol în primul rând spionajul, prin mijloace audio-vizuale; NSA dispune de sateliţii de spionaj şi sisteme computerizate de decodificare a mesajelor. Agenţia poate asculta practic orice convorbire, din orice colţ al lumii. Clientul său principal este CIA, care interpretează datele culese (şi de regulă nu mai anunţă NSA asupra concluziilor). În 1990, ziarul *Washington Post* aprecia că NSA ar avea 160000 de angajaţi şi un buget („negru”) anual de 10-15 miliarde dolari (!).

La început NSA declarase că „nu are *nici* un interes în problema OZN, în *nici* un mod”. Organizaţia *CAUS – Citizens Against UFO Secrecy* (cetăţenii împotriva secretului privind OZN-urile) a descoperit totuşi, în 1976, un număr de documente ale NSA tratând despre OZN-uri şi a cerut desecretizarea lor, în virtutea legii libertăţii de informare. După lungi tergiversări, în 1980, agenţia a recunoscut că a identificat 239 de astfel de documente, dar ele nu pot fi puse la dispoziţia marelui public, secretele conţinute în ele fiind extrem de sensibile. CAUS a deschis, în consecinţă, o acţiune în justiţie. Curtea Districtuală din Washington DC, după ce a examinat depoziţia NSA, a decis, fără alte comentarii, că „Interesul publicului privind dezvăluirea nu cântăreşte nici pe departe atât de greu cât natura foarte sensibilă a materialului şi efectele evidente pe care publicarea lui le-ar avea asupra securităţii naţionale... Cazul este închis”. La Curtea de Apel rezultatul a fost acelaşi. În 1982 Curtea Supremă de Justiţie, cea mai înaltă instanţă juridică din SUA, a declarat că NSA nu este obligată să publice informaţiile secrete pe care le are despre OZN-uri, invocând legea securităţii naţionale a Statelor Unite.

Atunci când, într-un târziu, depoziţia NSA, cea care a stat la baza acestor decizii, a fost făcută publică, 11 pagini din cele 21 erau complet înnegrite, iar celelalte parţial. Din totalul de 502 rânduri ale documentului, erau şterse 417. NSA a declarat că dacă ar fi lăsat mai mult, ar fi divulgat secrete privind... metodele sale de investigaţie... În 1984, NSA a desecretizat totuşi un document referitor la OZN-uri (cu ştersăturile de rigoare, dar ceva mai puţine) datând din 1968. În el se spune, între altele, că „fenomenul OZN a fost observat pe tot cuprinsul globului, din cele mai vechi timpuri (...) OZN-urile nu sunt toate farse (...) nu toate OZN-urile sunt halucinaţii (...). Aparenta soliditate şi forma de navă a obiectelor a fost adesea subiectul unor confirmări radar (...). Uneori fenomenul părea să desfidă detecţia radar şi să cauzeze interferenţe electromagnetice masive (...). Toate OZN-urile ar trebui cercetate cu atenţie, pentru a da de urma unor proiecte inamice (...) Dacă «ei» pot da peste tine, atunci, conform unei reguli empirice, dar greu de negat, «ei» îţi sunt tehnologic superiori. (...) Istoria umană ne-a demonstrat de multe ori rezultatele tragice ale unei confruntări dintre o civilizaţie superioară şi un popor inferior din punct de vedere tehnologic”...

(Va urma)

Viitorul – codificat în timpurile biblice

Filiera pragheză

MIHAELA DOROBANŢU

Codul Bibliei se poate aplica oricăror evenimente sau persoane, dar de aflat - el se află doar în versiunea ebraică a Vechiului Testament - Biblia, aşa cum a fost ea scrisă la început.

Primul care pare să fi avut intuiţia existenţei unui cod ascuns a fost H.M.D. Weissmandel, rabin din Praga (unde a trăit şi faimosul Rabi Löw, al cărui nume se leagă de istoria Golemului). El a remarcat că citind din 50 în 50 de litere începutul Genezei, se găseşte cuvântul „Torah” şi că aceeaşi secvenţă identifică acelaşi cuvânt şi în Exod, Numere, Deuteronom. Rips îi găseşte, după multe căutări, cartea la Biblioteca Naţională a Israelului. Timp de 12 ani, Rips a încercat şi să numere litere, cum făcuse şi Newton, care considera că descifrarea unui cod ascuns în Biblie era mai importantă chiar decât teoria sa asupra Universului. Pentru el, Biblia era o criptogramă, ca şi întregul Univers.

Cum a putut însă reuşi Rips acolo unde Newton a dat greş? Simplu. Pentru că el a avut la dispoziţie o „unealtă” în plus: calculatorul. Codul Bibliei s-a dovedit... o „bombă cu efect întârziat”, care a explodat doar atunci când evoluţia omenirii a ajuns la stadiul la care a putut descoperi calculatorul. Chiar şi Rips însă, emigrant din fosta Uniune Sovietică, nu reuşeşte la început să găsească o metodă simplă şi elegantă pentru a demonstra adevărurile de care era convins. Întâmplarea face însă să-l întâlnească pe fizicianul Doron Witztum. Cu completările aduse de el modelului matematic al lui Rips, se ajunge la formularea bazelor primei experienţe originale. Analiza textelor indica prezenţa unor informaţii secrete - sau, dacă vreţi, codificate - în textul biblic, sub forma unor secvenţe de litere echidistante. Un rezultat semnificativ în proporţie de 99,998 la sută. Testul? Se caută în Biblie 32 de nume de mari înţelepţi ai istoriei şi se verifică datele lor de naştere şi de deces: acestea sunt corect codificate în Cartea Genezei. Cei doi încearcă acelaşi lucru cu alte trei texte majore ale omenirii, de dimensiuni comparabile, printre care „Război şi Pace” a lui Tolstoi. Nicăieri însă, cu excepţia Bibliei nu se obţine un rezultat semnificativ. Simplă întâmplare? Poate, îşi spune Rips şi alege 32 de nume şi 64 de date calendaristice, le amestecă între ele conform unei liste de 10 milioane de combinaţii diferite, astfel ca 9999999 dintre acestea să nu însemne nimic şi una singură să fie corectă. Verifică cu ajutorul calculatorului *toate* aceste 10000000 de combinaţii de nume şi date pe textul biblic. De 9999999 obţine rezultate lipsite de orice semnificaţie; o singură dată obţine un rezultat ne-absurd. Ştirea începe să circule şi ajunge astfel şi la urechile lui Harold Gans, un criptograf veteran al National Security Agency, care îşi petrecuse toată viaţa făcând şi desfăcând coduri pentru guvernul american. Gans era statistician şi vorbea ebraica. Afirmaţiile lui Rips îi păreau ridicole. Se aşaza deci la calculator hotărât să demonstreze că tot ceea ce făcuse matematicianul din Israel era o mare escrocherie.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise” în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin” o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/36

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare”. Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*

Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Noi şi Natura

„PUBELA" COSMICĂ DE LÂNGĂ TERRA

PAUL IOAN

Uzina nucleară din ceruri

În pofida preciziei cu care tehnologia de ultimă oră s-a specializat în a culege date cu ajutorul sateliților artificiali, recuperarea acestora de pe orbita circumterestră este încă o problemă. Atât rușii, cât și americanii folosesc generatoare nucleare și este cunoscut faptul că 54 de astfel de sateliți au la bord nu mai puțin de 1,45 tone combustibil nuclear. Fie uraniu (rușii), fie plutoniu (americanii), combustibilul radioactiv ar trebui recuperat la finele perioadei de lucru. În acel moment, sateliții sunt programați să se autodistrugă în bucăți recuperabile. Dacă momentul dezintegrării este bine cunoscut, locul impactului nu poate fi calculat cu precizie. Și asta în primul rând datorită puternicelor turbulențe (vânturi cu viteze de peste 400 km/oră) care se dezlănțuie între straturile situate sub 50 de kilometri altitudine (între mezosferă și stratosferă). De exemplu, partea principală a satelitului „Kosmos 398" era așteptată în zona Pacificului de sud, dar a căzut în Atlanticul de nord. Generatorul lui „Kosmos 954", având 50 de kilograme de uraniu, a căzut pe teritoriul Canadei, într-o zonă nepopulată. Pe de altă parte, alți sateliți se autodistrug în mult mai multe componente decât era prevăzut (uneori de ordinul sutelor), îmbogățind în mod imprevizibil cantitatea de resturi plutitoare și devenind incontrolabile. Iar când este vorba de combustibil nuclear, lucrurile se complică.

Slalom printre bolizi rătăcitori

Din 1957, peste 23000 de obiecte de varii dimensiuni (de la fuselaje și etajul al treilea al rachetelor, până la mănuși și unelte folosite în spațiul extraatmosferic) au fost abandonate în spațiu, și numai 16000 dintre acestea au revenit la sol. În zilele

Oaspeții care, venind de pe altă planetă a unei stele megieșe, ar dori să facă un popas pe Pământ, ar fi întâmpinați la „porțile" Terrei de o adevărată centură de deșeuri zburătoare. Foste obiecte aparținând în special sateliților artificiali deveniți neoperaționali plutesc la altitudini variabile - majoritatea între 200 și 2.000 de kilometri -, numărul acestora fiind în continuă creștere. Primejdia o constituie cele 8300 bucăți metalice (și nu numai) catalogate (din peste 10000) și având o talie mai mare de 10 centimetri. Sunt imprevizibile durata prezentei lor pe „cer", locul unde vor cădea și faptul că nu se poate ști cu precizie dacă se vor dezintegra în atmosferă, eliminându-se astfel pericolul unui impact nefericit la sol.

noastre s-a ajuns însă la o situație extrem de periculoasă pentru astronauți: pericolul ciocnirii dintre navetele spațiale și obiectele zburătoare, care la viteze mari devin adevărați bolizi sau proiectile ce pot perfora pereții navelor spațiale. Este de notorietate accidentul evitat în ultimele secunde de naveta „Discovery" din 16 septembrie 1991, când pilotul a virat din fața unui etaj al satelitului „Kosmos 955" (care vagabonda prin spațiu din 1975!), doar la 350 de metri distanță de acesta. Din păcate, nu același slalom se poate face printre bucăți mai mici, care provoacă numeroase „microcratere" sateliților, afectându-le activitatea. Însuși „Hubble" a suferit un astfel de impact, la unul din panourile sale solare. Radarele care urmăresc orbitele acestor „gloanțe spațiale" - a căror greutate totală este de aproximativ 3000 de tone - nu reușesc să prevină toate accidentele. Zilnic, în multe puncte ale globului se fac și se prelucrează peste 40000 de observații. În marea lor majoritate, acești „jandarmi spațiali" aparțin unor rețele americane și rusești.

Salubrizarea spațiului nu este soluționată

Cercetarea științifică aplecată către recuperarea deșeurilor spațiale se declară, deocamdată, neputincioasă. În consecință, există pericolul saturării anumitor zone orbitale cu astfel de „vagabonzi" și al declanșării așa-numitului efect de cascadă - prin care, prin ciocniri repetate, numărul lor ar crește imprevizibil. Viziunea științifică cea mai pesimistă susține că, actualmente, unica soluție este suspendarea activității spațiale până în anul... 2050! Chiar și orbita geostaționară de la 36000 kilometri altitudine (unde sateliții de telecomunicații și meteorologici se rotesc cu aceeași viteză ca și Pământul, în plan ecuatorial) este extrem de aglomerată și cu greu va mai putea primi „oaspeți". Din cele 600 de obiecte de aici, numai 150 mai sunt operaționale, deci raportul dintre „paraziți" și utili este acum de 4/1, continuând să crească.

Cerul planetei a devenit - cum se spune tot mai mult - un fel de pubelă a activității spațiale, iar investițiile nu sunt direcționate suficient spre degajarea deșeurilor zburătoare. Se apreciază că, în acest ritm, peste o sută de ani ne vor face umbră peste 28000 de obiecte, pericolul accidentelor sporind o dată cu intensificarea activităților în spațiul circumterestru.

Tehno XXI

CUPRUL ŞI NOUA REVOLUȚIE ÎN MICROELECTRONICĂ

MARIAN GRIGORE

Pătrunderea masivă a aluminiului în industria electronică și electrotehnică se datorează altor calități decât rezistența redusă opusă trecerii curentului electric. Aceste calități constau tocmai în densitatea sa scăzută (2,7 kg/dmc, față de 19,3 kg/dmc., în cazul aurului, 8,9 kg/dmc., în cazul cuprului, și 10,5 kg/dmc., în cazul argintului) și incapacitatea sa de a se autoproteja față de agenții externi, printr-o pojghiță de oxid etanșă, aproape inalterabilă și extrem de dură. Dar această pojghiță constituie și un dezavantaj, fiind dielectrică, deci izolantă.

Lunga carieră a aluminiului, la final

Dezvoltarea industriei electronice, respectiv a circuitelor integrate gravate pe siliciu, pe care se bazează funcționarea tuturor calculatoarelor, a adus o nouă și spectaculoasă carieră aluminiului, acesta dovedindu-se ușor de aplicat, aderând perfect la suport și nedifuzându-și atomii în stratul izolant de siliciu, spre deosebire de celelalte metale „concurente", respectiv argintul și cuprul, care, tocmai datorită fenomenului de difuziune, alterează caracteristicile izolante ale siliciului, blocând funcționarea întregului circuit. În plus, și cuprul, și argintul sunt metale extrem de sensibile la diferiți factori externi. Dezavantaj care nu există în cazul aluminului, autoprotejat de pelicula de oxid. Iar în ceea ce privește mai slaba conductivitate a aluminiului, aceasta n-a fost multă vreme o problemă, ținând seama de intensitatea redusă a curenților din circuitele electronice. N-a fost, dar a devenit, o dată cu ultraminiaturizarea și cu sporirea numărului de componente implantabile pe o plăcuță de siliciu.

Microminiaturizarea și sporirea numărului de componente se poate realiza numai prin reducerea grosimii conexiunilor gravate în siliciu. Acestea au trecut, într-un timp relativ scurt, de la 0,5 microni, la 0,25 microni, astăzi, deja fiind proiectate circuite la care dimensiunea firelor de conexiune coboară la 0,18 microni. La asemenea dimensiuni, rezistența aluminiului devine stânjenitoare, iar ideea păstrării unei dimensiuni convenabile a firelor, micșorând însă distanța dintre ele, pentru a câștiga spațiu, nu este nici ea realistă, apărând capacități parazite și curenți de inducție.

Pentru a continua procesul de miniaturizare, a devenit, deci, indispensabilă folosirea unor tehnologii care să permită utilizarea cuprului în locul aluminiului. Iar primul obstacol ce trebuia trecut era tocmai fenomenul de difuziune. Doi giganți ai industriei microinformaticii, respectiv IBM și Motorola, s-au angajat în câștigarea acestui pariu.

Un pariu câștigat: realizarea procesoarelor bazate pe cupru

Problemele care se impun a fi rezolvate pentru trecerea la utilizarea cuprului se pot număra pe degetele de la o mână: (1) găsirea metodei de „desenare" a circuitului (prin gravare cu acid, prin depunere în fază gazoasă sau prin placare electronică – aceasta din urmă dovedindu-se cea mai convenabilă); (2) găsirea unui aliaj care să separe cuprul de siliciu, împiedicând difuziunea și asigurând aderența; (3) depunerea cuprului în „șanțurile" gravate în siliciu și polizarea lui metalo-chimică pentru înlăturarea excesului de metal și (5) acoperirea întregului circuit astfel realizat cu un strat dielectric, folosit ca substrat pentru un alt circuit suprapus, ultimele circuite integrate de tip sandviș având până la 6 straturi suprapuse. În 1998, ambele firme angajate în câștigarea acestui pariu au reușit, aproape concomitent, să anunțe realizarea primelor procesoare bazate pe cupru, deschizând o nouă eră informatică.

Folosind avantajele cuprului, IBM a testat folosirea lui pe un procesor Power PC-750, conceput pentru un cablaj de aluminiu, având o frecvență de lucru de 300 MHz. Simpla utilizare a cuprului a permis o frecvență de lucru 400 MHz, cuprul suportând densități de curent de zece ori mai mari decât aluminiul, datorită și temperaturii sale ridicate de fuziune (1085 grade C față de doar 658 grade C).

Spectaculozitatea revoluției pe care o prefigurează folosirea cuprului în microinformatică rezultă clar, comparând actualul record, de 21 milioane de microcomponente per cm.p, realizat de procesorul AMD – K6 – III, cu cel preconizat a fi realizat, în mod curent, în viitorul apropiat 150-200 milioane de tranzistori/cm.p.

Noua tehnologie este deja folosită de Motorola în noua serie de computere Power-PC-G3 (și viitoarele G4) și de IBM, cu seriile Power PC 740/750, care utilizează o tehnologie CMOS.

Anatomia secundei

„Secolul „nano"

ALEXANDRU MIRONOV

Un nanometru înseamnă o sutime de miliardime de metru. Altfel spus, este cam distanța pe care pot fi înșirați... opt atomi. Noțiuni filozofice? Ei bine, aflăm că inginerii prezentului proiectează deja tehnologii, aparate și mecanisme pentru viitoare tehnici ale secolului XXI, la care totul se măsoară în nanometri! O fotografie - trucată, bineînțeles - din prestigioasa revistă *Time* arată o clasică furnică de cam 6 mm lungime, ținând în mandibule un microcip pătrat cu latura de 1 mm și „gros" de... 300 nanometri - dar care cip - foarte „capabil" de altfel, ca număr de circuite încorporate - este un adevărat uriaș față de ce va să vină. Căci, dacă la ora actuală electroniștii și biologii au creat (la Universitatea din Dortmund) biomicrocipuri capabile să se strecoare în cele mai fine vase de sânge din corpul uman, nanotehnologii de mâine vor proiecta cipuri de mărimea unei celule umane! La ce vor folosi? La echiparea computerelor în primul rând (capul de citire a unor PC-uri „lecturează" pe hard-discuri pe lungimea a... 300 de atomi...) Apoi, în produsele farmaceutice, unde nanocapsule cât o celulă vor „investiga" celule reale din țesuturile spre care vor fi trimise și vor elibera doze terapeutice de medicamente spre cele bolnave. Sau la calibrarea instrumentelor de mare finețe - cum se întâmplă la universitatea britanică *Huddersfield*, unde laboratorul de nanotehnologii atinge, în prelucrări, o acuratețe de o zecime de miime de milimetru.

Produsele nanoindustriilor sunt, bineînțeles invizibile. Se lucrează la ele în condiții de curățenie totală, căci un fir de praf chiar la dimensiunile unei... nanogăuțe poate compromite toată seria de cipuri, iar strănutul unui operator răcit spulberă pur și simplu producția.

Dar, cred nanoinginerii, nu este departe momentul când, de pildă, o combină secerătoare-treierătoare va funcționa, pe baza unei combinații de câmpuri electrostatice, propulsând deasupra lanului de grâu un nor de nanolăcuste aproape invizibile, minusculi roboți burdușiți de nanocipuri inteligente, care, plutind la înălțimea spicului de grâu vor scutura, „zumzăind" ultrasunete, boabele coapte pe un covor, electrostatic, deci invizibil și el, lăsând în urma lor doar paiele goale.

Science fiction? Cu patru decenii în urmă scriitorul Isaac Asimov imagina un nanosubmarin, care se deplasa, într-o poveste, în interiorul unei artere umane. Echipajul - nanospecialiști micșorați astfel prin procedee SF - avea de dislocat un cheag de sânge, a reușit operația și s-a întors teafăr la mărimea normală. Dar submarinul, ca idee de aparat chirurgical, iată, că astăzi funcționează, urmând însă ca nanocipurile, nanoroboții și nanoinstrumentele pe care le-a conceput și le fabrică Homo faber, contemporanul nostru, să intre, curând în producție de serie.

E bine de ştiut

Pledoarie pentru sport

Una dintre dorinţele fireşti ale tinerelor mame este ca după naştere să revină cât mai rapid la silueta avută anterior. Ce ar trebui făcut? Iată sfaturile specialiştilor.

În cazul în care aţi avut o naştere spontană, naturală, puteţi începe cu o oră de mers pe jos, în pas alert, de două ori pe săptămână. Dacă luaţi şi copilaşul, în ham, veţi consuma mai multe calorii şi vă veţi modula mai bine respiraţia. Păstraţi o poziţie corectă a umerilor, încordaţi abdomenul şi nu supuneţi coloana vertebrală la mişcări bruşte pentru a evita durerile lombare. Gimnastica puteţi face de două ori pe săptămână, fără exerciţii de mare dificultate însă. Pentru tonifierea musculaturii, puteţi înota în piscină ½ de oră pe săptămână, dar nu sunt recomandate săriturile în apă.

Dacă aţi născut prin operaţie cezariană, după două luni puteţi să reluaţi exerciţiile fizice. Începeţi cu ½ de oră de marş pe săptămână şi cu exerciţii uşoare de gimnastică. Puteţi înota, dar numai pe spate. Dacă vă place să dansaţi sau vă destindeţi jucând tenis, sau volei, va trebui să aşteptaţi un an pentru a relua acest tip de activitate fizică.

Indiscreţii

Cel mai sexy

După un mariaj de doi ani, Robert De Niro şi Grace Hightower au decis să divorţeze. Motivul invocat? Pe de-o parte soţii sunt în dezacord în privinţa educaţiei ce trebuie acordată fiului lor, Elliot, în vârstă de... 1 an şi jumătate. Apoi, doamna nu mai poate suporta absenţele domnului, aflat mereu între două avioane. După o primă căsătorie (în 1976) cu Diahnne Abbott, Robert De Niro este a doua oară în faţa divorţului. Cunoscându-i viaţa sentimentală, indiscreţii ne liniştesc, spunându-ne că este obişnuit cu... turbulenţele.

Mereu seducătorul Sean Connery a fost desemnat de americani drept „barbatul cel mai sexy al acestui secol". În acest top îi devansează pe Harrison Ford şi pe Richard Gere. Argumentele care i-au adus acest calificativ de invidiat, publicate de revista „New Woman" sunt: „este foarte amabil, cu experienţa sexuală bogată şi are un zâmbet superb".

Reflecţii psihologice

Dacă vreţi să ştiţi adevărul...

...priviţi cu atenţie interlocutorul. Pentru că, dacă vă obişnuiţi să descifraţi limbajul gesturilor veţi reuşi să aflaţi cu certitudine dacă vi se spun adevăruri sau... minciuni. Aşadar, psihologii ne sugerează să devenim bănuitoare atunci când cineva încearcă să-şi susţină afirmaţiile cu prea multe argumente, sau dimpotrivă, cu explicaţii prea vagi. Atunci când cineva minte, buzele au o linie uşor descendentă, ca atunci când este prost dispus. De asemenea, „mincinosul" îşi atinge frecvent buzele cu degetul, sau îşi plimbă limba peste dinţi... de la stânga la dreapta. Nu ignoraţi un alt reper: vocea. Se spune că un mincinos se recunoaşte cel mai uşor după voce. Cel care spune adevărul are o voce sigură, în schimb cel care minte are o voce nesigură, respiră greoi iar spre finalul frazelor i „se frânge" vocea. Un om care minte pare a fi preocupat de lucrurile din jur, evitând să-şi privească în ochi interlocutorul. Mai mult, în cazul celor ce mint, pupila se micşorează vizibil. Dacă doriţi să ştiţi cât de adevărate sunt vorbele pe care vi le spune bărbatul din faţa dv., priviţi-i picioarele, dacă stă picior peste picior. Atunci când dreptul stă peste stângul, bărbatul este deschis, sincer, nu vă ascunde adevărul. În schimb dacă interlocutorul dv. îşi pune piciorul stâng peste cel drept, îi este teamă să nu-l prindeţi cu minciuna. Cumulate cu flerul dv., aceste mici indicii despre gesturile mincinoşilor vă pot sugera răspunsul corect la marea dilemă: minte sau spune adevărul.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Un caz pe săptămână

„Mă numesc I.S., locuiesc în Bucureşti şi la începutul acestei veri am fost confruntată cu o problemă deosebit de gravă. Soţul meu, în vârstă de 56 de ani, a suferit un accident cerebral în urma căruia a fost paralizat pe partea stângă. Doctorii au fost deosebit de pesimişti, presupunând chiar decesul în 3-7 zile. Doamna Vasilica Ciupea i-a făcut însă 10 şedinţe telepatice de bioenergie în urma cărora soţul meu a început să se simtă mult mai bine. A ieşit chiar din spital pe propriile picioare şi perfect conştient. Acum suntem în mijlocul celei de a doua serii de tratament bioenergetic şi rezultatele sunt evidente. Este o minune la care am participat împreună cu cei din jurul meu..."

*

Redacţia revistei noastre faciliteaza, cititorilor dornici să beneficieze de tratament bioenergetic, accesul la „Cabinetul Ciupea" pe baza talonului alăturat. Posesorul unui astfel de talon decupat din revistă beneficiază de o reducere cu 10 la sută a costului tratamentului, ceea ce echivalează cu 45000 lei.

10% REDUCERE adică 45000 lei

TALONUL NR. 36

Numele şi prenumele pacientului .....

.....

Adresa .....

Intervalul efectuării tratamentului .....

Valabil până la 30 septembrie 1999

Programări la telefon: 6862046

LICITAŢIE RARISIMĂ

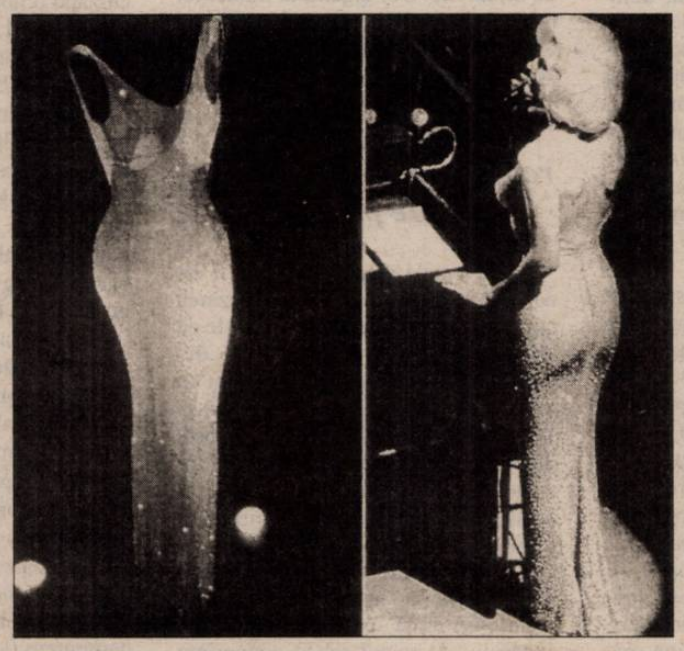

Între 27 şi 28 octombrie se va desfăşura la New York o licitaţie specială: 1500 de obiecte ce au aparţinut lui Marilyn Monroe vor zbura în cele patru vânturi. Obiectul cel mai de preţ al colecţiei este rochia pe care a purtat-o în mai 1962 când a interpretat nemuritoarea „Happy Birthday, Mr. President" în faţa lui John F. Kennedy. Preţul de pornire va fi de 1 milion de dolari.

Gastronomice

Gospodinelor preocupate de pregătirea conservelor pentru iarnă, le oferim câteva reţete sugerate (şi verificate de-a lungul anilor) de cititoarea noastră din Cluj-Napoca, doamna Matilda Tudoriu.

Sos picant în loc de muştar (Katch-up)

4 kg roşii bine coapte, fierte, strecurate şi scăzute, se adaugă câte 2 linguri de piper negru, boia de ardei dulce sau iute după gust, sare şi rădăcină de ţelină fiartă şi tocată ca o pastă. Se pot adăuga frunze de tarhon, oţet de vin după plac.

Se pune într-un vas, se mestecă bine totul. Se adaugă un vârf de cuţit cu conservant. Se fierbe până când sosul devine gros. Apoi, se toarnă fierbinte în sticle mici, încălzite în cuptor. Sticlele sau borcanele se leagă cu celofan şi se sterilizează.

Pătlăgele roşii fierte (pentru supe şi sosuri)

Se pun, în sticle de lapte sau borcane lungi de 1 kg, roşii tăiate pe lung, în felii. Roşiile să fie foarte proaspete, coapte, dar încă tari. În fiecare sticlă se pun şi ardei graşi, tăiaţi subţire de tot, foi de ţelină tocate, frunze de pătrunjel verde şi zeama lăsată de la roşii, un vârf de cuţit cu conservant. Se amestecă totul bine şi se introduce în sticle.

Ca să nu rămână goluri de aer între roşii, pe măsură ce se introduc legumele în sticlă, se bat de palmă. Sticla se umple numai până unde începe gâtul, se leagă cu celofan dublu şi apoi se sterilizează. (Sticlele de 1 litru, 75 minute, iar sticlele de ½ litru - 50 minute.

Salată de dovlecei

Dovleceii tineri se curăţă şi li se îndepărtează miezul cu seminţe. „Carnea" rămasă se fierbe în puţină apă până se înmoaie. După ce au fiert, se scurg pe o sită sau coşuleţ de plastic cu găuri. Se coc vinetele, se curăţă, se lasă să se scurgă de zeama lor în coşuleţul cu dovlecei. Se coc ardeii graşi se cojesc şi se toacă mărunt. Se toacă bine totul. Se adaugă sare după gust şi un vârf de cuţit de conservant, se amestecă bine cu o lingură de lemn. Se pune amestecul în borcănele mici de sana, iaurt sau de 400 g. Se bat de palmă, se închid ermetic şi se sterilizează. (Borcănelele de ¼ litru, 75 minute.)

Zacuscă de legume

Se prepară din vinete, dovlecei, morcovi, ceapă, roşii şi ardei graşi. Se coc vinetele şi ardeii, se curăţă, se lasă la scurs. Se fierb dovleceii în apă puţină, după ce li s-a scos miezul. Se lasă la scurs. Se curăţă ceapa, se taie peştişori, se căleşte. Se spală, se curăţă morcovii, se rad pe răzătoarea cu găuri mari. Se pun în tigaie peste ceapă, se prăjesc împreună. Din roşii facem un bulion strecurat bine, fără coji şi seminţe. Într-o cratiţă mare punem vinetele tocate, ardeii copţi tăiaţi felii, dovleceii tocaţi, ceapă şi morcovul daţi prin maşina de tocat carne. Se adaugă sare, zahăr, mirodenii, bulion de roşii şi un vârf de cuţit de conservant. Se amestecă totul bine cu o lingură de lemn. Se introduc în borcane de 400 g care se închid ermetic şi se sterilizează. (Borcanele de 400 g - 75 minute.)

Zacuscă

Zacusca se face din 12 vinete de mărime mijlocie, 6 ardei graşi mari şi 20 de gogoşari. Toate acestea se coc, se curăţă şi se lasă la scurs. Se prăjeşte 1 kg de ceapă cu două pahare de ulei fin. Într-un vas mare se amestecă toate legumele şi se acoperă cu bulion, se lasă pe foc sau în cuptor până scade toată apa şi apare numai uleiul. Se pun mirodeniile, foi de dafin şi piper. Se pune amestecul cald în borcănele mici de 400 g, se închid ermetic şi se sterilizează. (Borcănelele de 400 g, 75 minute.)

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Laborator de sănătate

STRUGURII

Această creaţie a naturii a fost dintotdeauna apreciată, mai ales de când a fost descoperit potenţialul strugurilor de a se transforma în vin. Dulceaţa strugurilor provine de la glucoză, un component al zahărului care face ca triptofanul să ajungă la creier, să se elibereze serotonina, care are efect relaxant.

Cercetările asupra acestui aliment, ca şi experimentele au condus la concluzii deosebit de promiţătoare. Strugurii negri sunt bogaţi în substanţe care previn apariţia cancerului, după cum sucul de struguri, vinurile şi extrasele de struguri (ca şi sucul de mere şi ceaiurile de plante) au capacitatea de a anihila viruşii intestinali.

Studiile medicilor şi ale dieteticienilor, efectuate pe subiecţi umani, indică o incidenţă redusă a afecţiunilor gingiei la persoanele care mănâncă struguri în mod regulat sau echivalentul lor uscat, adică stafide.

Urmând linia medicinii populare, mulţi bolnavi de artrită pretind că o combinaţie de suc de struguri cu pudră de pectină (care se comercializează pentru a face peltea din fructele care nu au suficientă pectină proprie) le-a alinat durerile. După cunoştinţele mele, acest lucru nu s-a demonstrat încă ştiinţific.

Şi sucul de struguri fermentat – vinul – s-a dovedit a fi benefic pentru sănătate. Vinul roşu în special este un antibiotic natural, dar, pe de altă parte, poate provoca dureri de cap sau arsuri persoanelor sensibile la taninul pe care îl conţine. Majoritatea specialiştilor în această problemă susţin că un consum moderat de vin – de la o jumătate de pahar până la două pahare pe zi – are efecte benefice pentru organism şi pentru buna funcţionare a inimii. De altfel, vinul este băutura obişnuită pentru ţările din bazinul mediteranean, a căror rată mică a bolilor de inimă este o realitate.

Această informaţie trebuie însă corelată, desigur, cu pericolul îmbolnăvirii ficatului în cazul consumului excesiv de băuturi alcoolice, fie el chiar şi vin. Alcoolul are efecte negative în hipertensiune şi poate spori riscul apariţiei cancerului de colon.

DR. AURELIA DĂSCĂLESCU

ANALIZELE „VORBESC"... DOAR CÂND SUNT „ÎNTREBATE"!

ARCADIE PERCEK

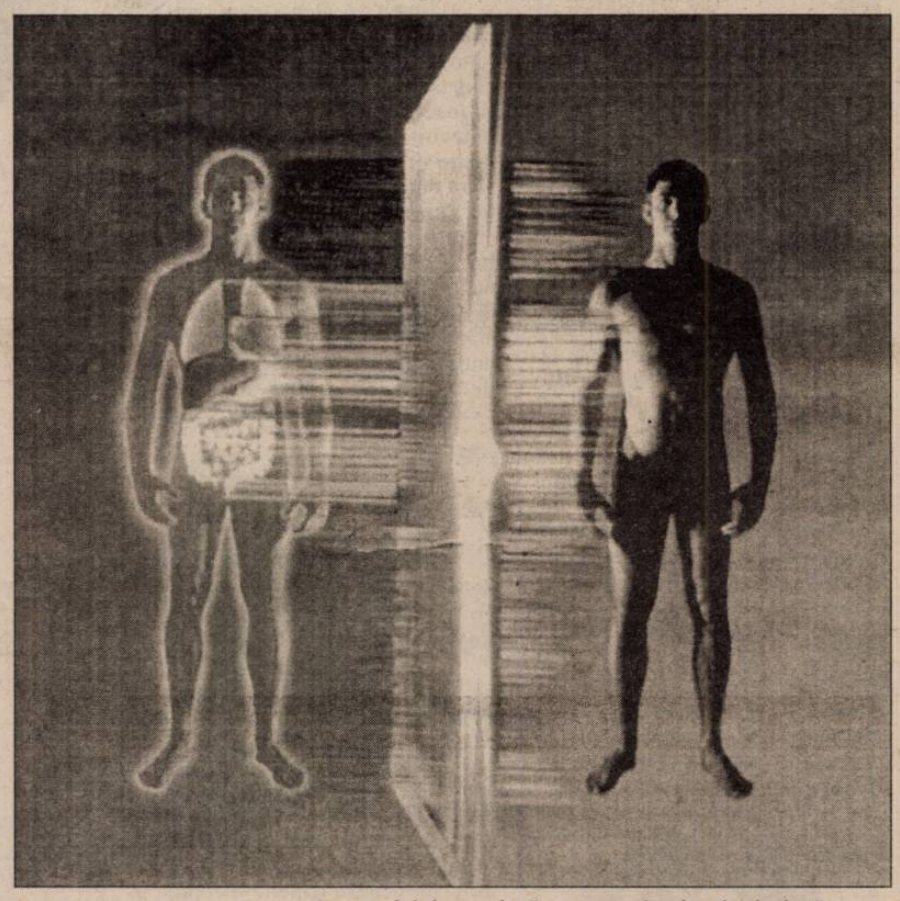

Este incomparabil mai comod pentru medic de a trimite un bolnav prezentând febră şi un junghi toracic oarecare, la o radioscopie pulmonară, care este uşor de efectuat şi precisă, decât de a-i face acea suită de explorări clinice tradiţionale şi de a sta de vorbă cu el. Dar, a nu se uita că explorarea radiologică, oricât de simplă şi de comodă ar fi, incumbă şi un risc fie şi minor pentru bolnav, risc amplificat când se trece de la uz la abuz, aşa cum de regulă stau lucrurile.

Noţiunea de colecţie de analize – de baterie de analize, de bilanţ biologic sau de „check-up", cum îi spun autorii de limbă engleză, (check-up însemnând în această limbă a controla, a verifica), noţiuni foarte la modă în lumea contemporană, care presupun efectuarea periodică a principalelor analize, în scopul depistării, prevenirii sau urmăririi bolilor – nu conferă totuşi decât o falsă securitate, atâta vreme cât se abdică de la principiile gândirii clinice şi – în special – de la principiul sfânt al medicinii, formulat în cuvintele: „Primum non nocere" (ceea ce înseamnă înainte de orice să nu vatămi, să nu faci mai rău).

Este indiscutabil mult mai utilă o depistare „orientată", ca să-i zicem aşa, în locul explorărilor haotice, caracterizând „check-up-ul", ca şi toată această „mitraliere" a bolnavului cu analize şi explorări de tot felul. Prin această conduită, prin apelul sistematic la aceste analize şi explorări, practicăm în mod aparent numai o medicină bine intenţionată şi sistematizată, care însă, în realitate, este grevată doar de exhaustivitate, medicină însă cu totul opusă aceleia tradiţionale.

„Răspunsul" pe care îl dau analizele şi, implicit celelalte explorări, nu are înţeles decât dacă o problemă a fost pusă. Examenele de laborator şi, implicit analizele, nu „vorbesc" ca să spunem aşa, decât dacă sunt „întrebate". Acesta este punctul de vedere al medicilor conştiincioşi. Este vorba însă în acest caz de un punct de vedere contrariu de cel al bolnavilor, care, în enorma lor majoritate, nutresc convingerea că acei medici care le solicită un număr cât mai mare de analize şi de explorări de tot felul, sunt de fapt cei mai bine pregătiţi profesional, ca şi cei mai bine intenţionaţi.

Astfel stând lucrurile, este întru totul justificată via mişcare de idei iscată în lumea medicală contemporană pe seama reabilitării examenului clinic, în sensul folosirii analizelor ca şi a explorărilor de tot felul în mod orientat şi nu în mod aleatoriu şi haotic. „Fără îndoială, laboratorul este departe de a ne da diagnostice gata făcute – ne avertizează în acest sens marele clinician francez Guy Laroche – şi ar fi o mare greşeală de a i le cere. El nu înlocuieşte şi nu va înlocui niciodată studiul direct al bolnavului, dar îl completează, îl clarifică şi îl rectifică adeseori".

Un alt mare clinician, de data aceasta german, H. Burger, comandând acest „diagnostic cu harponul", cum denumeşte el procedeul „mitralierii" bolnavului cu analize şi explorări adeseori dintre cele mai traumatizante, adaugă şi el la rândul său, şi tot pe această temă următoarele: „Dacă vrem să apreciem justeţea unui diagnostic, nu vom acorda desigur premiul întâi aceluia stabilit cu lux de metode complicate, ci vom spune că cel mai bun diagnostic este acela care se apropie cât mai mult de adevăr, şi care este stabilit cu mijloacele cele mai simple, mai puţin obositoare şi traumatizante pentru bolnav". Analizele şi explorările, oricare ar fi ele, nu au un scop în sine. Ele nu reprezintă decât un mijloc, pentru a ajunge la diagnostic.

TESTUL HIV

SIDA - Sindromul de imunodeficienţă dobândită - poate fi pe drept cuvânt considerată „boala secolului". Ea este însă doar faza finală a infecţiei cu virusul HIV, virusul imunodeficienţei umane. Acesta atacă şi distruge sistemul imunitar al omului, care nu se va mai putea împotrivi agresorilor de orice natură şi făcând mortale o serie de infecţii sau forme de cancer. Infecţia cu virusul HIV are o evoluţie impredictibilă şi cronică. După ce, în 1982, se semnala primul caz raportat de SIDA la copii, în SUA, după ce Fredy Mercury, celebrul solist al formaţiei Queen, devenea cea mai mediatizată victimă a SIDA, ne găsim astăzi în faţa unei situaţii apocaliptice, cu peste 33 de milioane de persoane infectate cu HIV şi bolnave de SIDA în lume, cu peste 600 de noi infecţii HIV zilnic şi cu o viteză de răspândire HIV în ţările Europei de Est de 5 tineri cu vârste între 15-24 de ani în fiecare minut. S-au născut nenumărate asociaţii şi fundaţii care se alătură medicilor în lupta cu SIDA, inclusiv în ţara noastră, unde desfăşoară o activitate exemplară ARAS - Asociaţia Română de luptă Anti SIDA, Asociaţia „Adolescentul" sau Fundaţia „Tineri pentru tineri", dar orizontul unei atât de aşteptate şi dorite victorii finale împotriva SIDA pare să fie încă destul de departe.

Fiind o boală cu simptome nespecifice, singurul mod pentru ca o persoană să-şi dea seama dacă s-a infectat cu HIV este testul specific HIV - o problemă care revine permanent în scrisorile pe care le primim la redacţie. Iată de aceea câteva elemente care trebuie cunoscute în legătură cu acest test.

Sexualitatea

dr. DANIELA POPESCU

În primul rând ce este testul?

De fapt, testul SIDA pune în evidenţă nu virusul HIV, care provoacă SIDA, ci anticorpii specifici anti-HIV, adică acele componente ale sângelui care apar în urma infectării. Apoi, este vorba de un întreg proces de testare, care include diferite teste. ELISA (Enzyme linked immuno sorbent assay) este testul de selecţie, care detectează anticorpii, un test capabil să detecteze peste 98 la sută din persoanele infectate. În cazul când el este pozitiv, orice test ELIZA este urmat de un test de confirmare, Western Blot sau IFA (Immuno-fluorescent assay). Acestea nu sunt desigur singurele metode de depistare, dar celelalte sunt şi mult mai laborioase şi mult mai scumpe.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Un nou anticoagulant

Heparina este cel mai folosit anticoagulant. După fiecare operaţie ea este injectată pacientului pentru a diminua riscurile trombozei. Aceasta are însă efecte secundare provocând de multe ori hemoragii. Specialiştii francezi au pus la punct o moleculă asemănătoare heparinei care diminuează aceste efecte, având o activitate de zece ori mai bună. Primele încercări clinice sunt prevăzute pentru anul 2000.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Lăsăm copiii mici să doarmă cu păpuşa?

Doamna CONSTANŢA PALADE din Bucureşti, o cititoare a revistei noastre, ne întreabă dacă e bine că o lasă pe fetiţa ei, în vârsta de aproape 2 ani, să se culce pentru somnul de noapte când cu păpuşa, când cu ursuleţul, fetiţa fiind foarte insistentă din acest punct de vedere, iar refuzul soldându-se cu stări de agitaţie şi cu plâns.

Este bine să ştiţi, stimată doamnă Palade, că somnul reprezintă, în special la copii, un moment foarte important din fiziologia vieţii, motiv pentru care i s-au creat autentice ritualuri, mai mult sau mai puţin sesizabile, care însă, dacă sunt respectate, influenţează, mai ales la copii – în mod favorabil, apariţia şi evoluţia somnului. Aceste ritualuri îşi fac apariţia chiar din fragedă copilărie şi ele trebuie cultivate cu perseverenţă de către părinţi, ca urmare a faptului că fac parte din chiar însăşi ucenicia somnului.

Astfel, când copilul, înainte de culcare, îşi pune la locul lor păpuşile cu care s-a jucat până atunci, el face cel mai adeseori acest lucru în contul ritualului menţionat. Iar dacă nu o face totuşi, este bine să-l încurajăm în acest sens. Punându-şi păpuşile acolo unde trebuie, mai ales când copilul face aceasta în mod spontan, el este sigur că a doua zi le va găsi unde le-a pus şi, prin asociere, este sigur că tot la locul lor îi va găsi şi pe părinţi, iar dacă este cazul şi pe bunici, fapt ce conferă securitate somnului său. Din ritualul somnului mai face parte şi frământatul pernei ca şi suptul degetului, gesturi pe care părinţii în general le interzic cu insistenţă, uitând sau ignorând faptul că aceste mişcări ritmice, repetitive, monotone şi calmante induc în cele din urmă somnul.

Şi, în sfârşit, tot din ritualul somnului copilului face parte şi păpuşa sau clasicul ursuleţ de plus, cu care copiii doresc a se culca împreună. Jucăriile menţionate reprezintă, în această ipostază, autentice fetişuri şi, în acelaşi timp, autentice punţi de legătură între lumea stării de veghe şi aceea a somnului, asadar veritabile remedii hipnogene, adică producătoare de somn.

Produsele lactate trebuie evitate de către vârstnici?

Domnul DUMITRU GHEORGHE, din Bucureşti, ne pune o întrebare care sună astfel: „Am aflat că consumul de lactate de către omul în vârstă nu este cel mai fericit, deoarece organismul uzat nu mai are enzimele capabile să transforme substanţele conţinute în aceste produse... Ca atare, noi cei în vârstă, să ne abţinem de la consumul lactatelor, deoarece ne sunt inutile, neputându-le digera?"

Stimate domnule Dumitru Gheorghe, subliniez din capul locului că informaţiile pe care le deţineţi, referitoare la alimentaţia cu produse lactate la vârstnici, nu corespund adevărului. Medicina ne asigură că laptele şi produsele sale reprezintă unul dintre cele mai valoroase alimente. Din punct de vedere nutritiv, laptele se caracterizează printr-un conţinut ridicat de proteine cu valoare biologică mare. Laptele este singurul aliment de origine animală cu efect alcalinizant, fapt deosebit de util în tratamentul unor afecţiuni însoţite de hiperaciditate, afecţiuni frecvente la vârstnici. Într-adevăr, laptele are şi câteva neajunsuri legate de compoziţia sa, neajunsuri ţinând de faptul că este sărac în fier, ceea ce în cazul unui consum unilateral favorizează apariţia anemiilor feriprive, adică sărace în fier. Alt neajuns ţine de faptul că laptele, prin conţinutul său bogat în sodiu, este contraindicat în unele afecţiuni în care se recomandă restricţia sodată. De asemenea, laptele este sărac în vitamina C şi tiamină, necesitând din acest motiv suplimentarea acestor vitamine în cursul dietelor lactate, avitaminoze frecvente la vârstnici. Aceste neajunsuri ale laptelui sunt totuşi minore faţă de numeroasele sale calităţi nutriţionale care îl fac să fie un aliment deosebit de valoros. Dintre produsele lactate cele mai indicate vârstnicilor trebuie avute în vedere laptele degresat, iaurtul (aţi citit, sper, informaţia publicată recent de revista noastră, în care se evidenţiază faptul că acest produs lactat este un aliment de longevitate), brânza de vaci slabă şi telemeaua de vacă. Dintre produsele lactate care trebuie evitate de către vârstnici, amintim laptele gras, smântâna, frişca şi brânzeturile grase.

Trecutul tectonic al planetei Marte

Mars Global Surveyor (MGS) – cea mai complexă sondă marțiană de până acum – continuă să furnizeze date extrem de interesante. Printre cele mai recente se numără informații culese cu ajutorul magnetometrului instalat pe MGS care indică faptul că energia internă a planetei a fost la un moment dat suficient de mare pentru a genera un puternic câmp magnetic. Mai mult, se pare că pe Marte s-au desfășurat procese similare tectonicii plăcilor terestre. În timp însă ce pe Pământ mișcările plăcilor crustale au lăsat în urma lor structuri unice de ambele părți ale faliilor, o asemenea simetrie nu se observă pe Marte. Ceea ce îi determină pe cercetători să considere că trecutul său tectonic a fost cu totul diferit de cel al Terrei.

Broaștele... handicapate

În Statele Unite au apărut o serie de broaște cu unul sau mai multe picioare în plus. La început s-a crezut că de vină sunt unele pesticide care „mimau" acțiunea retinoidelor generatoare de malformații. Adevăratul vinovat a fost însă găsit în persoana unei trematode (o clasă de viermi), numită

Ribeirioia, care se introduce în mugurii mormolocilor din care urmează să se dezvolte diferitele membre. O dată intrați acolo - întregul proces de creștere este dat peste cap și organismul pierde orice control asupra numărului și formei picioarelor care vor apărea. Broaștele infirme pot în continuare infecta gazda primară, aceasta în cazul în care ...scapă de păsările flămânde care le vânează!

Magnetul deșertului

IRINA STOICA

Pătrunzând tainele Africii eşti surprins de cultură, tradiții şi mai ales de puterea de supraviețuire a acestor oameni care de ani şi ani luptă cu condițiile vitrege ale unei naturi deseori ostile. În inima continentului african, în statul Burkina Fasso (fost Volta Superioară), la 280 de km de capitala Ouagadougou, există un sat, Oursi, ai cărui locuitori par să aibă o forță misterioasă, forța de a lupta cu foametea şi seceta Sahelului. Este o comunitate care numără în jur de 600 de persoane, oameni veseli şi primitori încercând să smulgă deșertului tot ceea le este de trebuință. Colibele lor de lut, rotunde, cu acoperişuri de paie sau crengi, adăpostesc deopotrivă populația Songhai şi Fulani, primii agricultori, ceilalți, crescători de vite, cu toții împărtășind aceeaşi religie – islamul.

Viața începe dimineața devreme în acest sat. Se aud întâi zgomotele pe care le fac femeile măcinând meiul în vase de lut şi, puțin mai târziu, glasul muezinului chemând credincioşii la rugăciune.

Bărbații îşi aleg singuri mireasă, dar pentru a obține mâna viitoarei soții trebuie să dăruiască tatălui ei o vită. Copiii par să se joace tot timpul, sub privirile binevoitoare ale adulților. De multe ori joaca lor are însă un scop bine determinat. O distracție grozavă pentru ei este pescuitul, când năvălesc în apa râului cu plase şi lănci, căutând în nămol peşte. Sărat şi uscat, acesta constituie un aliment de bază alături de meiul cultivat acolo unde se poate. Secole în şir fâşiile de ogor au fost arate de bărbați. Mult mai târziu au început să folosească şi caii. În urma lor veneau femeile şi copiii care semănau.

Femeile sunt suficient de inventive în căutarea hranei. Una dintre preocupările lor este aceea de a căuta în mâlul apei rădăcini de nufăr. Acestea pot fi fierte sau uscate şi transformate în făină, gustul lor este foarte apreciat, conferindu-li-se şi puteri magice.

Mâlurile apei sunt populate, în sezonul bun, de un păsăret

multicolor, care încântă ochiul fără să reprezinte o sursă de hrană. Furtunile de praf sunt ucigătoare, dar oamenii se bucură pentru că, în urma lor vine, de cele mai multe ori, ploaia.

Zilele de târg sunt o adevărată sărbătoare, şi, călătorul străin priveşte contrariat alinierea de cămile şi motocicletele aşezate alături. Se vând şi se cumpără semințe, lapte, unt, coşuri, împletituri de paie. Bărbații poartă turbane iar femeile poartă lanțuri şi brățări; cele din tribul Fulani sunt împodobite cu şnururi de lână colorată pe care şi le împletesc în păr şi le atârnă de urechi în chip de cercei.

Este modul lor de a spune că viața este frumoasă şi că numai cu încredere şi optimism pot depăşi greutățile de fiecare zi, trauls lor constituind un adevărat magnet al deşertului.

Navigând spre Caraibe

Croazieră cu MICKEY MOUSE

MIHAELA DOROBANȚU

Iată că s-a ajuns şi la „etapa a treia" în adevărata industrie construită pornind de la faimoasele personaje inventate de către Walt Disney! După succesul fără precedent al desenelor animate în care superstarurile se numesc Pluto şi Guffy, Donald şi Daisy Duck sau Mickey şi Minnie Mouse, după nebunia superba a Disneyland-urilor din diferite colțuri ale lumii, iată că a venit rândul oceanului să intre şi el în imperiul lui Disney.

Aşa s-a născut Disney Magic, una dintre cele mai mari nave de croazieră construite vreodată în lume. Are o lungime de 300 m, cântăreşte 83 de mii de tone şi poate primi la bordul său 2500 de pasageri. Costul a fost şi el pe măsură - peste 350 de milioane de dolari, dar rezultatul a întrecut orice aşteptări şi se situează la nivelul tradiționalelor atracții Disney de care vorbeam mai sus.

Disney Magic este în primul rând o navă destinată turismului familial: copii cu părinții lor, dar şi tinere perechi în călătorie de nunta sau alte cupluri care aleg această modalitate pentru a-şi sărbători o ocazie specială a vieții lor. O punte întreagă este, evident, dedicată copiilor, care găsesc aici tot ce-şi pot dori: de la videojocuri la spectacole de teatru şi cinematograf sau chiar laboratoare de cercetare unde să-şi poată da frâu liber fanteziei. Adulții sunt şi ei tratați cu toată atenția, găsind nu doar ce îşi doresc şi ei la rândul lor, dar pentru ei există şi spații ...rezervate, unde accesul copiilor este interzis! În fond, trebuie şi părinții să răsufle. Mai ales că prețul unei excursii de trei zile, cu

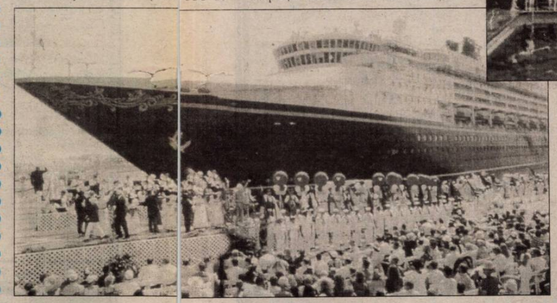

veral, Florida şi mai multe opriri în Insulele Caraibe, costă peste 900 de dolari de persoană! Şi pe urma - totul este sub control, de vreme ce peste tot pe navă patrulează toate minunatele făpturi create de Disney, de la Pluto la Donald şi se ştie bine că împreună cu ei nu poate exista nici un pericol...

Descoperirea unei regine

Regina egipteană Ankhensen era cunoscută numai cu numele. După 20 de ani de cercetări arheologii francezi i-au descoperit mormântul în Sahara. Măreția acestuia relevă destinul excepțional care a făcut ca regina să fie egala faraonului.

Arheologul Andran Labrouse, directorul misiunii arheologice din Sahara, este încă uluit de formidabila descoperire făcută în luna aprilie a acestui an, în necropola Vechiului Imperiu. Un enorm bloc de granit de Assunan marca intrarea în complexul funerar al reginei Ankhesen, soția faraonului Pepi I şi mama lui Pepi al II-lea. Hotărârea de a căuta acest mormânt a aparținut profesorului Jean Leclaut, încă din 1977. Împreună cu Andran Labrouse a hotărât să înceapă căutările reginelor faraonului Pepi. Piramida acestui faraon din a VI-a dinastie (2289-2247 î.Ch.) este acuma degajată în întregime şi cea mai mare parte a inscripțiilor a fost reconstituită. Dar necropola poate fi asemănată cu un câmp de bătălie. Nisipul a acoperit blocurile vreme de trei milenii. Existau însă documente care vorbeau despre cele două soții ale lui Pepi I, amândouă fiind mame de faraoni: una a lui Méreuré, mort foarte tânăr, şi cealaltă a lui Pepi al II-lea care a avut o guvernare foarte îndelungată. Tradiția îi atribuie o guvernare de 90-94 de ani, el suindu-se pe tron la 6 ani.

În vechiul Egipt era obiceiul înhumării reginelor în jurul mormântului faraonului. Deschiderea mormântului era spre complexul funerar al soțului, care privea spre est în direcția Soarelui. Piramidele reginelor, mai modeste decât cele ale faraonilor, sunt în general pătrate cu latura de 20 de metri.

Pentru descoperirea acestor vestigii echipa de arheologi a beneficiat de ajutorul inginerilor care au efectuat studii geofizice pe o zonă de 20 de hectare. În februarie 1988 a fost degajat din nisip primul bloc de piatră din complexul funerar al unei regine. Erau aici Ineneck-Inti şi Noubounet, recunoscute ca soții ale lui Pepi I. Apoi au fost descoperite în locaşurile lor de veci: Meretites, de origine necunoscută şi cea care era supranumită „Regina Răsăritului", renumită pentru celebrele sale sandale, acoperite cu o folie de aur. Nu se găsise încă nici o urmă privitoare la Ankhesen. Blocul de granit descoperit de Labrouse a marcat începutul. De obicei intrările în piramidele reginelor erau mult mai mici. Aici dimensiunile „uşii" de piatră rivalizau cu cele ale piramidelor faraonilor. Era vorba deci despre o persoană deosebit de influentă şi aceasta era mult căutata Ankhesen.

Deschiderea era orientată, de asemenea, spre est, ca în piramidele faraonilor, privilegiu de care s-au bucurat şi alte două suverane din dinastia a V-a. Arheologii au explicat clar acest lucru. Reginele şi-au înălțat mormintele în timpul vieții orientându-le conform tradiției. După moartea soților, însă, au devenit mame de faraoni, statutul lor era acum altul, şi atunci au dispus mutarea intrării în mormânt.

Un alt lucru i-a uimit pe arheologi. Pe pereții apartamentelor existau texte gravate, privilegiu oferit numai faraonilor. Este prima reginăcăreia i s-a conferit acest drept pe care, ulterior, Pepi al II-lea l-a mai oferit şi altor suverane. Faptul explică influența excepțională a reginei Ankhensen în viața politică şi socială a Egiptului antic.

IRINA STOICA

Homo Sapiens - o specie amenințată

Nu mai este nici o surpriză că biologii, geneticienii în particular, pot deseori reconstitui trecutul, asemenea arheologilor. Doar că ei pot merge mult mai departe! Astfel, echipa de la Universitatea Californiei din San Diego, condusă de Pascal Gagneux, a întreprins această adevărată călătorie în timp studiind secvențe ale ADN-ului mitocondrial transmis pe linie maternă la diferite populații de oameni și de maimuțe. S-a putut observa astfel o foarte redusă variabilitate genetică la oameni (spre deosebire de maimuțe!), ceea ce sugerează că la un moment dat, în ultimii un milion de ani, a avut loc o adevărată prăbuşire a numărului oamenilor (era vremea lui Homo Sapiens), datorată fie unei epidemii, fie unui dezastru natural, fie unui conflict de mari proporții.

Dislexia și creierul mic

Dislexia, care atinge 20 la sută din populația lumii, este o tulburare psihică de natură să împiedice cititul şi scrierea. Dislexicii prezintă însă dificultăți şi în coordonarea mişcărilor şi în vorbire. Totul este datorat unei anomalii în funcționarea creierului mic. O echipă engleză a comparat activitatea acestei zone cerebrale la șase persoane dislexice şi la alte persoane sănătoase care trebuiau să repete câteva mişcări cu degetele. La primii, activitatea creierului mic nu depăşeşte 10 la sută din cea a celor fără tulburări dislexice.

Găurile negre pot crea o galaxie?

Observând radiosurse puternice, o echipă de astronomi olandezi şi americani a descoperit cea mai îndepărtată galaxie - şi se pare şi cea mai veche - conținând în centrul ei o gaură neagră: ea există atunci când Universul nu avea mai mult de un miliard de ani. Se ştie că o gaură neagră se formează prin aglomerarea materiei galactice, or, într-un timp atât de scurt, ea nu se putea forma. Această observație favorizează un alt scenariu de formare a galaxiilor. Mici găuri negre au alcătuit un nucleu proto-galactic care a atras praful şi gazul din jur pentru a se naşte o galaxie analogă celei observate.

Viitorul aparține spațiului

JEM Modulul japonez pe orbită...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Relativ recent, Agenția Spațială Japoneză – NASDA – a anunțat că încă din anul 2000 Japonia va avea pregătit pentru a fi adus pe orbită şi cuplat la Stația Spațială Internațională ALPHA un modul de cercetări presurizat, o platformă de cercetări exterioare ataşată acestuia şi un telemanevrator specializat. Succesul acestei operațiuni este pus de japonezi pe seama faptului că atunci ei vor sărbători 45 de ani de cercetări spațiale proprii...

În adevăr, cercetările spațiale au debutat în Japonia cu testarea în 1955 a aşa numitei „rachete-creion"! După ce, în octombrie 1969 a fost înființată Agenția NASDA, japonezii au construit şi testat numeroase rachete de sondaj şi chiar de lansare de sateliți artificiali; astfel, din 1970, când au lansat primul lor satelit OSHUMI şi până în anul 1980 (când am vizitat Centrul Spațial Tsukuba), cercetătorii japonezi lansaseră deja 20 de sateliți cu destinații ştiințifice, concepuți şi construiți la Universitatea din Tokio, bineînțeles cu sprijinul marilor consorții industriale japoneze. (Din 1981, din Universitatea tokioită, s-a desprins marele Institut spațial, denumit ISAS).

Agenția NASDA dispune, afară de centrele de cercetări spațiale Tsukuba şi Sagamihara, de facilitățile pentru lansarea de sateliți şi alte aparate spațiale interplanetare, de pe Insula Tanegashima (cu o suprafață ocupată cu facilități de 8,6 milioane mp). Cu o politică spațială avansată, Japonia este angajată în programe spațiale proprii (de exemplu sateliții de cercetări astrofizice GINGA, ASCA, SFU) şi programe internaționale. Astfel, NASDA are deja un grup de astronauți pregătiți pentru a lucra în viitorul modul japonez JEM, care a fost inclus în organizarea structurală a Stației ALPHA. Este de menționat că NASDA, ca urmare a invitației din 1984 a fostului președinte al SUA Reagan, a semnat în septembrie 1988 Acordul Internațional de participare la construirea şi exploatarea primei Stații Spațiale Internaționale, pe atunci numită FREEDOM. Aportul la această Stație al Japoniei şi anume Modulul presurizat JEM, împreună cu o platformă cu aparatură expusă liber în Cosmos, precum şi un ansamblu telemanevrator, a fost definit în perioada 1985-1987, faza proiectului preliminar derulându-se în Japonia între ianuarie 1990 şi iulie 1992. Această perioadă de vârf în ceea ce priveşte realizarea JEM-ului, a implicat definirea tehnologiilor destinate acestui Modul, printre care sistemul de control al mediului în interiorul Modulului, subsistemul de telecomunicații, aparatura de cercetări ştiințifice etc. Ca urmare, încă din martie 1992 proiectele au fost finalizate, iar specificațiile au fost „înghețate"...

Pentru JEM şi accesoriile acestuia, au fost construite un Model experimental şi un Model-prototip de zbor, ambele fiind testate în condițiile cosmosului cu ajutorul facilităților pentru care la Centrul Spațial Tsukuba a fost construită o clădire specială! De menționat că JEM are o lungime de calcul de 13,8 m, diametrul de 4,2 m, greutatea de 14 t (la start) şi are nevoie de o putere electrică disponibilă de 25 kw!

(Va urma)

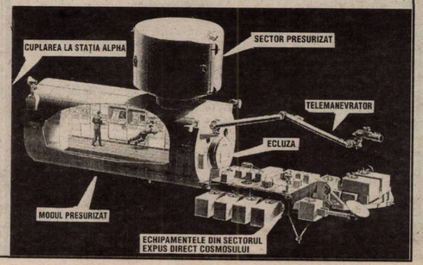

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIŞINĂU	100,9 FM
BUCUREŞTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCŞANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOŞANI	93,1 FM	IAŞI	91,9 FM
BRAŞOV	105,5 FM	PITEŞTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEŞTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REŞIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAŞI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREŞ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Dispariții misterioase

Istoria navigației este p[lină] de pagini tragice, legate de [naufragierea unor nave ş]i pierirea a mii de oameni – marinari şi pasageri. Sec[ul] al 19-lea se caracterizează printr-o creştere fără pr[ecedent a flotelor şi apariția] vapoarelor pe întinderea [nemărginită a apelor lumii]. Totodată, a crescut număr[ul navelor naufragiate în urma] unor ciocniri, incendii sau [împotmoliri. Nu sunt rare nici] cazurile de dispariție pur şi [simplu misterioasă a unor nave]. Astfel, în anul 1857, nava „Deutchland" a plecat în cursă din portul englez Cardiff s[-a dispărut fără urmă împreună] cu pasagerii şi echipajul [său. La 5 decembrie 1872,] brigantina americană „Mar[y Celeste" a fost descoperită de] bricul englez „Day Grazia" [lângă extremitatea nord-vestică] a Americii de Sud. Pe brig[antină nu se afla nimeni cu toate] că şalupa navei şi toate ob[iectele personale ale membrilor] echipajului se aflau la lo[curile lor. Pe masă, în salonul] ofițerilor, se aflau ceştile d[e ceai, resturi de mâncare şi pipa] căpitanului. În 1892, la şan[ierul naval „Rusell" din Anglia,] a fost construită o velieră [care a fost botezată cu numele] fiicei proprietarului, adică[„Maria Rickmers". În prima] cursă „Maria Rickmers" a [plecat din portul Barry aflat în] golful Bristol. La bord a [vea o încărcătură de cărbune] pentru Singapore. Ziua pl[ecării a coincis cu data de 15] martie 1892. La 2 iunie nav[a a sosit în portul de destinație]. lar apoi această velieră [uriaşă a dispărut fără urmă în] Oceanul Indian, lucru dec[ebit de uimitor deoarece este] vorba despre o zonă cu nav[igație intensă...

EM[IL]IA şi VASILE OROIAN

Sălaşuri troglodite

În Cappadocia (Turcia), lângă Uçhişar, apare un peisaj mirific de turnuri conice sculptate, în milenii, de foc, apă şi vânt, în dantelăria cărora se ascund grădini şi livezi. Cu mii de ani în urmă, vulcanii Erçyas şi Hasan au zvârlit cenuşă şi noroi, formând un platou de tuf destul de moale. După aceea, apa şi vântul au erodat materialul creând aceste „mici palate de zâne". În secolul al IV-lea au fost populate cu creştini greci, care au venit mai întâi ca ermiți, apoi prozeliți. Săpând interiorul acestor piramide miniaturale au creat sanctuare decorate cu minunate fresce (sfinți şi înțelepți pictați în secolul al XI-lea creştin împodobesc stânca uneia dintre capelele din Cappadocia. Pe o arcadă, un splendid Solomon predică de pe o volută). Alte sălaşuri au câte şase etaje în celulele cărora se găsesc divane, scaune şi sobe săpate în piatră. Acum, unele dintre ele s-au transformat în columbării după invazia turcă (selgicizii în secolul al XI-lea, otomanii în secolul al XV-lea). Mai există şi acum sate, cum ar fi Eski Günüsh, unde se mai vorbeşte încă greaca veche. Dar nu numai în Turcia există asemenea sălaşuri troglodite, şi falezele abrupte ale Mustangului (Nepal), dominând una dintre cele mai înalte trecători (4300 m) prin marele lanț al munților Himalaia, adăpostesc vreo 29 de asemenea aşezări, cocoțate ca nişte stupi, aproape inaccesibile, săpate în pereții celor mai spectaculoase şi vertiginoase canioane care traversează Mustangul, un infern mineralogic săpat de apă şi vânt. Începând cu Tibetul, acest tărâm este mărginit de zăpezile eterne ale piscurilor înalte din Himalaia – Annapurna şi Dhalagiri de 8000 m – care despart Mustangul de restul Nepalului. Şi în acest caz, numeroase grote adăpostesc mănăstiri lamaiste (Niphu, Lori).

BEATRICE KISELEFF

MUNTELE SAINT MICHEL - sau saltul în timp 2

MIHAELA DOROBANȚU

Ecologie în împărăția apelor

Intrând prin Poarta Regelui în cetatea Saint Michel, ai senzația clară că ai trecut granița dintre două lumi pentru a păși înapoi în timp cu o mie de ani. Cu o extraordinară încărcătură emoțională, la capătul vizitei a trebuit totuși să ne grăbim pentru... a o lua înaintea mării! Fluxul este atât de rapid, încât dacă începe, oamenii trebuie să fugă pentru a nu fi acoperiți de ape. Cine își uită mașina nu o va mai găsi...

„Întregul golf Saint Michel este un sistem de maree unic în Europa" – spune *Dl. Yves Bourdin* care, printre altele, este membru ales al Consiliului Porturilor Mânecii. *„Altele care să-i semene se mai găsesc doar în Japonia și în estuarul Saint Laurent în Canada. Pe parcursul unei maree mari, în doar 6 ore, nivelul apelor poate varia de la 0 la 12-14 m. Uneori tot golful are o față severă, o culoare cenușie, tristă, cu brume, fără ploi puternice - să nu uităm că ne aflăm în regiunea Mânecii. Când vin însă zilele însorite, culoarea mării se schimbă o dată cu vântul și se brăzdează cu verde: verde dulce, verde de jad, verde de smarald... La începutul secolului peisajul golfului a fost modificat de olandezi care au realizat sistemul de baraje și canale de astăzi înconjurând Muntele cu celebrele livezi sărate pe care pasc nenumărate turme de oi. Toate acestea vor dispărea însă până în 2002. Marea va fi lăsată să recucerească terenurile care au fost ale sale. Parcajele, șoseaua de astăzi, nu vor mai fi. Pelerini sau simpli turiști, toată lumea va trebui să se oprească într-un parcaj ce se va afla la o distanță de 1,5 km. De acolo vor fi duși cu navete care vor traversa apa pe un pod de lemn. Pe sub el, marea va putea circula în fine liberă, cărând nisip acolo unde de atâta vreme nu-l mai putea duce și consolidând astfel Muntele. Ecologia întregii zone va avea enorm de câștigat - o lume a păsărilor, a peștilor, apărată de oamenii adorabilei coaste normande și bretone care nici măcar pentru casele lor nu folosesc betonul..."*

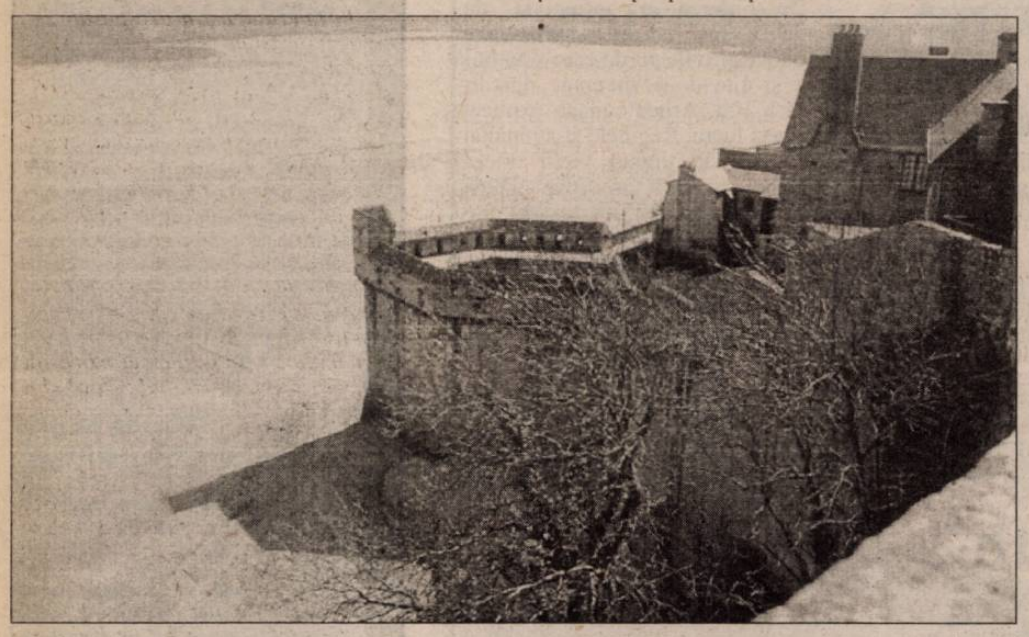

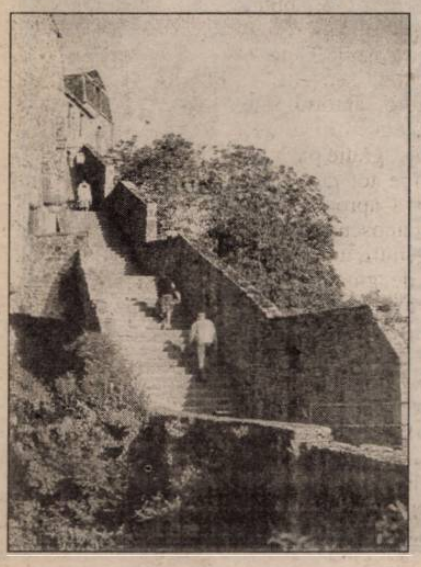

Poarta timpului

Terminăm copleșiți de coborârea celor 90 de trepte care ne purtaseră la Sfânta Sfintelor, Biserica Abației, aflată la 33 de picioare deasupra mării. Yves Bourdin își amintește cum, odată, a rămas peste noapte pentru spectacolul care așază lumini savante peste Munte, descoperind, sugerând, aspecte la care nu te-ai fi gândit în lumina crudă a zilei. Nu mi-a trecut prin minte să-l întreb atunci dacă noaptea a intrat și în biserică. Pentru că de acum aproape o mie de ani se spune că acest lucru este interzis. Pentru a nu-i deranja pe îngerii care se așază acolo și o umplu de o lumină atât de pură, încât ochii oamenilor sunt prea slabi pentru a o privi. Doar Colibert, un călugăr, s-a ascuns într-o zi și a ieșit la miezul nopții când, siderat, a văzut biserica strălucind de o lumină incomparabilă în care i-a recunoscut și pe Sfântul Mihai, și pe Sfântul Petru și pe Sfânta Fecioară. Arhanghelul Mihai l-a descoperit însă și, cu toate că ceilalți l-au rugat să-l ierte, nu i-a mai lăsat să trăiască decât atât cât să-și execute penitența. După două zile petrecute plângând fără încetare, Colibert s-a ridicat dintr-o dată purtând în ochi o spaimă fără margini și s-a prăbușit mort. Nepregătit, se aflase într-un loc unde se deschidea în fiecare noapte o poartă a timpului și nesăbuința sa nu putuse trece nepedepsită.

* * *

Am mai urmat o vreme coasta, am ajuns pe cealaltă parte a Golfului, de unde am mai văzut încă o dată Muntele, apoi am trecut prin Granville - ca printr-o ecluză necesară înainte de a reveni în lumea obișnuită. Am urcat câteva minute la puntea lui Olvian, cochetul și modernul vas cu pânze al lui Yves. L-am întrebat cu ce gânduri se desparte el de aceste locuri atunci când pornește spre casă. *„Cu impresia profundă a unei păci pe care am găsit-o aici. Ca orice vechi marinar pe un vas cu pânze care își găsește acolo libertatea. Când plec, o fac cu dorința de a reveni."*

Amprente ale spiritualității noastre

Biserica din Corbești

Satul Corbești din județul Bihor se bucură de una dintre cele mai cunoscute biserici de lemn din țara noastră. Având hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril" biserica a fost ridicată pe la începutul secolului al XVII-lea. Data exactă este greu de precizat, dar a fost estimată după starea generală a monumentului. Cu prilejul vizitației canonice din anul 1756, oamenii locului au subliniat că „satul a construit biserica", iar preoții Urs și Pascu au confirmat acest lucru întru totul. Locașul a suferit, de-a lungul timpului, mai multe reparații și renovări - cea mai serioasă restaurare efectuându-se în 1975, sub conducerea specialiștilor de la Direcția Monumentelor Istorice, apelându-se în acest sens la meșteri țărani pricepuți din Maramureș. Cu acest prilej a fost înlocuită o parte din bârnele pereților, acoperișului și turnului și a fost schimbată șindrila.

Biserica are o navă dreptunghiulară, căreia i se adaugă o absidă nedecroșată cu plan trapezoidal. Bolta semicilindrică a naosului este susținută de un arc dublu în intrados, legat prin contrafișe solide de grinda gigant. Este un sistem de boltire pe care nu-l mai întâlnim la alte biserici de lemn de pe valea Crișului Negru, cu excepția celei din Ceișoara. Un brâu reliefat în bârna a treia a pereților înconjoară biserica, oprindu-se în dreptul ieșirilor de la intrare de unde se desfășoară alte brâuri pe verticala stâlpilor portalului sau sus pe bârna arcuită, alături de cunoscuții „dinți de ferăstrău". Turnul are o formă originală, deasupra galeriei deschise apărând un coif care se continuă cu săgeata de formă piramidală. Pictura veche abia se mai vede dar sunt bine conservate chipurile celor 12 apostoli de pe iconostas.

Fiind foarte vechi, o parte dintre bunurile bisericii a fost distrusă sau s-a risipit dar există aici câteva exemplare de carte veche românească și o icoană pe lemn din 1761. Între aceasta și pictura de pe pereți există multe similitudini stilistice, de unde s-a tras concluzia că au fost pictate în același timp și, posibil, de aceeași mână.

IRINA STOICA

Atlantida a existat 8

...Cu 12000 de ani în urmă!

DAN APOSTOL

După 1970, unele ruine au fost curățate de sedimente și se disting cu perfectă claritate ca fiind în mod evident opera omului. Un oceanograf sceptic, doctorul James Thorne, a examinat amănunțit coloanele groase care susțin marile dale de piatră încastrate în „The Bimini Wall". Concluzia sa a fost că „în nici un caz natura nu putea ridica blocuri dreptunghiulare pe câte doi sau patru stâlpi conici similari, și asta pe un interval de 600 m. Deși nu mi-a venit să cred când am aflat, acum mă înclin în fața realității: s-a descoperit o mare civilizație" *(The Bermuda Triangle)*. Un grup de scafandri a găsit, mai târziu, o podea pavată lângă Bimini. Scufundătorii erau în căutarea unui galion spaniol căruia îi găsiseră ancora și, când au îndepărtat nisipul de pe o formă geometrică, s-au pomenit înaintea unui dreptunghi de câțiva metri pătrați, acoperit cu plăcuțe de mozaic frumos colorat.

Ulterior, problema a fost studiată separat de comandantul J.Y. Cousteau și arheologul John A. Gifford de la Universitatea din Miami. După cum remarca revista *Science et Vie*, în numerele din ianuarie și septembrie 1971, atât specialistul francez, cât și cel american s-au alăturat părerii exprimate inițial de Valentine și Rebikoff, respingând ipoteza unor formațiuni naturale. Complexul de la Bahama Banks este, fără îndoială, opera unor populații din America. Dar care? Spaniolii, în secolele al XVI-lea și al XVII-lea? Ar fi trebuit să construiască *sub mare*, cu pietre uriașe! Or, nici un document spaniol nu atestă construirea de diguri sau porturi în zona Bahamas și nu există nici o dovadă că fundul apei s-ar fi lăsat în ultimele cinci secole. Atunci poate o civilizație precolumbiană locală, cum ar fi de exemplu olmecii, care au realizat impresionantele monumente și sculpturi de pe coasta atlantică (La Venta, Baie de Capêche, San-Lorenzo, Las Choapas etc.)? Însă tipul de construcții megalitice olmece diferă considerabil de complexul scufundat, care se aseamănă mai mult cetăților Greciei miceniene sau celor preincașe din Peru și Bolivia.

Vârsta vestigiilor de la Bahama Banks este incertă, dar datarea prin metoda C14 a rădăcinilor de mangrove (formațiune vegetală tropicală, caracteristică țărmurilor marine mlăștinoase) fosilizate printre pietre atestă o vechime de circa 12000 de ani. Pe de altă parte, geologia submarină afirmă că, în zona Great Bahama Banks, nivelul apei a fost cu 6 m mai scăzut decât cel actual cam prin anii 6000 î.e.n. dar piramidele și terasele sunt și mai vechi, probabil din anii 12000-10000 î.e.n., când nivelul mării era cu 12-14 m mai scăzut decât astăzi. Echipa inginerului Rebikoff a datat prin metoda C14 o serie de probe dintr-o turbărie scufundată în zona Bahamas. Rezultatele au arătat 6000 de ani pentru 4 m adâncime și 10000 de ani pentru 6 m. După cum se știe, topirea ghețarilor după ultima glaciație (sfârșită prin anii 25000 î.e.n.) a provocat o creștere considerabilă a oceanului, inundând, între anii 9500-8000 î.e.n., zone mari din Florida și dintre Insulele Bahamas, Bimini, Andros, New Providence, Harbour și Du Chat (pământuri unite odinioară în mase continentale, după opiniile geologilor). Astăzi, în mijlocul acestora există un canion subacvatic foarte adânc, numit „The Tongue of the Ocean" („Limba Oceanului"), care a fost, cu mii de ani în urmă, o strâmtoare sau un golf navigabil.

(Va urma)

■ Dovadă infracţională de dragoste

DE LA PENITENCIAR LA... NUNTĂ

Ceremonia căsătoriei a avut loc în sala Consiliului comunal din Buccinasco (lângă Milano). Mirii, îmbrăcaţi în toalete elegante, erau foarte emoţionaţi şi vădit fericiţi. Ceremonia a fost imortalizată de numeroşi fotografi din partea presei. Oare de ce au dat aceştia o asemenea atenţie evenimentului petrecut în prezenţa a numeroşi prieteni şi curioşi? Explicaţia este simplă: cei doi au fost, acum câţiva ani protagoniştii unei întâmplări care a stârnit vâlvă. El se numeşte Domenico Gargano (37 ani), iar ea, Francesca Cipriani (33 ani), cu starea civilă de divorţată şi cu doi copii.

Povestea a început la 29 decembrie 1997, când Gargano, care trăia în concubinaj cu Francesca, disperat că ea l-a abandonat, a recurs la o acţiune necugetată: înarmat cu un pistol, el a pătruns în sediul unei filiale a Băncii Populare din Milano şi, timp de 28 de ore, a luat ostatice trei persoane din personalul băncii, fără să pretindă bani sau vreo răscumpărare! Capturarea lui de către forţele speciale ale poliţiei a decurs fără probleme. El a explicat gestul nesăbuit prin dorinţa de a-şi convinge iubita care îl părăsise să se împace cu el. În timpul procesului, judecătorul nu s-a lăsat impresionat de explicaţiile lui şi l-a condamnat la 12 ani de închisoare. În luna iunie 1998, drept consecinţă a bunei sale purtări, el a primit dreptul de a beneficia de arest la domiciliu! Şi unde credeţi că s-a dus? Evident în casa iubitei sale care şi-a reconsiderat sentimentele după ce a aflat motivul care l-a determinat pe Domenico să recurgă la acel act disperat.

Apoi totul a reintrat în normal, în sensul că după împăcarea lor traiul în comun a decurs sub cele mai bune auspicii, culminând cu căsătoria, la care, printre alţii, s-au aflat şi reprezentanţi ai poliţiei şi ai... penitenciarului. Totul s-a terminat cu bine – dar cu o singură excepţie: au fost obligaţi (datorită situaţiei lui) să renunţe să plece în voiaj de nuntă... *(Gh. R.)*

CĂSĂTORIE CU REPETIŢIE

Într-un sătuc din Normandia toţi oamenii se pregăteau de sărbătoare. Nu era o sărbătoare obişnuită! Fiul primarului trebuia să se cunune cu fiica directorului şcolii. Era o dragoste veche! Cei doi se ţineau de mână încă de la grădiniţă şi acum urma deznodământul fericit pe care-l aştepta întreaga comunitate. Duminică dimineaţa cei doi tineri, însoţiţi de alaiul de rude şi prieteni, au mers la primărie unde tatăl mirelui – mai emoţionat decât mirele însuşi – a efectuat cununia civilă. A urmat cununia religioasă şi petrecerea care multă vreme va rămâne vie în amintirea sătenilor. Cei doi au plecat în călătorie de nuntă pe Coasta de Azur şi apoi, după o lună, la Paris pentru a căuta o slujbă avantajoasă. Peste încă o lună li s-a oferit una pe gustul lor pentru care aveau însă nevoie de o asigurare pe viaţă şi pentru aceasta le trebuia actul de căsătorie la care, în graba plecării în voiaj, nici nu se gândiseră. Desigur nu era o problemă. Cei doi abia aşteptau să-şi revadă familiile, dar, ajunşi în sat, constatară cu stupoare că nu li se putea elibera nici un act. De emoţie şi bucurie, primarul-socru şi prietenii lui uitaseră să înregistreze oficial căsătoria! Cei doi făcură imediat o cununie rapidă, într-un cadru restrâns, distrându-se însă de minune. Cele două luni petrecute împreună nu le-au schimbat sentimentele! (I. S.)

■ Mama şi fiica în impas

DISPERAREA NAŞTE EROI

Se lăsase seara atunci când Rose Schranz şi fiica sa de şase ani, Karine, s-au decis să se întoarcă acasă, la Augsburg (Germania). Aveau de parcurs aproape 250 de kilometri din mica localitate Willstrom - unde locuiau bunicii - până la Augsaburg, din care mare parte prin zone împădurite. Lucrurile au decurs fără nici o problemă în prima jumătate a drumului, căci şoseaua era aproape pustie, iar Karine adormise pe bancheta din spatele maşinii.

La un moment dat, pe când străbătea pădurea Albersen, lui Rose îi apare în faţă o căprioară cu puiul ei. Surprinse pe când traversau şoseaua, cele două animale au fost orbite de farurile limuzinei şi au rămas o clipă încremenite, apoi s-au repezit speriate în desişuri. Dar, dintr-un reflex comandat de dorinţa de ocrotire a celor două gingaşe vieţăţi, Rose a făcut o manevră bruscă şi maşina a derapat, izbindu-se de un copac. Deşi apăsase frâna, impactul a fost destul de violent. Femeia s-a văzut cu ambele picioare rănite atât de grav, încât nu a mai fost capabilă să meargă. Karine a tras doar o spaimă puternică. Era spre ora 23,00. Nu se ivea nimeni să le acorde un sprijin, să le transporte până la cea mai apropiată localitate.

În aceste circumstanţe, Karine se decide să-şi ia inima în dinţi şi să meargă pe jos, în căutarea unui ajutor. Împotriva voinţei mamei sale, care încerca disperată s-o oprească, fetiţa se înarmează cu o lanternă şi porneşte curajoasă pe şosea, trăgând tematoare cu urechea la zgomotele pădurii. A parcurs aşa peste opt kilometri, timp de o oră, reuşind să ajungă o benzinărie ce avea şi program de noapte. Acolo a povestit despre accident şi imediat s-a găsit un binevoitor care să plece la faţa locului. În acest mod, Rose a fost transportată în timp util la cel mai apropiat spital. Avea ambele picioare fracturate şi orice întârziere ar fi putut avea consecinţe imprevizibile. Însănătoşirea în bune condiţiuni o datorează, în mare măsură, temerarei ei fiice. Probabil că nu orice copil de şase ani ar fi procedat precum Karine!... *(P. I.)*

■ O nouă modă

PASIUNEA DE A COLECŢIONA... NISIP!

Nu sunt din categoria celor care „nu trebuie contrazişi", nici nu par, în rest, să aibă lipsă vreo rotiţă, în schimb pasiunea ce-i uneşte i-a determinat pe toţi cei din jurul lor să-i considere „trăzniţi". Care este această faimoasă pasiune? Aceea de colecţiona nisip de pe toate plajele Globului...

Anual, Clubul Arenofililor (aşa se numeşte, oficial, acest hobby, arenofilie, într-o traducere aproximativă din greacă „pasiune pentru nisip"!), se întruneşte la Nisa, pe malul Mediteranei, pentru a face schimb de impresii şi, desigur, de nisip. Anul acesta, la festivalul desfăşurat aici au participat nu mai puţin de 950 de membri ai clubului, din 100 de ţări, aducând cu ei sute de mostre de nisip. Fiecare eşantion a fost prezentat publicului închis într-un tub de sticlă, pentru a-i fi admirată culoarea şi fluiditatea particulelor! Unii au adus şi mozaicuri, realizate din diferite sortimente de nisip, de un colorit variat, care au încântat privirile celor prezenţi. Sortimentele de nisip expuse au culori plecând de la alb aproape pur până la albastru închis, aproape negru. Nisip format din rocă, ori din lavă, din siliciu sau din cuarţ, din minereu de mică sau din cochilii de scoici sfărâmate... Organizatorii au distribuit chiar, pentru „popularizare", tuturor participanţilor, mostre de nisipuri şi pliante elegante, explicând proveniena lor. Poate că nu ştiaţi, dar nisipurile albe se întâlnesc pe plajele Mexicului şi cele ale Greciei şi Floridei. Varietăţi de albastru-închis, bătând chiar în negru, veţi putea găsi pe plajele din Guadalupe, Sicilia sau Tahiti, în vreme ce nisipuri cu nuanţe roşiatice există pe litoralul saharian şi cel din nordul Australiei. Plajele Normandiei şi cele ale Vietnamului au nisipul gri; cu un conţinut ridicat de sfărâmături de cochilii şi corali este nisipul coastelor thailandeze şi cel din Bahamas şi Seychelles. *(G.T.)*

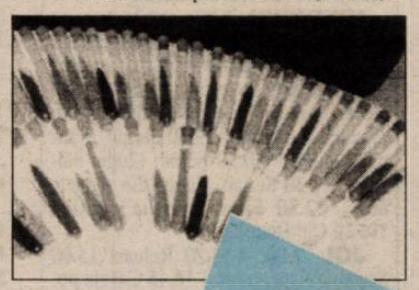

Ucigaş de porumbei

În luna august a acestui an, locuitorii oraşului New-York au fost confruntaţi cu o situaţie neaşteptată şi stranie. Din cer au început să cadă, pur şi simplu, porumbei morţi. Prezenţa porumbeilor, ca şi a veveriţelor, aduce un aer de prospeţime oraşului. Este un fel de viaţă în natură după care tânjesc locatarii coloşilor de beton. Mai mult, pentru ei reprezintă istorie întrucât porumbeii au fost aduşi în Lumea Nouă în secolul al XVII-lea de către europeni, strămoşii locuitorilor de astăzi. Un număr de 57 de porumbei morţi au fost găsiţi la capătul de nord din Central Park. Acestora li s-au adăugat două raţe, de asemenea moarte. Necropsia a dovedit faptul că păsările fuseseră otrăvite. Mai mult decât atât, peste câteva zile, în partea opusă a oraşului au fost găsiţi încă 15 porumbei otrăviţi „căzuţi din cer". Poliţia a concluzionat că este vorba de aceeaşi persoană iar trupurile bietelor păsări au fost luate la Departamentul de Stat al Conservării mediului pentru necropsie. O serie de societăţi de protecţie a animalelor au fost sesizate iar Fundaţia Parcurilor Oraşului a oferit o recompensă de 1000 de dolari celui ce va putea da orice informaţie privitoare la ucigaşul de porumbei. Se speră că în cel mai scurt timp, oraşul va putea scăpa de spaima că aceste păsări nevinovate ar putea pieri în totalitate. (I.S.)

■ Nici câinii nu sunt mai presus de lege...

AGRESORUL A FOST ARESTAT!

În unele ţări civilizate agresiunea unui câine asupra unei persoane presupune „tratamente disciplinare" cât se poate de severe. Câinele poate fi arestat iar proprietarii – sancţionaţi. Potrivit unei plângeri semnate de câteva zeci de locuitori ai oraşului Villasanta din Italia împotriva familiei Taroni, câinele acesteia, Rocki, era acuzat că se bucură de prea multă libertate, dând deseori frâu liber firii sale impulsive, pentru a ataca alte persoane. În urma sesizării primite, poliţia oraşului nu s-a gândit să organizeze un flagrant pentru a surprinde incisivii câinelui în plină activitate ci, pur şi simplu, l-a arestat, schimbându-i domiciliul într-o cuşcă specială pentru asemenea cazuri, din arestul poliţiei. Bineînţeles că familia Taroni a fost notificată pentru rezolvarea cazului. În faţa celor două soluţii – aceea de a i se asigura câinelui un domiciliu „forţat" sau de a fi reprimit în sânul familiei cu condiţia unei stricte supravegheri, familia Taroni a optat pentru a doua variantă. Nu înainte de a-şi asuma pretenţiile victimelor de a fi despăgubite, pretenţii care, din fericire, au fost modeste. *(D. M.)*

Protestele păstorilor francezi

În prima jumătate a lunii august, sute de păstori au mărşăluit în localitatea Foix din sud-vestul Franţei, protestând împotriva reintroducerii urşilor în fauna montană, aceştia constituind o ameninţare pentru turme. „Păstorii nu mai pot dormi în colibele lor şi trebuie să-şi petreacă noaptea în mijlocul turmelor" a declarat un membru al parlamentului, Augustin Bonrepaux, adăugând: „răpitorii şi turmele nu pot trăi în acelaşi loc". Urşii bruni au fost aduşi în Pirinei din Slovenia, cu trei ani în urmă. Erau trei, acum sunt şase. Păstorii declară că, în acest timp, au ucis 45 de oi, schilodind multe altele. Ei cer izolarea urşilor într-o rezervaţie anume. „Strămoşii noştri au scăpat de ei, de ce să-i aducem înapoi?" spun ei. Proteste similare au avut loc în Alpii Francezi la reintroducerea lupilor, de aceea se speră că lucrurile se vor linişti. (I.S.)

■ Pasiune de neinvidiat

„VÂND HAINE GĂURITE DE GLOANŢE!"

Acest anunţ nu este, aşa cum v-aţi putea imagina, o glumă. El a apărut într-un recent număr al prestigiosului „New York Times", stârnind, cum era de aşteptat, senzaţie şi reacţii contradictorii. Ed Kirko, autorul său, este un personaj bine cunoscut în lumea colecţionarilor de obiecte trăznite, graţie pasiunii sale deosebite de a aduna, de pe tot cuprinsul Statelor Unite, haine găurite de gloanţe. De-a lungul a aproape treizeci de ani de carieră, „Crazy Ed', cum este el numit de cunoscuţi, a adunat peste 500 de articole vestimentare, de cele mai diverse genuri, unite de un singur aspect: au unul sau mai multe orificii, provocate de gloanţe autentice. Mister Kirko se mândreşte cu faptul că două dintre exponatele lui au fost „realizate" chiar când domnia sa se afla în ele! În timpul unui jaf armat, într-o bancă din Colorado, gloanţele banditilor l-au lovit pe colecţionar, unul rănindu-l în stomac, altul zburându-i pălăria de cowboy de pe cap. Tocmai această pătanie i-a stârnit, se pare, bizara patimă! Strâmtorat de probleme financiare, entuziastul colecţionar s-a văzut acum nevoit să renunţe la obiectele sale favorite şi de aceea a dat sfoară în ţară că vrea să le vândă pe un preţ bun. Printre exponatele cele mai preţioase se află o pălărie găurită exact în mijlocul frunţii (despre posesorul său se ştie doar că a murit pe loc în urma acestei lovituri de „maestru") şi o pereche de blue-jeans care au, mai jos de... fermoare, două orificii simetrice... *(G.T.)*

Săptămâna 10 - 16 septembrie

TVR 1

CHARLES AZNAVOUR
TVR 1
sâmbătă, 21.20

VINERI 7.00 Matinal național 9.30 Desene animate 10.30 Serial: „Povești de adormit copiii" 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.05 TVR Iași 13.00 TVR Timișoara 15.30 Emisiune în limba germană 17.30 Serial: „O familie ciudată" 18.10 Mistere și minuni 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Miracole" 22.00 Film: „Costanza" (Italia, 1998, partea I) 23.55 Cinematograful de noapte: „Isterie" (SUA, 1982).

SÂMBĂTĂ 7.00 Matinal național 8.30 Desene animate 9.05 Serial: „Povești de adormit copiii" 9.30 Film: „Aventurile lui Tom Sawyer și Huck Finn" (SUA, 1993) 11.00 Întâlnirea de sâmbătă 13.30 A doua alfabetizare 14.10 Arca... Marinei 15.30 Atletism: Golden League 18.00 Serial: „Star Trek - Generația următoare" 19.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Serial: „Farmece" 21.20 Film: „Cavalerii cerului" (SUA, 1976). Cu: Charles Aznavour.

DUMINICĂ 7.00 Lumină din lumină 8.00 Desene animate 9.05 Kiki Riki Miky 11.00 Handbal masculin: România – Franța 12.30 Viața satului 14.10 E șansa ta! 16.45 Minuni și miracole 18.00 Serial: „O familie ciudată" 18.30 Serial: „Ivanhoe" 19.30 Fotbal Info 20.00 Jurnal 21.00 Film: „Un băietel numit Journey" (SUA, 1955) 22.40 Serial: „Vizitatorul" (ultimul ep.) 23.55 Dintre sute de catarge.

LUNI 12.00 TVR Info 13.00 Ecclesiast '99 13.30 Medicina pentru toți 15.00 Tradiții 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „O familie ciudată" 18.10 Mistere și minuni 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Preotul și cârciumărița" 21.50 Teatrul Național TV prezintă: „Jocul îelelor" de Camil Petrescu (partea a III-a) 0.00 Întâlnirea de la miezul nopții.

MARȚI 7.00 Matinal național 9.30 Desene animate 10.30 Serial: „Povești de adormit copiii" 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.05 TVR Iași 13.00 TVR Timișoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „O familie ciudată" 18.10 Mistere și minuni 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Telecinamateca: „Detectivul" (SUA, 1975). Cu: Natalie Wood 0.00 Estival Jazz.

MIERCURI 7.00 Matinal național 9.30 Desene animate 10.30 Serial: „Povești de adormit copiii" 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.05 TVR Iași 13.00 TVR Timișoara 16.00 Pro Patria 17.30 Serial: „O familie ciudată" 18.10 Mistere și minuni 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Lumea barbaților" 22.00 Serial: „Miracole" 0.00 Bucuriile muzicii.

JOI 7.00 Matinal național 9.30 Desene animate 10.00 Serial: „Povești de adormit copiii" 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.05 TVR Iași 13.00 TVR Timișoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 16.00 Conviețuiri-magazin 17.30 Serial: „O familie ciudată" 18.00 Festivalul Național de Muzică Populară Maria Tănase 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Miracole" 22.15 Cu ochii'n 4 23.20 Film: „Cursa blestemată" (SUA, 1990).

TVR 2

VINERI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 8.50 Rumba-Tumba 10.15 Limbi străine 11.10 Desene animate 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 TVR Craiova 14.30 TVR Cluj-Napoca 15.00 Serial: „Rebelul" 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Cinematograful vremii noastre 19.15 Cu ochii'4 (r) 20.00 Teatrul Național TV prezintă: „Telerecital Mircea Albulescu" 20.55 Vânare de vânt 21.55 Lumea sportului 23.30 In memoriam: Dumitru Furdui.

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate 9.00 Bzzz – emisiune pentru copii 10.35 Serial: „Toate pânzele sus" 12.30 TVR Timișoara 14.00 Serial: „In spiritul legii" (ep.1) 15.15 Documente culturale 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.35 Desene animate 18.00 Documentar: „Secretele profesiei de cameraman" 18.55 Retro TV 20.15 Teatrul Național TV prezintă: „Titanic Vals" de Tudor Mușatescu 22.00 Fotbal 23.45 Panoramic Jazz.

DUMINICĂ 8.00 Documentar 9.00 Documentar: „Născuți printre animalele sălbatice" 11.20 TVR Iași 13.50 Serial: „In spiritul legii" 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.30 Alo, tu alegi! 19.05 Documentar: „Timpul trecut: Aliații uitați" 19.55 Un secol de cinema 20.40 Retrospectiva premiilor APTR, 1992 22.10 Sportmania 23.40 Film: „Nu e nevoie să bați la ușă!" (SUA, 1952). Cu: Marilyn Monroe.

LUNI 12.00 Sensul tranziției 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 Conviețuiri 15.00 Serial: „Rebelul" 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Nimic sfânt" 19.30 Mapamond 20.00 Film: „Concurs" (România, 1982). Cu: Gheorghe Dinică, Marin Moraru, Ștefan Iordache 21.35 Axis Mundi 22.05 Marile meciuri.

MARȚI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 8.50 Ping-Pong în familie! 11.10 Desene animate 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 Conviețuiri 15.00 Serial: „Rebelul" 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Nimic sfânt" 19.30 Teatru Liric 21.00 Universul cunoașterii 22.00 Credo 23.00 Serial: „Preotul și cârciumărița" 23.50 Integrale.

MIERCURI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 Emisiune în limba maghiară 15.00 Serial: „Rebelul" 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.30 Medicina pentru toți 18.00 Serial: „Nimic sfânt" 19.00 Film: „Un înger de fetiță" (SUA, 1998) 20.30 Baschet masculin: CSU Sibiu – Hapoel Kiriat Smonha (Israel) 22.50 Duet din opera „Tosca" de Puccini 23.45 Divertisment nocturn.

JOI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 Emisiune în limba germană 15.00 Serial: „Rebelul" 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Nimic sfânt" 19.00 Pentru dv., doamnă! 20.00 Cinematograful de artă: „Coasta lui Adam" (URSS, 1990) 22.15 Time Out 23.05 Cultura în lume.

acasă

CHER
PRO TV
duminică, 21.00

VINERI 7.00 - 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.25 Căsuța poveștilor 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 23.00 Film: „Vremea țiganilor" (Iugoslavia, 1989, partea I).

SÂMBĂTĂ 7.00 - 12.50 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 18.00 Fotbal Anglia 19.50 Căsuța poveștilor 20.00 Serial: „Floare de aur" (ep.1) 20.50 Serial: „Micuțele doamne" 21.35 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.45 Film: „Oglinda mortului" (Anglia, 1993).

DUMINICĂ 8.45 Căsuța poveștilor (r) 9.15 Serial: „Înger sălbatic" (r) 11.30 Doctorul casei 14.30 Jackie Collins: Hollywood 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Căsuța poveștilor 17.55 Fotbal Anglia 20.00 Serial: „Floare de aur" 20.50 Serial: „Micuțele doamne" 21.35 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.45 Film: „Destine" (SUA, 1991).

LUNI 7.00 – 12.35 Reluări 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Căsuța poveștilor 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Quintet" (SUA, 1979). Cu: Paul Newman.

MARȚI 7.00 – 12.15 Reluări 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Căsuța poveștilor 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Femei în pragul unei crize de nervi" (Spania, 1988). Cu: Antonio Banderas.

MIERCURI 7.00 – 12.35 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Căsuța poveștilor 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Vedeta" (SUA, 1952). Cu: Bette Davis.

JOI 7.00 – 13.20 Reluări 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.45 Căsuța poveștilor 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Perry Mason: Moartea unei prostituate" (SUA, 1987).

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Film: „Frankie și Johnny" (r) 13.05 Serial: „Babylon V" 13.45 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Teribila generație" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Dosarele X" 21.30 Serial: „Profiler" 22.30 Chestiunea zilei 23.30 Urmărire generală 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.45 Serial: „Cine-i șeful" 3.10 Serial: „American Gothic" 4.40 Serial: „Nano".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Povestiri din Marea Sudului" 10.00 Serial: „Lois și Clark" 11.00 ProMotor 12.00 Profesiunea mea, cultura 13.05 Generația Pro: Serial: „Prietenii tăi" • Serial: „Bebe" • Serial: „Chibul condamnaților" • Serial: „Buffy, spaima vampirilor" • Serial: „Fete de bani gata" 17.00 ProFashion 18.00 Super Bingo 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Asteroidul" (SUA, 1997, prima parte) 22.00 Serial: „Oz, închisoarea federală" 23.00 Film: „Colombo: Autoportretul crimei" (SUA, 1998) 0.30 Concert Hologram 1.00 Serial: „Specialități erotice" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 3.45 Serial: „Nano".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Lassie" 11.00 Serial: „Vietnam" (ep.1) 12.00 Profetii despre trecut 13.30 Te uiți și câștigi! Ce se vede (cu Ada Rosetti) 15.00 Formula 1: M.P. al Italiei 18.30 Serial: „Beverly Hills" 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Cupidon" 21.00 Film: „Sirene" (SUA, 1990). Cu: Cher, Winona Ryder 23.00 Procesul etapei 0.30 Highlight Fotbal 1.30 Serial: „Specialități erotice" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 3.45 Serial: „Nano".

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.45 Film: „Sirene" (r) 12.30 Serial: „Adevărul gol-goluț" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.45 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Teribila generație" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Cinci ore disperate" (SUA, 1987) 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Film: „Cinci ore disperate" (r) 12.30 Serial: „Adevărul gol-goluț" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.45 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Teribila generație" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Melrose Place" 21.30 Fotbal: Fiorentina - Arsenal 23.15 Chestiunea zilei 0.00 Rezumat Liga Campionilor 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Serial: „Doctor în Alaska" 12.30 Serial: „Adevărul gol-goluț" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.45 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Teribila generație" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Walker, polițist Texan" 21.30 Fotbal: Chelsea – A.C. Milan 23.15 Chestiunea zilei 0.00 Rezumat Liga Campionilor 2.45 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 12.30 Serial: „Adevărul gol-goluț" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.45 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Teribila generație" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Frankie și Johnny" (SUA, 1991) 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.40 Serial: „Cine-i șeful" 3.10 Serial: „American Gothic" 4.40 Serial: „Nano".

prima

VINERI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 Tiberiu & Tibanu 19.15 Karaoke show 20.15 Alegeți filmul! 21.30 Real TV 22.00 Tiberiu & Tibanu 22.45 Revista presei 23.00 Film 1.00 Film: „Star 88" (SUA, 1986).

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 12.00 Sport Magazin 13.00 Motor Plus 13.30 Apel de urgență (r) 14.30 Dosarele Y 15.00 Serial: „Comisarul Rex" (r) 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 Emisiune de divertisment 21.00 Film 23.00 Show-ul de noapte 1.00 Film: „Casa deschisă" (SUA, 1986).

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 11.00 Duminica la prânz 12.00 Vacanță à la Petrișor 12.30 Tiberiu & Tibanu 13.30 Magazin folcloric 14.00 Cinemagia 14.30 Film 16.00 Telenovelă 17.30 Chic 18.00 Focus 20.15 Film 22.45 Revista presei 23.00 Film.

LUNI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 Tiberiu & Tibanu 20.00 Dosarele Y 21.00 Serial 22.00 Tiberiu & Tibanu 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine.

MARȚI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 Tiberiu & Tibanu 20.15 Film 21.30 Bilanț 22.45 Revista presei 23.00 Film 1.00 Film.

MIERCURI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 Tiberiu & Tibanu 20.15 Serial: „Comisarul Rex" 21.30 Bilanț 22.45 Revista presei 23.00 Film 1.00 Film.

MARILYN MONROE
TVR 2
duminică, 23.40

JOI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 Tiberiu & Tibanu 20.15 Film 21.30 Apel de urgență 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.00 Serial: „Fete de provincie" 11.30 Serial: „Aventuri în jungla" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.00 Serial: „Elena, viața mea" 17.00 Fotbal: Gloria Bistrița – F.C. Național 19.00 Observator 20.00 Film: „După noi, potopul" (SUA, 1997). Cu: Billy Zane 23.00 Serial: „Baywatch Nights" (ultimul ep.) 0.00 Film: „Furia Pumnului" (Hong Kong 1976) 2.00 Film erotic: „Adevărul despre sex 2".

SÂMBĂTĂ 8.00 Documentar: „Planeta vie" 8.30 Povești cu câței 9.00 Desene animate 10.00 Documentar: „Kumari" 11.30 Roata de rezervă 13.00 De la A la infinit 16.00 Fotbal: Extensiv Craiova – Rapid București 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.15 Fotbal: Steaua București – C.S.M. Reșița 23.00 Film: „Locuri în inimă" (SUA, 1984) 1.00 Film: Sahara" (SUA, 1943). Cu: Humphrey Bogart 3.00 Serial: „Puterea banilor".

DUMINICĂ 8.00 Credința și viața 9.00 Desene animate 11.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 12.15 Film: „Chickens Come Home" (SUA, 1931) 13.00 Duminica în familie 16.00 Fotbal: Dinamo București – Rocar București 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 TeleEurobingo Show 22.30 Meciul meciurilor 0.30 O șansă pentru fiecare.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.00 Serial: „Fete de provincie" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Pericol iminent" 21.00 Serial: „Dublă identitate" 22.30 Marius Tucă Show 0.30 Retrospectiva etapei 1.30 Film: „Prieteni și iubiți" (SUA, 1986).

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.00 Serial: „Fete de provincie" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Baieți răi" (SUA, 1995). Cu: Will Smith, Tea Leoni 22.30 Marius Tucă Show.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.00 Serial: „Fete de provincie" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Arma supremă" (SUA, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 0.30 Serial: „L.A. Doctors".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.00 Serial: „Fete de provincie" 11.30 Serial: „Aventuri în jungla" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „V.I.P." 21.00 Serial: „Air America" 22.30 Marius Tucă Show 0.30 Minutul zero 1.00 Film: „Jurnal secret" (SUA, 1990).

TEA LEONI
ANTENA 1
marți, 20.00

TELE 1 abc

VINERI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Serial: „Secția de poliție" (r) 13.00 Îți mai aduci aminte Doamnă? (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" (r) 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 23.20 Tentații.

SÂMBĂTĂ 8.00 Știri 9.00 Țara spiridușilor 11.40 Lumea în „Clipa 2000" (r) 13.00 Studioul Tudor Vornicu 17.00 Serial: „Celebritate" 18.00 Rendez-vous la Tele 7 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Actualitatea TELE 7 20.30 Globetrotter 21.20 Film: „Agonie și extaz" (SUA, 1965). Cu: Charlton Heston 23.40 Magazinul de sâmbătă seara.

DUMINICĂ 8.00 Știri 9.30 Film: „Agonie și extaz" (r) 12.00 Cântecul și casa lui 13.00 Ora unu a venit 15.00 Drumuri printre amintiri 16.00 Serial: „Celebritate" 17.00 Forța destinului 18.00 Portretul unui artist 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Actualitatea TELE 7 20.30 Documentar 21.00 Dintre sute de ziare 21.45 Film: „Lecția regală" (SUA, 1956) 0.15 Gala TELE 7.

LUNI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 10.30 Dintre sute de ziare 13.00 Ora unu a venit (r) 15.25 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.05 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Dincolo de stadion 0.20 Ora H.

MARȚI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Studioul Tudor Vornicu (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Cutia Pandorei 22.45 24 din 24 0.20 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Cutia Pandorei (r) 13.30 Documentar (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Reporter TELE 7 23.10 Serial: „Derrick" 0.15 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.10 Serial: „Derrick" 13.15 Drumuri printre amintiri (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Linia întâi 23.00 Serial: „Derrick" 0.15 Ora H.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Val Kilmer

ORBIT DE ORGOLIU

Deşi numele lui Val Kilmer se leagă de varianta cinematografică pentru marele ecran „Sfântul", persoana lui e departe de această noţiune. Aroganţa pe care şi-o exprimă cu orice prilej, mai ales pe platourile de filmare, a tocit de-a lungul anilor nervii multor parteneri de joc, ajungând la cea mai înaltă culme chiar cu prilejul interpretării faimosului... Sfânt. S-a spus la vremea respectivă că a oripilat prin comportament întreaga echipă de actori şi tehnicieni, fapt care pentru un timp l-a costat pe măsură; persoana sa a intrat într-un con de umbră, ofertele serioase s-au împuţinat. Paharul se umpluse. Când a lucrat pentru „Top Gun", tirul ironiilor veninoase s-au îndreptat, evident, spre Tom Cruise, vedeta filmului. Aroganţa insuportabilă l-a determinat pe nimeni altul decât Marlon Brando să părăsească platoul, hotărât să renunţe la rol, fapt care a creat mari probleme regizorului filmului „Insula doctorului Moreau". După „Umbra şi prada", Michael Douglas care nu i-a înghiţit resemnat capriciile, a jurat să nu mai joace împreună cu el. În „Batman" s-a spus că a avut un comportament de super-zero (în contrast cu noţiunea de super-erou).

Cu toate acestea, orgoliul actorului n-a suferit, cu atât mai mult cu cât partenerele sale din filme i-au luat de obicei apărarea, considerând că stilul lui e chiar agreabil. Elisabeth Shue („Sfântul") a declarat, de exemplu, că Val e un bărbat foarte simpatic.

Doar în momentul când şi-a văzut cariera în pericol se pare că vedeta plină de aroganţă şi-a reconsiderat atitudinea şi a optat pentru un compromis: acela de a-şi mai calma orgoliile în schimbul unui rol. Cu drama romantică „Prima privire", regizorul Irwin Winkler i-a acordat o şansă. Partenere: Mira Sorvino şi Kelly McGillis, care s-au declarat în final încântate de colaborarea cu „oaia neagră a Hollywood-ului în materie de ifose de vedetă". Iar rolul i s-a potrivit perfect pentru perioada pe care o traversa.

„Top Gun"

„Batman"

Kilmer, un răsfăţat al femeilor

Virgil (Val Kilmer) trăieşte într-un mic oraşel din Connecticut şi este adorat de femei. Unele doamne sunt în stare să cheltuiască averi pentru a beneficia, pe jumătate dezbrăcate, de şedinţele de masaj practicate de seducătorul kino-terapeut, angajat într-un centru de talasso-terapie. Amy (Mira Sorvino), tânără arhitectă din Manhattan, nu face însă parte din această categorie. Suprasolicitată de stresul cotidian, apelează la serviciile clinicii pentru simplul fapt că simte nevoia de relaxare. N-o interesează cine este angajatul care se va ocupa de şedinţele de recuperare. Nici acesta, Virgil bineînţeles, nu pare interesat de persoana ei. Numai că prin intermediul mâinilor atât de pricepute în arta masajului, Amy descoperă că alături de ea se găseşte un bărbat demn de toată atenţia: frumos, blând, senzual, plin de umor, capabil să asculte şi să zâmbească fermecător. Abia după un timp îşi dă seama că e nevăzător şi află că şi-a pierdut vederea la vârsta de trei ani, ca urmare a unei malformaţii congenitale. Dar Amy intrase deja în universul bărbatului care, în ciuda handicapului, trăia ca un om normal. Povestea de iubire începe să-şi depene filele, va-

„Sfântul"

„Insula doctorului Moreau"

canţa lui Amy se sfârşeşte, slujba din Manhattan nu poate fi neglijată, întoarcerea acasă e obligatorie. Acolo, în singurătatea şi dorul de iubitul din Connecticut, Amy citeşte cu totul întâmplător într-o revistă că un oftalmolog a pus la punct un tratament spectaculos privind maladiile de retină. Convinsă că Virgil va fi mult mai fericit dacă îşi va recăpăta vederea, îl convinge să se opereze şi speră în miracol. Din păcate, Virgil, cu simţul văzului restabilit, descoperă o lume pe care n-o iubeşte, pe care o refuză visceral.

Filmul este inspirat de o întâmplare autentică. Specialiştii spun că în ultimele două secole s-au înregistrat 20 de cazuri de redobândire a vederii. Deşi pare incredibil, jumătate din cei ce au avut şansa de a beneficia de acest miracol au sfârşit prin sinucidere, nesuportând violenţa înconjurătoare care le-a tulburat pacea de dinainte. Pentru a fi credibil, Val Kilmer a tratat rolul cu multă seriozitate. Se spune că a lucrat la personajul său multe luni înainte de începerea filmărilor, „s-a antrenat" pentru ipostaza de nevăzător cu ajutorul unui prieten care şi-a pierdut vederea în războiul din Vietnam.

Orbit multă vreme de orgolii, Val Kilmer pare să fi depăşit întrucâtva acest handicap, astfel încât să poată să se numere printre cei ce preferă să fie supravieţuitori şi nu sinucigaşi.

GROS-PLAN

◆ *Jamie Lee Curtis, care este o militantă înfocată în bătălia pentru protecţia animalelor, şi-a lipit pe maşină un afiş cu următoarea inscripţie: „Sunt un*

părinte foarte mândru de faptul că fiica mea a refuzat să facă disecţie pe un animal". Fiica ei, Annie, în vârstă de 12 ani, şi-a manifestat într-adevăr zgomotos revolta când, la şcoală, la un curs de ştiinţe ale naturii, i s-a cerut să disece o broască.

◆ *Antonio Banderas e îndrăgostit... de Marlène. Şi Melanie Griffith, soţia lui, ce spune? I-a dat bi-*

necuvântarea, aşa că Banderas, împreună cu cei doi copii, nu ratează nici o emisiune a superbei animatoare Marlène, care susţine o emisiune pe unul dintre numeroasele canale TV de limbă spaniolă din California. Atâta vreme cât Marlène se află de partea cealaltă a micului ecran, Melanie nu are de ce să se îngrijoreze. Blonda Marlène nu reprezintă deocamdată un pericol real.

◆ *Sophia Loren a adus Veneţia la Las Vegas, de fapt ea a inaugurat un complex hotelier - Venetian -, care prin arhitectură şi decorul exterior evocă oraşul îndrăgostiţilor din Europa, cu faimoasele lui canale, gondole şi serenade. La rândul ei, neobosita Cher,*

foarte preocupată de continuarea carierei ei muzicale, a ales cabaretul de la Venetian ca punct de plecare într-un turneu în întreaga lume. Evident, nu în gondolă!

„Prinţesa Diana"

BIGAMĂ

Catherine Oxenberg este actriţa care a fost distribuită în producţii pe micul ecran - serialul „Dinastia" şi două filme TV în care a întruchipat-o pe prinţesa Diana. Tatăl său este Howard Oxenberg, magnatul textilelor americane, iar mama sa, prinţesa Elizabeth a Iugoslaviei. Se poate presupune aşadar, că până nu demult, viaţa Catherinei Oxenberg a fost un vis frumos care însă, de curând, s-a transformat într-un adevărat coşmar. Motivul? Actriţa s-a măritat oficial cu doi bărbaţi.

ROBERT EVANS

Primul ei soţ este producătorul Robert Evans, în vârstă de 68 de ani. Căsătoria s-a oficiat anul trecut şi a durat, în adevăratul sens al cuvântului, doar... 12 zile. După două săptămâni, Catherine s-a grăbit să revină în braţele fostului ei iubit, David Michael, apoi a uitat complet că e măritată. „M-am căsătorit cu Robert, spune ea, mai mult din compasiune decât din dragoste. Fusese afectat de o criză cardiacă, motiv pentru care, timp de câteva luni, a fost ţintuit la pat. Am fost lângă el de câte ori a avut nevoie de mine. El s-a ataşat progresiv de mine, iar în ce mă priveşte, am încercat un sentiment de tandreţe faţă de el. E un om care a trăit toate excesele din lume: droguri, dezastre financiare, patru căsătorii ratate... Treptat, s-a detaşat de tumultul vieţii, s-a învăluit într-un fel de

CATHERINE şi CASPAR

retragere spirituală. Acest lucru mă emoţiona." Emoţia n-a fost însă de durată, după separarea de acest soţ efemer, Catherine a uitat să-şi legalizeze despărţirea. Cu ocazia filmărilor la „The Collector" (tot pentru TV), Catherine l-a cunoscut pe

CATHERINE, în rolul prinţesei Diana

Caspar Van Dien, un actor mai tânăr decât ea cu şapte ani. L-a părăsit pe Michael (pentru care îşi abandonase soţul bolnav) şi s-a hotărât să se mărite cu noul ei iubit. Evenimentul s-a produs pe 8 mai 1999, în biserica Graceland din Las Vegas. Şi astfel a intrat sub incidenţa legii. Chiar dacă ea îşi clamează nevinovăţia, riscă să fie pedepsită cu închisoarea, ca să nu mai vorbim de cariera artistică serios compromisă.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Aforisme

Un om merge până la epuizarea fizică. Gândul său depăşeşte această barieră!

Meticulosul alege amănuntul. Analistul îl selectează!

A găsi drumul prin labirint fără firul Ariadnei, iată marele sens al cercetării!

HOROSCOP 13.09 - 19.09

BERBEC (21.03 - 20.04): Bună dispoziţie cât cuprinde în constelaţia dv. Curba psihicului staţionează la un nivel înalt, iar celelalte „surate" ale ei de asemenea. Se pare că veţi avea o realizare profesională deosebită (joi, vineri), iar miercuri sau joi un maxim financiar.

TAUR (21.04-21.05): Confortul unei săptămâni catifelat de blânde este propice unor acumulări intelectuale. În a doua parte a intervalului este posibil să se instaleze un uşor surmenaj, doar aşa, ca o adiere care să vă aducă aminte că excesele sunt total nefavorabile. Nimic nou despre bani.

GEMENI (22.05-21.06): Evenimente interesante se pot desfăşura în primele zile, atunci când atmosfera mediului profesional se cam încinge. Din fericire, curba financiară este în ascensiune şi probabil că joi veţi primi bani. Mici şi trecătoare probleme cu sănătatea în weekend.

RAC (22.06-22.07): Parcă o uşoară somnolenţă tinde să acapareze spiritul dv. - mai ales în ceea ce priveşte problemele profesionale -, iar iniţiativele vă lipsesc cu desăvârşire. Aveţi nevoie de o relaxare, dar atenţie!, nu prelungiţi absenteismul prea mult.

LEU (23.07-22.08): Dominanta săptămânii este o foarte posibilă ascensiune financiară, datorată unor eforturi susţinute din trecutul apropiat. Soarele este bine aspectat de Mercur, deci banii şi afacerile sunt pe mâna dv. inspirată. Palide disensiuni în cuplu, duminică.

FECIOARA (23.08-21.09): Multe şi mărunte evenimente vor umple până la refuz această săptămână, făcându-vă să nici nu ştiţi când a trecut timpul. Atenţie la excesele temperamentale, atât la serviciu, cât şi acasă, puteţi cădea într-o capcană extrem de perfidă. Despre bani, săptămâna viitoare.

BALANŢA (22.09-22.10): Aromele toamnei vă inspiră, parcă sunteţi mai dinamic şi mai creativ, aveţi iniţiative de tot felul şi mari şanse de a le duce la bun sfârşit. Aceleaşi aspecte pozitive se manifestă şi în relaţiile de cuplu, sub influenţa benefică a lui Venus şi a Soarelui.

SCORPION (23.10-21.11): Toate curbele astrale principale vă oferă un cadou de zile mari: trei dintre ele au un maxim. Cea financiară, profesională şi afectivă urcă pe meterezele influenţelor pozitive, în zilele de marţi, miercuri şi vineri. Atenţie, însă, la suprasolicitări inutile.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Mult, prea mult zgomot în jurul dv. şi poate că ar trebui să vă retrageţi să vă liniştiţi în propria „cochilie". Nu răspundeţi la provocări şi căutaţi pacea sufletească alături de cei apropiaţi, sau într-un hobby. Curba financiară staţionează la un nivel modest.

CAPRICORN (21.12-19.01): Sub influenţa lui Jupiter şi a Lunii, vă simţiţi prizonierul unei reverii cronice, vă depărtaţi de realitate ca de un foc de care v-aţi apropiat prea mult. Despre bani, nimic încurajator. În schimb viaţa sentimentală se tulbură trecător şi fără urmări grave.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Uranus ar putea să vă inducă niscaiva scame de pesimism, uşor de îndepărtat dacă sunteţi perfect conştient de interesele imediate. Curba psihicului are oscilaţii destul de periculoase, deci stăpânirea de sine va fi esenţială pentru a nu intra în conflicte.

PEŞTI (19.02-20.03): Ambiţia şi creativitatea sunt etichetele acestei săptămâni, când puterea de muncă este mai mare decât de obicei. Aveţi obiective importante de atins şi vă zbateţi pentru aceasta. Curba financiară, mofturoasă ca întotdeauna, nu vrea să facă deloc alpinism.

Scrisori primite

Andrei Mihăilescu, Ploieşti: Nu poate fi vorba de nici o confuzie. Kamikazele au fost mini-avioane de sacrificiu, iar Kaiten-urile au fost torpile lansate de pe submarine şi pilotate de un singur luptător japonez, care se putea catapulta din cabină cu 50 de metri înainte de impactul cu nava inamică (de la această distanţă nu mai putea face manevre de protecţie). Mai multe detalii, într-un viitor articol cu această temă.

Marius Ferenz, Cluj-Napoca: Catedrala ortodoxă din oraşul dv. a fost ridicată între 1923-1925. Arhitecţii au fost C.Pomponiu şi George Cristinel, care au îmbinat în monumentalul edificiu elemente de arhitectură românească veche şi bizantină.

Marin Neculce, Braşov: Proiectele dv. sunt ambiţioase şi lăudabile, dar dacă vreţi o comparaţie, aflaţi că cea mai mare statuie din lume are... 82,30 metri. Este vorba de „Patria", reprezentând o femeie cu sabia ridicată în mâna stângă. Acest monument se află pe dealul Mamaev de lângă Volvograd (Rusia) şi comemorează victoria din bătălia de la Stalingrad (1942-1943). Este creaţia lui Evgheni Vucetici, ridicată în 1967.

Mihai Zamfirescu, Bucureşti: Controversele privind ultimele cuvinte ale lui Nero sunt inutile. Chiar dacă după Walter Scott ar fi spus „Simt că redevin eu însumi", iar după G. Washington „Acum e bine", cea mai autorizată informaţie ne-o dă Suetonius. Conform cu acesta, Nero, după ce şi-a înfipt pumnalul în gât, a spus: „Prea târziu, asta este într-adevăr credinţa!" (referindu-se la soldatul ce i-a acoperit rana cu o manta).

Rubrică realizată de
PAUL IOAN

De vorbă cu avocatul casei

Creditorii ipotecari şi creditorii chirografari

Doamnei Ganea Cristina, Constanta

În urma contractării împrumutului cu societatea comercială în cauză, împrumut garantat cu un imobil (respectiv un teren), dumneavoastră aţi dobândit calitatea de creditor ipotecar. Creditorii ipotecari sunt acei creditori care, pentru creanţa lor, au o garanţie reală imobiliară, adică ipoteca, ceea ce le dă dreptul, în situaţia în care datoria nu este achitată, să îşi recupereze creanţa prin executarea silită asupra bunului ipotecat.

Creditorii ipotecari care şi-au conservat dreptul prin inscripţia ipotecară, adică au autentificat contractul de ipotecă şi l-au transmis în Registrul de transcripţiuni şi inscripţiuni al Judecătoriei respective, au atât un drept de urmărire a bunului în mâna oricui s-ar găsi (în situaţia înstrăinării imobilului ipotecat), cât şi un drept de preferinţă, în privinţa satisfacerii creanţei sale, faţă de ceilalţi creditori.

Creditorii chirografari sunt acei creditori care nu au o garanţie reală pentru creanţa lor (gaj sau ipotecă). Aceşti creditori au garantată creanţa lor doar cu un drept de „gaj general" la care se referă art. 1718 Cod civil, conform căruia patrimoniul debitorului, privit ca universalitate, constituie garanţia pentru satisfacerea creanţei. Gajul general nu presupune, aşadar, fixarea garanţiei pe un anumit bun. Astfel fiind conceput, acest gaj general, înseamnă că toate mişcările ce se produc în interiorul patrimoniului, prin mărirea sau micşorarea activului ori pasivului, sunt opozabile creditorului chirografar, care va putea să urmărească numai acele bunuri ce se află în patrimoniu la data când creanţa a devenit exigibilă.

Din scrisoarea dumneavoastră, care din păcate nu este prea clară, rezultă că ceilalţi creditori au încheiat un contract de împrumut fără nici o garanţie şi prin urmare sunt creditori chirografari. Faţă de toate acestea, vă precizez că numai dumneavoastră, în calitate de creditor ipotecar aveţi dreptul de a vă recupera împrumutul din vânzarea la licitaţie a imobilului ipotecat. Ceilalţi creditori, fiind creditori chirografari, îşi pot recupera creanţele din executarea silită a altor bunuri (mobile sau imobile) aparţinând debitorului.

Dacă, după acoperirea creanţei dumneavoastră prin vânzarea terenului, mai rămâne o sumă de bani, aceasta s-ar putea împărţi între ceilalţi creditori chirografari, urmând ca pentru restul creanţei să se treacă la executarea silită a altor bunuri ale debitorului.

Numai în situaţia în care există un privilegiu creditorii chirografari au drept de preferinţă faţă de creditorii ipotecari. Privilegiul este dreptul recunoscut unui creditor, care decurge de regulă din calitatea creanţei sale, de a fi preferat celorlalţi creditori, chiar dacă aceştia sunt ipotecari. La cazul prezentat de dumneavoastră rezultă că nu se pune problema aplicării dreptului de privilegiu.

Dacă este necesar, indicaţi executorului judecătoresc textele de lege care au în vedere dreptul de preferinţă al creditorilor ipotecari, respectiv art. 1719 şi 1720 Cod civil.

Avocat NELI PĂDURARU

Utile

Pâinea uscată poate deveni din nou moale dacă se înfăşoară 5 minute într-un şervet umed. Se scoate apoi şi se pune pentru o jumătate de oră într-un cuptor uşor încălzit.

Pâinea proaspătă se poate tăia uşor în felii subţiri fără să se fărâmiţeze, dacă cuţitul se încălzeşte pe aragaz sau se ţine 1-2 minute în apă clocotită.

Dacă aluatul copt se desprinde greu de pe tavă, trebuie înfăşurat o dată sau de două ori, într-un şervet umed şi rece sau se ţine tava la abur. De asemenea, se poate pune tava pentru câteva secunde în apă rece.

Aluatul subţire se trece cu greu de pe masă în tavă fără să se rupă. În acest caz se va presăra peste el făină, se va înfăşura pe vergea, se va muta în tavă şi se va întinde.

Înainte de a folosi nucile pentru torturi şi prăjituri este bine să fie prăjite uşor în cuptor. Ele vor căpăta un gust mult mai plăcut.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Aralia

Aralia este un arbust decorativ care se comercializează în unele florării sau în magazinele de desfacere ale unor sere. Preţul la care se vinde este destul de piperat, numai că planta, dacă e bine îngrijită, supravieţuieşte mai multe decenii, iar aspectul ei e extrem de atrăgător. Aralia este unul dintre arbuştii de interior de o mare eleganţă datorită frunzelor lungi, subţiri şi zimţate ca o lamă de cuţit lucioasă. Frunzele mai vechi au culoarea verde-închis iar cele tinere verde-auriu. Planta se pune în valoare într-un cadru luminos, singură sau în vecinătatea unor plante cu frunze contrastante ca formă şi culoare. Efectul decorativ cel mai puternic se obţine dacă în acelaşi vas se plantează mai multe exemplare de aralia, astfel încât coroanele lor de dimensiuni diferite să se întrepătrundă şi să dea impresia unei dantelării.

Planta trebuie udată cu mare grijă, deoarece o udare exagerată poate duce la pierderea frunzelor. În zilele călduroase, necesită pulverizarea cu apă, în acest fel îndepărtându-se şi posibilitatea apariţiei dăunătorilor, aralia fiind sensibilă la păianjeni şi păduchii cu scut. Prin tăierea mlădiţelor tinere, se va obţine îndesirea plantei. Din primăvară până în toamnă este necesar tratamentul cu îngrăşăminte în soluţie, la interval de două săptămâni. O dată la doi ani, se recomandă transplantarea, iar în cazul plantelor mature se înlocuieşte pământul de la suprafaţă. Se simte bine la lumină filtrată, căldură şi umiditate moderate.

(A. Popescu)

ŞAH

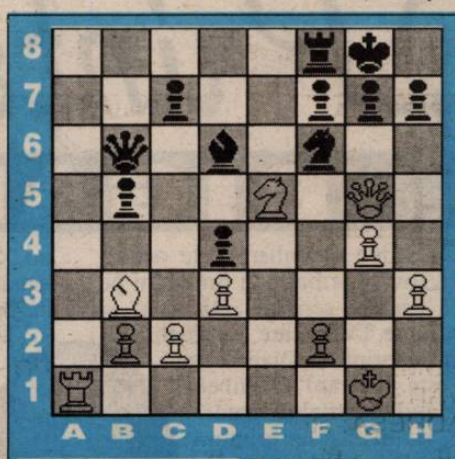

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută şi câştigă

ALEHIN - DURAS, 1913

1. C:f7! T:f7 2. Df5! g6 3. De6 (3. D:f Nh2+) Rg7 4. D:f7 + Rh6 5. Neg! şi se pierde imparabil calul din f6, de exemplu 5... Rg5 6. h4+, sau 5... Ne5 6. h4 g5 7. Df8 + Rg6 Nf5 mat.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

George Bacovia, Ion Agârbiceanu, Emil Botta, Jean Renoir, Nerva Traian, Greta Garbo, D. H. R. Barton (Nobel chimie 1969), Frans Eemil Sillanpää (Nobel literatură 1939), Ilie Balaci, Goran Ivanisevici.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Pisici

1) Care este strămoşul pisicii domestice?

2) În ce vehicul călătoreşte zeiţa Frigg - soţia Odhinn - din mitologia scandinavă?

3) Cine este autorul romanului „Motanul"?

4) Cine a compus muzica operei pentru copii „Motanul încălţat"?

5) Cine a interpretat rolul principal în filmul „Pisica pe acoperişul fierbinte" al regizorului Richard Brooks, realizat după piesa cu acelaşi nume a dramaturgului american Tennessee Williams?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Fluviul în a cărui luncă s-au efectuat cele mai vechi lucrări de irigaţii – mileniul IV î.Ch. este Nilul. 2) Mark Twain şi-a petrecut copilăria pe malurile fluviului Mississippi, lucru care transpare şi în numeroase dintre operele sale. 3) Tabloul „Edecarii de pe Volga" aparţine marelui pictor rus Ilia Efimovici Repin (1844-1930). 4) Valsul „Valurile Dunării" este creaţia compozitorului român Iosif Ivanovici (1845-1902). 5) Regia filmului „Fluviul", realizat în 1951, aparţine lui Jean Renoir (1894-1979).

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre *Georgeta Neacşu*, Bucureşti, *Ion Pascu*, Bacău, *Valentin Gheorghe*, Baia Mare.

Kolea Kurelink - Mărţeia Mică. Ne bucură că sunteţi acelaşi cititor fidel al revistei noastre. După cum aţi văzut, am reluat dialogul cu cititorii şi, pe măsură ce vom primi mai multe scrisori, vom acorda un spaţiu mai larg răspunsurilor. Vă mulţumim pentru sugestii şi aprecieri şi vă dorim multă sănătate. *(Irina Stoica)*

Perspicacitate

Sfatul fotografului nu a fost însă urmat, astfel că fotografia rezultată diferă prin cinci mici amănunte. Puteţi să le identificaţi?

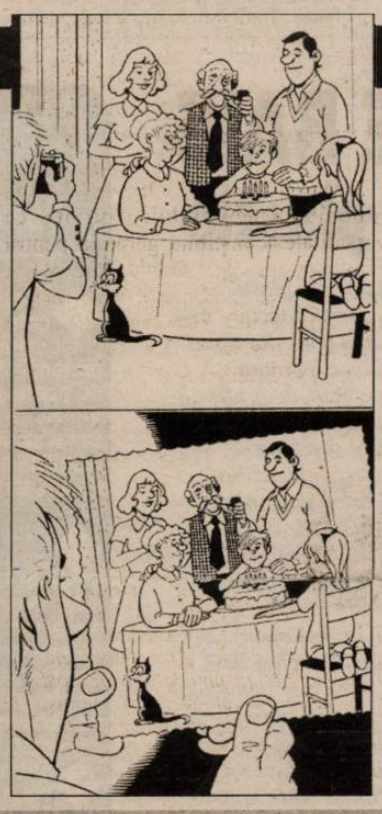

1) Femeia a mişcat mâna dreaptă.
2) Omul din centru a mişcat capul.
3) Femeia care stă pe scaun a pus mâna dreaptă peste cea stângă.
4) Copilul şi-a scos degetul din gură.
5) Fetiţa a mişcat piciorul stâng.

NU MIŞCAŢI!...

Umor

Te-ai măritat cu Ionel?
- Da! La început hotărâsem să rămânem buni prieteni, dar pe urmă ne-am răzgândit!

Chiar te-a lovit cu mânuşa?
- Da, şi mai mult decât atât, uitase să-şi scoată mâna din ea!

Chelner, oul ăsta fiert e stricat!
- Imposibil, domnule! Toate ouăle stricate sunt în omletă!

Hei, tinere! Nu ştii că în timpul lucrului nu se fumează?
- Ba da, dar cine lucrează aici?

Copii, spune profesorul, să ştiţi că în America există mulţi arbori care au peste 1000 de ani!
- Nu se poate! domnule profesor, se repede un elev. America a fost descoperită de numai 500 de ani şi ceva!

Soţul tău arată splendid în noul costum!
- Scuză-mă, draga mea, dar nu numai costumul e nou, ci şi soţul!

Tu eşti singura mea mare dragoste. Cea mai mare iubire a vieţii mele! Îi şopteşte el la ureche.
- Ce ghinion, se gândeşte ea. Iar am parte de un începător.

Timpul

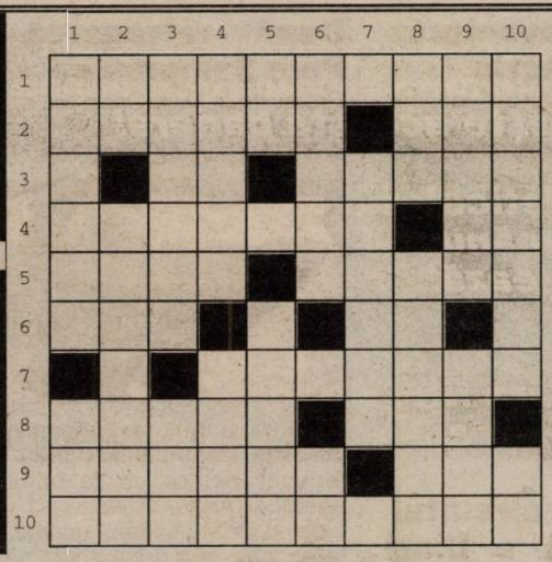

ORIZONTAL: 1) Timp foarte rapid. 2) Provocate în mare criză, de timp - Perioadă mare de timp. 3) Vorba gâştei! - Are un timp în faţă. 4) A preciza un termen - Spetează. 5) Bani pentru morţi - A lupta pentru un record de viteză. 6) Timpi morţi (fig.) - Egală la început! 7) Timpul actual. 8) Timpi necesari - Poem de V. Hugo. 9) Face preziceri la timpul de naştere - Aduce timpul în memorie. 10) Timpul stabilit printr-un acord.

VERTICAL: 1) Socoteşte timpul prin iuţeală de mână - A se deteriora cu timpul. 2) Primul ultimatum! - Pierde timpul degeaba. 3) Uniţi pe piaţă - Ziua la romani. 4) A zori - Un program - Orar încărcat. 5) În ultimul moment! - Locul unde garniturile de tren staţionează cu zilele. 6) Adevărată - Comparativ. 7) Iuţeală de timp. 8) Diminutiv al Filofteii! - Carnet în care se notează timpul unor activităţi (pl.). 9) Măsoară timpul... pe perete (înv.) - Folosit pe timpul nopţii. 10) Timp de recuperat - Ultimul raport!

DICŢIONAR:
ANE, IDA, TEA.

GH. CÂMPEANU
Focşani

PAR(anormale) de ToPAN

Soluţia careului
„ODĂ SOARELUI"

Orizontal:
CAMILAR - EST - ASACHI - NAUM - MITA - APA - D - PAIRI - ISTAR - I - S - AGATATE - INSORITA - IN - UE - NOR - C - O - AD - BATAIOSI - DACI - T - SAIR - I - PREOTESE - ORASE - ARAMA.

Ştiaţi că...

◆ *...unificarea Italiei a fost preconizată încă din timpul revoluţiei de la 1848. Ea a fost realizată între 1859-1871, având-l ca erou pe Giuseppe Garibaldi şi un uriaş aport politic din partea lui Camilo Cavour.*

◆ *...celebra statuie „Pieta" din Catedrala Sfântul Petru din Roma este singura operă semnată de Michelangelo? Auzind un vizitator atribuind opera sa altui artist, marele sculptor s-a furişat într-o noapte înscriindu-şi numele.*

◆ *...vulcanul Irazu din America Centrală (Costa Rica) se află la o altitudine de 3432 m? Este un vulcan activ, a cărui ultimă erupţie a fost 1963.*

◆ *...pinguinii îşi au originea în grupa albatroşilor şi a pescăruşilor? Paleontologul G.C.Simson a descoperit fosile de pinguini în sudul Africii, adică în locuri unde astăzi nu mai pot fi întâlniţi.*

◆ *...conform tradiţiei, busola a fost inventată de chinezi? Ei au transmis-o marinarilor arabi care navigau în nordul Oceanului Indian iar veneţienii au adus busola din expediţiile lor în Levant.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	9000 LEI	☐ 4 LUNI	38000 LEI
☐ 2 LUNI	18000 LEI	☐ 5 LUNI	47000 LEI
☐ 3 LUNI	27500 LEI	☐ 6 LUNI	58000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona pentru trimestrele următoare, *direct la redacţie*, vor participa la trageri la sorţi, la care pot câştiga valoroase premii în bani şi obiecte!

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Integramă de MARIAN MINCULESCU „INTRO"

REDUCERE DEFAVORIZARE		SPORT SALT		EFORT URIAŞ PUSĂ LA COADĂ		OBICEI DATĂ CU TĂRNUL		PRECUM FOSE	IMPORTANTE CONTROALE
UNA LA CASA EI ASUPRIT								ALUMINIU	
							TRANDAFIRI UNDE SOLARE		
ŢĂRMURI (fig.) CIUR								4 ROMAN FIER	
				CURELUŞĂ OMUL CUPTORULUI				FĂCUTĂ DE OAIE PROVOCAT	
PRIMUL FUGAR RĂU DE MARE			OPORTUNITATE URECHEAŢI						COPAC
					ÎNCERCAT A PRESA				
ŢINE BIJUTERII NOTA 6							ÎNTREBARE STAT		
		REFREN DIN PESTA!				SĂRITURĂ CETE!				NOTA 7
REVENIT LA VIAŢĂ SLABĂ (fam.)								ACUŞI	
								MĂSURI	

Dezlegarea integramei ***„PRINTRE RÂNDURI"***

Orizontal: M - R - O - I - D - D - SUPERFICIALI - LIMITATE - AL - ATLET - CERATA - IAD - CORN - ET - OP - IDEB - ACRA - LEAT - ESTUAR - IST - ANI - OLE - CE - EMISARI - CANARI - TRE - O - TIP - CLEI - UD - FANATISM - IZA.

SPORT FLASH

Mă aventurez să scriu că la ora când veți citi aceste rânduri selecționata de fotbal a României s-a calificat deja la turneul final al Campionatului European așa că nu voi zăbovi prea mult peste meciul cu Slovacia. Voi spune doar că am rămas cu un gust amar. Nu, nu sunt nebun! dar aș fi preferat un 7 sau 8 la 1!

Pe circuitul Enzo e Dino Ferrari s-a disputat duminică o nouă etapă la motociclism viteză. La clasa 500 cc, spaniolul Alex Criville le-a doborât moralul adversarilor săi după ce a câștigat cea de-a 6-a cursă a sezonului. Când mai sunt doar cinci etape de alergat, Alex are 66 de puncte avans în fața lui Kenny Roberts jr. și 68 în fața coechipierului său Tadayuki Okada. Surpriza a venit din partea lui Max Biaggi care a urcat pentru a treia oară pe podium anul acesta. Max a rămas și el surprins că a ajuns pe podium (o performanță cam greu de realizat la 500 cc). Noroc cu ieșirile în decor ale lui Kenny Roberts jr. și Norick

Abe ca altfel nu se mai întâlnea cu podiumul anul acesta.

După retragerea lui Pete Sampras și a lui Patrick Rafter de la U.S. Open turneul a rămas mai sărac, mai lipsit de spectacol și, implicit, de spectatori. Așa zic

invidioșii și fanii metronomului „Pistol" Pete. Pentru mine turneul abia a început pentru că favoritul meu personal Andre Agassi s-a ras pe piept și e gata să facă ravagii. Înainte să intre în a doua săptămână de concurs și de a-și asigura un loc în șaisprezecimi Andre a trecut destul de lejer de surprinzătorul Justin Gimelstob deși a pierdut un set: 6-1, 4-6, 6-3, 6-4.

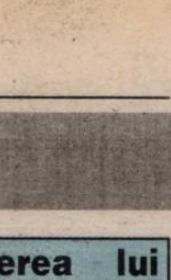

Ca în fiecare an după terminarea sezonului NBA, Charles Barkley își anunță retragerea. Ba din cauza nervilor, ba din cauza accidentărilor sau a bătrâneții sau altfel de asemenea motive. Dar apoi revine asupra deciziei pentru că nu-și aduce aminte să fi câștigat vr-un titlu NBA. Așa a făcut și în acest an după semnarea în secret a unui contract de 9 milioane de dolari cu echipa la care a evoluat în ultimii 3 ani: Houston Rockets. Starul de 36 de ani, care este al doilea recuperator al ligii, va continua lângă Scottie Pippen (34) și Hakeem Olajuwon (36).

ANDREI TOMA
aditoma@ cnnsimail.com

Mini-interviul săptămânii

ALEXANDRU MOROȘANU, violoncelist, prim-solist al Orchestrei Naționale Radio

- Maestre Alexandru Morosanu, se poate vorbi de o școală de violoncel în România?

- Școala românească de violoncel există și este foarte veche, chiar dacă drumul pe care l-a urmat a fost mai mult sau mai puțin sinuos. A început cu un mare muzician, Constantin Dimitrescu, absolvent al Academiei de Muzică din Paris, și a continuat cu mari pedagogi ca maeștrii Dinicu și Antropov. În ultima perioadă, marii noștri violonceliști Vladimir Orlov și Radu Aldulescu au revenit pentru cursuri master. Dar, se poate supăra lumea pe mine, școala de astăzi nu mai este ca pe vremea Maestrului Dinicu...

- Cum se aude violoncelul românesc în străinătate?

- Sună foarte bine pentru că este slujit de oameni extraordinari, cu un mare talent, ca toți românii. Intervențiile solistice sunt, este drept, mai sporadice la nivel internațional, dar pe lângă participarea la jurii internaționale și la cursuri master, există violonceliști români care cântă în mari orchestre și sunt chiar șefi de partidă. Prin ei, prin Wolfgang Laufer în SUA, Alexandra Guțu care este prim-violoncelistă la Napoli și încă mulți alții, violoncelul românesc sună bine în străinătate.

„Pentru mine frumosul este muzica"

- Există planuri pentru organizarea unui concurs de violoncel la noi?

- Este o intenție veche, dar documentația a stat nouă ani la Ministerul Culturii. Acum încercăm să sprijinim tinerii să meargă la cursuri de masterat să obțină burse. Totul este foarte scump, de la viața de zi cu zi, până la violoncel, corzi, accesorii, absolut tot.

- Cum vă concentrați, mai ales că am observat că această concentrare se continuă și după ce ați terminat?

- De fapt se intră mai întâi într-o anumită atmosferă, o anumită lume, dacă vreți. După ce pe scenă se termină aplauzele și publicul este pregătit, este de dorit să poți intra în această lume și, tu personal, din lumea *aceea*, să povestești oamenilor, care, ei nu se află acolo... Aceasta este concentrarea. La sfârșit este mai mult destinderea după o oboseală foarte plăcută...

- Ce reprezintă familia pentru dumneavoastră?

- Totul. Așa am fost noi obișnuiți. Și sora mea, și fratele meu. Fără ea viața nu se poate desfășura. Familia este însăși existența noastră pe acest pământ.

- Aveți o definiție a frumosului?

- Pentru mine, iertată să-mi fie lipsa de obiectivitate, frumosul este muzica.

MIHAELA DOROBANȚU

COSTUM DE BAIE din... sticle de plastic

Ultima modă în reciclarea ambalajelor din plastic - preocupare de mare amploare în multe țări europene - este folosirea prețiosului material la fabricarea unor noi tipuri de costume de baie. O mare societate comercială de profil din Japonia s-a orientat - pe baza însușirilor fizice și chimice - asupra sticlelor fabricate din polietilen-tereftalat, adică celebrul „PET" pe care-l găsim pe multe etichete. După găsirea unei tehnologii de prelucrare ieftine, japonezii au descoperit, în colaborare cu o casă de modă, că cea mai bună piață este aceea a costumelor de baie și lenjeriei de corp. În imagine este un exemplu edificator. Clientele nici nu vor ști că se acoperă cu ceea ce până nu de mult a „învesmântat" sucurile de fructe sau apa minerală...

Ce le trece unora prin minte?!

◆ Dintre milioanele de posesori de mașini, sunt unii care se remarcă cu tot dinadinsul, punându-și chiar viața în pericol. Echipat cu un costum special de protecție, Rudy Kalagher s-a lăsat târât de o limuzină - de spatele căreia era agățat - aproape zece kilometri. Viteza cu care a condus soția lui, căci ea însăși a insistat să fie la volan, a fost de 40-50 km/oră. Cei doi au reușit să strângă în urma acestei demonstrații 3.000 de dolari, atât cât reprezentau facturile neachitate pe șase luni.

◆ Într-o mașină tip Volkswagen „broscuță" s-au aciuit nu mai puțin de 10 persoane, toate având o greutate de peste 65 de kilograme. Trebuie spus că Nike Dusberg - inițiatorul acestei performanțe - este proiectant de meserie și a calculat la sânge geometria aranjării corpurilor. Să nu mire pe nimeni faptul că intrarea s-a făcut în cinci minute, iar ieșirea în aproape un sfert de oră. „Conservele" au rezistat în mașină timp de zece minute, iar rularea s-a făcut cu 15 km/oră. Nu s-a spart nici un cauciuc.

◆ Tim Goran și Fully Durhurst au apucat cu dinții două dispozitive speciale fixate pe barele din față și din spate ale unei limuzine. Apoi și-au întrecut forța danturilor, trăgând din răsputeri pentru a câștiga 5.000 de dolari. A câștigat Goran, care are cu 15 kilograme mai mult decât Durhurst, adică... 168.

◆ Precum un melc după ploaie, doamna Lily Marton (din Texas) a plecat „la plimbare" cu o mașină tip sport care a cântărit 600 de kilograme. Nevinovata limuzină i-a fost fixată pe spate cu ajutorul unei platforme, iar bine făcuta doamnă a parcurs trei metri cu „rucsacul" asupra ei. De remarcat că înainte de probă, ea a trecut pe la coafor.

FOTBALIȘTII în pericol

Studiile efectuate de specialiști ai „hărții creierului" au stabilit cu certitudine că fotbaliștii pot suferi micro-leziuni cerebrale datorită șocurilor din timpul jocului. Analizând scoarța cerebrală prin metoda rezonanței magnetice nucleare (RMN), la un lot important de jucători au fost descoperite „pete" minuscule anormale în diferite zone ale celor două emisfere. Din declarațiile celor studiați s-a putut trage concluzia că loviturile cu capul - mai ales într-o minge ce vine cu mare forță, cum este aceea degajată de portar - și ciocnirile cap în cap sau cu solul sunt vinovate de anomaliile reperate... Dar ce ar fi fotbalul englezesc - de exemplu - fără avalanșele de centrări la cap, fără lupta aeriană din preajma porții? Probabil, chiar și cu acest avertisment al științei, jucătorii de pe dreptunghiul verde nu vor renunța la meseria lor atât de bănoasă și nu se vor menaja deloc - pentru a nu fi trimiși din teren pe banca de rezerve.

În numărul viitor

■ Încă o catastrofă care nu a avut loc ■ De ce nu poate exista un perpetuum mobile? ■ Extratereștrii din Hangarul 18 ■ „Procesul maimuțelor" - sentința finală? ■ Furiile bolilor și furiile Terrei ■ Tainele satelor subpământene ■ Cândva stelele străluceau mai puțin ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENȚI DE PUBLICITATE din întreaga țară. Se oferă condiții avantajoase. Pentru relații, cei interesați pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

De curând poliția new-yorkeză a adoptat un mod „civilizat" de capturare a infractorilor care nu se supun somației. Cartușele trase sunt prevăzute cu o plasă care se desfășoară în momentul impactului, imobilizându-i pe fugari.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., București, Piața Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^{00} - 14^{00}

NU UITAȚI!

Abonarea, acum, direct la redacție, vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale prețului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacția „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde și alte informații utile.

Biblioteca Județeană

SERIE NOUĂ - 434 • ANUL XLII • 16 SEPTEMBRIE 1999 • 16 PAGINI • 3000 LEI Nr. 37 (2184)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

După ce ai minţit, îţi trebuie o bună memorie.

CORNEILLE

●

Să trăieşti cu inferiorul, aşa cum ai vrea să se poarte superiorul cu tine.

SENECA

Consultaţii fără plată

FURIILE BOLILOR ŞI FURIILE TERREI

- TVR 1 - TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Starea de veghe

Procesul maimuţelor - sentinţa finală?

ÎNCĂ O CATASTROFĂ CARE NU A AVUT LOC!

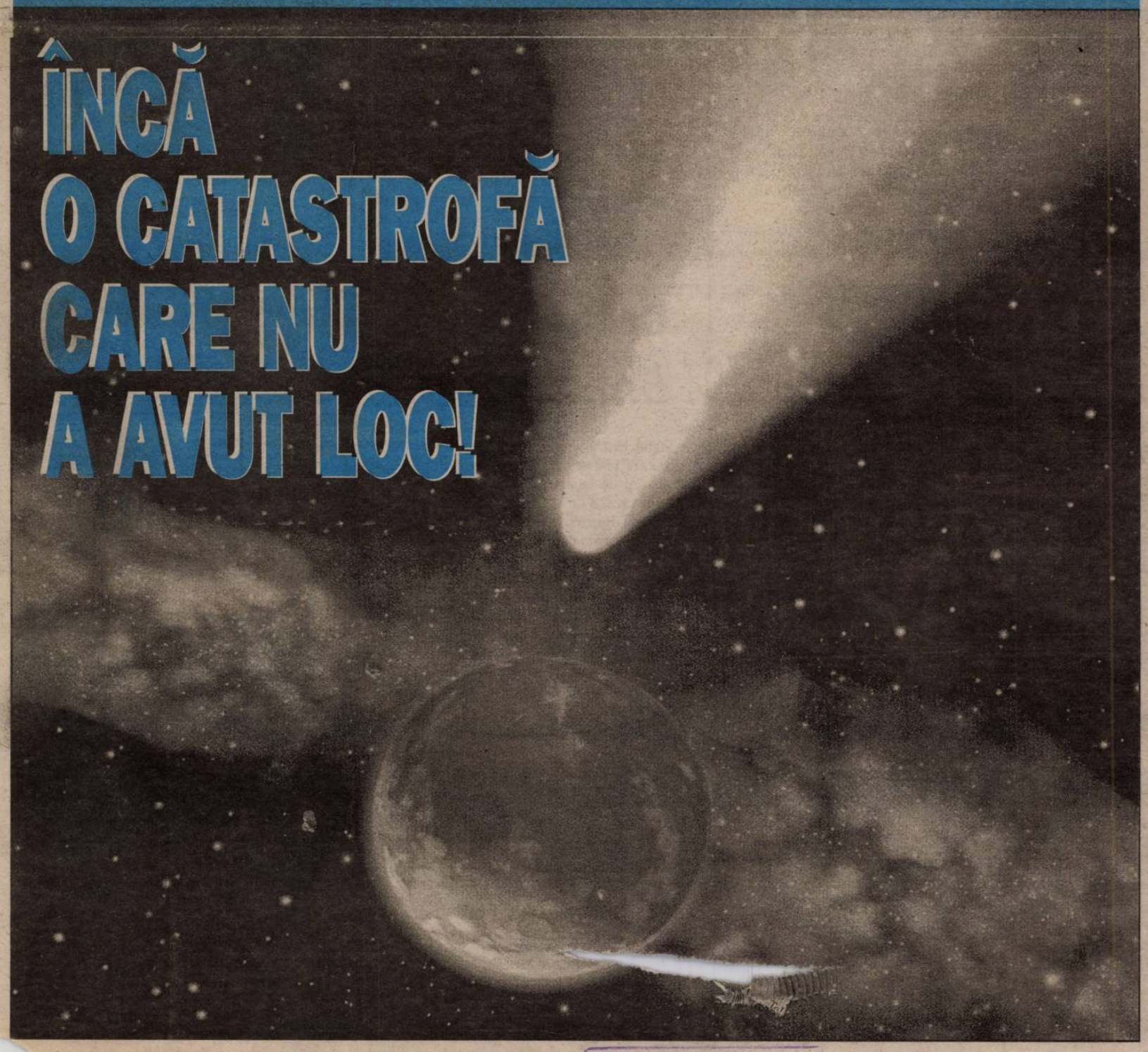

Biblia de dincolo de Biblie 4

Pădurile au intrat deja la reanimare?! 5

femina club 6

Borobudur - o piramidă budistă 8

Potopul – în Marea Neagră!? 10

Întâmplări adevărate 11

Cândva, stelele străluceau mai puţin... 13

Biblioteca Judeteană

MUZICARTA

Eclipsă, Pavarotti şi Mamaia

Gata, am scris câteva săptămâni despre muzica ambientală, muzica *New Age* atât de specială, compusă de muzicieni care nu sunt pe prima pagină a ziarelor, care nu rup gura târgului, nu sunt maeştrii popularităţii ieftine, de o vară, dar a căror muzică este apreciată peste tot de cei care doresc calitate şi substanţă, nu scălâmbăială şi vid ideatic. Ce s-a mai întâmplat în vara asta dominată de Eclipsă şi de festivalul de la Mamaia? Mai nimic, adică de Eclipsă n-au ieşit vârcolacii din pământ (Sfârşitul Lumii s-a amânat pentru o dată necunoscută, noroc că vizionarii nu pot trăi un an fără să anunţe un nou sfârşit al lumii), Pavarotti a cântat la Bucureşti, iar Mamaia n-a sucombat. Am rămas cu două anotimpuri în loc de patru, tot aşa cum vom rămâne cu un singur festival de muzică uşoară din două. Cerbul de aur e pe ducă, de parcă a rămas ceva în picioare, dincolo de muzică. De la Mamaia, dincolo de muzică, au rămas niscai scandaluri, dar ele ar putea fi trecute cu vederea dacă în urma Mamaiei ar fi rămas vreun şlagăr, ceva. Se pare că muzica pe care o fredonează toţi tinerii (şlagăr, aşa se numeşte asta) este compusă în alte retorte şi este interzisă la Mamaia. Nu zic că muzica *hip-hop* românească (cu excepţia unor texte protestatare foarte bune, o poezie a ghettoului) are vreo valoare, mai trist e că Mamaia nu pune pe masă o muzică de calitate, o piedică în calea frivolităţii. În rest, mult anunţatul concert al lui Julio Iglesias de la Bucureşti a fost amânat din cauza sosirii bruşte a ploilor diluviene. Aşa se amână şi bucuriile noastre, mereu e câte un motiv sosit pe neaşteptate.

Aruncarea Ciocanului în muzică

Tot vorbeam despre popularitatea de-o vară, MC Hammer (Hammer=Ciocan), fostul interpret de muzică *rap* şi-a epuizat „talentul" şi „sursa de inspiraţie" (despre anunţatul său album, *War-Chest: Turn of the Century* nu mai vorbeşte nimeni) şi încearcă să se apuce de ceva la care se pricepe toată lumea: de fotbal. Nu să joace, ci să facă interviuri cu jucători. Ziarul local *San Francisco Chronicle* a anunţat că rape-rul este în discuţii cu un post de radio pentru realizarea unor interviuri cu jucători şi fani ai acestora. Cei de la radio speră ca fostul baseball-ist care s-a convertit la rap va avea cel puţin succesul pe care l-a avut pe terenul de joc, când de câteva ori a apărut alături de mari jucători ca Jerry Rice şi Steve Young, dacă nu pe cel din muzică. E şi asta un început promiţător pentru un fost MC Hammer.

Sting anunţă Poliţia

Fostul component al formaţiei *Police* (Poliţia) n-a mai apărut în faţa fanilor (şi eu sunt un consumator Sting) de peste trei ani cu nimic nou. E drept, toţi aşteaptă de la el cel puţin o nouă compoziţie la nivelul splendidei *Fragile*, dar până atunci nu mai e mult. După jumătatea lui septembrie Sting şi-a anunţat noul album intitulat *Brand New Day* (O zi nouă nouţă) şi o serie de concerte, pentru promovarea acestuia, din păcate prin SUA. Defuncta Poliţie este anunţată că acesta este cel de-al şaptelea album solo al talentatului muzician, motiv pentru care o seamă de nume cunoscute ale muzicii vor fi prezente pe *track*-uri. E vorba despre James Taylor, Stevie Wonder, Branford Marsalis, Chris Boti şi Cheb Mami.

GEORGE CUŞNARENCU

TOP albume

1) On The 6 - Jennifer Lopez
2) The Party Album - The Vengaboys
3) The Hush - Texas
4) Californication - Red Hot Chili Peppers
5) Millenium - Backstreet Boys
6) The Ultimate Collection - Earth, Wind & Fire
7) The Phantom Menace - Soundtrack
8) The Very Best Of Elvis Costello
9) Synchonised - Jamiroquai
10) Americana - The Offspring.

Propuneri: Schizophonic - Geri Halliwell (foto)

POP-ROCK, de la A la Z

DEPECHE MODE

Înainte de toate, iată numele tuturor celor care şi-au legat existenţa de această celebră trupă britanică: *Dave Gahan* (9.5.1962, vocal), *Martin Gore* (23.7.1961, sintetizator), *Andy Fletcher* (8.7.1960, sintetizator), *Vince Clarke* (3.7.1960, sintetizator), *Alan Wilder* (1.6.1959 sintetizator). Aventura a început în mai 1980, în oraşul Basildon, comitatul Essex, Regatul Unit, când *Clarke, Gore* şi *Fletcher* au fondat trioul *Composition Of Sound*. La foarte scurt timp era cooptat *Gahan*, trupa ajungând şi la numele sub care avea să cunoască gloria mondială - *Depeche Mode* (numele unei reviste franţuzeşti de modă). La sfârşitul anului 1980 ei trăgeau prima bandă demo pentru ca în aprilie 1981, la două luni de la semnarea contractului cu casa *Mute*, să lanseze primul single - *„Dreaming Of Mine"*, în toamna aceluiaşi an al doilea single - *„Just Can't Get Enough"* devenea primul lor succes de top 10. În decembrie *Clarke* se cupla cu *Alison Moyet*, dând naştere proiectului *Yazoo*... Iată că începutul anilor '80 aducea o schimbare importantă în muzica europeană, numeroase trupe, în special britanice, abandonând chitarele în favoarea sintetizatoarelor, lăsând în urma lor valul de punk, alegând ceea ce astăzi numim electropop, o componentă a fenomenului new wave... Primul lor album - *„Speak And Spell"* deschidea larg uşa pentru noul stil muzical, *Depche Mode* ştiind să-şi consolideze renumele pe tot parcursul anilor '80 cu excelente albume ca *„Broken Frame"*, *„Construction Time Again"*, *„Some Great Rewards"*, *„Music For The Masses"* sau *„101"*, acestora adăugându-li-se, perfect, colecţia *„The Singles 81-85"*, scoasă tot de *Mute Records*. (partea a doua, săptămâna viitoare)

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU

Albumul Săptămânii

Californication - RED HOT CHILI PEPPERS

Iată un album pe care eu îl aşteptam cam de multişor de la trupa lui *Anthony Kiedis*, de vreo patru ani, de la apariţia acelui excelent *„One Hot Minute"* înregistrat împreună cu celebrul chitarist *Dave Navarro*, un album care, ca şi cel pe care vi-l prezint acum, dă o probă sigură a talentului lor eclectic într-o lume hipercomercială! La 16 ani de la debut *RHCP* rămân la fel de proaspeţi şi deschişi spre orice experiment muzical, la fel cum făceau pe vremuri... Pionieri a ceea ce numim astăzi *fusion*, pentru *RHCP* aceasta însemnând amestecul dintre heavy metal şi funk, cvintetul iniţial a ajuns în 1999 trio, motivul reducerii de personal fiind drogurile care i-au ucis pe *Hillel Slovak* şi pe *John Frusciante* - succesorul său... Energia lor, ieşită din comun, vestimentaţia şi look-ul extravagant, dublate de o prezenţă scenică percutantă, le-au adus recunoaşterea internaţională, publicul apreciind deopotrivă agresivitatea lor punk, senzualitatea funk, vigoarea de heavy metal şi debitul rap, multe dintre acestea datorându-se producătorului trupei, celebrul *Rick Rubin!* Cele de mai sus descriu perfect atmosfera din *„Californication"*, single-ul *„Scar Tissue"* fiind o mostră inspirat aleasă să ilustreze afirmaţia mea. La opt ani de când *„Under The Bridge"* şi *„Give It Away"* i-au confirmat în lumea bună, *Red Hot Chili Peppers* demonstrează că nu au adversari pe măsură pe felia lor muzicală! Amatorilor le recomand alte două albume de valoare: *Mother's Milk"* (scos de *Capitol/EMI* în 1989) şi *„Blood Sugar Sex Magik"* (scos de *WEA* în 1991).

Tolba cu SCRISORI

Nicolae Dobrescu - Constanţa: Încep cu ce încheiam „Tolba" de săptămâna trecută: trimiteţi careurile din timp! „Eclipsa" aţi expediat-o pe 3 august, deci n-avea cum să prindă evenimentul! Oricum, careul era nepublicabil din cauza unei greşeli majore de îngrilare: Pavaroti în loc de Pavarotti... „Zodiacul" este aproape de cerinţele noastre dar vă rog să-l retrimiteţi, pe curat, fără acele ştersături şi modificări ale definitiilor. Vă mulţumesc...

Gabi Perianu - Sibiu: Despre *Woodstock '99* imaginile prezentate de mass-media au vorbit de la sine! Cel mai regretabil rămâne faptul că din dorinţa disperată a unora de a scoate bani, indiferent de unde şi cum, se pângăreşte amintirea unui fenomen unic, care a influenţat generaţii întregi de muzicieni şi de melomani... Ce-a fost *Woodstock '99*? Un talmeş-balmeş în care promiscuitatea a fost capul de afiş! Păcat...

Gheoghe Câmpeanu - Focşani: Am reţinut „Sus la munte", „Toamna" şi „Cântec de dor". De integramele revistei se ocupă subsemnatul...

Sorin Buşu - Giurgiu: Albumul *„On The 6"* al lui *Jennifer Lopez* a fost deja prezentat cititorilor noştri luna trecută! „Radiografiile sonore" vor alterna cu „Pop-Rock, de la A la Z" deoarece mulţi din prietenii *Music Box*-ului şi-au exprimat această dorinţă! Pentru viitorul nu foarte îndepărtat pregătesc o nouă rubrică în această pagină, una de noutăţi de ultimă oră de pe *Internet*. Apropo de (ne)găsirea revistei la chioşcuri: de ce nu te abonezi?

Bogdan Nicolescu - Bucureşti: Scrisoarea ta mi-a făcut o mare plăcere, cu atât mai mult cu cât nu mi-ai mai scris cam de multişor! Felicitări pentru absolvire şi aştept un telefon de la tine pentru a stabili o întâlnire mai mult sau mai puţin muzicală. Bine?

TOP singles estival

1) If You Had My Love - Jennifer Lopez
2) Kalimba De Luna - Garcia
3) If Ya Gettin' down - Five
4) Mambo No.5 - Lou Bega
5) Mi Chicco Latino - Geri Haliwell
6) I Breathe Again - Adam Rickitt
7) Bailamos - Enrique Iglesias
8) Yammama - Alabina
9) 2 Times - Ann Lee
10) I Don't Know What You Want - Pet Shop Boys

Propuneri: Stronger - Gary Barlow, No Me Ames - Jennifer Lopez, All That I Can Say - Mary I. Blige, Lovestruck - Madnss, Summer Son - Texas, Stars - Roxette

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedinta*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Dumitru Mateuţă, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Dumitru Mateuţă

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochinţu / Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedinta a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Sonda Cassini şi Pământul

ÎNCĂ O CATASTROFĂ CARE NU A AVUT LOC!

MIHAELA DOROBANŢU

Când acum doi ani se făceau ultimele pregătiri pentru lansarea sondei spaţiale Cassini, un întreg cor de protestatari s-a grăbit să anunţe că Terra urma să fie pusă în faţa unui enorm pericol, datorită în special celor peste 35 kg de plutoniu radioactiv care erau încărcate la bord. La 15 octombrie 1997 lansarea se făcea cu succes şi fără nici un incident. Vocile contra au tăcut. Au revenit însă, poate cu şi mai multă putere, la începutul verii: Cassini urma să revină în apropierea Pământului, la o distanţă de puţin peste 1000 km. Un posibil accident, o posibilă dezintegrare în atmosferă ar fi dus la contaminarea radioactivă a planetei şi ...la sfârşitul civilizaţiei noastre. Anul 2000 se apropie şi orice posibil indiciu al apocalipsei merită luat în consideraţie. Evenimentul a avut într-adevăr loc. La 17 august 1999, ora 20.28 TDT (Timp dinamic terestru), sonda Cassini a trecut la o distanţă de exact 725 de mile de Terra, deasupra Insulei Paştelui şi Insulei Pitcairn, în Pacificul de Sud-Est. Nimic nu s-a întâmplat însă. Cum nimic nu se întâmplase nici în ziua eclipsei sau la apariţia cometei Shoemaker-Levy în 1996, sau în atâtea alte cazuri. De fapt însă, despre ce era vorba?

Destinaţia: Saturn

Sonda spaţială Cassini este programată să ajungă în vecinătatea planetei Saturn la 1 iulie 2004. Scopul acestei noi misiuni cosmice, după cum îl defineşte Bob Mitchell de la faimosul Jet Propulsion Laboratory din Passadena, şeful programului Cassini, este „explorarea întregului sistem Saturn, inclusiv atmosfera, inelele, sateliţii şi câmpul magnetic."

Misiunea Cassini este o adevărată aventură internaţională, numită după cunoscutul astronom fraco-italian din sec. 17 care s-a ilustrat prin studiul inelelor şi prin descoperirea sateliţilor săi de gheaţă: Iapetus, Rhea, Dione, Tethys. La ea participă, pe lângă NASA, ESA (Agenţia Spaţială Europeană), ASI (Agenţia Spaţială Italiană), instituţii ştiinţifice şi întreprinderi industriale din întreaga lume, care au „instalat" pe Cassini nu mai puţin de 27 experimente ştiinţifice. Ceea ce se aşteaptă de la ea în perioada 2004-2008, cât timp va transmite spre Pământ, sunt date privind atât funcţionarea unor noi şi puternice cipuri, dispozitive pentru înregistrat şi comutatoare de putere cu corp solid sau giroscoape fără părţi mobile, cât şi despre originea Sistemului Solar şi despre perioadele de început ale vieţii pe Terra.

Incursiune pe Titan

Se pun speranţe cu totul speciale în sonda care va fi lansată de pe Cassini însăşi, spre cel mai important satelit al lui Saturn, Titan. Purtând numele marelui om de ştiinţă olandez, Christiaan Huygens, care a descoperit satelitul Titan în 1665 pentru ca patru ani mai târziu să stabilească faptul că „luhile" lui Saturn descoperite de Galilei în 1610 erau în realitate un sistem de inele înconjurând planeta. Titan a fost deseori „bănuit" că ar adăposti forme de viaţă primitivă. Ceea ce se ştie însă deocamdată este că, dincolo de perdeaua de ceaţă a atmosferei sale compusă din azot, metan şi o reţea complexă de molecule bazate pe carbon, se află o suprafaţă neprimitoare care s-ar putea să conţină lacuri de etan lichid deasupra unui pat subţire de metan şi amoniac îngheţat şi, mai jos, a unei mantale de apă îngheţată. Expusă permanent bombardamentelor cu particule de mare energie şi raze ultraviolete, Titan ar putea astfel să fie gazda unor reacţii care să ducă la formarea unor molecule organice. Mediul natural al lui Titan s-ar putea să fie extrem de asemănător cu „uzina chimică" a Pământului primordial şi deşi viaţa, aşa cum o ştim noi, este extrem de improbabilă aici, în primul rând datorită temperaturilor extrem de scăzute, Titan ne poate oferi indicii remarcabile privind procesele chimice de pe parcursul stadiilor de început ale Terrei.

Întâlnirea cu Pământul

De ce a fost atunci nevoie ca cea mai mare (o lungime de peste 7m) şi mai scumpă (a costat 3,4 miliarde de dolari) navă realizată vreodată să „plonjeze" cu peste 60000 km/h spre Pământ? Simplu: pentru că avea nevoie de gravitaţia acestuia pentru a primi... „un şut" care să o propulseze definitiv spre destinaţia sa finală.

De altfel NASA a mai recurs la asemenea „servicii gravitaţionale" ale Pământului şi ale planetei Venus şi în 1973 pentru a ajuta navele spaţiale în drumul lor spre destinaţie - este vorba de sonda Galilei, aflată în drum spre Jupiter, care s-a apropiat în acest scop chiar de două ori de Pământ. Fără să aibă loc nici un incident. Aşa cum probabil nici în cazul lui Jupiter nu se va întâmpla, aceasta fiind, în luna decembrie 2000, următoarea şi ultima „deturnare pentru asistenţă gravitaţională" a lui Cassini.

Riscul acceptabil

Activiştii anti-nucleari au demonstrat anul acesta în luna iunie împotriva „zborului terestru" al lui Cassini, ştiind foarte bine cu toate acestea că o asemenea apropiere nu putea fi evitată. Teama era că o eroare de manipulare sau o accidentală deficienţă a mecanismelor sau sistemului de comandă ar putea duce la reintrarea navei în atmosfera terestră, dezintegrare şi inundarea Terrei cu deşeuri radioactive mortale. De la cele 35 kg de plutoniu, folosite nu pentru propulsarea navei, ci pentru alimentarea instrumentelor ştiinţifice, căldura emisă prin dezintegrarea acestuia fiind convertită la bord în energie electrică. Oficialii NASA au fost însă categorici: şansa unei asemenea catastrofe este de 1 la 2 milioane! Mai mult, conform majorităţii cercetătorilor şi experţilor medicali, orice cantitate de plutoniu „bivaporizată" accidental, ar fi atât de diluată în atmosferă încât nu ar putea reprezenta un pericol real pentru populaţie. „Antinuclearii" regretă că sonda Cassini nu a fost echipată cu panouri solare care să-i asigure electricitatea necesară. Dar Cassini primeşte doar 1 la sută din lumina solară primită de Pământ! Iar generatoarele cu plutoniu, după cum precizează James Van Allen, descoperitorul cunoscutelor brâuri de radiaţie care înconjoară Terra, reprezintă singura sursă practică de energie electrică pentru navele cosmice care pornesc spre planetele exterioare ale Sistemului Solar. După un drum de peste un miliard şi jumătate de kilometri, Cassini funcţionează perfect, îşi urmează fără incidente cursul şi nu dă nici un semn că ar pune vreo problemă.

Riscul? Totdeauna există un risc, spune NASA - Cristofor Columb însuşi şi-a asumat un risc atunci când a plecat în istorica sa călătorie. Însă dacă unele voci, cum ar fi Bruce Gagnon, militant împotriva folosirii armelor şi energiei nucleare în spaţiul cosmic, ţin să precizeze că la vremea sa Columb şi-a riscat doar propria viaţă şi pe cea a echipajului său.

...Dar, în fond, unde s-ar afla omenirea astăzi dacă nu ar fi riscat chiar niciodată!?

De ce nu poate exista un perpetuum mobile?...

MARIAN GRIGORE

„Spiriduşul" lui Maxwell a fost răpus

Imposibilitatea teoretică (pentru a nu mai vorbi de cea practică) a realizării unui perpetuum mobile, respectiv a unui mecanism care să creeze energie din „nimic" sau, cel puţin, care să funcţioneze la nesfârşit, autoreproducându-şi energia iniţială care l-a pus în mişcare (randament de sută la sută), este de mult stabilită de legile termodinamicii. Nimeni nu-şi mai bate capul să convingă diverşii „inventatori" de eroarea în care se află. A existat, totuşi, o excepţie notabilă, dat fiind personalitatea celui în cauză: nimeni altul decât celebrul savant scoţian J.C. Maxwell, de numele căruia se leagă, între altele, teoria electromagnetică a luminii. Pe lângă multele sale realizări s-a numărat şi demonstraţia, deşi doar pe hârtie, a posibilităţii existenţei unei surse infinite de energie. (De altfel, toate proiectele de perpetuum mobile n-au „funcţionat" niciodată decât pe hârtie). Ideea lui a dat bătăi de cap câtorva generaţii de eminenţi fizicieni, care, deşi convinşi că undeva există o eroare, nu reuşeau să demonstreze teoretic existenţa ei. Istoria este suficient de interesantă, mai ales prin consecinţe, pentru a o relua.

În ce constă „şmecheria"

J.C. Maxwell, pornind de la adevărul cunoscut că toate moleculele dintr-un gaz sau lichid se află într-o permanentă şi haotică mişcare (mişcarea browniană), a imaginat un cilindru, împărţit, în două volume egale, de un perete. Firesc, de o parte şi de alta a peretelui despărţitor sosesc în continuu molecule de gaz aflate în mişcare. Ce s-ar întâmpla însă dacă „cineva", să spunem, „un spiriduş", prin simpla forţă a gândului, ar reuşi să permită trecerea liberă prin perete a oricărei molecule care se îndreaptă, să zicem, spre compartimentul din dreapta, interzicând, în schimb, accesul oricărei molecule care ar încerca drumul invers? Logic, în compartimentul din dreapta s-ar acumula treptat tot mai multe molecule, crescând presiunea în acest compartiment, în timp ce celălalt s-ar goli în mod corespunzător. S-ar crea astfel o diferenţă de presiune şi ar fi suficient să legăm printr-un tub cele două compartimente pentru a folosi energia curentului astfel creat pentru acţionarea unei turbine. Iată, aşadar, demonstraţia teoretică a posibilităţii creării energiei la infinit!

Cum a fost anihilat „spiriduşul"?

Fără contraargumente serioase, „spiriduşul" lui Maxwell era de natură a pune un imens semn de întrebare asupra unor legi fundamentale ale fizicii: legile conservării şi ale transformării energiei, respectiv principiile unu şi doi ale termodinamicii, care postulează faptul că energia, ca şi materia, nu se creează, nu se pierde, ci se transformă. Motiv care justifică, în suficientă măsură, eforturile fizicienilor pentru a „ucide" acest spiriduş. Pentru a rezolva paradoxul creat de Maxwell prin acest artificiu, trebuia, cu alte cuvinte, „inventat" un artificiu la fel de ingenios, menit a repune lucrurile în ordine. La un moment dat, Leo Szilard (unul din „părinţii" bombei cu hidrogen, deci nu un oarecine!) şi francezul Léon Brillouin au crezut că au găsit o soluţie, postulând faptul că „spiriduşul" chiar dacă nu avea nevoie decât să dea ordine pentru ca moleculele să se supună, trebuia, oricum, să „le vadă", într-un fel oarecare, pentru a le putea da comenzi în consecinţă. Iar pentru „a vedea", pentru a primi informaţii, avea nevoie de o sursă oarecare de lumină de „ceva" care, firesc, va trebui alimentat cu energie. Aşadar, consumându-se energie, energia creată de diferenţa de presiune între cele două compartimente se va epuiza la un moment dat, crearea de energie neputând continua la infinit.

Ingenioasa soluţie a celor doi cercetători a pus punct ideii pur teoretice a lui Maxwell, probabil pentru totdeauna.

Recenzie

Emil Racoviţă şi expediţia „Belgica"

Alexandru Marinescu

La o sută de ani după un eveniment care încheia apoteotic secolul XIX, Alexandru Marinescu, cercetător principal la Muzeul de Istorie naturală „Grigore Antipa", ne dăruieşte prin cartea cu titlul de mai sus o emoţionantă şi extraordinară reeditare a marii expediţii a vasului Belgica, prima incursiune ştiinţifică în fascinanta lume a Antarcticii. O expediţie care pentru noi, românii, are o valoare cu totul specială pentru că ea avea să consacre numele unui tânăr, pe atunci, naturalist român, Emil Racoviţă.

Belgica a fost din multe puncte de vedere o experienţă unică. Datorită, de ce nu, şi faptului că în vreme ce astăzi o asemenea aventură ar implica fonduri substanţiale, ea s-a mulţumit cu mijloace materiale modeste pe care le-a substituit însă printr-o strălucită echipă de participanţi, condusă de Adrien de Gerlache, secondat de Georges Lecointe şi... Roald Amundsen, cel care, la doar 12 ani după revenirea Belgicăi, avea să se întoarcă pentru a cuceri Polul Sud într-o dramatică întrecere cu la fel de celebrul dar mai puţin norocosul Robert Scott. Cel mai tânăr membru al expediţiei şi singurul său naturalist era Racoviţă. Povestea lui şi a Belgicăi ne-o spune Alexandru Marinescu în cele peste 300 de pagini ale minunatei sale cărţi. De la prezentarea „enigmaticului continent sudic" şi căutarea unei nave care să facă posibilă înfăptuirea îndrăzneţului vis al participanţilor, până la gloria finală şi, peste timp, la amintirile de astăzi despre Belgica...

El însuşi un pasionat călător şi distins naturalist, Alexandru Marinescu nu este cu această carte la prima întâlnire cu Racoviţă, al cărui impresionant jurnal l-a publicat, după o îndelungă şi pasionată muncă de descoperire a unor documente inedite şi după o luptă curajoasă pentru impunerea cum se cuvine a personalităţii de excepţie a unuia dintre părinţii ştiinţelor naturale din ţara noastră şi onorarea meritată a centenarului marii sale expediţii. Pentru toate acestea, autorul a binemeritat viile mulţumiri ale baronului Gaston de Gerlache, fiul lui Adrien, el însuşi un mare explorator polar şi comandant al expediţiei antarctice belgiene din 1958. Dar, pe lângă meritele lui Alexandru Marinescu în a menţine vie flacăra amintirii lui Racoviţă, recunoscute printre alţii şi de Acad. Alexandru Balaban, autor al frumoasei prefeţe a cărţii, cartea sa trăieşte prin ea însăşi. Pentru că ea însăşi este o expediţie, la fel de emoţionantă în felul ei ca şi aventura vasului Belgica la Polul Sud. Este o expediţie care de data aceasta ne conduce într-o lume nu mai puţin fascinantă - cea a cărţilor, a documentelor, a amintirilor, a personalităţilor de ieri şi de astăzi, cele din urmă alăturându-se cu solicitudine autorului pentru a-i oferi sursele de care avea nevoie pentru a re-crea atmosfera de vrajă şi de înălţare spirituală a reuşitei unei întreprinderi ştiinţifice care pentru mulţi părea poate un vis nerealizabil. *(M. D.)*

Inexplicabilul de lângă noi

O vizionară a anunţat cu trei luni înainte cutremurul din Turcia

ION ŢUGUI

„Va fi o răscolire mare de pământ, cu mulţi morţi”

Informaţia pe care am pus-o subtitlu la cele ce urmează mi-a fost comunicată la începutul lunii mai din anul curent. Am primit-o cu o circumspecţie nu lipsită de ironie. Am întrebat-o pe Lucreţia cum vede ea acea nenorocire şi unde anume „peste mare” şi mi-a spus:

„Eu văd că va fi peste apă, e Marea Neagră, şi acolo văd cum se clatină clădirile, cum „fuge pământul de sub picioare” şi lumea iese îngrozită ca să scape de nenorocire. Sunt mulţi care nu scapă. E ca o furtună, aşa o văd, da nu pe lut, sub lut, sub pământ, pentru că văd cum totul se mişcă puţin şi după aceea cade. De câteva ori am auzit şi strigăte şi plânsete da nu în limba noastră, de asta sunt sigură. Văd multă armată care apare de peste tot şi văd ceva ce seamănă cu lucrurile scoase din spital. E o ceaţă care mă împiedică să mă uit la

toate da' din când în când prind c-un fel de ochi care nu seamănă cu ochii mei şi atunci mi se arată mai bine nenorocirea”. Lucreţia a vizualizat deci, la începutul lunii mai ceea ce avea să se întâmple în Turcia în luna august! Pe ce cale? Cum? Dacă îi cerem şi azi să explice, *cum,* Lucreţia nu ne va spune. Ea ştie un singur lucru: „Eu aşa văd, domnule...”

Interesant este să menţionăm că, precum în cazul lui Ioan Istrate, şi Lucreţia are astfel de viziuni în zorii zilei, când i se pare că s-a trezit dar de fapt ea nu este trează – ea se află în starea ideală pentru activarea funcţiilor subconştientului, între trezie şi inconştienţă, teritoriu mental şi extrasenzorial atât de favorizant pentru vizionari. Ar mai fi de menţionat un aspect care ţine de identitatea vizionarului. Am văzut că în ambele cazuri informaţiile s-au dovedit corecte. Ioan Istrate este inginer, specialist, intelectual. Lucreţia este vrăjitoare, magiciană, clarvăzătoare, ea nu se legitimează cu studii superioare... de unde deducem că informaţiile care se stochează în subconştient nu au nevoie de diplomele celor care le vor memora. Astfel de informaţii vin pur şi simplu ca imagini, uneori ceţoase, alteori limpezi, dar întotdeauna construind un câmp general pe care vizionarul priveşte evenimentele. Ce ştim, în fine, despre vizionari? Atât de puţine lucruri încât ei continuă să rămână, în lumea noastră, nişte mistere ale vieţii... Totuşi, ştiinţa a făcut, în ultimul deceniu, paşi importanţi către elucidarea misterului. O ipoteză în acest sens am înfăţişat-o la această rubrică, referindu-mă la dilatarea timpului, la fenomene cosmice prin care ideea de Timp ne dezvăluie o altă realitate a timpului decât aceea pe care noi o cunoaştem prin grila timpului terestru.

Problema care interesează este alta: ce sunt capacităţile umane prin care un fenomen cosmic influenţează cunoaşterea, făcând-o simultană temporar cu trecutul, prezentul şi viitorul? Prin ce mister o vizionară ca Lucreţia vede în viitor imagini concrete, care peste doar câteva luni vor deveni adevăruri dramatice?

Important este că acumularea de informaţii cu caracter premonitor a devenit o practică a observatorilor fenomenului predicţiei. Să sperăm că tocmai aceste informaţii, studiate în paralel cu legile fizice, radiaţiile mai ales, ne vor conduce la noi ipoteze. N-ar fi exclus să aflăm că fiecare din noi putem fi în permanentă actualitate privind evenimentele terestre care vor urma; adică, le vom putea cunoaşte cu un răstimp optim necesar pentru a lua măsuri şi a ne apăra de puterile telurice sau fenomenele catastrofale.

Înconjuraţi de baze extraterestre...

EXTRATEREŞTRII din Hangarul 18

DAN D. FARCAŞ

Dacă este să dăm crezare mărturiilor, după prăbuşirea, în 1947, la Roswell, a unui OZN, a fost recuperat un omuleţ nepământean. S-a mai spus că el a fost transportat, laolaltă cu resturile navei, în misteriosul *Hangar 18* sau în *„camera albastră”* din baza militară *Wright a Air Force* (azi *Wright-Patterson)* lângă Dayton (Ohio). Tot aici s-ar fi făcut şi autopsiile cadavrelor de extratereştri şi de aici ar fi provenit multe documente asupra existenţei unor extratereştri captivi, documente de care pomeneam în episoadele precedente. Aşa cum observă de pildă Jenny Randles, o astfel de alegere era în logica lucrurilor. La această bază se găseau oficiile tehnice şi cele de informaţii ale *Air Force,* şi aici şi-au avut ulterior sediile proiectele „Sign”, „Grudge” şi „Blue Book”. John Lear pretinde că ar fi citit, în documentele secrete la care a avut acces în Aria 51, că la baza Wright-Patterson, în Hangarul 18 a fost deţinut un omuleţ după prăbuşirea de la Roswell. Timothy Good, în cartea *OZN – Top secret,* reproduce o istorie bizară în care un expert în genetică ar fi fost chemat, în 1959, la baza Wright-Patterson, şi i s-au dat să examineze nişte celule care erau şi nu erau umane. Când savantul şi-a exprimat dorinţa să vadă posesorii acestor celule, i s-au arătat două cadavre de blonzi de peste 2,10 metri, cu înfăţişare nepământeană. Ulterior savantul în cauză, interogat de fani OZN, a negat că s-ar fi întâmplat aşa ceva, dar istoria păstra multe elemente suspecte şi neclare. Ceea ce se ştie însă cu certitudine sunt păţaniile faimosului senator american *Barry M. Goldwater,* care a dorit să verifice, cu ochii săi, dacă zvonurile legate de Hangarul 18 au vreun fundament. Goldwater nu era un fitecine; pe lângă calitatea sa de membru în NICAP, era general în rezervă al Air Force, preşedintele comitetului senatorial pentru informaţii, membru în comitetul pentru armament şi fost candidat republican la preşedinţia Statelor Unite, împotriva lui Lyndon Johnson. La începutul anilor şaizeci, Goldwater a făcut o vizită la baza Wright-Patterson. Cu acest prilej, i-a cerut prietenului său apropiat, generalul Curtis LeMay, şeful Statului Major al *Air Force,* să-i permită să vadă faimoasa „cameră albastră” despre care circulau atâtea istorii. Se pare că LeMay i-ar fi spus „La naiba, nu! Eu nu pot să intru, tu nu poţi să intri şi să nu-mi mai ceri asta niciodată”. S-au păstrat trei scrisori ale senatorului în care se aminteşte de acest incident. În 28 martie 1975 el i-a scris lui Shlomo Arnon, la Universitatea din California, Los Angeles. „Problema OZN-urilor mă preocupă de mult timp. Acum zece sau doisprezece ani am făcut o tentativă de a afla ce anume era în clădirea, din baza Air Force de la Wright-Patterson, în care sunt păstrate informaţiile culese de Air Force, dar am fost refuzat din motive lesne de înţeles. Problema este clasificată şi acum mai presus de Top Secret. Am auzit totuşi că există un plan, în curs de realizare, pentru a face cunoscut, în viitorul apropiat, acest material, în parte, dacă nu cumva în întregime”...

Pe 11 aprilie 1979 Goldwater va scrie într-o altă scrisoare, adresată lui Lee Graham, inginer în aeronautică şi ufolog: „Este adevărat că mi-a fost interzis accesul la Wright-Patterson. Pentru că nu am intrat, nu pot spune ce se află înăuntru. Dar amândoi cunoaştem zvonurile”. În 19 octombrie 1981 el scrie aceluiaşi Lee Graham: „am renunţat de mult să mai primesc acces la aşa numita Cameră Albastră de la Wright-Patterson, deoarece am avut parte de un lung şir de refuzuri de la mai mulţi şefi (...) Nu cunosc pe nimeni care să fi avut acces la Camera Albastră şi nici nu am cunoştinţă despre conţinutul ei sau despre vreo schimbare a amplasării ei (...) Ca să vă spun drept, domnule Graham, problema este clasificată la un grad de secret atât de înalt încât, deşi o bună parte din informaţii au şi fost divulgate, este pur şi simplu imposibil să pui mâna pe ceva”.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise” în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin” o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/37

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare”. Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Viitorul – codificat în timpurile biblice

BIBLIA de dincolo de BIBLIE

MIHAELA DOROBANŢU

Harold Gans, veteranul criptograf american declară: „Dacă ceea ce spune Rips este adevărat, atunci pe lângă numele şi datele naşterii şi morţii celor 32 de oameni verificaţi, ar trebui să se găsească în Biblie şi locurile unde s-au născut şi au murit!” Îşi pune la punct un program propriu, 440 de ore de calculator şi... verificarea este făcută. Gans totuşi nu crede şi mai verifică şi alte 34 de nume. Rezultatul este incredibil. Gans este convins că Rips are dreptate. Numele şi datele unor oameni care trăiseră la sute şi mii de ani după vremea Bibliei figurau în textul acesteia. „Am început hotărât să infirm codul şi am sfârşit prin a-l confirma”, avea să spună el în încheierea raportului oficial pe care l-a prezentat şi a cărui concluzie era că într-adevăr codul Bibliei este real. Rips şi Witztum îşi redactează articolul şi îl trimit la una dintre cele mai prestigioase reviste americane, Statistical Science. Robert Kass, redactorul şef, profesor la Universitatea Carnegie Mellon, este sceptic. Trimite totuşi articolul, conform uzanţelor, la doi referenţi. Ambii îl acceptă. Îl trimite şi la un al treilea referent care... le confirmă pe primele două. Articolul este publicat. Posibilitatea unei coincidenţe întâmplătoare - 1:10000000! Dedesubtul Bibliei pe care o cunoaştem, se află o a doua. Biblia nu mai este doar o carte: este un program de calculator! Codificarea se face adăugând fiecare a 4-a, a 12-a sau a 15-a literă a unui text dat pentru a compune un cuvânt. Se „sar” diferite intervale şi... textul, mesajul secret apare. Mai mult, încrucişându-se pe întreg parcursul Bibliei, ascunse în textul ebraic al Vechiului Testament, se formează o complexă reţea de cuvinte şi fraze care se consituie într-o nouă revelaţie. Pentru a găsi însă codul transmis tăcut de-a lungul mileniilor, trebuia pentru început ca întreg Vechiul Testament să fie scris într-un singur şir continuu de litere - în total 304 805 de semne. Pe această serie efectuează calculatorul căutarea de nume, cuvinte, fraze, altminteri ascunse de codul alternativ. Se începe cu prima literă a Bibliei şi se caută toate secvenţele alternative de cuvinte formate introducând intervale de una, două, trei, până la câteva mii de litere. Se reface apoi totul începând cu litera a doua a Bibliei. Apoi cu a treia. Şi aşa mai departe. În final, calculatorul va găsi cuvântul-cheie şi va începe să caute informaţia legată de acesta. Rând pe rând, el va descoperi nume, date, locuri care sunt legate de acel cuvânt. Aşa au fost găsite de exemplu cuvintele Rabin, Amir, Tel Aviv şi data asasinatului - toate codificate în acelaşi pasaj biblic!

La hotarele parapsihologiei

TAINELE PĂDURII BLACKHILL (2)

PAUL IOAN

Izvorul zânelor

La aproape 30 de kilometri de mica localitate Dewet se află limita vestică a pădurii Blackhill. În spatele unei perdele dese de arbori se aşterne lacul numit *„Izvorul zânelor”.* Ceea ce nu îşi pot explica nici astăzi oamenii de ştiinţă care l-au cercetat, este următorul fenomen : izvorul care alimentează acest lac izbucneşte la o anumită dată din an - întotdeauna aceeaşi, 21 iunie - şi apele reumplu lacul aproape secat timp de numai două săptămâni. De la 5 iulie şi până la 21 iunie din anul următor, izvorul „îşi încetează activitatea”, chiar dacă plouă în restul timpului... Cum se poate interpreta fenomenul?

Legenda locală spune că, pe vremea lui Richard Inimă de Leu, în satul din apropiere (Dewet) trăia ascunsă o prinţesă saxonă, care iubea un cavaler flamand ce luptase în cruciada a treia. Helen îl aştepta, dar cum alesul inimii ei întârzia să sosească, îl considera mort. Ea s-a decis să se sinucidă, aruncându-se în lacul respectiv, dar a constatat că secase şi că izvorul s-a oprit. Atunci a aşteptat încă un an, şi la 21 iunie, când izvorul şi-a dat iar drumul, cavalerul cruciat s-a întors. Practic, capriciile acelui izvor - numit de atunci „al zânelor” - au salvat-o de la moarte... Dincolo de legendă, oamenii de ştiinţă au emis ipoteza unei presiuni variabile a stratului de apă din profunzimea solului. Dar această variaţie de presiune se produce parcă după un cronometru natural.

Ulciorul lacrimilor

Locuitorii din preajma pădurii Blackhill au observat - de peste două sute de ani - că un grup de aluni nu înfloreşte decât dacă este udat artificial cu... apă sărată. Chiar dacă plouă abundent, acest aluniş nu rezistă fără „saramură” - fapt extrem de rar în lumea vegetală. Respectivii aluni sunt izolaţi de ceilalţi arbori ai pădurii, formând un fel de oază pe un teren pietros, unde nu creşte iarbă. Acea oază a fost numită „Ulciorul lacrimilor” şi are la rândul ei o poveste. Se pare că mai multe fecioare prigonite, acuzate de vrăjitorie, s-au ascuns aici, jelindu-şi soarta. Lacrimile sărate au „fertilizat”, iar natura darnică le-a ajutat ridicând aluni din care să se hrănească... Era pe vremea începuturilor dinastiei Tudorilor, la finele secolului al XV-lea.

Una din explicaţiile ştiinţifice arată că depozitul de minerale aflat sub acel aluniş reacţionează cu apa sărată, purificând-o şi făcând-o acceptabilă pentru plante. Apa ploilor dizolvă anumite minerale inadecvate aflate în compoziţia zăcământului, transformând-o în săruri improprii dezvoltării normale a alunilor.

„PROCESUL MAIMUȚELOR" 5

SENTINȚA FINALĂ

„Teoria evoluției este mult mai mult decât o simplă ipoteză"

(Papa Ioan Paul II, octombrie 1996)

MIHAELA DOROBANȚU

● La 140 de ani de la publicarea „Originii Speciilor" reîncepe vânătoarea anti-Darwin ● Creaționism sau evoluționism? ● O polemică americană invadează Europa ● Cum se va preda biologia în școli? ● Dovezile evoluției respinse! ● Când a fost creată lumea? ● Cine va da sentința finală?

Decizie de ziua eclipsei

Miercuri 11 august 1999, când toată Europa era preocupată să observe cum Luna acoperă Soarele, Comitetul pentru Educație al Statului Kansas vota, cu 6 voturi pentru și 4 contra o decizie prin care nu se mai consideră obligatorie predarea în școli a teoriei darwiniste a evoluției. După cum remarcă și prestigiosul cotidian francez „Le Figaro", în pagina sa de știință din 14/15 august a.c., decizia a provocat un adevărat șoc, însuși Guvernatorul republican Bill Graves considerând-o „o teribilă eroare". Ce se află la originea acestei polemici este cunoscut: rezumând lucrurile așa cum a făcut-o Sigmund Freud, dacă o dată cu Copernic și Galilei, cel care și-a pierdut locul central în Univers a fost Pământul, cu Darwin, omul s-a văzut și el deposedat de „tronul" pe care îl ocupa până atunci în splendidul edificiu al Creației. A avea rude printre maimuțe și a accepta că toți provenim din aceeași minusculă celulă care, prima pe Pământ, a purtat în ea semnul vieții, iată un șoc greu de acceptat pentru unii dintre noi și ale cărui cicatrici se pare că nu s-au vindecat nici astăzi.

Șapte zile sau patru miliarde de ani?

Aparent, problema este simplă: avem de ales între două posibilități. Prima dintre ele este descrisă în Prima Carte a Genezei și, așa cum știe toată lumea, atribuie doar 7 zile Creării lumii de către Dumnezeu. Creația este menționată a fi avut loc acum 5769 de ani (conform calendarului iudaic). Cea de a doua se bazează pe evidența experimentală, scenariile cosmogonice ale fizicii și descoperirile geologice și paleontologice și, conform cu datele cele mai recente, fixează nașterea Universului acum aproximativ 15 miliarde de ani, cea a Sistemului Solar acum aproximativ 5 miliarde de ani și, în fine, apariția vieții pe Pământ acum 3, 8 miliarde de ani. În particular, această ultimă precizare a datei apariției vieții pe Terra este rezultatul unor descoperiri recente ale geologilor australieni care au localizat molecule fosile purtând „amprenta" ADN-ului în straturi de rocă vechi de 2,5 miliarde de ani. Acest salt în trecut apropie astfel viața ca atare de apariția **procariotelor** - celulele primitive, fără nucleu și organite, a căror vârstă este fixată la 3,7 miliarde de ani.

„Le Figaro" publică și trei reacții „europene" și un scurt comentariu al rabinului Henri Kahn, director al revistei religioase francofone „Kountrass", editată la Ierusalim. Pentru acesta există două modalități de a privi lucrurile, unul conform punctului de vedere „ortodox" care acceptă fără discuție o Creație în 7 zile, iar celălalt care acceptă că zilele Creației ar corespunde unor perioade de sute de mii de ani, ceea ce aduce calculele mai aproape de imaginea oferită de știința de astăzi. „Cifrele pot oricând să fie considerate cu o anumită suplețe", subliniază rabinul Kahn. Pentru un cunoscut om de știință, Yves Coppens, paleontolog și profesor la College de France, este vorba de o falsă problemă, prezentă în egală măsură și în țările islamice, de exemplu, și legată de o anume dificultate a omului de a „accepta" faptul că, în fond, nu se deosebește prea mult de animale. Același punct de vedere apare și la Patrick Tort, istoric al științei și André Langaney, cercetător la Muzeul Omului de la Paris, toți trei atrăgând atenția și asupra unui lucru esențial: modul în care este predată biologia în școli.

Dovezile evoluției - respinse!

Darwin și-a bazat concepția sa despre originea speciilor pe un imens corpus de fapte, pe evidente similarități morfologice între toate vertebratele. Mai mult, la el existau în germene ideea mecanismului schimbărilor, care avea să prindă formă o dată cu experiențele călugărului Gregor Mendel și nașterea geneticii, culminând în 1953 cu descoperirea structurii ADN ca suport al genelor. Rezumând lucrurile, în uriașa dublă elice a moleculei de Acid Dezoxiribonucleic este „depozitat" întregul patrimoniu comun tuturor speciilor vii, de la bacterie la om. Tot aici se află și „misterul" diversității lumii vii - generată de „greșelile" care apar în procesul repetatelor copieri ale moleculelor de ADN, unele dintre ele „pozitive", ducând la exemplare adaptate schimbărilor de mediu, altele „negative", ducând la extincția unor întregi populații. Așa se explică celebra selecție naturală a lui Darwin.

Și totuși, adversarii evoluționismului pun sub semnul întrebării chiar unele din aceste rezultate (și vorbim de contra-argumente serioase, nu de „respingeri" cel puțin caraghioase, ca de exemplu celebrul „argument" ateist după care Dumnezeu nu există pentru că nici măcar cosmonauții care au ajuns atât de sus nu l-au văzut, sau argumentul creaționist că nefiind nimeni acolo unde și când a apărut Universul, cine poate ști dacă ipotezele fizicii sunt corecte):

- cât de corecte și sigure sunt datările cu carbon radioactiv?
- cât ne putem baza pe datele geologice? Exploziile vulcanice sunt atât de puternice încât fosilele sunt „amestecate" și nu ne putem baza pe datele oferite de ele;
- scenariul evoluționist nu este o teorie, ci o simplă ipoteză, chiar dacă cercetătorii pretind că se bazează pe fapte confirmate de experiențe și observație.

Geneticienii au anunțat o spectaculoasă descoperire recentă: identificarea unei gene, numită HSP 90, la musculița Drosophila, „cobaiul" favorit al geneticii, care în cazurile de stres cauzat de condițiile de mediu secretă o proteină care accelerează viteza mutațiilor și astfel evoluția însăși. Dar nici măcar o asemenea descoperire nu-i impresionează pe creaționiști.

În Statele Unite doar 11 la sută dintre locuitori sunt adepții teoriei evoluției. Pentru majoritatea celorlalți, știința este discreditată. Valul antidarwinist american - de sorginte New Age, după anumite păreri - începe să înunde Europa. „Dosarul" Creație versus. Darwin rămâne în continuare deschis. Sentința finală în procesul maimuțelor este încă o dată amânată!

ETAPELE PRINCIPALE ALE CELOR DOUĂ CRONOLOGII:

Anii care au trecut-Evoluționism		*Anii care au trecut-Creaționism*
4,9 miliarde:	Sistemul Solar	5 769, Ziua 1: „cerurile și pământul", lumina, despărțirea luminii de întuneric
4,6 miliarde:	Pământul	
4,2 miliarde:	Oceanele Terrei	Ziua 2: „o întindere între ape și ea să despartă apele de ape", numirea acestei întinderi „cer"
3,8 miliarde:	Celulele procariote	
3,6 miliarde:	Celulele eucariote (cu nucleu)	Ziua 3: strângerea apelor la un loc și „arătarea" uscatului, vegetația
600 milioane:	Organisme multicelulare	
250 milioane:	Dinozaurii	Ziua 4: „Luminătorii" - Soarele și Luna
225 milioane:	Primele mamifere	Ziua 5: Vietuitoarele din apă și de pe Pământ, reproducerea
65 milioane:	Dispariția dinozaurilor	
3,2 milioane:	Lucy - primul strămoș al omului	
100 000:	Omul din Neanderthal	Ziua 6: Omul
40 000:	Omul modern	Ziua 7: Odihna Creatorului

Acestea sunt deci alternativele. Între ele trebuie făcută alegerea.

Omul și Natura - luptă sau coabitare?

Pădurile au intrat deja la reanimare?!

PAUL IOAN

Câte zone sălbatice mai există pe glob?

În pofida tuturor vicisitudinilor la care sunt supuse pădurile de pe toate continentele (cu variații depinzând de gradul de industrializare și de exploatarea mai mult sau mai puțin rațională), statisticile mondiale arată că, din fericire, mai există regiuni pe care omul încă nu le-a „atacat". Clasificând zonele în: 1. Sălbatice (unde omul nu este prezent), 2. Spații unde omul este prezent și 3. Spații unde domină omul, Europa este pe locul al II-lea cu un procent de 64,9 de sălbăticie, după Antarctica (100%). Aparent curios este faptul că Africa are numai 15,4 % sălbăticie, iar zona Australiei 12 %. Acest fapt se explică prin aceea că și în deșerturile din zonele respective există oameni adaptați climei respective. În total, pe întreaga planetă, există 23,9 % sălbăticie, 24,2 % spații unde omul este prezent și 51,9 % regiuni unde domină omul. Concluzia acestei statistici mondiale este că omul a reușit să cucerească puțin peste jumătate din suprafața uscatului Terrei! Dar acolo unde a pus piciorul, semnalele de alarmă ale ecologilor sunt din ce în ce mai numeroase.

Biodiversitatea aproape de „faliment"

Pentru a evalua diversitatea viitoarelor ecosisteme - aflate astăzi în continuă degradare - specialiștii își aleg anumite vietuitoare de reper, numite „valori ecologice". Criteriile sunt habitatul, tipul de viață (diurn sau nocturn), spațiul ocupat (terestru, arboricol), tipul de hrană etc. Iată câteva exemple.

În Europa, populațiile de *urși* din Pirinei sunt într-o continuă scădere și este nevoie de „importuri" din zonele mai bine reprezentate. În multe regiuni ale Pirineilor, numărul urșilor se pot număra pe degetele de la o singură mână. Având în vedere că aceste mamifere sunt 80% vegetariene, explicația dispariției lor este pusă pe seama scăderii diversității vegetale. În America de Sud și Africa, reperul ecologic îl reprezintă *maimuțele*. Scăderea îngrijorătoare a numărului de exemplare din diferitele specii de primate este de-a dreptul alarmantă. În cel mai mare pericol se află lemurienii din Madagascar, care se hrănesc cu frunze și fructe. Din cauza despăduririlor și braconajului, în Zair au mai rămas doar 600 de gorile. Datorită perturbării arealelor lor, zeci de familii de *arici* din pădurile central-europene sunt în continuă dispariție, existând perioade când numeroase exemplare își caută cu disperare adăpost în zonele limitrofe ale orașelor. Desigur, exemplele ar putea continua.

„Șerpii de asfalt" devorează verdele crud

Evadarea animalelor sălbatice din habitatul lor se datorează și marilor rețele de șosele tăiate prin zonele împădurite. Specialiștii francezi afirmă că biodiversitatea pădurilor a scăzut cu 15% din acest motiv. O inițiativă pe care ar trebui să o aibă în vedere și autoritățile noastre de profil este protejarea faunei și florei prin așa-numitele ecrane de verdeață și acustice. Din cei 7000 de kilometri de șosele și autostrăzi din Franța, deja 2000 au asemenea ecrane, adică s-au plantat tot soiul de ierbacee și arbuști de-a lungul drumurilor respective. Protecția este și acustică, deoarece s-a constatat că, în timpul zilei, nivelul zgomotului atinge în zonele limitrofe „șerpilor de asfalt" 70 de decibeli, ceea ce este greu de suportat pentru animale - care se protejează printr-un exod deseori haotic.

Moartea vine din nori

Ploile acide sunt generate de arderea combustibililor fosili (proveniți din cărbune și petrol), în urma căreia ajung în atmosferă, printre altele, oxizi de azot și sulf. Reacționând cu vaporii de apă, aceștia se transformă în acizii respectivi. Multe zone industrializate ale lumii și-au pierdut podoaba vegetală din cauza neutilizării unor filtre adecvate. Un recent exemplu provine din Germania. Societatea de cercetări ecologice din München apreciază că numai două cincimi din arborii pădurilor țării mai sunt sănătoase. Dar astfel de evaluări ar trebui făcute și la noi, unde din nefericire primează restituirile neacoperite de legi ecologice corespunzătoare... Iar anomaliile meteorologice se țin lanț.

Anatomia secundei

Breasla jurnaliștilor de știință

ALEXANDRU MIRONOV

Carl Sagan, Isaac Asimov, Igor Akimușkin, Arthur C. Clarke, Andrei Bacalu – nume ale unor „traducători" ai întâmplărilor extraordinare din științele și tehnologiile lumii în „limba" celor mulți. Popularizatorii de știință, categorie aparte de scriitori (autori de „literatura de știință", dacă vreți...) și jurnaliști, foarte puțini la număr – cu rubrici la noi, până la Revoluție, în „Contemporanul" (où sont les neiges d'antan?), Radio („Exploratorii lumii de mâine", „Orizont tehnico-științific"), TVR („Mai aveți o întrebare?" „Universul cunoașterii"), ici-colo câte ceva prin vreun ziar sau vreo revistă de provincie și bineînțeles profesionistele „Știință și Tehnică", „Magazin", „Tehnium", „Modelism". Breaslă pe cale de dispariție, mai nou, când economia de piață vrea senzaționalul ieftin – iar științele lumii dau senzaționalul, dar la ce cotă?

Tocmai de aceea, la o întâlnire, la Radio România Cultural, pe tema jurnalismului de știință, am hotărât consolidarea micului grup de ziariști de știință pe care îi are țara. Nu trebuie să cedăm atât de ușor în fața asaltului mizeriei zilnice din marile cotidiane și reviste și televiziunile de scandal, dimpotrivă, trebuie să facem front comun, atâția câți mai suntem, la posturile de radio și televiziune din țară, în paginile publicațiilor generoase, în revistele profesioniste încă în viață. Mai ales că, am aflat, jurnaliștii de știință sunt organizați la nivel planetar, o a doua conferință a lor ținându-se, nu de mult (în luna iulie 1999) la Budapesta (după prima, în 1992, la Tokio). Recenta conferință s-a încheiat și cu o declarație importantă a participanților, spicuim din ea, în ideea că apelul nostru va ajunge la ochii și urechile patronilor din presă: specialiștii în popularizarea științei sunt, în primul rând, somați să-și înțeleagă responsabilitățile tot mai mari pe care le au față de oameni, de informarea lor corectă; să acționeze conștient că domeniul științelor și tehnologiilor este strâns legat de contextul social și politic; să nu se lase împiedicați de barierele de limbă și cultură în relatările lor și să convingă editorii, patronii, redactorii șefi de stricta necesitate a publicării informațiilor din știință, a pregătirii speciale a jurnaliștilor pentru acest scop; să dezvoltăm *Internet*-ul, cu alte limbi decât engleza, monitorizând onest informațiile de pe World Wide Web; să ceară UNESCO înființarea unei asociații a jurnaliștilor de știință, chiar a unei federații internaționale cu propriul său *web-site*, cu școlile de jurnalistică specializate.

Să nu cedăm în fața facilului, a distracției ușoare și stupide – asta ne spun jurnaliștii de știință ai lumii, reuniți în iulie la Budapesta. În consecință, redactorii revistei de față și cei ai mensualului „Știință și Tehnică" s-au hotărât să ia taurul de coarne și să întrebe dacă ar fi luna octombrie, către sfârșitul ei, potrivită pentru o întâlnire a celor care – încă – mai cred că ziaristul de știință are, acum când științele și tehnologiile lumii explodează pur și simplu, un rol important de jucat, în bunul mers al zilei de astăzi către ziua de mâine?

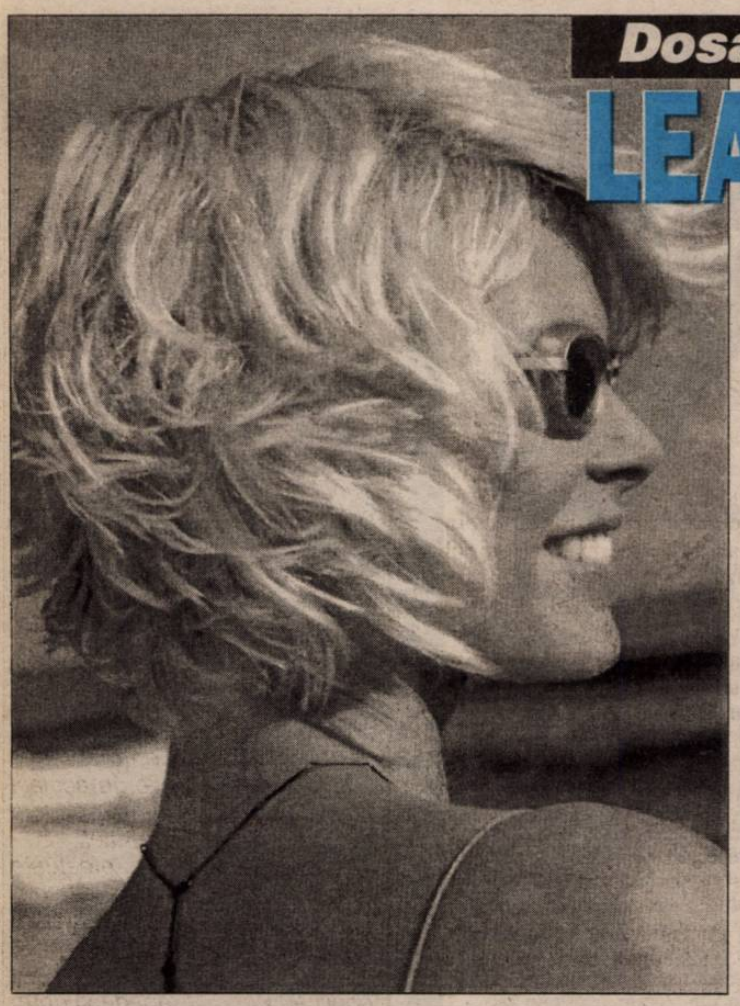

Dosarele frumuseţii

LEACURI NATURISTE

Orice femeie acordă o atenţie aparte părului. Culoarea, lungimea, linia tunsorii şi a coafurii sunt elemente care încadrează chipul, subliniind trăsăturile frumoase. Pornind de la aceste premise este firesc să ne îngrijoreze un fenomen extrem de frecvent, cum este căderea părului. Dacă se manifestă în limite moderate şi în special la schimbarea anotimpurilor, înainte de a consulta medicul dermatolog e bine să încercaţi câteva „leacuri" oferite de medicina naturistă. În general căderea părului este datorată seboreei, (secreţia exagerată de grăsimi produse de glandele sebacee), dar şi unor infecţii ale pielii capului. Alteori emoţiile puternice sau stările de tensiune pot avea o asemenea consecinţă. De asemenea, slăbirea organismului generată de boli infecţioase, stări febrile, diabet şi alte boli grave (leucemie sau cancer) este însoţită de acest simptom. Nu trebuie ignorat nici faptul că o alimentaţie necorespunzătoare, ce include băuturi alcoolice, grăsimi animale în exces, conserve, poate avea ca efect căderea părului. La fel, unele greşeli în îngrijirea părului: vopsirea şi coafatul foarte des, folosirea săpunurilor şi şampoanelor alcaline. Iată şi câteva remedii sugerate de terapie naturistă:

◆ Masaţi zilnic pielea capului în vederea activării pielii capului şi întăririi firului de păr. Pentru o eficienţă crescută folosiţi şi o alifie cu propolis.

◆ Fricţionaţi zilnic pielea capului cu o infuzie de busuioc preparată din 15 g busuioc şi 100 ml apă.

◆ Efectul binefăcător al urzicilor este de mult recunoscut, de aceea, după spălarea părului limpeziţi-vă cu un decoct pregătit din 50 g urzici fierte timp de 10 minute într-un litru de apă.

◆ Tradiţia populară sugerează şi un remediu ce are la bază usturoiul. Se prepară un „mujdei" dintr-o căpăţână de usturoi pisat, frecat cu o linguriţă de sare şi o lingură de ulei de ricin, cu care se masează pielea capului. Inconvenientul este însă persistenţa mirosului specific chiar şi după spălare.

◆ Dacă în fiecare dimineaţă veţi mânca o bucată de drojdie de bere cât o nucă, veţi alimenta organismul cu complexul de vitamine B necesare şi veţi ajuta şi consolidarea... firului de păr.

Reflecţii psihologice

ÎN CUPLU ŞI BĂRBAŢII AU PROBLEME...

Nu mai trebuie demonstrat că fiecare vârstă are problemele ei. Şi, se grăbesc să întărească ideea psihologii, nu sunt ocoliţi nici bărbaţii. Aproape nejustificat, între 40 şi 50 de ani un demon pune stăpânire pe gândurile tandre, curate ale soţului dv. Subit îşi aminteşte celebrul adagiu „cherchez la femme". Bărbaţii cu o viaţă de familie liniştită, soţi respectabili şi taţi iubitori fac o pasiune nebună pentru o altă femeie care, obligatoriu este mult mai tânără. Dacă primele experienţe conjugale ale bărbaţilor se îndreaptă spre femei de vârsta lor, în schimb după fatidica vârstă de 40 de ani opţiunea lor se îndreaptă spre femei cu cel puţin 10 ani mai tinere. Cum se explică fenomenul? Studii efectuate de sociologi, psihologi, demografi încearcă să contureze un răspuns. Cercetătorul francez Armelle Oger arată că spre 50 de ani bărbaţii au un „stagiu" de viaţă conjugală de aproximativ 20 de ani. Au adesea o familie cu copii mari, care sunt foarte aproape de ziua întemeierii propriei familii. Dar în acelaşi timp au multe tabieturi care la această vârstă încep să-i plictisească. Acum caută altceva. Este vârsta trăirilor de intensitate maximă. La această vârstă este foarte puternic... frisonul aventurii. Îl obsedează ideea găsirii unei mari iubiri. În acelaşi timp, spun specialiştii, au senzaţia unui orizont prea îngust: doar soţia, copiii, colegii de serviciu. Acum se simt în cea mai de invidiat formă şi au senzaţia că cei din jur îi împiedică să desfăşoare, să trăiască cum ar dori şi cum merită. Pentru ei timpul parcă se comprimă, intră în panică şi au impresia că dacă nu schimbă rapid câteva lucruri din viaţa lor nu o vor mai face niciodată. Ajunşi la jumătatea vieţii, cu amintirea tinereţii în suflet ei au senzaţia că viaţa le-a oferit tot ce meritau. Sentimentul de frustrare devine obsedant şi, într-o ultimă şansă încearcă să „guste" şi unele lucruri pe care cred că până acum le-au ratat. Pe acest fond psihologic o tânără ce li se va prinde de braţ va fi considerată un veritabil elixir al tinereţii, un afrodisiac sigur. Cum reacţionează soţia? Devine conştientă de faptul că anii care au trecut şi-au pus amprenta asupra sa, că sub aspect fizic competiţia cu „rivala" sa tânără este pierdută. Dacă intervine divorţul ea va trăi o perioadă de tristeţe profundă, urmată de săptămâni de revoltă şi furie. Nu peste mult timp îşi dă seama că plecarea soţului este o certitudine ce trebuie luată în calcul în evaluarea noului său statut social. Cu un curaj de care numai femeia este capabilă, se consolează şi începe o perioadă de recuperare psihologică şi fizică. Îşi descoperă noi posibilităţi, noi valenţe. Şi chiar dacă problemele bărbaţilor, la o anumită vârstă dau mari dureri de cap femeilor, s-ar părea că în final ele găsesc soluţii de rezolvare.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Pentru dumneavoastră, doamnă

Un caz pe săptămână

„Am 62 de ani, mă numesc S. I. şi locuiesc în Luduş (judeţul Mureş). De mulţi ani sufeream de dischinezie biliară, cardiopatie ischemică, discopatie, nevroză. Toate acestea îmi dădeau continuu o stare proastă, insomnii, dureri, ameţeli, în ciuda tratamentelor urmate. Acum, după zece şedinţe de tratament bioenergetic făcute de doamna Vasilica Ciupea, maestră cu capacităţi extrasenzoriale de categorie internaţională, starea generală s-a îmbunătăţit enorm. Este motivul pentru care consider bioenergia ceva miraculos..."

*

Redacţia revistei noastre facilitează, cititorilor dornici să beneficieze de tratament bioenergetic, accesul la „Cabinetul Ciupea" pe baza talonului alăturat. Posesorul unui astfel de talon decupat din revistă beneficiază de o reducere cu 10 la sută a costului tratamentului, ceea ce echivalează cu 45000 lei.

10% REDUCERE adică 45000 lei

TALONUL NR. 37

Numele şi prenumele pacientului .....

.....

Adresa .....

Intervalul efectuării tratamentului .....

Programări la telefon: 6862046

● Valabil până la 10 octombrie 1999 ●

Gastronomice

Dacă doriţi să pregătiţi rapid un desert sau o salată, cu sau fără carne şi inspiraţia proprie nu vă ajută, vă invităm să încercaţi reţetele sugerate de cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Salată de carne de pasăre

Un piept şi un picior de pasăre, 500 g cartofi, 1 ţelină mare, 2 mere, 2 ouă, 250 ml ulei, sare, piper, zeamă de la o lămâie, frunze de salată verde.

Carnea de pasăre fiartă se taie felii subţiri (lăsând câteva bucăţele pentru garnisit). Cartofii fierţi în coajă se curăţă şi se taie rondele. Ţelina se taie în felioare subţiri, se presară cu sare şi se lasă să stea 20 minute, după care se freacă între mâini ca să se înmoaie. Merele curăţate de coajă se taie tot în felii subţiri. Din gălbenuşuri, ulei, sare şi zeamă de lămâie se prepară maioneza. Se amestecă totul cu o parte din maioneză şi se aşază pe o salatieră. Cu restul de maioneză se îmbracă salata şi se garnisește cu felii de piept de pasăre şi frunze de salată verde.

Salată de ouă cu măsline

6 ouă, 10-15 măsline, 1 ceapă mică, 6-7 linguri sos de sardele.

Ouăle fierte se taie felii, ceapa se toacă mărunt, măslinele curăţate de sâmburi se taie în patru, se amestecă uşor şi se aşază într-o salatieră. Deasupra se toarnă sosul de sardele preparat astfel. Se taie sardelele mărunt, se freacă cu 2 linguriţe de zeamă de lămâie, 2 linguri de ulei şi piper după gust. Sardelele se pot înlocui cu 2 linguri pastă de sardele, care se găseşte gata preparată în comerţ. Înainte de a servi, salata se ţine 30 minute la rece.

Salată moldovenească de roşii

500 g roşii, 1 ceapă, 2 ardei graşi, 2 linguri mărar tocat, 2 linguri ulei, 1 lingură oţet diluat, sare.

Roşiile, ardeii şi ceapa se spală bine, se scurg de apă şi se taie în felii subţiri. Se aşază într-o salatieră în straturi, se presară cu sare, se adaugă uleiul, iar deasupra mărarul tocat.

Salată rusească cu jambon

2 morcovi, 1 păstrunjel, 1 ţelină, 4-5 cartofi, 4-5 linguri de mazăre boabe, 2 castraveciori muraţi, 3 ouă, 200 ml ulei, zeamă de la o lămâie mare, 10-15 măsline fără sâmburi, câteva frunze de salată verde, 300 g jambon sau şuncă, muştar, sare, piper.

Toate zarzavaturile se fierb în apă cu sare, se lasă să se răcorească şi se taie în cubuleţe. Castraveciorii se taie tot în cuburi, la fel 7-8 măsline şi albuşul fiert. Se prepară o maioneză din 2 gălbenuşuri crude şi unul fiert, uleiul şi zeama de lămâie. Se amestecă totul cu jumătate de maioneză, se aşază pe o salatieră tapisată cu frunze de salată verde, se dă forma dorită, se îmbracă cu maioneză, rămasă şi se garnisește cu jambonul tăiat feliuţe, cu măsline, rondele de morcov, boabe de mazăre, felii de cartofi şi pătrunjel verde tocat.

Salată de orez cu legume

1 ceaşcă de orez fiert în apă, 8-10 ciuperci, 6 roşii, 1 ceaşcă mazăre fiartă, 2 ardei graşi, 100 g unt, 2 linguri zeamă de lămâie, sare, piper, verdeaţă.

Ardeii se curăţă de seminţe şi cotoare, se spală şi se taie fideluţă, ciupercile spălate se taie lamele, roşiile spălate şi tăiate în cubuleţe (curăţate de coajă). Într-o cratiţă se încinge untul şi se pun legumele să se înmoaie uşor 10-15 minute. Se lasă să se răcorească şi se amestecă cu orezul şi mazărea. Se sărează, se piperează, şi se dau la rece 30-40 minute. Înainte de a servi salata se stropeşte cu zeama de lămâie şi se presară cu verdeaţă tocată.

Salată de fructe

4 felii de pepene galben, 4 felii de pepene verde, 2 pahare boabe de struguri (de preferinţă tămâios), 8 prune foarte coapte, 1 pahar zahăr pudră, ½ kg frişcă, 3-4 linguri rom sau coniac, coaja de lămâie, puţină scorţişoară pisată.

Atât pepenele galben cât şi cel verde se curăţă de coajă, şi se taie cuburi, care se pun în salatieră. Boabele de struguri se spală bine, se pun la scurs într-o strecurătoare şi apoi se adaugă peste cuburile de pepene. Prunele se spală cu apă rece, se pun într-un tifon se introduc pentru câteva clipe într-un vas cu apă clocotită, apoi într-unul cu apă rece. Prin alternarea apei reci cu apa fierbinte, coaja prunelor crapă şi se curăţă uşor. Se curăţă prunele de coajă, se taie în două se scot sâmburii, se taie în sferturi, se pun laolaltă cu celelalte fructe, se stropesc cu rom sau coniac şi totul se amestecă bine, dar cu grijă ca să nu se sfărâme fructele. Se amestecă într-un castron frişca, zahărul, scorţişoara pisată şi coaja rasă de lămâie, după care această compoziţie se pune peste amestecul de fructe. Salata se ţine puţin la rece înainte de a servi.

Laborator de sănătate

Pastele făinoase, un aliment antistres

Nu vă grăbiţi să spuneţi NU acestui aliment doar pentru că în legătură cu el există numeroase prejudecăţi de tipul: „macaroanele sunt pentru noi sinonime cu sărăcia", „spaghetele îngraşă", „pastele cu nume pretenţioase – fettuccine, fusilli etc. – sunt scumpe şi nu merită"... *Acceptaţi ideea că pastele făinoase se înscriu pe lista super-alimentelor aliate unui stil de hrană sănătos.* Vă faceţi totuşi griji în privinţa caloriilor suplimentare? Aveţi încredere în concluziile nutriţioniştilor că nu *macaroanele îngraşă, ci combinaţia lor cu alte alimente nepotrivite.* O cană de macaroane fierte are numai 140 de calorii, în comparaţie cu 370, cât are o friptură mică, dacă sunt asociate doar cu un sos vegetal (o lingură de ulei combinat cu suc de roşii). Medicii vă vor asigura la rândul lor că recomandă în majoritatea dietelor meniuri uşoare, dar hrănitoare, pe bază de paste făinoase. Pe de altă parte, numeroase cure de slăbire care fac minuni în cazul actriţelor şi actorilor supraponderali, sever supravegheate de specialişti în nutriţie, acceptă pastele făinoase printre alimentele „permise".

În ce constau calităţile acestui aliment?

◆ Prin compoziţia lor, în principal făină cu apă, acestea sunt alimente cu glucide complexe care, folosite corect, pot contribui la ameliorarea uneia dintre cele mai importante probleme de sănătate din societatea actuală – stresul. Hidraţii de carbon (glucidele), când nu sunt combinaţi cu proteine (carne în special) atenuează starea de presiune psihică la fel de repede precum o aspirină calmează o durere de cap. Hidraţii de carbon *fără proteine* stimulează creierul să producă mai multă serotonină, inducând organismului o stare de calm şi bună dispoziţie. O supă de legume cu multă fidea, este mai eficace decât un medicament relaxant.

◆ O porţie de paste făinoase într-o combinaţie „câştigătoare" oferă o cantitate semnificativă din câteva minerale importante: mangan, fier, fosfor, cupru, magneziu şi zinc. Unele paste sunt îmbogăţite şi cu vitamina B, mai ales cele făcute din făină integrală. Să nu uităm că B complex este „vitamina antistres".

◆ Combinaţia „câştigătoare" pentru sănătate se compune în special din paste făinoase asociate cu legume, foarte puţin ulei, arome vegetale (piper, boia, busuioc etc.).

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

ARCADIE PERCEK

Furiile bolilor şi furiile Terrei

Mai mulţi cititori ai revistei noastre ne-au rugat, fie pe calea scrisului, fie pe cale telefonică, – apropo de recentul şi marele cutremur din Turcia – să le prezentăm care este poziţia ştiinţei în general şi a medicinii în particular, asupra acestor calamităţi naturale care, permanent, ameninţă condiţia umană.

După cum prea bine ştiţi, bolile au asaltat întotdeauna şi într-o măsură mai mult sau mai puţin consistentă, condiţia umană. Medicina a făcut însă întotdeauna eforturi stăruitoare, mai ales în ultimul secol, de a elibera omul de această permanentă ameninţare. Pentru a vă ilustra această afirmaţie, am să vă dau un singur exemplu, din sutele de exemple pe care vi le-aş putea da.

Să admitem situaţia, întotdeauna posibilă, că un confrate, fie el chiar medic, şi-ar pierde memoria pe timp limitat, anume pe parcursul a trei decenii – acelea dintre 1930 şi 1960. Ei bine, acest medic recâştigându-şi memoria în 1960, va găsi în general aceeaşi patologie umană, dar mutaţiile pe care le-au adus ştiinţele medicale în această patologie i se vor părea eroului nostru de-a dreptul extraordinare şi incredibile. Astfel, valurile de ciumă care, pe vremuri, depopulau pur şi simplu planeta, la ora actuală nu mai există. Apoi, bronchopneumonia, meningita acută şi endocardita malignă acută nu mai reprezentau în 1960 cauze obligatorii de moarte. Tuberculoza nu mai reprezintă nici ea un invincibil flagel social. Apoi, paludismul poate fi eradicat, paralizia infantilă poate fi prevenită pe calea vaccinării, boala Addison (boală gravă), datorită insuficienţei corticalei glandelor suprarenale), care foarte adesea se soldează cu moartea, poate fi echilibrată; anemia pernicioasă nu mai este chiar atât de... pernicioasă; cămăşile de forţă de la fostele spitale de boli psihice, sunt înlocuite de medicaţia psihotropă, în timp ce psihiatrii – deveniţi aproape peste noapte farmacologi – corectează, cu promiţător succes, gravele dezordini de ordin psihic; chirurgii, la rândul lor, abordează cu dezinvoltură organe considerate „tabu" cum sunt inima şi creierul.

Dacă, după cum vedeţi, furiile ancestrale ale diverselor boli au fost atenuate sau chiar desfiinţate, din nefericire, însă, nu aşa stau lucrurile şi cu furiile Terrei, care în mod permanent ameninţă condiţia umană.

Colosalele şi uluitoarele încleştări dintre materie şi energie, care stau la originea planetei noastre în perioadele când viaţa nu apăruse, încă mai persistă, aidoma unui ecou îndepărtat, şi în zilele noastre.

Cunoaştem, în acest sens, tributul enorm pe care l-a plătit condiţia umană în toate vremurile, şi aproape pe toate meridianele, în contul uraganelor, taifunurilor, cicloanelor, inundaţiilor, avalanşelor, alunecărilor de teren, erupţiilor vulcanice, cutremurelor etc. Să reţinem faptul, apropo de recentul cutremur din Turcia, şi numeroasele sale replici, care au provocat numeroase victime, că potrivit datelor furnizate de ONU, bilanţul total al victimelor acestui cutremur ar putea atinge cifra de 40000 de morţi...

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Cum adorm copiii mai repede?

O cititoare din Constanţa, doamna ELENA PĂDURE, care are o fetiţă de doi ani şi jumătate, ne întreabă de ce copilul are probleme cu somnul, atunci când, instalând-o în pătuţul ei pentru somnul de noapte, îi închide ermetic uşa de la dormitor.

Ştim cu toţii, doamnă Pădure, că părinţii urmăresc, în general cu perseverenţă, ca micile lor odrasle să fie trimise la culcare în condiţii de stingere totală a luminii şi de închidere a uşii de la încăperea în cauză, fiind convinşi că, pe această cale, le sporesc spiritul de autonomie, în acelaşi timp obişnuindu-i cu experienţa singurătăţii şi a separaţiei.

Cercetări recente efectuate în acest domeniu ne-au demonstrat, că aceste practici reprezintă, pentru copiii vizaţi, autentice stresuri. Pare paradoxal, dar copiii adorm mai repede şi dorm mai bine în prezenţa unei lumini slabe şi a uşii întredeschise, uşă prin care răzbat vocile ce vin din alte încăperi învecinate, şi asta pentru că lumina şi vocile auzite le conferă acestora sentimentul securităţii. Nu trebuie apoi să uităm că, prin definiţie, copilului îi este teamă de a dormi singur. În plus, tot copilul vrea să cunoască misterele nopţii, spionând din acest motiv viaţa nocturnă a părinţilor săi.

O mare cunoscătoare a psihologiei copilului, Jeanette Bouton, a precizat într-o legătură cu acest aspect într-o lucrare a sa că copilul crede numai ceea ce vede. *În acest spirit, acesta spionând somnul adulţilor, se va strădui să-i imite pe aceştia întru totul. Iată raţiunea pentru care* când părinţii sunt dezorganizaţi în materie de somn sau chiar insomnici, au toate şansele de a fi imitaţi din acest punct de vedere şi de odraslele lor.

Permanenta nevoie de echilibru

- Cititorul nostru Ştefan N. din Oneşti vădeşte preocupări şi interese multiple în scrisoarea pe care ne-a trimis-o: de la abordarea holistă a medicinii şi diferitele modalităţi de regenerare fizică şi psihică, până la problemele actuale alte tinerilor, specifcând că aceştia „se află adesea într-o izolare reciprocă, mulţi tineri valoroşi, cu sufletul curat, rămânând adesea în solitudine", şi chiar problema relaţiei dintre pacient şi terapeut. Ce semnificaţie au problemele ridicate de corespondentul nostru?

- Dragă Ştefan, sperăm că ai avut o vacanţă frumoasă, că ai putut să-ţi pui în aplicare ideile tale privind excursiile în natură şi apropierea de semeni.

Aşa cum ţi-am mai spus, preocupările tale privind psihologia şi medicina nu pot decât să te ajute să te dezvolţi ca persoană, chiar dacă nu vei avea suficientă energie să urmezi o facultate de profil. Trebuie să-ţi mărturisesc că, deşi am auzit de abordarea holistă, nu am cunoscut încă nici un specialist şi nu m-ar mira dacă nici nu ar exista la noi în ţară asemenea persoane, pentru că specialiştii noştri nu sunt încă suficient de pregătiţi să abordeze şi alte modele decât cele tradiţionale. Pe de altă parte, cred că pentru a te aventura să înveţi şi să practici o nouă metodă, ar trebui să ai un profesor bine pregătit. Acum, în România, sunt o mulţime de persoane care practică diverse metode orientale de medicină alternativă, dar nu există, după părerea mea, o garanţie a pregătirii lor şi a capacităţii de a transmite cunoştinţele lor în domeniu şi altora. Cred că toate aceste practici trebuie învăţate împreună cu filosofia care le-a generat, pentru că altfel sunt greu de înţeles şi există riscul comiterii unor erori grave, care s-ar putea răsfrânge atât asupra pacienţilor, cât şi a practicienilor.

În ceea ce priveşte relaţiile actuale dintre tineri, est adevărat că nu sunt foarte potrivite, dar asta se datorează lipsei de educaţie, de preocupare a părinţilor pentru formarea copiilor; un rol foarte important îl are şi lipsa unui sistem de valori, ceea ce este de aşteptat în societatea în continuă schimbare în care trăim. Sunt puţini cei care mai reuşesc să păstreze un echilibru în viaţa lor, fără să alunece într-o extremă sau în alta, pentru că nu mai există modele, apar tot felul de lucruri noi şi este greu să spui ce este bine şi ce este rău, atunci când apare măcar tentaţia de a încerca noi experienţe.

Despre relaţia terapeut-pacient, ai dreptate într-o anumită măsură. Trebuie să existe încredere şi garanţia că ceea ce se discută între cei doi este confidenţial. Problemele care se discută însă sunt cele ale pacientului, pentru că se presupune că el are nevoie de sprijin, de ajutor, pentru a-şi rezolva o problemă sau mai multe. Se evită discutarea vieţii terapeutului, pentru că acesta trebuie să rămână neutru în relaţie, pentru a nu influenţa în vreun fel pacientul; acesta din urmă trebuie să încerce să devină el însuşi şi nu o persoană raportată la cel din faţa ei. Sunt sigură însă că dacă vei citi cărţi în acest sens, vei afla mult mai multe decât pot să-ţi spun eu într-o rubrică de revistă. Noi te aşteptăm oricând cu noi scrisori şi îţi mulţumim pentru interesul pe care îl ai pentru revista „Magazin".

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

Terapie naturală

CORIANDRU

(Coriandrum sativum)

Cum îl recunoaştem. Este o plantă anuală de cultură originară din regiunea mediteraneană de est. În ţara noastră se cultivă pe suprafeţe întinse. Tulpina este dreaptă, de 20-70 cm înălţime, cilindrică, fiind brăzdată, ramificată la partea superioară. Frunzele de la bază sunt întregi, peţiolate, nepăroase, cu dinţişori pe margini sau trilobate. Cele superioare sunt profund dinţate, penate, cu lăncii late, obtuze iar cele din vârf aproape filiforme. Florile sunt aşezate pe umbele care au 3-7 raze şi au petalele albe sau roze. Fructul este globulos, de 4-5 mm format din două achene concavă spre interior şi convexă spre exterior. Mirosul fructului este plăcut, caracteristic iar gustul este puternic aromat.

Cum se recoltează? Recoltarea se face când fructul a ajuns la maturitate. Se usucă în locuri umbroase la o temperatură maximă de 40 grade C.

Compoziţie. Fructele care constituie partea utilizată în scop medicinal conţin un ulei volatil format din linalol în proporţie de 60-70%, geraniol, cineol, pinen, terpinen, precum şi lipide, amidon, substanţe pectice şi substanţe minerale.

Acţiune terapeutică. Coriandrul, prin principiile active conţinute şi în special uleiurile volatile, împiedică procesele de fermentaţie iar pe de altă parte ajută la eliminarea gazelor. Acesta este efectul său carminativ. De asemenea, are proprietăţi stimulente asupra secreţiilor gastro-intestinale, mărind pofta de mâncare.

Mod de întrebuinţare. Se recomandă sub formă de infuzie din o linguriţă de fructe la o cană de apă. Intră în compoziţia ceaiului gastric, ceaiului contra colicilor pentru copii, ceaiului tonic aperitiv etc. Combinat în părţi egale cu fructe de anason, chimen şi fenicul, se foloseşte ca anticolitic. În balonările însoţite de tendinţe de constipaţie, se recomandă următorul amestec: flori de coada şoricelului 20 g, frunze de mentă 10 g, fructe de chimen, coriandru şi fenicul câte 10 g, coaja de cruşin 40 g. Se prepară o infuzie din o lingură amestec la o cană de apă şi se beau 2 căni pe zi după mesele principale.

Datorită proprietăţilor aromatizante, are diverse întrebuinţări în industria alimentară.

L. FLOREA
Farmacist primar

Înfățișarea dinozaurilor

Se pare că dinozaurii lui Steven Spielberg nu au fost chiar fideli realității. După unele studii ale lui Lawrence Witmer, de la Fundația Națională de Științe, faimoșii tiranosauri nu aveau buze iar alte „rude" ale acestora nu aveau nici măcar obraji. Studiile continuă și este posibil ca viitorul film al marelui cineast să ne arate niște vietăți pe care nu ni le-am putut imagina vreodată.

Sateliți sfărâmați

La fiecare 33 de ani, Terra întâlnește norul gros de rămășițe ale cometei Temple Tuttle. Astfel, la mijlocul lui noiembrie o ploaie de meteoriți va lumina cerul asiatic. Va fi un spectacol unic dar nu lipsit de anumite riscuri. Problema este că pietrele ar putea cauza pagube egale sateliților aflați în prezent pe orbita circumterestră.

Colecție mai veche de 700 de ani

Cea mai mare colecție descoperită vreodată, conținând bijuterii și monede de la sfârșitul evului mediu, a fost scoasă la lumină din adâncul unui câmp din apropiere de Linz în Austria. Constituită din 6000 de monede de argint și numeroase piese de giuvaergie, comoara se pare că a aparținut unui meșter care era obligat să întreprindă mari călătorii. Se presupune că, în cursul unei asemenea călătorii, el a îngropat prețioasa comoară în jurul anului 1270.

Testul medicilor

Medicii unui spital britanic au fost supuși unui test din care au ieșit nu prea onorabil, ba chiar am putea spune jalnic. Un logician trebuia să le studieze scrisul, pentru a trage concluzii absolut științifice privitoare la particularitățile caracterologice ale unor grupuri sociale. Cametele lor cu însemnări nu au putut fi însă descifrate. Pentru celebrul lor scris „de doctori" au primit nota 0. În comparație cu ei, infirmierele și întregul aparat administrativ au avut un scris mult mai clar și, deci, note mai bune.

BOROBUDUR

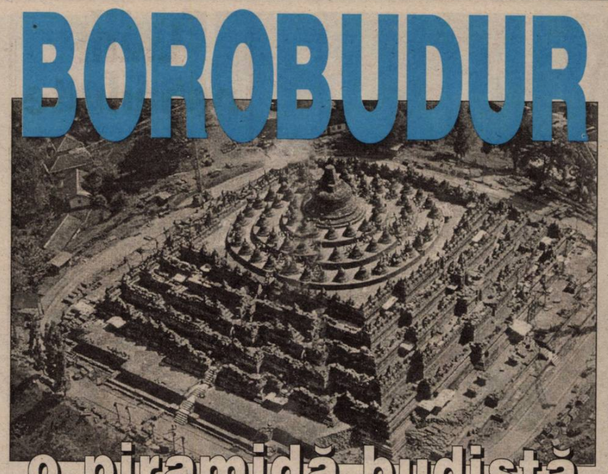

o piramidă budistă

IRINA STOICA

În timp ce Carol cel Mare se încorona ca Împărat al Vestului Europei, de cealaltă parte a lumii, în insula Java din Arhipeleagul Indonezian, se construia faimosul templu Borobudur, supranumit „templul de pe deal". Aflat în mijlocul unui peisaj mirific, la adăpostul pădurii și străjuit de patru mari vulcani, Borobudur este o piramidă în trepte, realizată din andezit fără mortar și bazalt vulcanic. Impunătoarea construcție a fost înălțată în timpul dinastiei Sailendra, însumând o muncă de aproape 80 de ani.

Templul Borobudur a fost numit de arheologul olandez A.J.Bernet Kempers „un mister budist în piatră. O întâlnire între iscusința omului și Dumnezeire". Părăsit în jurul anului 1006, când erupția vulcanului Merapi a gonit populația locului, înspăimântată de dezastru, templul a fost uitat o vreme de 800 de ani. „Redescoperirea" sa în 1814, de către locotenentul englez Thomas Stamford Raffles, guvernator al Javei, a adus o primă restaurare. Termenul este generos pentru că totul s-a mărginit la o degajare de ierburi și o curățare a pietrelor, atât cât s-a putut ea face. Prima restaurare importantă a fost făcută între 1907-1911 de olandezul Theodor van Erp care a făcut eforturi eroice pentru a înlesni supraviețuirea monumentului înghițit de junglă. Din 1975 însă, s-a depus o muncă susținută din partea autorităților indoneziene, cu ajutorul unor importante foruri mondiale și al unor prestigioși oameni de cultură, care a durat aproape 10 ani, la capătul căreia s-a reușit să-i fie redată cel puțin o parte din splendoarea de odinioară.

Templul este un monument de perfecțiune, construit sub forma unei piramide compuse din cinci terase dreptunghiulare suprapuse și alte trei terase de formă circulară în vârf. Toți pereții primelor cinci terase sunt acoperiți de 1300 de panouri sculptate, reprezentând scene din viața lui Buddha, a altor personaje apropiate acestuia, precum și texte budiste. Terasele au de asemenea balustrade sculptate, totul într-o deplină armonie.

Terasele circulare sunt împodobite cu 72 de „stupas" – un fel de cupole, clopote de piatră – perforate, fiecare dintre aceste terase fiind străjuită de câte o statuie a lui Buddha. Clopotul central, în vârful căruia se află parcă un deget arătând spre cer, poate fi considerat un simbol al legăturii dintre lumea de aici și cea de dincolo, încă necunoscută nouă. Restaurarea templului a constituit un

splendid exemplu de cooperare internațională iar redarea sa circuitului religios și turistic – o dovadă de toleranță. În mijlocul unei populații musulmane a fost restaurat un templu budist, acest fapt fiind salutat cu entuziasm de toți locuitorii, pentru că, indiferent de credința religioasă a fiecăruia, Borobudur reprezintă istorie, este frumusețea în piatra a patriei însăși.

o PERLĂ de sulf

Heide Schulz și colegii săi de la institutul Max Planck au avut parte de o surpriză ce l-ar fi uluit pe un zoolog aflat în căutarea unei noi specii de șoareci, care ar fi dat peste unul de mărimea unui... elefant!

Căutând bacterii capabile să producă sulf pornind de la sulfuri, cei doi au găsit una de 100 de ori mai mare decât cea mai mare bacterie cunoscută. Aceasta a fost numită *Thiomargarita namibiensis* („perla de sulf" a Namibiei) și este vizibilă cu ochiul liber!

În largul Oceanului Atlantic în apele namibiene, la bordul vasului Petr Kottsov, microbiologii au recoltat sedimente depuse la 100 de metri adâncime, sperând să descopere specii capabile să oxideze sulfurile, așa cum sunt bacteriile *Thioploca* și *Beggiatoa* din apele scăldând țărmurile statelor Chili și Peru. Cele două zone maritime – cea din Oceanul Atlantic și cea din Pacific – prezintă aceleași caracteristici. Un curs ascendent aduce la suprafață ape bogate în elemente nutritive. Aici numeroase specii de plancton se dezvoltă și mor. Resturile se sedimentează și se degradează sub acțiunea altor bacterii care produc hidrogen sulfurat.

Bacteriile *Thioploca* și *Beggiatoa* au fost găsite trăind alături de mici sfere strălucitoare, între 0,1 și 0,7 milimetri diametru, care au fost identificate drept bacterii, în ciuda reticențelor comunității științifice, surprinsă de mărimea lor. Vacuolele acestora sunt pline de granule de sulf de unde aspectul lor perlat. *Thiomargarita namibiensis* dezvoltă un lanț de reacții biochimice unde intervin sulfurile și nitrații. Ea eliberează sulful și transformă nitrații în azot, dar în habitatul ei sulfurile se găsesc în sedimentele oceanice, în timp ce nitrații nu există decât în apele de suprafață.

Thiomargarita namibiensis trăiește în grupuri de 10 până la 50 de indivizi. Ea profită de mișcările sedimentelor, mai ales pe timp de furtună, pentru a înmagazina nitrați în vacuola sa, în contact cu apa. Când vremea se calmează, ea recade în sedimente, utilizându-și rezervele până la viitoarea furtună. Acest comportament îi explică dimensiunea, datorată așadar necesității de a avea rezerve de hrană cât mai consistente.

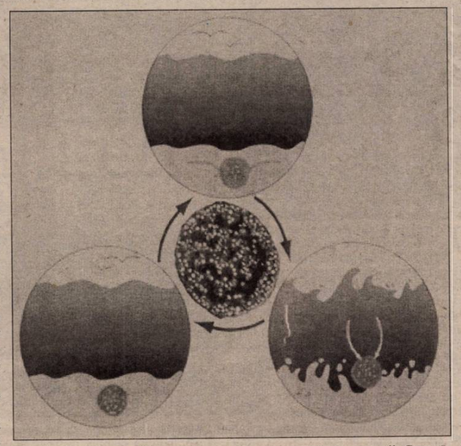

Bacteria este utilă pentru biotopul marin, întrucât degradează sulfurile, toxice pentru multe specii. Cercetătorii speră că ea va putea fi deosebit de utilă pentru depoluarea apelor de coastă.

Singurul impediment din acest punct de vedere este înmulțirea sa lentă. Ea își dublează efectivul în una sau două săptămâni, în timp ce, în același scop, *Escherichia coli* are nevoie de numai 20 de minute...

IRINA STOICA

Lumi nebănuite

Descoperită întâmplător, cu ocazia unor forări pentru instalarea unei stații termice, grota de la Movile nu are seamăn în lume. Toate viețuitoarele ei sunt fosile vii, perfect adaptate la mediul care nu are nimic comun cu ceea ce cunoaștem noi.

În grota de la Movila, în apropiere de Marea Neagră, la 25 metri adâncime, printr-un concurs de împrejurări necunoscute, a fost izolat, timp de peste cinci milioane de ani, un mic ecosistem subteran în jurul unui „lac", pe o suprafață de câțiva metri pătrați.

Ruptă de orice legătură cu lumea de afară, acest microunivers și-a creat propriile sale legi de evoluție. Speciile care se găsesc acolo – scorpioni, păienjeni de apă, melci ș.a. –, toți strămoșii speciilor tropicale din era terțiară, nu seamănă deloc cu descendenții lor contemporani. Unii, trăind de cinci milioane de ani în totală obscuritate, și-au pierdut ochii și pigmentația pielii, altora li s-au lungit nemăsurat labele sau li s-a modificat în mod radical aparatul genital. Cel mai surprinzător este faptul că această faună – o sută de specii diferite – a supraviețuit într-un mediu total „ostil": nivelul oxigenului din grotă oscilează între 1 și 5 la sută, iar concentrația hidrogenului sulfurat atinge cota record, de 40 miligrame pe litru.

Ca să supraviețuiască, fauna de la Movila a trebuit să reconstituie din elementele pe care le avea la dispoziție un lanț alimentar inedit: în lipsa luminii, energia ecosistemului este furnizată de bacteriile care oxidează hidrogenul sulfurat. Acest combustibil este apoi „ars" de alte tipuri de bacterii care l-au transformat în materie organică, la rândul ei, consumată de ciuperci microscopice care formează o pânză gelatinoasă la suprafața „lacului". Consumatorii „primari" apoi cei „secundari" se articulează într-un lanț alimentar total autarhic și perfect echilibrat.

Inegali în fața SIDA

Nu toți oamenii au aceleași șanse în fața maldiei SIDA. Cercetătorii de la Institutul național al cancerului de la Frederick (Maryland, SUA) au descoperit existența unei mutații care accelerează dezvoltarea maladiei. Anomalia afectează un receptor, CCR-5, prezent la suprafața limfocitelor celulele pradă preferențiale ale virusului. Până acum CCR-5 era considerat un protector împotriva infecțiilor, sau măcar să le încetinească evoluția. Studiul pe mai mulți seropozitivi dovedește că aceste mutații defavorabile ating între 10 și 17 la sută dintre bolnavii la care s-a dezvoltat de trei ori și jumătate mai repede SIDA după contaminare.

Repetiția

Profesorul de biologia populațiilor și neurobiologie, Daniel Margoliash, de la Universitatea din Chicago (SUA), avansează o ipoteză interesantă. În urma observării activității electrice a zonei robustus archistriatalis (RA) o zonă din creierul păsărelelor implicată în procesul cântatului, a constatat că, la cintezoi, această zonă este mai activă noaptea, în timpul somnului, decât atunci când sunt în plină activitate diurnă. Deci, trage el concluzia, cintezoii profită de perioada de somn, pentru a repeta mental gamele ca să nu greșească a doua zi...

Vitamina A și erudiția...

Până acum se știa că vitamina A este necesară pentru dezvoltarea embrionului. De curând s-a demonstrat, în urma experiențelor realizate pe șoareci la Institutul Salk (California), că vitamina A este necesară pentru buna funcționare a creierului, chiar și la vârstă adultă. Este un fel de moleculă cheie care deblochează două dintre cele mai importante funcții ale creierului: memoria și capacitatea de a învăța. Așa că... dacă vreți să deveniți eruditi, nu uitați să mâncați morcovi!...

Viitorul aparține spațiului

COLUMBUS

Laboratorul secolului XXI!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Laboratorul spațial COLUMBUS reprezintă – așa cum am mai afirmat – principala contribuție europeană la construcția Stației Spațiale Internaționale ALPHA; construit la Bremen de firma Daimler Benz Aerospace (cu mulți subcontractanți!), COLUMBUS reprezintă un modul cilindric presurizat, lung de 6,7 m și cu diametrul de 4,5 m (greutate asamblat și echipat – circa 10 t). El va fi adus pe orbită în imediata apropiere a Stației, folosind o navetă spațială americană. În acest laborator, cu o durată operațională de zece ani începând din 2002, echipe de astronauți-cercetători vor dispune de aparatură ultrasofisticată, dispusă în zece „rak"-uri modulizate, pentru efectuarea a trei categorii de experimente: știința materialelor, fizica fluidelor și bio-medicină spațială în condiții de microgravitație. Presurizat, termoprotejat și rezistent la „agresiunea" deșeurilor orbitale și a micrometeoriților, COLUMBUS va asigura traiul și lucrul în securitate la bord.

Astronauții europeni care vor forma echipajele de pe COLUMBUS, vor fi în permanent contact cu colegii lor americani și japonezi (din modulele vecine), de conexiunile cu aceste module fiind „responsabil" Nodul Nr.2, străbătut de tunele care fac posibile întâlnirile mai sus menționate... Acest Nod Nr.2 este tot de construcție europeană.

Aparatura științifică de pe COLUMBUS, amplasată în „rak"-urile (dulapurile) menționate, fiecare găzduind maximum 700 kg de echipamente (!), surse energetice, calculatoare etc., alimentate la 120 V și dispunând în ansamblu de o rezervă de putere de până la 23 kw, formează cel mai complex ansamblu spațial care a fost construit în Europa până la această dată el va răspunde la solicitări multidisciplinare de cercetare cu o extindere de circa 10 ani, efectuabile de marile institute de cercetări din Europa și din alte părți. Deja s-a estimat că aici vor putea fi efectuate anual circa 500 de experimente diferite...

Cu toată experiența câștigată de Agenția Spațială Europeană – ESA – cu cele 12 lansări de laboratoare SPACELAB în anii '80, programul COLUMBUS este considerat mult mai costisitor și având un coeficient de risc superior, pentru reducerea căruia au fost luate măsuri cu totul speciale. O dată cu aducerea pe orbită și cuplarea laboratorului COLUMBUS la Stația ALPHA, țările europene din cadrul ESA participante la acest Program, capătă dreptul de a avea propriul lor Centru de urmărire și control a activităților de la bordul laboratorului COLUMBUS și de informare a restului activităților de la bordul Stației ALPHA. Fiecare echipaj european care, începând din anul 2004 va fi format din doi astronauți, va rămâne în laboratorul orbital câte trei luni pe an – fiind sub autoritatea Comandantului Stației ALPHA – și va fi în permanentă legătură cu Houston-ul și cu Centrul european de urmărire și control; totodată astronauții europeni vor participa la activitățile extravehiculare conform programelor agreate în comun de NASA și ESA. Astronauții ESA („spațonauți") vor avea ziua de lucru de 9 ore, din care 2 ore de exerciții fizice zilnic; zile libere sunt duminicile și zilele de sărbătoare națională ale statelor cărora le aparțin respectivii astronauți! Oricum, orele libere vor fi dedicate observării „minunatei planete albastre"!...

(Va urma)

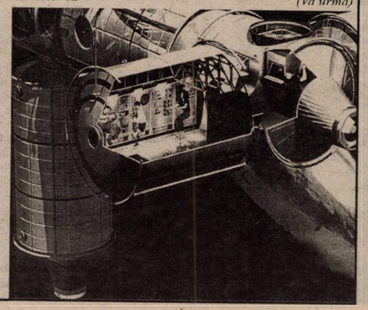

radio CONTACT

O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Cine a inventat scrierea?

Până nu de mult, opinia unanimă a oamenilor de știință era că scrierea a fost inventată acum 5000 de ani de către sumerieni. Iată, însă, că Gunter Dreyer, director al Institutului german de arheologie din Cairo, susține cu dovezi că egiptenii i-au

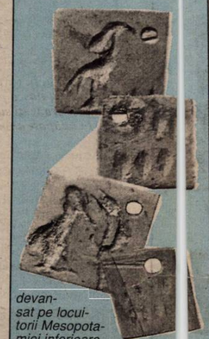

devansat pe locuitorii Mesopotamiei inferioare cu circa patru secole! Egiptologul a scos la lumina zilei 150 de tăblițe de lut și peste 200 de recipiente gravate cu inscripții, descoperite într-un mormânt la Abydos, la 500 km sud de Cairo. Scrierea fonetică scrijelită pe mobilierul funerar recent descoperit folosește hieroglife primitive având forma unor siluete de animale, de plante, de obiecte etc.

Tainele satelor subpământene...

DORIN MĂRAN

În regiunea Picardia (Franța) există un patrimoniu arheologic aproape necunoscut. Este vorba de așa-numitele „muches", ascunzători subterane de anvergură, în care țăranii încercau să supraviețuiască jafurilor repetate ale soldaților francezi sau spanioli, punându-și la adăpost animalele și recoltele.

Arquèves este un mic sat din Picardia, situat pe o colină acoperită cu copaci uscați și iarbă. Aici, sub o placă de tablă ondulată, un grup de arheologi și istorici a descoperit un puț adânc de 12 m care dădea într-o veche carieră de cretă, reamenajată. Configurația subsolurilor e surprinzătoare chiar și pentru specialiști. Galeriile sunt obturate de ziduri, pereții de cretă sunt pe alocuri decupați, pentru a face loc, în epocă, porților grele din lemn iar în sol se deschid pivnițe adânci. Aproape în fiecare sat din regiune se găsesc astfel de galerii subpământene. Numărul lor se ridică la aproximativ 300, dar până acum nu au fost investigate decât 50. Originea acestor ascunzători subterane a rămas învăluită în mister până la începutul secolului XX. Unii istorici le-au atribuit perioadei galo-romane, alții perioadei 1328-1453, marcată de Războiul de 100 de ani. În cele din urmă, s-a ajuns la un consens. Satele „muches" au fost săpate în epoca războaielor franco-spaniole (începutul secolului XVI – începutul secolului XVIII). Aceste refugii subterane se întind de-a lungul frontierei, aflată într-o permanentă instabilitate în acea vreme, dintre cele două țări rivale: Franța și Spania. Țăranii localnici se aflau mereu în calea raidurilor de pradă efectuate de soldații ambelor țări și de mercenarii croați, unguri, germani și scandinavi, aliați habsburgilor. Acești mercenari, mai cu seamă, atacau și jefuiau cu înverșunare satele din Picardia. Țăranii, lipsiți de protecție, erau nevoiți să-și apere bunurile pentru a putea supraviețui. Primul lucru la care se gândeau erau bisericile pe care le fortificau, după care se refugiau în cariere unde își adăposteau animalele și recoltele de cereale. Cu timpul, și-au dat seama că aceste refugii sunt departe de a le asigura securitatea, întrucât accesul în mine era o formalitate pentru soldați. Așa încât au luat o serie de măsuri suplimentare pentru a se proteja. Astfel, au redus mărimea intrării principale în galeriile subterane. Vastele incăperi au fost zidite în așa fel încât să aibă cât mai multe camere cu ieșire directă într-o unică galerie. Configurația acestui plan nu e însă aceeași în toate satele „muches". În unele galerii, de pildă, a fost montat un mare număr de porți succesive, pentru a zădărnici eficacitatea berbecelui de asalt. Porțile erau prevăzute cu vizor iar dincolo de ele erau pregătite dispozitive de apărare primitive. Din loc în loc, puțurile-capcană își așteptau victimele. Nu erau neglijate nici gospodăriile subterane, fiind construite staule prevăzute cu iesle și jgheaburi pentru animale iar sub camere erau săpate pivnițe acoperite cu paie pentru păstrarea cerealelor. Un sat „muche" avea o capacitate de cazare de 500-600 de persoane – o adevărată performanță!...

După încetarea războaielor dintre cele două țări și mai ales, după ce Ludovic al XIV-lea interzice soldaților să mai jefuiască țăranii, obligându-i să-și cumpere hrana, satele „muches" își pierd din utilitate. Ele vor mai fi folosite la depozitarea recoltelor iar în timpul primului război mondial – ca adăpost pentru soldați.

Fotografii de la cititori

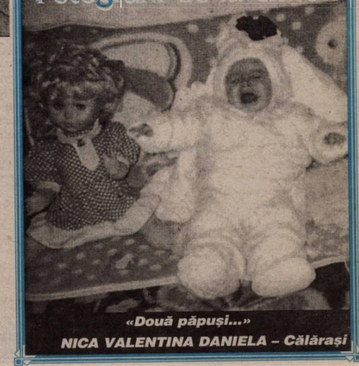

«Două păpuși...»

NICA VALENTINA DANIELA – Călărași

Mit şi adevăr

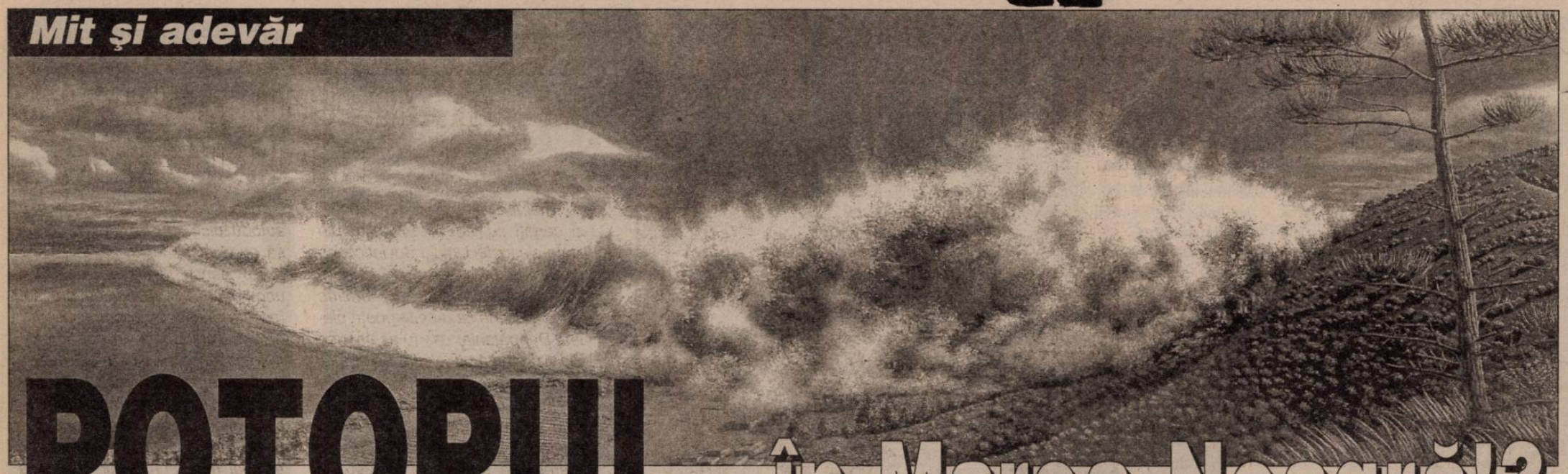

POTOPUL – în Marea Neagră!?

MIHAELA DOROBANŢU

Potopul, Atlantida, anunţatul Armageddon din Apocalipsa lui Ioan dar şi Paradisul Biblic sau Sodoma şi Gomora - sunt acestea simple mituri, aşa cum s-a tot spus până acum? Nimic altceva decât „supapa de scăpare" a strămoşilor noştri care, neavând la dispoziţie posibilitatea explicaţiilor ştiinţifice, au atribuit forţele uneori obscure ale Naturii, cutremurele sau marile epidemii de exemplu, zeilor şi dispoziţiei lor mai bune sau mai proaste? Alteori, diverse personaje istorice au fost idealizate până într-acolo încât au devenit adevărate legende care au depăşit definitiv bariera timpului.

Iată astfel o primă întrebare: a existat cu adevărat Potopul?

După părerea a doi geofizicieni de la Universitatea Columbia, New York, Bill Ryan şi Walter Pitman şi conform studiilor lor recente, relatarea Potopului din Biblie este de fapt cronica unui fapt real! Care, pentru România de astăzi, are o importanţă specială întrucât ţinta sa principală a fost Marea Neagră! La sfârşitul ultimei glaciaţiuni (adică acum peste şapte milenii) aceasta era... un imens lac cu apă dulce - cea mai importantă rezervă de apă a planetei. Dezgheţul care a urmat a dus însă la o creştere catastrofală a nivelului Mediteranei, cu aproape 100 m. Această imensă cantitate de apă a rupt bariera Bosforului şi s-a prăbuşit pur şi simplu asupra Mării Negre, situată cu 150 m sub nivelul normal al Mediteranei. Forţa estimată a acestui şoc a fost de peste 400 de ori mai mare decât cea a Cascadei Niagara! Ţărmul „lacului" a început să se îndepărteze cu o viteză fantastică: în jur de 1,5 km/zi iar nivelul apelor a crescut cu 30-60 cm. În mai puţin de un an „Potopul" lua sfârşit, lăsând în urmă încă 100 km² acoperiţi de apă. Ce dovezi invocă cei doi cercetători în sprijinul ipotezei lor? În primul rând, probe prelevate la adâncimi de 50 - 120 m au

descoperit gasteropode de apă dulce precum şi exemplare de *Cardium edule*, moluşte marine fosilizate tipice Mediteranei, total străine de altfel de locul unde au fost găsite. Datările cu carbon radioactiv fixează şi ele vârsta descoperirilor la 7500 de ani, în acord cu întregul scenariu. Fauna locului a dispărut cu acea ocazie bruscă, şi nu progresiv cum s-a crezut pana astazi.

Şi încă ceva: conform celor doi oameni de ştiinţă, catastrofa din Marea Neagră explică şi „exportarea" agriculturii, inclusiv a irigaţiilor, în zonele limitrofe de către oamenii care au reuşit să scape de furia apelor. Acesta ar fi motivul pentru care agricultura a început acum aproape 7400 de ani în zonele unde astăzi se află România, Moldova, Armenia sau Georgia, cu mult înaintea unor ţări ca Germania, Austria sau Polonia.

În fuga lor, oamenii nu au uitat însă să ia cu ei amintirea dezastrului. Aşa se poate foarte bine să se fi născut şi epopeea lui Ghilgameş, şi povestea biblică a Potopului...

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica Domnească Curtea de Argeş

Ctitorie a lui Basarab I, Biserica Domnească a fost construită în Curtea de Argeş pe locul fostei Capele Voievodale, urmând să răspundă cerinţelor noii capitale a ţării. Basarab I moare însă în 1352, înainte de terminarea lucrărilor, fiind înmormântat la Câmpulung. Fiul său, Nicolae Alexandru, este înmormântat, de asemenea, la Câmpulung, în 1364, construcţia Bisericii Domneşti nefiind încă terminată. Vladislav, fiul acestuia din urmă, urgentează lucrările care încă nu sunt încheiate decât în timpul domniei lui Radu Vodă. După mutarea Capitalei din Curtea de Argeş, Curtea domnească este lăsată în părăsire, ca şi biserica. În 1750 ea este însă reparată şi întărită. Tot acum se fac unele modificări şi adăugiri iar pictura originală este înlocuită cu una nouă. În 1788, însă, un incendiu puternic distruge biserica, făcând necesare acum noi reparaţii. Acestea sunt efectuate în anul 1827, când i se adaugă două turle şi se lărgesc ferestrele. Zugravul Pantelimon realizează o nouă pictură, dar în 1920 aceasta este curăţată cu prilejul restaurării făcute sub egida Comisiei Monumentelor Istorice. După serioase consolidări ale construcţiei, pictura iniţială este scoasă la suprafaţă, înlăturându-se toate straturile superioare.

Biserica reflectă caracteristicile generale ale arhitecturii religioase bizantine. Este concepută după un plan dreptunghiular, împărţită în interior în trei secţiuni: naos, pronaos, altar. Naosul are o formă pătrată cu patru stâlpi în mijloc, marcând un alt pătrat. Secţiunile orizontale ale bolţilor sprijinite de stâlpi schiţează forma unei cruci cu braţe egale, această compoziţie fiind cunoscută sub numele de „cruce grecească înscrisă".

Exteriorul este realizat din straturi de piatră alternând cu cărămidă aparentă, fără ornamentaţii, cu excepţia ancadramentelor din piatră sculptată adăugate la ferestre în secolul al XVIII-lea.

Biserica Domnească este deosebit de valoroasă ca monument arhitectonic dar mai ales prin pictura sa, datând din a doua jumătate a secolului al XIV-lea. Printre cele mai semnificative scene de aici poate fi amintită cea intitulată „Regii magi înaintea lui Irod", de o formidabilă forţă artistică.

În biserică s-a păstrat integral mormântul lui Radu Vodă în care s-au găsit numeroase elemente ale costumului domnesc. Tot aici au fost înmormântaţi după cât se pare – Vlaicu Vodă şi Dan I. O piesă de mare valoare este un pomelnic al domnitorilor, începând cu Basarab I.

IRINA STOICA

Atlantida a existat 9

Autostrăzi... subacvatice

DAN APOSTOL

Descoperirile din Bahamas nu sunt singulare. Între 1952 şi 1997, revistele *National Geographic*, *Nature* şi *Science et Vie* au prezentat numeroase altele. Astfel, căutând specii rare de moluşte în adâncurile de la Milne-Edward (coasta de est a SUA), directorul programului de cercetări oceanografice ale Laboratorului Marin de la Universitatea Duke, doctorul Robert J. Menzies, a fotografiat câteva uriaşe coloane de piatră pe care erau săpate semne indescifrabile. După gradul de eroziune al acestora, coloanele păreau să fi zăcut sub apă multe mii de ani.

Doi ofiţeri din Marina Militară Franceză, căpitanul Georges Houot şi locotenentul Gérard de Froberville (care au coborât cu batiscaful *Archimede* până la cea mai mare adâncime a Oceanului Atlantic), au descoperit în largul coastei nordice a Insulei Puerto Rico o scară lungă de 8 kilometri, ale cărei trepte fuseseră tăiate în roca platformei continentale. Uriaşele trepte (cu dimensiuni riguros egale) erau erodate, dar aveau o formă dreptunghiulară, obţinută în urma prelucrării cu unelte şi nu a hazardului geologic. Batiscaful *Archimede* a urmat această ciudată scară până la capătul ei, pierdut între nişte formaţiuni stâncoase unde nava nu mai putea pătrunde. Geologii sunt de părere că platforma continentală din zonă s-a scufundat prin anii 12000-9000 î.e.n. Pe coasta Peninsulei Yucatán au fost observate, din avion, numeroase drumuri de piatră care se continuă rectiliniu sub apă, îndreptându-se spre larg. Dacă porţiunile terestre sunt greu detectabile datorită junglei care le acoperă, cele submarine sunt vizibile chiar şi din barcă, atunci când curenţii sau furtunile mătură nisipul ce le maschează.

În 1967, submarinul de mare adâncime *Aluminaut* a efectuat o misiune în largul coastelor Floridei, Georgiei şi Carolinei de Sud, descoperind întâmplător o enormă „şosea" pe fundul oceanului. Coborând până la adâncimea de 1000 m, având peste 250 km lungime şi 20 m lăţime, acest drum este pavat cu un strat gros de oxid de mangan şi s-a păstrat atât de intact încât, atunci când pe *Aluminaut* au fost instalate roţi, submarinul l-a putut parcurge în întregime, asemeni unui autovehicul! Cine construia autostrăzi pe platforma continentală acum 15 milenii?! Tot în anii '70, doctorul Bruce Heezen, de la Observatorul Lamont (Universitatea Columbia), a găsit o suprafaţă pavată cu dale mari, albe întinzându-se pe sute de metri pătraţi în apropierea Insulelor Bahamas, iar o echipă de scafandri britanici a semnalat un uriaş bastion tronconic lângă Insula Bimini.

Unele dintre aceste construcţii sunt vizibile din avion sau din batiscafe şi submarine, însă majoritatea rămân îngropate sub nisipul de pe fundul oceanului. După cum se ştie, ruinele terestre acoperite de pământ schimbă culoarea, aranjamentul sau densitatea vegetaţiei de deasupra lor. Pe baza acestor constatări şi a observaţiilor aeriene au putut fi găsite oraşe dispărute de mii de ani pe teritoriile Iranului, Irakului, Turciei şi în Asia Centrală, castre şi drumuri romane în Anglia, cetăţi şi porturi etrusce în Italia etc. Asemănător s-a procedat şi în zona Bahamas, unde pe platoul continental, aflat doar la câţiva metri sub apă, au fost fotografiate din avion numeroase linii lungi, paralele (unele cotind în unghiuri drepte) precum şi pătrate, triunghiuri, hexagoane sau cercuri concentrice de ziduri, toate identificate după prezenţa sau absenţa ierbii de mare deasupra lor. În aceste cazuri, respectivele construcţii zac îngropate sub un strat de nisip gros de 1-3 m, după cum au dovedit-o sondajele echipelor de scafandri americani şi francezi.

(Va urma)

■ Îndrăzneală fatală

VĂDUVA ŞI LEOPARZII ORFANI

Studiul vieţii animalelor sălbatice implică uneori riscuri majore. Soţii Daniels, James şi Leona (din Anglia), au purces în 1996 la observarea ştiinţifică a vieţii felinelor din estul Africii. Dar, după numai zece luni de la debutul pasionantei lor activităţi, s-a produs o dramă datorată unei tentative mult prea îndrăzneţe.

De câteva săptămâni, ei urmăreau îndeaproape viaţa unei familii de leoparzi din sudul Etiopiei. Masculul fusese botezat Rino, iar femela Leta. Treptat, cele două feline se obişnuiseră cu cei doi temerari, şi chiar se lăsau filmate în apropierea adăpostului lor. În iunie 1997, Leta urma să nască şi devenise foarte nervoasă. Această stare de iritare o transmisese şi lui Rino, însă cercetătorilor nu le prea păsa. Dimpotrivă, erau din ce în ce mai atraşi de comportamentul irascibil al leoparzilor. Atunci când i-a venit sorocul, Leta a adus pe lume trei pui, fapt destul de rar la această specie. Rino pleca mai toată ziua la vânătoare, însă prada devenise foarte rară. Seceta secase râul unde veneau să se adape ierbivorele, şi masculul era obligat să străbată distanţe foarte lungi pentru a procura hrană. În aceste circumstanţe, proaspăta mamă îşi părăsea uneori progeniturile, dar numai pentru intervale de 15-20 de minute...

Într-un astfel de interval, James a părăsit postul de observare, situat la 40 de metri de „locuinţa" leoparzilor, şi s-a apropiat doar la câţiva paşi de puii rămaşi singuri. Fatalitatea a făcut ca tocmai atunci Leta să se întoarcă acasă, după ce a prins câteva rozătoare. Surprinsă de prezenţa omului lângă odraslele ei, Leta a abandonat furioasă prada şi s-a repezit asupra lui James... A urmat o luptă inegală, în timpul căreia doamna Daniels nu a putut risca să tragă cu arma totdeauna pregătită. Soţul ei a fost ucis în mai puţin de un minut. Disperată, atunci când a văzut că James zace nemişcat, Leona a tras mai multe focuri, omorând-o pe Leta.

După această tragedie, doamna Leona Daniels s-a decis să „adopte" cei trei pui de leoparzi, pe care i-a adus la reşedinţa ei din Liverpool. În amintirea soţului ei, i-a botezat James I, II şi III... Slabă consolare, totuşi. *(P. I.)*

■ Nişte „rakeţi" cu ghinion

TURIŞTII JEFUIŢI AVEAU ARME MAI BUNE!

Despre faimoşii „rakeţi", indivizi certaţi cu legea provenind din state ale fostei Uniuni Sovietice, nu credem că e cazul să vă mai facem „prezentările", căci oricine ştie prea bine cam ce le poate pielea. Dar păţania a patru asemenea indivizi merită povestită, prin hazul ei involuntar.

Într-o frumoasă dimineaţă de iulie a acestui an, un autobuz cu număr de înmatriculare de Belarus mergea pe şosea, la circa 200 km de Varşovia. La un moment dat, de pe un drumeag lateral, un autoturism, fără semne de identificare, i-a tăiat calea autobuzului. Cu scrâşnet de frâne, maşina s-a oprit, iar din autoturism au năvălit afară patru indivizi mascaţi, înarmaţi cu pistoale şi cuţite. Plini de ei, bandiţii s-au îndreptat spre uşa autobuzului, dar n-a apucat primul să pună piciorul pe scară, că, de peste banchete, ţevile lungi ale unor puşti s-au aţintit asupra sa, însoţite fiind de un zgomot specific, de arme încărcate. În doi timpi şi trei mişcări, bandiţii au fost dezarmaţi şi legaţi fedeleş. Ce se petrecuse? Cei patru rakeţi, provenind din Ucraina, avuseseră ghinionul să atace tocmai autocarul echipei naţionale de tir cu puşca din Belarus, care se întorcea de la un concurs din Slovacia. Şi, colac peste pupăză, pentru a fi tacâmul complet, sportivii erau cătrăniţi de mânie, fiindcă ocupaseră, la acel concurs, tocmai ultimul loc! Vă daţi seama cu ce mamă de bătaie s-a lăsat... (G.T.)

■ A ales cu tehnica pendulului

LOZUL CÂŞTIGĂTOR I-A SCHIMBAT VIAŢA

Locuieşte într-un luxos apartament cu zece camere din Verdun (Franţa), într-o zonă plină de verdeaţă şi foarte liniştită. Se scoală în jurul orei nouă, ia micul dejun, răsfoieşte ziarele apoi îşi îngăduie o baie cu spumant şi, în fine, pe la 11, începe ziua propriu-zis. Dar Bernadette Goeury nu prea are nimic de făcut, întrucât posedă o avere evaluată la vreo 40 de milioane de franci, ceea ce îi oferă o viaţă lipsită de griji.

Să nu credeţi că această femeie a fost întotdeauna bogată. Până la 29 septembrie 1990, ea a fost o simplă cameristă la o foarte bogată familie din Paris. Dar într-o bună zi viaţa i s-a schimbat radical, pentru că biletul ei de Loto cu şapte numere: 4, 6, 8, 13, 27, 33 şi 36, a câştigat el singur o sumă de aproape 40 de milioane de franci. Printre primele sale investiţii a fost achiziţionarea unui pian, întrucât Bernadette are o mare pasiune pentru spectacole de operă dovedind şi unele calităţi vocale.

Interesant în această istorie este felul în care ea a reuşit să indice cele şapte numere câştigătoare. Incredibil, dar ea şi-a ales numerele cu ajutorul „tehnic" al unui pendul (un fir cu plumb), metodă folosită de numeroşi oameni cu evidente calităţi paranormale sau de practicanţii ştiinţelor oculte, care, iată, în acest caz, a dat rezultatul aşteptat. Dar actuala ei situaţie materială deosebită nu a făcut-o să-şi piardă capul: continuă să aibă aceeaşi atitudine binevoitoare faţă de cercul ei de prieteni şi este animată de dorinţa de a ajuta căminele de bătrâni! *(Gh. R.)*

■ Scandal în stil american

Câinele, mai orb decât stăpânul!?

Un proces care s-a desfăşurat în luna iulie a acestui an, în orăşelul american Bradenton, din Florida, a stârnit interesul întregii prese de peste Ocean şi în acelaşi timp protestele asociaţilor de protecţie a animalelor. Carolyn Christian, o casnică în vârstă de 45 de ani, mergând la cumpărături, s-a văzut brusc izbită de un necunoscut, care, pierzându-şi echilibrul, a căzut peste ea, rupându-i, în cădere, un picior. Procesomană de profesie – distinsa matroană are la activ circa 30 de procese, majoritatea cu firme renumite, precum Mc Donald's – doamna Christian s-a gândit că acest incident poate fi momentul potrivit pentru a câştiga noi bani, dându-l în judecată şi cerând daune materiale cosiderabile impertinentului care îndrăznise să-i rupă piciorul. Doar că „impertinentul" s-a dovedit a fi, în cele din urmă, un biet orb, călăuzit de un câine special dresat pentru aceasta. Reclamanta nu s-a arătat însă impresionată de acest fapt: a dat în judecată firma de dresaj canin, pe motiv că pregăteşte „câini mai orbi decât stăpânii lor". Desigur, firma a dovedit că adevărul este cu totul altul şi că ceea ce se întâmplase fusese într-adevăr doar un incident nefericit. Preţul daunelor materiale şi desigur, morale, pe care femeia le-a cerut? O bagatelă de... 160000 de dolari. Judecătorii au dat dovadă de înţelepciune şi au respins acuzaţia, ca nefondată. Noroc că la americani şi justiţia e oarbă!... (G.T.)

În memoria prinţesei DIANA

Cu ocazia comemorării a doi ani de la moartea prinţesei Diana, survenită în noaptea de 30/31 august 1997 la Paris, Curtea regală a Angliei a decis să-i aducă un omagiu. Monetăria Statutului a emis cu acest prilej o monedă de cinci lire sterline care, pe avers prezintă efigia prinţesei dispărute având inscripţionat următorul text: „În memoria Dianei, principesa de Galles". Pe reversul monedei este reprodusă efigia reginei Elisabeta, ca pe toate monedele aflate în circulaţie în Marea Britanie. Moneda are curs normal de circulaţie, dar vor fi extrem de puţine exemplare pe piaţă, întrucât colecţionarii din întreaga lume s-au arătat foarte interesaţi să şi le procure. După cum au anunţat unele ziare, aceasta este prima dintr-o serie de patru monede cu valori diferite care vor apare într-un viitor apropiat.

Săptămâna 17 - 23 septembrie

TVR 1

ALAIN DELON
TVR 1
duminică, 22.10

VINERI 7.00 Matinal național 9.30 Desene animate 10.30 Serial: „Povești de adormit copiii" 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.05 TVR Iași 13.00 TVR Timișoara 15.30 Emisiune în limba germană 17.30 Serial: „O familie ciudată" 18.10 Serial: „Preotul și cârciumărița" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Miracole" (ultimul ep.) 22.00 Film: „Costanza" (Italia, 1998) 23.55 Cinematograful de noapte: „Armata divină" (SUA, 1994).

SÂMBĂTĂ 7.00 Matinal național 8.30 Desene animate 9.05 Serial: „Povești de adormit copiii" 9.25 Film: „Huck Finn și pirații" (SUA, 1980) 11.00 Întâlnirea de sâmbătă 13.30 A doua alfabetizare 14.10 Arca... Marinei 16.15 Școala vedetelor... în impas 17.15 Serial: „Star Trek - Generația următoare" 19.00 Telecenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Farmece" 23.35 Film: „Fiicele lui Yemanja" (Finlanda, 1995).

DUMINICĂ 7.00 Lumină din lumină 8.00 Desene animate 9.05 Kiki Riki Miky 11.00 Viața satului 14.10 E șansa ta! 16.20 Atlas 17.15 Serial: „Ivanhoe" 18.15 Sarabanda 19.00 Serial: „O familie ciudată" 19.30 Fotbal Info 20.00 Jurnal 21.00 Divertis Summer 22.10 Film: „Laleaua neagră" (coproducție, 1964). Cu: Alain Delon 0.25 Dintre sute de catarge.

LUNI 12.00 TVR Info 13.00 Ecclesiast '99 13.30 Medicina pentru toți 15.30 Ecoturism 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.20 Serial: „Preotul și cârciumărița" 18.10 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Film: „Fantoma" (SUA, 1990). Cu: Patrick Swayze, Demi Moore 23.30 Planeta cinema (r) 0.20 Întâlnirea de la miezul nopții.

MARȚI 7.00 Matinal național 9.30 Desene animate 10.30 Serial: „Povești de adormit copiii" 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.05 TVR Iași 13.00 TVR Timișoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.00 Serial: „Preotul și cârciumărița" 18.10 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Telecinamateca: „Provinciala" (coproducție, 1980) 23.55 Estival Jazz.

MIERCURI 7.00 Matinal național 9.30 Desene animate 10.30 Serial: „Povești de adormit copiii" 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.05 TVR Iași 13.00 TVR Timișoara 16.00 Pro Patria 17.00 Serial: „Preotul și cârciumărița" 18.10 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Lumea bărbaților" 23.15 Români fără frontiere.

JOI 7.00 Matinal național 9.30 Desene animate 10.30 Serial: „Povești de adormit copiii" 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.05 TVR Iași 13.00 TVR Timișoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 16.00 Convietuiri-magazin 17.00 Serial: „Preotul și cârciumărița" 18.10 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Film: „Costanza" (Italia, 1998. ultima parte) 23.05 Memorialul Timișoara - Decembrie 1989 0.30 Film: „Un apel disperat" (SUA, 1998).

TVR 2

VINERI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 8.50 Rumba-Tumba 10.15 Limbi străine 11.10 Desene animate 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 TVR Craiova 14.30 TVR Cluj-Napoca 15.00 Serial: „Moll Flanders" (ep.1) 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Cinematograful vremii noastre 19.05 Cu ochii'4 (r) 20.00 Teatrul Național TV prezintă: „Telerecital Dorel Vișan" 21.00 Vânare de vânt 22.00 Lumea sportului 22.45 Serial: „Tom Jones" (ultimul ep.).

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate 9.00 Bzzz – emisiune pentru copii 10.35 Serial: „Toate pânzele sus" 12.30 TVR Timișoara 14.00 Serial: „În spiritul legii" 15.15 Documente culturale 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.35 Desene animate 18.00 Documentar: „Puma, regele din Anzi" 19.00 Retro TV 20.30 Teatrul Național TV prezintă: „Insula" de Mihail Sebastian 22.00 Fotbal.

DUMINICĂ 7.00 Documentar (r) 9.00 Născuți printre animale sălbatice 11.30 TVR Iași 14.00 Serial: „În spiritul legii" 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.30 Alo, tu alegi! 19.00 Documentar: „Timpul trecut: Hitler și invazia Marii Britanii" 22.25 Sportmania 23.55 Film: „Ziua în care vin peștii" (SUA, 1976).

LUNI 12.00 Sensul tranziției 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 Convietuiri 15.00 Serial: „Moll Flanders" 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Nimic sfânt" 19.30 Mapamond 20.00 Film: „Craii de Curte Veche" (România, 1995). Cu: Mircea Albulescu 21.55 Axis Mundi 22.25 Marile meciuri.

MARȚI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.05 Serial: „Dragostea contează" 13.55 Convietuiri 14.55 Serial: „Moll Flandeers" 16.00 Serial: „Obsesia" (ep.1) 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Nimic sfânt" 19.00 Autograf muzical 20.50 Universul cunoașterii 21.50 Credo 22.50 Serial: „Preotul și cârciumărița" 23.40 Integrale.

MIERCURI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 Emisiune în limba maghiară 15.00 Serial: „Moll Flanders" 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.30 Medicina pentru toți 18.00 Serial: „Nimic sfânt" 20.00 Film: „Noroc chior în Vegas" (SUA, 1991) 21.40 Teleenciclopedia (r) 23.45 Studioul șlagărelor.

JOI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 Emisiune în limba germană 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Nimic sfânt" 19.00 Pentru dv., doamnă! 20.00 Cinematograful de artă: „Autoportret cu un iubit" (Polonia, 1996) 22.25 Time Out 23.05 Cultura în lume.

prima

VINERI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine 15.00 Viața în direct 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke show 21.30 Real TV 22.00 România, România... 22.45 Revista presei 23.00 Film 1.00 Film.

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 12.00 Sport Magazin 13.00 Motor Plus 13.30 Apel de urgență (r) 14.30 Dosarele Y (r) 15.00 Serial: „Comisarul Rex" (r) 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 Emisiune de divertisment 21.00 Film 23.00 Show-ul de noapte 1.00 Film.

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 11.00 Duminica la prânz 12.00 Vacanță à la Petrișor 12.30 România, România 13.30 Tradiții 14.00 Cinemagia 14.30 Film 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial 18.00 Focus 18.30 Serial 20.15 Film 22.45 Revista presei 23.00 Film.

LUNI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 România, România 20.15 Dosarele Y 21.00 Serial 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

MARȚI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Film 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

MIERCURI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Serial: „Comisarul Rex" 21.00 Serial 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

VAL KILMER
ANTENA 1
sâmbătă, 23.00

JOI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.30 Apel de urgență 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

acasa

VINERI 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 - 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Vremea țiganilor" (partea a II-a).

SÂMBĂTĂ 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 - 12.45 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 18.00 Fotbal Anglia 20.00 Serial: „Floare de aur". Cu: Ruddy Rodriguez 20.50 Serial: „Micuțele doamne" 21.50 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.45 Film: „Poirot: Furtul colierului de perle" (Anglia, 1993).

„FLOARE DE AUR"
ACASĂ
sâmbătă-duminică, 20.00

DUMINICĂ 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 – 10.05 Reluări 11.30 Doctorul casei 14.30 Jackie Collins 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.55 Fotbal Anglia 20.00 Serial: „Floare de aur" 20.50 Serial: „Micuțele doamne" 21.50 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.45 Film: „Destine" (partea a II-a).

LUNI 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 – 12.35 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Te-ai făcut băiat mare" (SUA, 1966).

MARȚI 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Tocuri înalte" (Spania, 1991).

MIERCURI 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 – 12.20 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Trăsnita Mary, țignitul Larry" (SUA, 1974).

JOI 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 – 12.35 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Perry Mason: Modă fatală" (SUA, 1991).

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Film: „Greystoke: Legenda lui Tarzan" (r) 13.05 Serial: „Babylon V" 13.45 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Urmărire generală 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Dosarele X" 21.30 Serial: „Profiler – psihologia crimei" 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Povestiri din Marea Sudului" 10.00 Tenis 12.00 Profesiunea mea, cultura 13.05 Generația Pro: Serial: „Prietenii tăi" • Serial: „Bebe" • Serial: „Clubul condamnaților" • Serial: „Buffy, spaima vampirilor" • Serial: „Fete de bani gata" 17.00 ProFashion 18.00 Super Bingo 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Asteroidul" (partea a II-a) 22.00 Serial: „OZ, închisoarea federală" 23.00 Film: „Columbo" (SUA, 1989) 1.00 Serial: „Trupuri fierbinți" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 10.00 Tenis 12.00 Profeții despre trecut 13.30 Te uiți și câștigi! Noua emisiune va cuprinde: Ce se vede (cu Ada Rosetti) 18.30 Serial: „Beverly Hills" 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Cupidon" 21.00 Film: „Harta sufletului omenesc" (coprod., 1993) 23.00 Procesul etapei 0.30 Magazin sportiv 1.30 Serial erotic: „Inside Out" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.45 Film: „Harta sufletului omenesc" (r) 12.30 Serial: „Adevărul gol-golut" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.45 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „În spatele tăcerii" (SUA, 1996) 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Film: „În spatele tăcerii" (r) 12.30 Serial: „O căsnicie perfectă" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.45 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „În spatele tăcerii" (SUA, 1996) 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Serial: „Doctor în Alaska" 12.30 Serial: „O căsnicie perfectă" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.45 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Melrose Place" 21.20 Fotbal: A.C. Milan – Galatasaray Istanbul 23.15 Chestiunea zilei 0.00 Rezumatul meciurilor din Liga Campionilor 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Film: „Siringo" (SUA, 1994) 12.30 Serial: „O căsnicie perfectă" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.45 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Jack și Sarah" (coprod., 1995) 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.00 Serial: „Fete de provincie" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.15 Fotbal: Astra Ploiești – Ceahlăul Piatra Neamț 23.30 Party Time 0.30 Film: „Meteoritul ucigaș" (Hong Kong, 1977).

SÂMBĂTĂ 8.00 Documentar: „Planeta vie" 8.30 Fir întins 9.00 Desene animate 10.30 Casa de piatră 11.00 Roata de rezervă 13.00 De la A la infinit 16.00 Fotbal: Rapid București – Petrolul Ploiești 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.15 Fotbal: F.C. Național – Extensiv Craiova 23.00 Film: „Un adevărat geniu" (SUA, 1985). Cu: Val Kilmer 1.00 Film: „Omul din Laramie" (SUA, 1955) 3.00 Serial: „Puterea banilor".

DUMINICĂ 8.00 Credința și viața 9.00 Desene animate 11.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 11.45 Buni priteni 12.15 Serial: „Stan și Bran" 13.00 Duminica în familie 16.00 Fotbal: Universitatea Craiova – Steaua București 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 TeleEurobingo Show 22.30 Meciul meciurilor 0.30 O șansă pentru fiecare.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Fete de provincie" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Pericol iminent" 20.50 Serial: „Dublă identitate" 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Film: „Un colț de Paradis" (Suedia). Cu: John Savage.

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Fete de provincie" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Mulholland Falls" (SUA, 1996). Cu: Melanie Griffith, Nick Nolte 22.30 Marius Tucă Show 0.30 Documentar.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Fete de provincie" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Un mod de viață" (SUA, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „L.A. Doctors" (ultimul ep.).

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Damon" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „V.I.P." 21.50 Serial: „Air America" 22.30 Marius Tucă Show 0.30 Minutul Zero 1.00 Film: „Knut Hamsun: viața unui rătăcitor" (Norvegia, 1996).

URSULA ANDRESS
TELE 7 abc
sâmbătă, 20.40

TELE 7 abc

VINERI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.10 Serial: „Secția de poliție" (r) 13.00 Cântecul și casa lui (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" (r) 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 23.20 Tentații.

SÂMBĂTĂ 8.00 Știri 9.00 Țara spiridușilor 11.40 Lumea în „Clipa 2000" (r) 13.00 Studioul Tudor Vornicu 17.00 Serial: „Celebritate" 18.00 Rendez-vous la Tele 7 19.00 Globetrotter 20.00 Actualitatea TELE 7 20.40 Film: „Blue Max" (SUA, 1966). Cu: Ursula Andress 22.30 Club ABC.

DUMINICĂ 8.00 Știri 9.30 Film: „Blue Max" (r) 12.00 Îți mai aduci aminte, Doamnă! 13.00 Ora unu a venit 15.00 Drumuri printre amintiri 16.00 Serial: „Celebritate" 17.00 Forța destinului 18.00 Portretul unui artist 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Film: „Pacientul nr. 38" (SUA, 1982) 23.15 Gala TELE 7.

LUNI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 10.30 Dintre sute de ziare (r) 13.00 Ora unu a venit (r) 15.25 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.05 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Dincolo de stadion 0.30 Ora H.

MARȚI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Studioul Tudor Vornicu (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Cutia Pandorei 22.45 24 din 24 0.30 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Cutia Pandorei (r) 13.30 Documentar (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Reporter TELE 7 23.00 Serial: „Dernick" (r) 0.30 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.10 Serial: „Dernick" (r) 13.15 Drumuri printre amintiri (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Linia întâi 23.00 Serial: „Dernick" 0.30 Ora H.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Cãdova, stelele strãluceau mai puţin...

Multe din actriţele care taie respiraţia oricui la orice apariţie pe micile sau marile ecrane, pe scenele show-urilor, la recepţiile cu pretenţii şi invitaţii speciale ori pe plajele exotice şi îndepărtate de lumea obişnuită nici n-au îndrăznit, până să ajungă celebre, să aspire la statutul de „perfecţiune întruchipată" din punct de vedere al înfăţişării lor. Cu atât mai mult cu cât în copilărie, apoi în adolescenţă, au avut de suferit fie de pe urma urâţeniei, fie a unei frumuseţi şterse, comune, lipsite de strălucire. Numai că, o dată ce au reuşit să pătrundă în lumea creatorilor de iluzii, s-au transformat ca prin miracol din cenuşărese în zâne, prinţese şi regine ale frumuseţii. Fotografiile reale de dinainte de metamorfoză, chiar dacă e vorba de Marlyn Monroe, Catherine Deneuve, Sophia Loren, Claudia Cardinale, Sharon Stone, Kim Basinger, Demi Moore etc., par

MELANIE GRIFFITH

nişte glume răutăcioase făcute pe seama legendelor ţesute în jurul unor femei seducătoare. Şi totuşi...

Melanie Griffith este una dintre femeile foarte apreciate la Hollywood pentru frumuseţea ei fizică. Ea este cea care, în ciuda faptului că nu mai avea 20 de ani – în schimb era mama a doi copii din căsătoria cu Don Jhonson – a reuşit să cucerească inima latin-lover-ului Antonio Banderas. Când vorbeşte despre ea, lui Melanie îi place să spună: *„Am un cap de om de afaceri şi un trup de păcătoasă"*. Nu neagă, calităţile ei fizice au ajutat-o în cariera sa de actriţă. Şi când silueta îi scapă de sub control, e în stare să plătească o avere pentru o cură de slăbire strict supravegheată de specialişti, terorizată fiind de imaginea ei din '75: aceea a unei fete nostime de altfel, dar grasă ca un pepene şi obligată să suporte ironiile colegilor, pe seama kilogramelor în plus.

Biografia lui *Demi Moore* seamănă întrucâtva cu cea a eroinelor din majoritatea telenovelelor: este fetiţa născută la periferie, provine dintr-o familie dezorganizată, nu-şi cunoaşte adevăratul tată până la adolescenţă, creşte lângă o mamă sclavă a drogurilor, suferă de tot felul de boli şi are figura schimonosită de un strabism congenital. Cu toate acestea supravieţuieşte, i se corectează vederea prin două operaţii succesive, visează să devină balerină sau actriţă, părăseşte de la 17 ani şcoala pentru a-şi încerca norocul la audiţii, se căsătoreşte pentru prima dată la 18 ani cu rockerul Freddy Moore care are aproape dublul vârstei sale, trece prin infernul drogurilor şi al alcoolului, se desparte de soţ, dar păstrează numele acestuia, întâlneşte în sfârşit „prinţul fermector" – Bruce Willis, se mărită din nou şi naşte trei copii, devenind simbolul unei familii model la Hollywood, se înscrie în topul celor mai bine plătite actriţe pentru un rol, apare în filme de mare succes, adună o avere, îşi exprimă capriciile de vedetă fără menajamente, cere, comandă, pretinde, negociază şi... străluceşte. Dar, în momentele de eşec şi derută, îşi aminteşte cu durere de fetiţa săracă şi plăpândă, cu strabism, şi de adolescenta cu alură de fată de la ţară...

DEMI MOORE

În copilărie, *Céline Dion* a fost nevoită să înfrunte cu stoicism răutăţile colegilor şi ale aşa-zişilor prieteni de joacă. Aceştia, cu sadismul specific vârstei lor inocente, se amuzau pe seama ei strigând-o „vampirul", „ciocănitoarea" sau „barza" şi nu încetau cu râsetele nici măcar atunci când Céline fugea acasă plângând în hohote. Îşi găsea refugiu în familia ei numeroasă şi... în muzică. Dar faptul că natura fusese zgârcită cu ea în privinţa frumuseţii n-a împiedicat-o să-şi înceapă cariera încă de la vârsta copilăriei, urmând să devină una dintre cele mai mari vedete ale show-biz-ului. Pe când Céline avea doar 12 ani, Luc Lavallée, impresar, trecând prin taverna ţinută de părinţii actualei vedete în Charlemagne, un sătuc situat în apropiere de Montreal (Canada), a fost uluit de calităţile vocale ale fetiţei care cânta de la cinci ani în modestul local. După doar câteva zile, Céline se afla într-un studio din Quebec, unde înregistra primele sale cinci cântece. Tot atunci, artistul Pierre Gauthier îi făcea un set de fotografii care, în noiembrie 1981, au fost folosite ca ilustraţii ale copertelor primelor ei două discuri. Banda originală a acelor înregistrări, precum şi fotografiile ar reprezenta o adevărată comoară pentru orice colecţionar sau fan al strălucitoarei vedete de mai târziu, care din „vampir" s-a transformat în „privighetoare".

CÉLINE DION

Luciano Pavarotti
se perfecţionează în... limba engleză

„Nicoletta a ştiut să-i devină indispensabilă, utilă. Şi Luciano s-a obişnuit cu ea în asemenea măsură încât nu se mai poate lipsi de ea", a declarat un bun amic al lui Pavarotti pentru a căuta să explice cei patru ani care au trecut de când s-a născut sentimentul de dragoste între celebrul tenor şi secretara lui. În mod firesc, devenită în mod „oficial" partenera lui de viaţă (continuă să-i fie şi secretară), Nicoletta îl însoţeşte în toate călătoriile sale ocupându-se în mod direct de toate problemele organizatorice şi nu numai. Această fotografie a fost realizată în Parcul Central din New York, într-o perioadă de relaxare, când (după cum s-a aflat ulterior) Nicoletta a fost surprinsă citindu-i cu voce tare marelui tenor un text dintr-o carte de... limbă engleză, cu scopul de a-i perfecţiona cunoştinţele în acest domeniu. Voci din anturajul celor doi avansează tot mai insistent ştirea că nu va trece mult timp şi se va putea vorbi de o căsătorie chiar într-un viitor apropiat. Unica problemă care urmează să fie rezolvată este cea privind neînţelegerile pe care Pavarotti le are cu fiscul italian care-l acuză de neplata unor taxe pe care nu le-ar fi achitat în timpul când reşedinţa sa era la Monte Carlo. *(Gh. R.)*

Misterul fiicei lui Woody Allen

O fotografie surprinsă de un fotoreporter chiar pe cea mai frumoasă stradă din New York: Madison Avenue. Ea îl reprezintă pe cunoscutul actor şi regizor Woody Allen alături de soţia sa Soon-Yi (fosta lui fiică adoptivă), plimbând un cărucior în care se află fiica lor, Bechet Dumaine. Celebra pereche nu s-a ascuns de obiectivul fotografic, întrucât ei sunt foarte orgolioşi şi fericiţi. Fiica lor are, indiscutabil, trăsăturile asiatice ale mamei sale, dar, după cum declară foarte mulţi, nimeni nu a văzut-o pe Soon-Yi în postură de femeie însărcinată, fapt care pe unii i-a determinat să avanseze ipoteza că micuţa Bechet Dumaine a fost în realitate... adoptată. Woody Allen a împlinit 63 de ani. În perioada căsătoriei cu Mia Farow cei doi îşi făcuseră un titlu de glorie în a creşte copii adoptaţi... *(Gh.R.)*

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Keanu Reeves
huiduit de public

Actorul american care face atâtea victime când apare pe ecran a fost huiduit când a apărut... pe scenă. E vorba de scena festivalului de muzică de la Glastonbury (Anglia), unde Keanu Reeves a ţinut să facă o surpriză publicului, adică să susţină un mini-concert alături de trupa sa, Dogstar, în care actorul este basist. Muzica este o pasiune mai veche a vedetei. Din nefericire, publicul nu a apreciat deloc această apariţie şi, plictisit la culme, a început să arunce în „staruri" de pe scenă cu fructe şi sticle de plastic. Iniţial, trupa a încercat să salveze aparenţele prin umor, dar în cele din urmă a fost nevoit să părăsească scena, după mai puţin de trei sferturi de oră. „Avocatul diavolului" n-a mai reuşit să-şi pledeze cu strălucire şi de această dată cauza.

Aforisme

Serul antirabic a pornit de la Pasteur. Pasteur a pornit de la umanism.

Nu tot ceea ce este neobişnuit este şi formidabil!

În aritmetică trebuie să efectuezi cele patru operaţiuni după natura exerciţiului. În viaţă însă e mai bine să aduni în loc să scazi, să înmulţeşti în loc să împarţi!

PETRU DEMETRU POPESCU

HOROSCOP 20.09 - 26.09

BERBEC (21.03 - 20.04): Două evenimente pozitive şi mult aşteptate se vor produce în prima parte a săptămânii (luni-miercuri). Unul pe plan financiar, iar celălalt în relaţiile cu o persoană foarte apropiată, de sex opus. Probabil că veţi primi bani, o sumă destul de importantă.

TAUR (21.04 - 21.05): Sunteţi în permanenţă sub influenţa unei persoane care tinde să vă provoace excese temperamentale şi ar trebui să vă debarasaţi de această „vasalitate". Curba psihicului are oscilaţii mari şi este posibil să aveţi confruntări dure de opinii - inutile de altfel.

GEMENI (22.05 - 21.06): Sunteţi categoric, tranşant, agresiv. Acestea ar fi etichetele unei perioade când situaţia materială nu înfloreşte deloc, iar în mediul profesional se petrec lucruri care nu vă favorizează. Totuşi, cu înţepeciune şi calm veţi reuşi să reveniţi la normal, fără să răniţi pe nimeni.

RAC (22.06 - 22.07): Melancolia vă domină întreaga săptămână, visaţi cu ochii deschişi şi, din păcate, uitaţi de necesităţile urgente. Curba financiară nu este prietenoasă, iar în plan profesional pot apărea divergenţe cu şefii. Dacă mai aveţi un rest de concediu, nu ezitaţi şi evadaţi...

LEU (23.07 - 22.08): Două întâlniri interesante vor pigmeta acest interval. Veţi avea un rendez-vous parfumat şi plin de nostalgie (luni, marţi), iar spre finele perioadei veţi fi protagonistul unei întâlniri de afaceri (sau profesionale) cu urmări din cele mai fericite. Nu rataţi prilejul.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Fantezie, inspiraţie şi creativitate. Iată care ar fi emblemele săptămânii acesteia, când astrele principale sunt aliaţii dv. de nădejde. Joi sau vineri aveţi un maxim financiar, iar spre finele intervalului veţi primi o veste foarte bună de departe, de ordin sentimental.

BALANŢA (22.09 - 22.10): După două-trei zile de tracasare (la începutul perioadei), vor urma clipe extrem de prielnice afirmării dv. atât în plan profesional, cât şi în particular. Relaţiile în cuplu decurg ca şi cum aveţi parte de o nouă lună de miere, ediţie revizuită şi adăugită cu multe picanterii...

SCORPION (23.10 - 21.11): Deşi Uranus şi Saturn tind să vă facă ezitant şi să vă determine să nu luaţi deciziile cele mai bune, influenţa Soarelui va fi decisivă în ceea ce priveşte relaţiile sentimentale. Cei născuţi în primul decan sunt favorizaţi şi de prezenţa senzuală dar capricioasă a Lunii.

SĂGETĂTOR (22.11 - 20.12): Un cer plumburiu vă apasă în prima parte a săptămânii, când veţi fi ursuz şi nu vă veţi înţelege cu nimeni. Dar începând de miercuri sau joi, fruntea vi se va descreţi şi veţi fi iar comunicativ şi chiar jovial. Vineri s-ar putea să primiţi bani.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Detaşarea ar fi cel mai nimerit lucru acum, când vă simţiţi mai stresat decât de obicei. Fie problemele profesionale, fie cele sentimentale nu vă dau pace şi riscaţi să luaţi atitudini dure, pe care ulterior să le regretaţi. Nimic nou din punct de vedere financiar.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Cele mai remarcabile aspecte le au curbele financiară şi afectivă. Marţi sau miercuri este un maxim financiar, iar joi sau vineri unul sentimental. Probabil că o relaţie uşor şifonată va reveni la normal, dacă veţi şti să vă domoliţi orgoliile şi să acceptaţi păreri contrarii.

PEŞTI (19.02 - 20.03): Din păcate, sensibilitatea excesivă vă va trăda în câteva situaţii conflictuale, în mediul profesional. Dar înţelepciunea „pasivă", specifică zodiei, va triumfa în cele din urmă. Curba financiară vă întinde o mână extrem de prietenoasă, miercuri sau joi.

Scrisori primite

Costea Panaitescu, Constanţa: De numele celor trei mari intelectuali români este legat începutul funcţionării unor instituţii esenţiale pentru arta şi cultura naţională. Juristul Gheorghe Costa-Foru a fost primul rector al Universităţii Bucureşti, Gheorghe Tattarescu a fost iniţiatorul Şcolii de Belle-Arte (Bucureşti), iar Alexandru Flechtenmacher a fost primul director al Conservatorului de Muzică şi Declamaţiuni Bucureşti. Toate aceste instituţii şi-au început activitatea în 1864.

S. Marilena, Bucureşti: Fără a fi specialişti, menţionăm că una din cutumele psihanalizei este aceea de a nu trata persoane atinse de simptome paranoice sau schizofrenice, ci, în general, forme psihotice de tipul nevrozelor etc. O altă regulă, mai puţin respectată (căci Freud nu şi-a convins discipolii cu argumentele sale) este aceea conform căreia persoanele de peste 50 de ani nu sunt vindecabile prin psihanaliză. Acestea au prea multă experienţă de viaţă ce trebuie analizată şi sunt prea puţin sugestionabile - susţine Freud. Se pare, deci, că în cazul dv. nu psihanaliza este remediul. Oricum, consultaţi un psihiatru fără să vă temeţi. Şi în acest domeniu funcţionează regula deontologică a confidenţialităţii.

Vasile Ciobotaru, Adjud, judeţul Vrancea: Am primit „întâmplările adevărate" trimise de dv., însă acestea nu au intrat în sfera noastră de interes. Orientându-vă după conţinutul celor pe care le publicăm număr de număr, mai trimiteţi-ne astfel de „păţanii".

Rubrică realizată de
PAUL IOAN

De vorbă cu avocatul casei

Deschiderea succesiunii

Doamnei Georgescu Mihaela, Turda, Judeţul Cluj

Datorită faptului că moştenirea se deschide „prin moarte" (art. 651 C. civ.), data deschiderii ei coincide cu momentul morţii celui care lasă moştenirea.

La data deschiderii succesiunii, patrimoniul succesoral se transmite către toţi moştenitorii celui care a decedat, pentru fiecare dintre aceştia născându-se un drept subiectiv de opţiune succesorală.

Actul juridic de opţiune succesoral reprezintă actul prin care titularul dreptului subiectiv de opţiune succesorală are posibilitatea de alegere între trei facultăţi şi anume, a acceptării pur şi simplu, acceptării sub beneficiu de inventar sau al renunţării la moştenire.

Ca efect al acceptării pure şi simple, bunurile ce au aparţinut defunctului vor intra în patrimoniul moştenitorului şi acesta va răspunde pentru pasivul moştenirii nu numai în limitele activului succesoral, ci şi cu bunurile proprii, întrucât patrimoniul succesoral se confundă cu patrimoniul său.

Efectul general al acceptării sub beneficiu de inventar este de a separa patrimoniul defunctului de al moştenitorului, fiecare păstrându-şi creanţele şi datoriile sale.

Potrivit art. 700 C. civ., „dreptul de a accepta succesiunea se prescrie printr-un termen de 6 luni socotit de la deschiderea succesiunii".

Acest termen de 6 luni se calculează deci de la data deschiderii succesiunii, dată care nu trebuie să fie confundată cu data deschiderii procedurii succesorale notariale.

Revenind la întrebările dv., vă precizez că în cazul rudei dv., deschiderea succesiunii s-a produs la momentul decesului, adică în octombrie 1998 (data exactă fiind cea prevăzută în certificatul de deces). Din acel moment în termen de 6 luni, rudele defunctului (soţia supravieţuitoare şi fiica acestuia) aveau dreptul să opteze între a accepta sau a renunţa la moştenire. După expirarea termenului prevăzut de lege, acestea nu mai au acest drept de opţiune succesorală.

Dacă fiica defunctului nu şi-a exprimat acest drept în termen de 6 luni, deşi a fost anunţată cu privire la decesul tatălui ei (aşa după cum precizaţi), atunci întreaga masă succesorală va reveni soţiei supravieţuitoare.

Prin urmare, ruda dv. va trebui să meargă la notariat în vederea deschiderii procedurii succesorale notariale, în cadrul căreia se va stabili calitatea sa de moştenitor, masa succesorală, elibrându-i-se apoi un certificat de moştenitor. Evident că toate cheltuielile ce se vor face vor fi suportate de către aceasta.

Vă mai precizez că în cazul soţiei supravieţuitoare va funcţiona o acceptare voluntară tacită a moştenirii, întrucât nici aceasta nu şi-a exprimat în mod expres dreptul de acceptare a succesiunii în termenul de 6 luni.

Acceptarea voluntară tacită rezultă din acte sau fapte pe care moştenitorul n-ar fi putut să le facă decât în calitatea sa de moştenitor acceptant, adică să fie vorba de acte juridice din care să rezulte că a înţeles să accepte pur şi simplu moştenirea.

Dicţionar juridic:

Activ succesoral = toate drepturile reale sau de creanţă ale celui ce lasă moştenirea.

Pasiv succesoral = obligaţiile, adică datoriile defunctului.

Avocat NELI PĂDURARU

Utile

Cojile de ou pisate constituie un bun îngrăşământ pentru plantele de apartament din ghivece.

Chiuvetele înfundate se mai pot desfunda cu o jumătate de litru de oţet clocotit.

Dacă nu reuşiţi să desfaceţi capacul unui borcan, introduceţi-l un minut în apă fierbinte.

Cutiile din material plastic pentru alimente îşi pierd mirosul persistent dacă sunt spălate cu apă în care s-a dizolvat puţin bicarbonat.

Geamurile stropite cu var sau vopsea redevin curate dacă spălăm petele cu o soluţie de apă cu sare (2 linguri de sare la 1 litru de apă) după care limpezim cu apă rece.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Cactuşii - „Obiecte de artă"

Cactuşii pot fi cultivaţi foarte uşor de către amatori, deoarece nu necesită îngrijiri speciale, se adaptează bine în casele noastre, sunt economici. Dacă se compară cu alte plante ornamentale, cactuşii prezintă avantaje de netăgăduit: rezervele lor de apă le permit să supravieţuiască fără să sufere lungi perioade de secetă, suportând udări neregulate (putem spune accidentale), multe săptămâni de uitare, în timp ce alte plante în aceste condiţii ar fi condamnate la moarte. De fapt, cactuşii sunt campionii persoanelor care nu au timp să îngrijească alte plante decorative mult mai exigente.

Aylostera deminuta

Cu toate acestea, cactuşii nu trebuie trataţi ca simple obiecte de artă, neînsufleţite, mai ales dacă le pretindem să ne delecteze cu diversitatea formelor şi a florilor superbe pe care le face majoritatea speciilor. De altfel, înflorirea depinde de îngrijirea din timpul verii şi de odihna pe perioada de iarnă.

Majoritatea cactuşilor încep să înflorească la vârsta de 2-4 ani şi continuă să producă flori în fiecare an pe creşteri vegetative noi. Pentru cei mai mulţi cactuşi cu origine deşertică, înflorirea depinde de aerul rece şi uscat din timpul iernii, aceasta fiind de fapt condiţia esenţială din acest punct de vedere. În cazul cactuşilor de pădure, imediat ce apar bobocii, nu este îngăduit să se mişte planta, deoarece se produce imediat compromiterea acesteia şi, bineînţeles, a florilor.

Cactuşii se simt bine acolo unde condiţiile se aseamănă cât de cât cu cele ale mediului de origine. Din acest punct de vedere, apartamentele noastre de bloc, fără exagerare considerate veritabile deşerturi climatice, sunt gazde ospitaliere pentru cactuşi. Lumina este însă o necesitate imperioasă pentru cactuşi. Pentru a regăsi soarele deşertului, e bine să fie aşezaţi cât mai aproape de ferestre, evitându-se colţurile întunecoase ale încăperilor. Dacă o fereastră este expusă către sud, cu atât mai bine. Aceleaşi locuri însorite sunt necesare şi iarna. Insuficienţa luminii provoacă deformarea tulpinilor, decolorarea lor, atrofierea spinilor. Cactuşii se plantează în vase scunde, cu diametru redus. La fundul ghiveciului se pune un strat grosier de nisip, pentru a se asigura un bun drenaj. Se spune că această plantă trebuie să stea înghesuită în ghiveci ca să înflorească.

Curăţarea periodică de eventuale pânze de păianjen sau praf cu ajutorul unei pensule moi e binevenită din când în când. *(A. Popescu)*

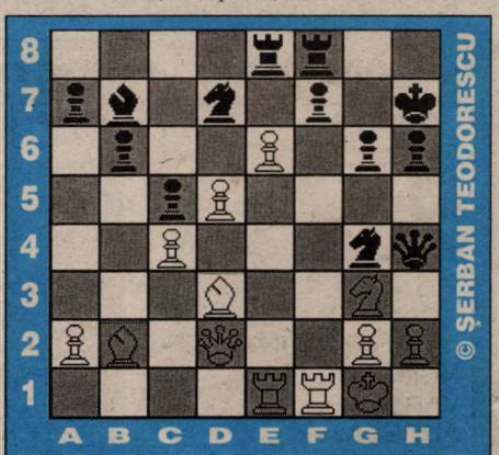
© ŞERBAN TEODORESCU

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:

Albul mută şi câştigă

ALEHIN - ZUBAREV, 1915

1. T:f7+! T:f7 2. N:g6+! R:g6 3. D:d3 + Rg5 4. Nc1 + Rf6 5. Df5 + Re7 6. D:f7 + mat pe d7.

W. FAULKNER

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

George Coşbuc, Dumitru Ghiaţă, Maria Tănase, Dan Botta, George Gershwin, William Faulkner (Nobel literatură 1949), Dimitri Şostakovici, Julio Iglesias, Larry Hagman.

Verificaţi-vă cunoştinţele

MUNŢI

1) Care este cel mai înalt munte de pe Terra măsurat de la centrul plantei noastre?

2) Cine a realizat remarcabilele lucrări plastice intitulate „36 de vederi ale muntelui Fuji"?

3) Cui aparţine poemul simfonic „O noapte pe muntele pleşuv"?

4) Ce scriitor român este autorul volumului „Pe drumuri de munte" alcătuit din două părţi „Amintiri dintr-o călătorie" şi „În munţii Neamţului"?

5) Cine a fost protagonistul filmului „Muntele" realizat în 1956 în regia lui Edward Dmytryk?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Strămoşul pisicii domestice este pisica sălbatică africană (Felis ochreato). Domesticirea ei a început în vechiul Egipt (după cât se pare) şi primele date despre animal sunt din jurul anilor 2100 î. Ch. 2) Zeiţa Figg, soţia lui Odhinn, din mitologia scandinavă, călătoreşte într-o caleaşcă trasă de două pisici albe. 3) Autorul romanului „Motanul" este scriitorul belgian de limbă franceză Georges Simenon (1903-1989). 4) Muzica operei pentru copii „Motanul încălţat" a fost compusă de Cornel Trăilescu, libretul lui Tudor Muşatescu şi Ninei Stoicescu. 5) Rolul principal în filmul „Pisica pe acoperişul fierbinte" a fost interpretat de Elizabeth Taylor.

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Ioana Lungu* – Focşani, *Maria Stamate* – Bucureşti, *Sorin Vlad* – Bucureşti.

Mioara Costin – Iaşi: Desigur că la fiecare temă se pot pune mult mai multe întrebări dar ne rezumăm la cinci din lipsă de spaţiu. De altfel, tocmai datorită acestui fapt vom reveni asupra unor subiecte. (Irina Stoica)

Perspicacitate

CONFRUNTAREA

Găsiţi cele opt mici diferenţe grafice dintre cele două desene.

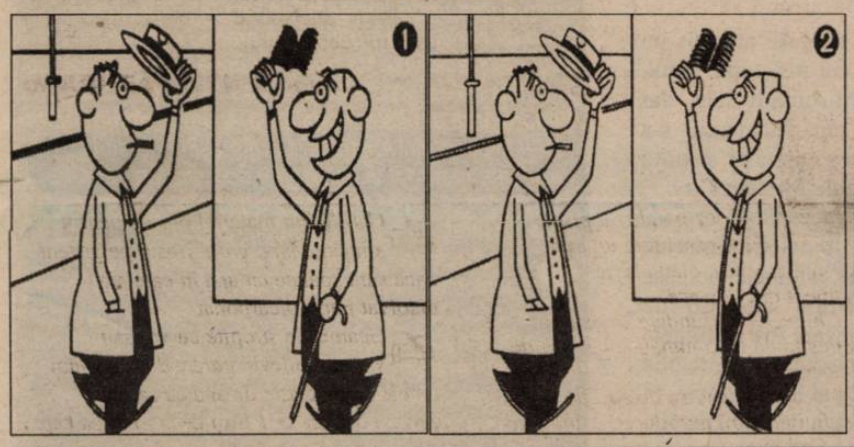

1) La baza stâlpului de luminare 2) Bordura trotuarului (în dreptul nasului personaj din stânga) 3-4) Mâna dreaptă şi extremitatea pantalonului stâng al personaj din stânga 5-6) Craniul şi umărul stâng al personaj din dreapta 7-8) Lungimea hainei şi manşeta ei a personaj din dreapta.

Humor

☺ *Dragă, spune o secretară colegei sale, am găsit pe masa şefului nişte prezervative şi le-am găurit pe toate. Ce zici de asta?*

- Ah, nu mai spune, că mi se face rău!

☺ *Tu nu mă mai iubeşti! spune tânăra căsătorită soţului ei în timp ce treceau cu maşina pe lângă o pădure.*

- De unde ai mai scos-o şi pe asta?

- Ştii, înainte de căsătorie de câte ori treceam pe aici, maşina rămânea în pană!...

☺ *Vă rog să ţipaţi cât puteţi de tare, spune dentistul unui pacient.*

- De ce, domnule doctor, o să mă doară aşa de rău?

- N-o să vă doară deloc, dar sala de aşteptare e plină şi eu am bilet la meci!

☺ *Doctorul mi-a spus că într-o săptămână voi fi pe picioare!*

- Şi aşa a fost?

- Exact aşa! Când mi-a prezentat nota de plată a trebuit să-mi vând maşina!

☺ *Draga mea, spune şi tu, azi nu e o zi frumoasă?*

- Ba da, dar ce-i cu asta?

- Păi n-ai spus tu că într-o zi frumoasă mă părăseşti?!?

Răpciune

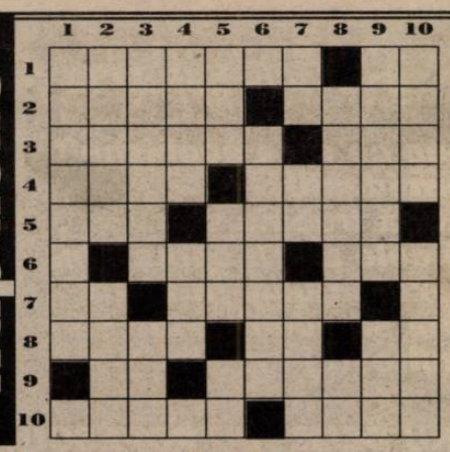

ORIZONTAL: 1) Liric contemporan, autorul poeziei „Cântec de septembrie" (Ion) - Cu faţa ovală! 2) Pe 3 septembrie se împlinesc 453 de ani de la moartea acestui domnitor moldovean (Petru) - În volumul „Ţărmul de toamnă" include poeziile „Septembrie" şi „Scrisori de septembrie" (Ovidiu). 3) Tulburat (fig.) - Deraiat în faţă! 4) Folclorist român, născut pe 23 septembrie 1856 (Grigore) - Joacă împreună cu Geo Cristiniu în filmul „Septembrie" (Anda). 5) Noi (pop.) - În satul Alămor, jud. Sibiu se naşte în august 1776 acest scriitor român (Ioan; m.1848). 6) „...imaginar", vol. în care Al. Protopopescu include poezia „Jurnal de septembrie" (nom.) - Localitate în Italia. 7) Rele! - Pe 18 septembrie 1935 se naşte acest cunoscut poet basarabean (Grigore). 8) Fluviu în Benin - Sunet de trompetă - Preda Buzescu. 9) Ovine - Liric italian, semnatarul poeziei „Septembrie" (Vittorio). 10) În acest volum, George Ţărnea include poezia „Septembrie" - Participă la tema noastră cu poezia „Septembrie" (Florenţa).

VERTICAL: 1) Publică în 1976 poezia „Păduri în septembrie" (Daniela). 2) Vede lumina zilei la Tg. Bujor (jud. Galaţi), pe 27 septembrie acest poet (Grigore) - Poet care îşi sărbătoreşte pe 13 septembrie ziua de naştere (Aurel). 3) Se naşte la Ploieşti, pe 30 septembrie 1933 acest scriitor român (Negoiţă) - În context publică poezia „Parc toamna" (Florea). 4) Margareta alintată - 16 la romani. 5) Fiord în Islanda - Siglă pentru „Banca Internaţională de Investiţii" - Sere! 6) Găteli. 7) Cete! - Număr scurt - Din an în an. 8) Pe 3 septembrie se împlinesc 27 de ani de la moartea acestei poete şi prozatoare (Anişoara) - Pronume. 9) Scriitor român, născut pe 24 septembrie 1936 (Corneliu) - Abr. uz. pentru „Produsul Naţional Brut". 10) „...de septembrie", poezie de Marin Sorescu - Oraş ardelean, unde pe 6 septembrie 1861 ia fiinţă societatea ASTRA.

DICŢIONAR: NUI, NUS, UEMI, XVI, ISA.

GORGETA FLORENŢA
Bârlad

Soluţia careului
„TIMPUL"

Orizontal: **FULGERATOR - ALERTE - ERE - R - GA - AVANS - STABILI - IT - ORTI - ATACA - RAI - T - EG - N - N - PREZENT - UTILI - ANE - ZODIAC - DOR - ARANJAMENT.**

PAR(anormale) de TOPAN

Ştiaţi că...

◆ *...pisicile sunt melomane? Ele au un auz de trei ori mai fin decât al omului.*

◆ *...primul război mondial s-a desfăşurat în Europa pe un teritoriu de 200000 kmp.? Cel de al doilea război mondial a ocupat o suprafaţă de 3300000 kmp.*

◆ *...un automobil este un mare consumator de oxigen? Pe parcursul a 1000 de km consumă oxigenul necesar unui om vreme de un an.*

◆ *...în Bologna există un turn - Gârisena - care face concurenţă celebrului turn din Pisa? Înclinarea sa este mai mică: 2,64 m faţă de circa 4,41 m.*

◆ *...în Ţara de Foc există denumiri toponimice româneşti? Printre acestea pot fi amintite râurile Rosetti şi Ureche, lacul Buşteni, capul Sinaia. Ele se datorează activităţii exploratorului român Julian Popper.*

◆ *...scriitorul polonez Henryk Sienkiewicz (1846-1916), laureat al Premiului Nobel în 1905 a murit în localitatea Vevey din Elveţia? Osemintele sale au fost aduse în Polonia în 1924 şi depuse la catedrala Sf. Jan din Varşovia.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	10500 LEI	☐ 4 LUNI	45500 LEI
☐ 2 LUNI	21000 LEI	☐ 5 LUNI	56000 LEI
☐ 3 LUNI	35000 LEI	☐ 6 LUNI	70000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona pentru trimestrele următoare, *direct la redacţie,* vor participa la trageri la sorţi, la care pot câştiga valoroase premii în bani şi obiecte!
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„JOCURI"

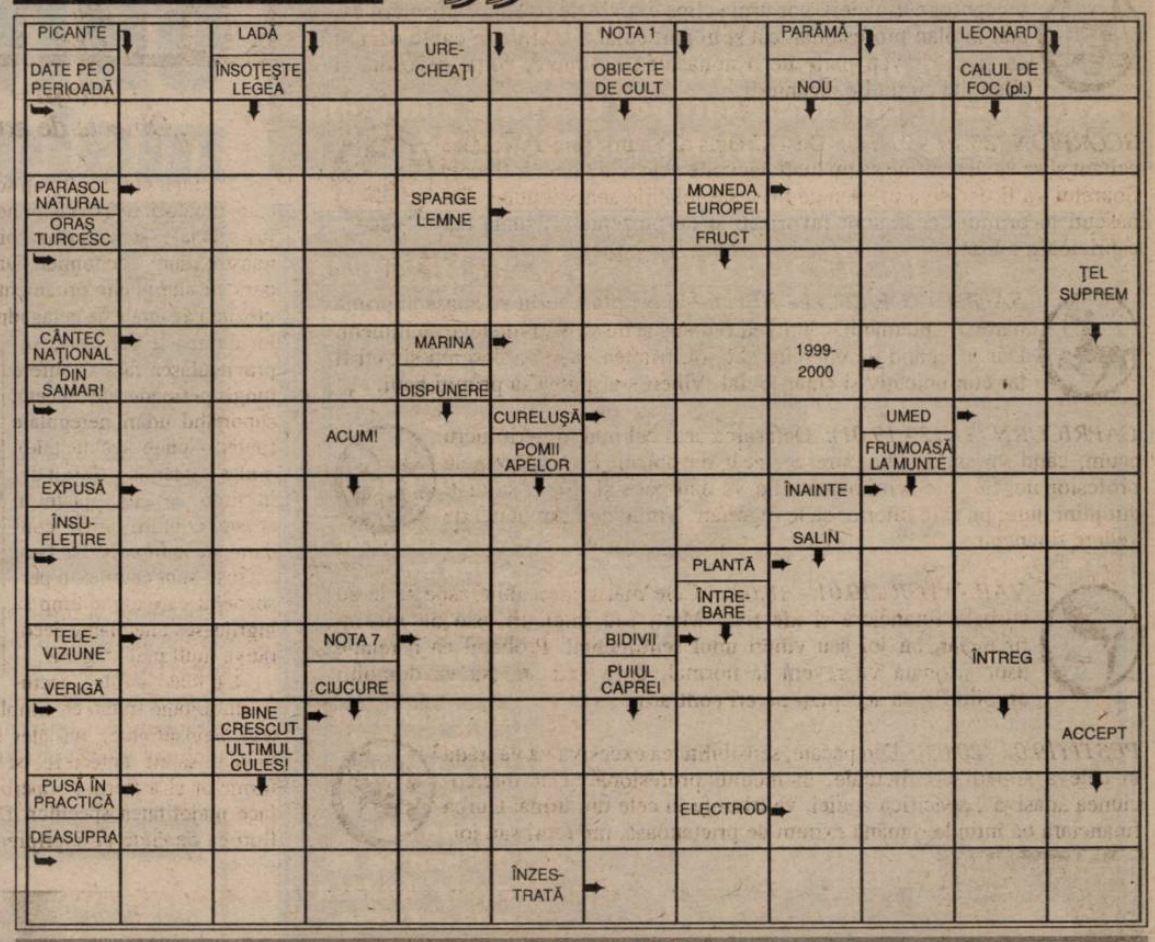

Dezlegarea integramei ***„INTRO"***

Orizontal: S - S - T - R - C - R - DISCRIMINARE - MARITATA - AL - OPRIMAT - ROZE - LIMANURI - IV - SITA - IRA - MIA - FU - OCAZIE - N - PIRAT - TESTAT - CASETA - CARE - LA - ILA - SALT - RENASCUT - AS - DESIRATA - ARI.

SPORT FLASH

„Şi acum este timpul vacanţei mele”

Era limpede că în acest an atleta noastră nu avea rival şi era greu de crezut că putea rata Premiul de 1.000.000 dolari oferit de IAAF. După ce a câştigat toate cele 7 etape din „Golden League”, împărţindu-şi milionul cu danezul Kipketer, pentru Gabi Szabo mai rămânea un singur examen: cursa de 3000 m din cadrul Grand Prix-ului atletic de la Münchhen. Câştigând, greu, dar meritat, această ultimă cursă, Gabi Szabo se dovedeşte a fi regina atletismului mondial, urmând să devină şi oficial „Atleta nr.1 a anului”, un număr pe care, dintr-o întâmplare, l-a purtat pe tricou la München. Gabi a devenit cu performanţele din acest an, prima atletă din lume care câştigă peste 1.000.000 dolari într-un singur sezon. După acest sezon excepţional, atleta noastră are tot dreptul să spună „şi acum este timpul vacanţei mele”. Va mai alerga Gabriela Szabo? Probabil că nu. Gabi şi-a văzut visul transformat în realitate şi cum spune ea „nu cred că este posibil pentru mine să mai repet un sezon atât de reuşit. Totul a fost cum am visat”. Gabi Szabo poate deveni acum simbolul tinerilor sportivi care visează, dar ajung atât de puternici încât totul să fie aşa cum au visat.

Până la finalul acestui sezon al Formulei 1 au mai rămas doar 3 etape iar ultima, cea desfăşurată la Monza, nu a făcut decât să agite şi mai tare spiritele. Asta deoarece campionul entitre Mika Hakkinen a părăsit cursa în turul 30 după ce conducea şi plecase din pole-position. A fost o eroare de pilotaj pe care Mika a recunoscut-o cu fair-play fără să dea vina pe frâne sau alte componente ale maşinii sale. Finlandezului nu i-a venit să creadă că este la al doilea abandon cauzat de propriile greşeli în acest sezon şi a rămas minute bune lângă monopostul său cu lacrimile şiroindu-i pe obraji. „A fost greşeala mea! De la boxe mi-au spus să accelerez pentru a-mi crea un avantaj mai mare dar a fost o greşeală copilărească!

Am pierdut controlul maşinii deoarece am frânt exact când aveam roţile din spate în aer” a mai adăugat finlandezul. Printre cei care au profitat de ghinionul său se numără câştigătorul cursei, germanul Heinz-Harald Frentzen şi rivalul de la Ferrari, Eddie Irvine care a terminat pe locul 6, egalând punctajul lui Mika. Eddie a declarat cu umor după cursă: „Hakkinen a abandonat de 2 ori în acest sezon; poate a treia oară este cu noroc!”. Pe poziţia a doua a podiumului a sosit Ralf Schumacher urmat de Mika Salo, Rubens Barrichello şi David Coulthard.

Finala feminină a aceluiaşi turneu a fost câştigată de mezina Williams, Serena, care a trecut de Martina Hingis în 2 seturi: 6-3, 7-6. Serena este prima femeie de culoare care câştigă un turneu de Mare Slem de la Athea Gibson în 1958. Şi pentru ca ziua sa să fie perfectă, Serena a fost sunată şi felicitată de însuşi preşedintele Statelor Unite imediat după meci. Mezina a termint turneul cu nu mai puţin de 62 de aşi, cu 40 mai mult decât oricare altă jucătoare! La numai 17 ani Serena poate deveni noua stea a tenisului feminin după ce a urcat pe locul 4 WTA. Deşi a pierdut semifinala cu Hingis, sora sa Venus se poate mândri că a câştigat titlul la dublu-feminin făcând pereche cu cine altcineva decât Serena.

ANDREI TOMA
aditoma@ cnnsimail.com

Mini-interviul săptămânii

ROMUL-REMUS MICU, primarul municipiului Câmpina

„Sunt un împătimit al florilor”

- Spuneţi-mi, pentru început, de ce iubiţi acest oraş, ce are el special?

- În primul rând pentru că o mare parte a vieţii mele s-a desfăşurat aici. Câmpina este un oraş cu 45.000 locuitori aşezat pe o terasă într-o zonă colinară, dealuri subcarpatice, o poartă de intrare spre Valea Prahovei şi spre Valea Doftanei. Este, mai bine spus a fost, un oraş industrial, în domeniul utilajului petrolier, rafinării, lemn, industrie de confecţii, aici e punctul de plecare al industriei petroliere din România. Rafinăria din Câmpina, datând din 1898, este prima rafinărie din Europa care funcţionează încă şi azi.

- După opinia mea de sporadic vizitator, Câmpina este un oraş curat, îngrijit, plin de flori şi chiar un oraş artistic.

- Oraşul arată bine, dar asta se datorează unei munci permanente de salubrizare. Noi, edilii oraşului, cunoaştem fiecare problemă a oraşului şi intervenim de fiecare dată prompt. În privinţa florilor, să ştiţi că sunt un împătimit al florilor, după cum aţi văzut, am pus ghivece cu flori şi pe stâlpii de pe bulevardul principal, deşi pentru asta am fost criticat. Florile provin de la sera oraşului, un loc unde se pune mult suflet şi chiar pasiune. Cât ar fi un oraş de necăjit, în momentul în care la fiecare balcon, în parcuri sau pe arterele principale există flori se schimbă totul, îţi face plăcere să ieşi în oraş, simţi o linişte sufletească. Cât priveşte decorarea oraşului cu opere de artă, ideea mi-a venit în momentul în care sculptorul câmpinean Alfred Dumitriu a primit invitaţia de a-şi expune lucrările la Mangalia şi eu am zis de ce nu le-ar expune în Câmpina? Aşa s-a şi întâmplat.

Avem nevoie şi de aşa ceva, în afară de discordiile care ne macină.

- În afara muncii la Primărie, ce pasiuni aveţi, ce alte preocupări?

- În primul rând, de când mă ştiu nu am lucrat mai puţin de 12 ore pe zi. Când sunt obosit prefer să stau liniştit în casă şi să citesc. Când vreau să mă relaxez, ies undeva afară oraşului şi-mi place să vânez. Vânătoarea este hobby-ul meu preferat. Sunt pasionat şi de turism. Din punct de vedere al naturii nu suntem mai prejos decât alte ţări, găseşti în multe locuri acest plăcut de care omul are nevoie după orele de muncă. Ceea ce ne lipseşte, este dotarea locurilor turistice. De la apă curentă, apă caldă, până la ghizi pentru trasee turistice, călătorii programate cu biciclete, cu barca, cu căruţa, cu maşina. Ca loc turistic de care sunt legat e Buşteni. Este o zonă montană care oferă frumuseţe ochiului, oferă trasee turistice splendide. Numai că la Buşteni e frumos ori când e iarnă-iarnă, ori când e vară-vară.

- Dacă ar trebui să părăsiţi Câmpina, în ce alt oraş v-ar plăcea să fiţi primar?

- Îmi place foarte mult Braşovul. Dar primar n-aş vrea să mai fiu nicăieri în altă parte.

GEORGE CUŞNARENCU

VICTIMĂ A ALBINELOR UCIGAŞE

În sud-estul Mexicului, albinele ucigaşe au ucis un om lipsit de un braţ şi i-au rănit pe cei trei copii ai lui. Tatăl nu se putea apăra datorită infirmităţii sale, dar copiii s-au salvat aruncându-se în râu. Incidentul s-a petrecut în satul Cetla din apropierea capitalei statului Villahermosa, cam la 700 km sud-est de Mexico City.

Cei trei copii au fost spitalizaţi, necesitând serioase îngrijiri. Acesta este al doilea atac al albinelor în interval de două zile. Cu numai o zi înainte, albinele ucigaşe întrerupseseră o înmormântare rănind alte 60 de persoane. Aceste albine sunt o încrucişare între albinele europene şi cele africane agresive, introduse în Brazilia în 1956. În jur de 26 de colonii au scăpat în sălbăticie, în 1957, şi s-au răspândit an de an pe o rază de 480 km. Ele au ajuns în Texas în 1990, au atins nord-estul Floridei fiind observate şi la est de fluviul Mississippi.

Ce le trece unora prin minte?!

◆ *Deşi se demodează pe zi ce trece, dactilografiatul este încă un prilej de stabilire a unor recorduri de-a dreptul „inumane”. Dar atunci când se concurează pentru un premiu substanţial, totul devine posibil. Vă puteţi imagina o femeie bătând la o maşină de scris electrică timp de... 264 de ore? Performanţa aceasta inegalabilă aparţine domnişoarei Violet Gibson din Australia. La o maşină de scris obişnuită, recordul la acest gen de maraton este de 123 de ore şi a fost stabilit de Shambloo Govin din India. In total, ea a bătut 806000 de semne.*

◆ *Australianca Les Stewart a avut ideea de a dactilografia numerele de la 1 la 637000 în litere. În acest nobil şi inofensiv scop, ea a folosit 11570 de file format A4. S-a oprit la numărul respectiv deoarece logodnicul ei a ameninţat-o că rupe legătura, întrucât Les nu prea îi mai acorda vreo atenţie. Dar imediat după căsătorie, ea l-a avertizat că vrea să dactilografieze numerele de la 1 la 1000000.*

◆ *Concursurile de viteză la dactilografiat au şi ele farmecul lor. Astfel, americanca de 32 de ani, Carol Forrestall, a realizat 880 de cuvinte în cinci minute, iar compatriotul ei, Albert Tangora, a bătut într-o oră 8820 de cuvinte. Conform regulamentului, fiecare greşeală se penalizează cu scăderea din total a câte 10 cuvinte, deci cei doi au dactilografiat mult mai multe cuvinte decât cele de mai sus.*

Casa Editorială „MAGAZIN” caută
AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară.
Se oferă condiţii avantajoase.
Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

UNIVERSUL meloman

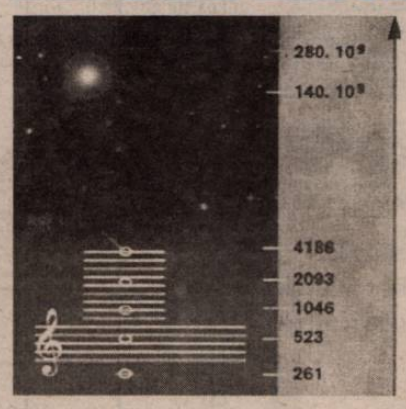

Pornind de la constatarea că radiaţia fosilă a Universului, vestigiu al primelor momente de după Big-Bang, prezintă un vârf semnificativ în banda de frecvenţă de 280 GigaHertzi, Jean-Philippe Fontanille, profesor de chitară, compozitor şi mare pasionat de ştiinţă, s-a gândit să afle ce loc ar ocupa această frecvenţă în gama muzicală, dacă am avea la dispoziţie un pian cu o claviatură cu un număr suficient de octave pentru a reda şi o asemenea hiperfrecvenţă. Procedând la înjumătăţiri succesive a acestei frecvenţe (pentru a coborî de fiecare dată cu o octavă), el a ajuns astfel la frecvenţa corespunzătoare notei Do de sus, redată de ultima clapă din dreapta a claviaturii pianului. Constatarea reprezintă o inedită şi surprinzătoare confirmare a teoriei pithagoreice conform căreia numerele guvernează armonia tuturor lucrurilor, inclusiv a Universului şi a muzicii.

În numărul viitor

■ Propulsia cu antimaterie! ■ Iluzoria prăpastie dintre trecut şi viitor ■ Industria şi realitatea virtuală ■ „Monştrii aerieni” decimează, şi ei, condiţia umană ■ Un măr pe zi ţine doctorul departe ■ Varanasi - Cetatea Sfântă a Indiei ■ Biblioteca SF ■ Staruri de neuitat ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei

Fotografia săptămânii

De la fantastic la real nu e decât un singur pas - afirmă cercetătorul german Reiner Goetzen care a realizat, în scopuri medicale, un submersibil cu o lungime de 4 mm şi o lăţime de 0,5 mm ce se poate deplasa prin arterele umane cu o microcameră de luat vederi.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN”!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie, vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin” îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca

SERIE NOUĂ - 435 • ANUL XLII • 23 SEPTEMBRIE 1999 • 16 PAGINI • 3000 LEI Nr. 38 (2185)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro

Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Vrei să plictiseşti pe cineva?
Spune-i tot ce ştii.

VOLTAIRE

•

Cuvântul Justiţie e cel mai frumos cuvânt din limbajul oamenilor, şi e vai de ei când ajung să nu-l mai înţeleagă.

RENARD

Astronomie

ÎN CĂUTAREA ALTOR LUMI...

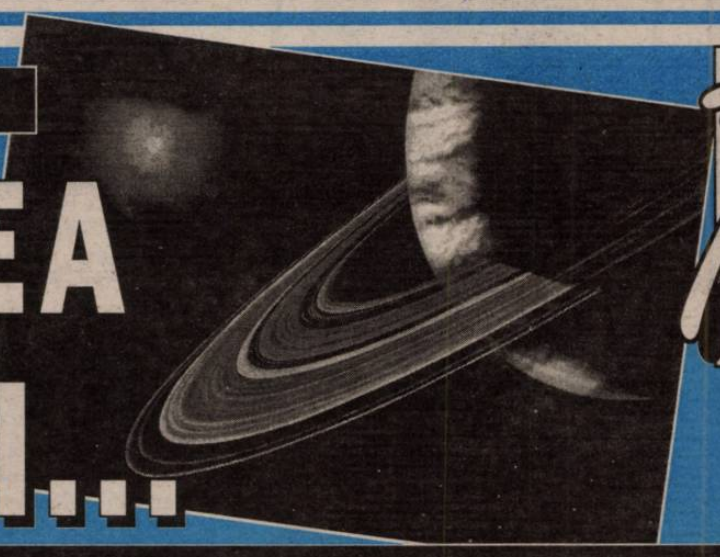

Biblioteca SF

OGLINZILE

CETATEA SFÂNTĂ A INDIEI

TVR 1 · TVR 2
Pro TV
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Informaţii din lumea spiritelor 4

Industria şi realitatea virtuală 5

femina club 6

„Monştrii aerieni" decimează, şi ei, condiţia umană 7

Ce pietre mai cad din cer? 9

Întâmplări adevărate 11

Staruri de neuitat 13

MUZICARTA

Vremea muzicii adevărate

L-am ascultat zilele trecute pe Chris Rhea şi mi-am adus aminte de tinereţe, de muzica bună, de muzica anilor 70, de acei ani când muzica, dar nici filmul, nu devenise încă industrie de consum precum cea a detergenţilor şi a aparatelor foto cu un buton. Nici muzica, nici filmul. Se zice că acest Chris Rhea a fost tatăl formaţiei *Dire Straits*, cu Mark Knopfler la comandă, pe vremea când acesta nu era nimic şi lua lecţii de muzică de la muzicianul de studio puţin cam trecut dar foarte talentat. Cu lecţiile bine învăţate, Mark Knopfler a lansat *Dire Straits* în circul muzicii mondiale şi de-abia după ce imaginaţia i-a secat a apărut pe piaţă şi acest Chris Rhea care întrebat de ce n-a contra-atacat în momentul lansării formaţiei DS a răspuns că n-avea rost, a aşteptat doar să treacă DS-mania pentru a apărea şi el în toată splendoarea.

Muzica, medicament contra sărăciei

Nu ştiu cum poate fi muzica un medicament contra sărăciei, că cei săraci tot săraci rămân, iar de pe urma acestei sărăcii unii se îmbogăţesc. Şi oportunităţi se găsesc fără încetare. Una dintre aceste posibilităţi sunt şi concertele de binefacere. Iar acum o nouă oportunitate trebuie folosită, ca să n-o folosească alţii: Internetul. Reţeta e simplă: iei câţiva cântăreţi în eclipsă de formă (şi nu doar din 11 august 1999), cum ar fi George Michael, Robbie Williams, Céline Dion, ca să-i amintesc doar pe cei mai cunoscuţi, îi aduci pe scenă la Londra, chemi televiziunea, pui pe jăratec câteva companii de Internet, aşezi asta sub egida Programul ONU pentru dezvoltare şi afacerea e gata. Concertul cu pricina va avea loc în luna octombrie şi cu o logistică atât de redutabilă, organizatorii se aşteaptă la o groază de bani. Ca să nu mai punem la socoteală că organizatorii n-au dat cu piciorul nici la oportunitatea de a se realiza cea mai mare audienţă tocmai prin cuplarea transmisiei în direct televizate şi prin Internet. Câţi bani vor ajunge şi la săraci asta n-o să ştim niciodată. N-o să ştim nici dacă or să ajungă şi pe la noi.

David Bowie a fugit de la liceu

Cunoscutul cântăreţ britanic, cel pe chipul căruia Picasso a pictat o lucrare, se pregăteşte să lanseze un nou album. Al 23-lea album al său după ce, înscris la Liceul tehnic din Bromley, a abandonat studiile şi s-a apucat de cântat, mai întâi la saxofon, apoi cu diverse grupuri. Născut David Robert Jones, Bowie şi-a ales acest nume pentru a nu fi confundat cu un coleg de trupă. Să nu uităm că, bărbat frumos fiind, David Bowie a fost curtat de multe case de modă pe post de manechin şi la un moment dat a lansat, asta cu vreo două decenii în urmă, moda unisex. Curtat de femei şi bărbaţi deopotrivă, David a jucat şi în câteva filme, unul dintre ele se numea *Hunger*, alături de Catherine Deneuve, în care juca rolul unui bărbat tânăr care doreşte să rămână veşnic tânăr şi pentru asta e în stare de orice. Slab, gen scrumbie, asemenea lui Mick Jagger, cam fără voce, David a perseverat şi iată-l acum urmând să lanseze albumul *Hours*, zice-se aşteptat de multă lume, album ce va fi lansat şi în România.

GEORGE CUŞNARENCU

TOP albume

1) On The Six - Jennifer Lopez
2) The Party Album - Vengaboys
3) Californication - Red Hot Chili Peppers
4) The Hush - Texas
5) Schizophonic - Geri Halliwell
6) Millenium - Backstreet Boys
7) Collection - Earth, Wind & Fire
8) Americana - Offspring
9) Ricky Martin - Ricky Martin
10) The Very Best Of Elvis Costello

PROPUNERI: Snowfall On The Sahara - Natalie Cole, The Mississippi River Of Song - Various Artists, The Very Best Of Buddy Holly

Depeche Mode

Iată acum ultima parte a profilului celebrei trupe de electropop: Ajunsă la apogeu la finele anilor'80, *Depeche Mode* edita în 1989 un dublu album live - *„101"* iar un an mai târziu apărea celebrul astăzi *„Violator"*, un album de studio care avea să devină rapid unul de gen *„Greatest Hits"*... După aceasta începeau, din păcate, necazurile: uşor depăşită de valul de grunge şi techno, *Depeche Mode* a regresat continuu, în ciuda numeroaselor schimbări încercate, plecând de la look şi sfârşind cu registrul sonor mult mai „dark"... Un uşor reviriment se înregistra în martie 1993, o dată cu apariţia albumului *„Songs Of Faith And Devotion"*, bine clasat în Regatul Unit şi SUA. Veneau, însă, patru ani de tăcere (nici vorbă de *„Enjoy The Silence"!)* şi de criză, totul fiind dublat de lupta disperată a lui *Dave Gahan* contra dependenţei sale de droguri, în special de heroină... Albumul *„Ultra"*, apărut în 1997, avea menirea să demonstreze că trupa a depăşit criza şi că mai are ceva de spus pe tărâm muzical, dar totul nu a fost decât un balon de săpun! Recent lansata colecţie de singles din perioada 1986-1998 nu a făcut decât să demonstreze că anii de glorie ai trupei s-au terminat în 1991...

POP-ROCK, de la A la Z

Derek & The Dominos

Încă un proiect al lui *Eric Clapton*, apărut după ce acesta îşi încheiase aventura cu *Blind Faith*. Acum *Clapton* îi avea alături pe *Bobby Whitlock* (clape/vocal), *Carl Radle* (bass) şi pe *Jim Gordon* (tobe/chitară). Toate acestea se întâmplau la jumătatea anului 1970, trupa editând rapid două albume, primul făcând furori: este vorba de un clasic al genului, astăzi, *„Layla And Other Assorted Love Songs"*, single-ul *„Layla"* devenind evergreen... şi de această dată este vorba de o efemeridă, mă refer la trupă, *Clapton* fiind o prea mare personalitate, şi la propriu şi la figurat, pentru a putea cânta prea mult timp cu o trupă, vocaţia sa rămânând, clar, cea de solist.

De geniu...

TOP singles

1) If You Had My Love - Jennifer Lopez
2) If Ya Gettin' Down - Five
3) Summer Son - Texas
4) Kalimba de Luna - Garcia
5) Kiss Me - Sixpence None The Richer
6) Stronger - Gary Barlow
7) Mi Chico Latino - Geri Halliwell
8) 2 Times - Ann Lee
9) Stars - Roxette
10) Mambo No. 5 - Lou Bega

PROPUNERI: Better Off Alone - Alice DeeJay, Rendez - vous - Basement Jaxx Why Does It Always Rain On Me-travis.

RENDEZ-VOUS pe Internet!

www. publicebemy. com
www. mariahcarey.com
www. seal.co.uk
www.octave.ro
www.simplyred.co.uk
www.blondie.co.uk

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU

Albumul săptămânii

NATALIE COLE - Snowfall On The Sahara

Una dintre cele mai experimentate soliste de peste Atlantic a editat, la mijlocul verii, un nou album care m-a făcut să spun, citind un titlu celebru din discografia ei, *„I Miss You Like Crazy" Natalie!* Da, mi-a fost dor de fiica lui *Nat King Cole*, cei trei ani de absenţă din topuri fiind iată întrerupţi de acest al 21-lea album din cariera sa de 25 de ani! „Ninsoarea din Sahara" este în ton cu ceea ce ne obişnuise *Natalie* de-a lungul ultimelor două decenii, amestecul de blues, jazz şi soul păstrându-se la fel de bine echilibrat; ineditul lui *„Snowfall On The Sahara"* îl constituie reluările unor clasice din repertoriul lui *Bob Dylan - „You Gotta Serve Somebody", Taj Mahal - „Corinna", Count Basie - „Everyday I Have The Blues", Roberta Flack - „Reverend Lee"*, acestora adăugându-li-se altele, aparţinând unor nume din linia a doua... Trăgând linie şi făcând socotelile de rigoare ajungem la concluzia că *„Snowfall On The Sahara"* are efectul scontat de titlul său! Adică este *cool*, cum zic cei de prin America...

Tolba cu SCRISORI

Lavinia Spătaru - Vaslui: Este foarte uşor să fii distructiv, în condiţiile în care, culmea, ţi se ridică mingea la fileu! Este vorba de festivalul de la Mamaia, unde în afara celor două *Andre*, a băieţilor de la *Valahia* şi a bâlcărelilor de la ceea ce s-a vrut „Doppo festival" n-a mai rămas mare lucru de comentat! Scuze, trebuie să adaug prezentarea absolut EXECRABILĂ... şi dacă tot am acceptat un „We Will Rock You" în varianta românească (pentru profani: vedeţi „Asta-i viaţa" a celor de la *Voltaj)* atunci ar trebui să introducem, de la ediţia viitoare, şi o secţiune străină, gen „şlagărul internaţional" pentru a evita polemicile, mai mult sau mai puţin la obiect... Ar fi multe de spus (şi) referitor la laureaţi...

Florin Comşa - Ploieşti: Plicul cu dată poştei din 24 august a ajuns la redacţie! Cele patru careuri nu sunt publicabile, motivul principal fiind densitatea tematică nesemnificativă, cauză principală a acesteia reprezentând-o modul defectuos în care ai făcut îngrilarea: chiar dacă nu ai depăşit numărul maxim de puncte negre admis, dispunerea acestora ţi-a limitat drastic posibilităţile de încrucişare... Aştept o nouă încercare!

Gabi Grama - Focşani: Albumul *„The Hush"* al celor de la Texas *(foto Sharleen Spiteri*, solista grupului) a avut o cronică în această pagină! De ce nu te abonezi? 2) Discografia grupului a fost şi ea prezentă în *Music Box!* 3) Spaţiul rămâne singura problemă cu care ne confruntăm, de idei nu ducem lipsă...

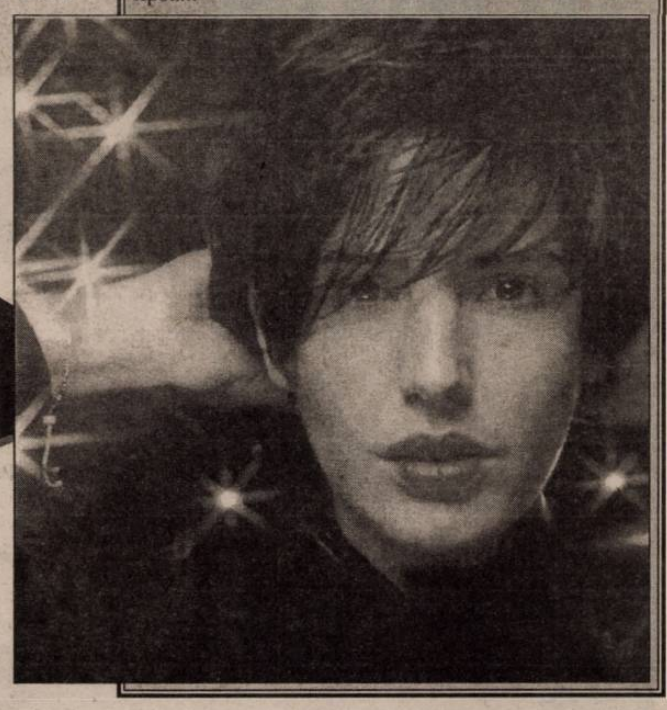

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Dumitru Mateuţă, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochinţu / Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Propulsia cu antimaterie!

Speranţă pentru mileniul III

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Antimateria defineşte un concept fizic prevăzut de teoria cuantică relativistă şi care a fost evidenţiat fizic în 1932 prin descoperirea pozitronului (antielectronul) în radiaţia cosmică; pe rând au fost apoi, descoperiţi, antiprotonul, antineutronul, antineutrinul ş.a.m.d. Particulele de antimaterie sunt forme extrem de rare, care posedă sarcină electrică opusă aşa numitelor particule-surori. Un antiproton va avea, deci, o încărcătură electrică negativă şi un antielectron – o sarcină pozitivă. Antiprotonii, descoperiţi încă din anul 1955, pot exista – este drept, o durată extrem de redusă de timp – în spaţiu, în urma coliziunilor cu particule energetice din radiaţia cosmică.

Un uriaş pas înainte în explorarea antimateriei a fost obţinut în 1995 prin „fabricarea", în uriaşele instalaţii experimentale elveţiene de la CERN (Centrul european de studii şi cercetări nucleare), a atomilor de antihidrogen, care au provocat, prin ciocnirea controlată cu atomii corespunzători din materie, reacţii de anihilare, care tocmai le-au pus în evidenţă prezenţa precum şi existenţa lor în intervalul unor nanosecunde!

Printre proprietăţile antimateriei se află caracteristici care, până nu de mult, demonstrau imposibilitatea stocării unor asemenea particule în incinte magnetice sau electrice, considerate de specialişti ca esenţiale pentru conceperea oricărui sistem de propulsie...

Această situaţie făcea ca cercetările specialiştilor americani privind posibilitatea conceperii unui propulsor spaţial folosind antimateria să fie privite cu oarecare scepticism; printre acestea se afla şi proiectul specialiştilor americani de la Universitatea de stat din Pennsylvania care, ajutaţi de colegii de la Laboratoarele JPL ale NASA, imaginaseră o sondă spaţială dotată cu propulsor care foloseşte antimateria! Acest motor neconvenţional urma să utilizeze *mai puţin de un microgram* de antiprotoni pentru declanşarea unei succesiuni de explozii nucleare controlate, fiecare corespunzând cu aceea provocată de *30 tone de TNT* (trinitrotoluen-trotil). Sonda spaţială, cu acest motor, urma să dispună de un excepţional impuls de 10000 s şi o forţă de tracţiune de 150 kN, suficiente pentru a transporta o încărcătură utilă de 100 tone pe traseul Pământ-Marte-Pământ în numai... 120 de zile!

Recent, specialiştii de la CERN au depăşit acea dificultate majoră şi au anunţat validarea unei „capcane mobile" pentru menţinerea şi transportarea la distanţe mari a antiprotonilor; tehnologia care a permis această performanţă a implicat, în linii mari, „condensarea" antihidrogenului în stare lichidă ori solidă şi apoi confinarea acestuia în containere magnetice apte să transporte în spaţiu, la distanţe mari, „rezerve" de un microgram de antimaterie...

Înainte de a fi siguri că vor putea beneficia de „rezervoare" de antimaterie pentru nava lor spaţială, cercetătorii americani au imaginat un sistem de captare a antiprotonilor direct din... spaţiul cosmic! Acest proiect care, un timp, a beneficiat de calificativul „Top Secret", a pornit de la ipoteza profesorului japonez S. Orito de la Universitatea din Tokio, care a susţinut existenţa chiar a unor galaxii formate din antimaterie. Ca urmare, NASA a ambarcat pe un uriaş balon stratosferic aparatură de detectare a antiprotonilor propusă de cercetătorul japonez; întrucât aceasta, chiar miniaturizată, a cântărit aproximativ 2,5 tone (!), stratostatul a avut, la rândul lui, dimensiuni neobişnuite: o înălţime de peste 150 m şi un volum de 1,15 milioane metri cubi! Uriaşul balon a decolat în august a.c. din Canada şi a atins altitudinea de 35 km, pătrunzând în stratosferă, unde aparatura sa a înregistrat şi a transmis la sol captarea unor antiprotoni. Folosind acest „stand zburător", cercetătorii americani şi cei japonezi speră să poată capta particule de antiheliu, care până la această dată nu au putut fi obţinute în laboratoarele terestre prin coliziunea unor particule subatomice. Totodată, această nouă descoperire ar confirma teoria conform căreia Universul ar conţine porţiuni formate din antimaterie!

O descoperire astronomică de excepţie:

„CEL MAI PUTERNIC CÂMP MAGNETIC DETECTAT VREODATĂ ÎN UNIVERS"!

Astronomii americani au anunţat recent descoperirea evidenţelor a ceea ce ei au numit „cel mai puternic câmp magnetic detectat vreodată în Univers". Ei şi-au bazat afirmaţia pe radiaţia emisă de un „magnetar" – stea neutronică având un câmp magnetic de miliarde de ori mai puternic decât al Terrei. Câmpul acestui magnetar este însă chiar mai puternic de o sută de ori decât al oricărui corp ceresc cunoscut până în prezent. „Practic, nu am detectat nici un astru acolo", spune Dale Frail, directorul Observatorului Astronomic din Socorro, New Mexico, cel care, utilizând un radio-telescop al Fundaţiei Naţionale de Ştiinţă, a „văzut" o radiaţie venind dinspre un obiect ceresc enigmatic. „Dar nu iese foc fără fum, şi faptul că acest uriaş câmp magnetic există şi se manifestă ca atare înseamnă că are şi o sursă, invizibilă pentru noi, la momentul actual de dezvoltare", a adăugat Frail. Corpul ceresc, ale cărui dimensiuni nu pot fi deocamdată precizate, se află în apropierea centrului galaxiei Calea Lactee, la circa 15000 ani lumină faţă de Pământ. Astronomii speră ca, prin studierea semnalelor primite, să afle mai multe despre câmpurile magnetice ale magnetarilor, de o putere atât de mare încât provoacă ruperea legăturilor dintre atomi! (G.T.)

Astronomie

În căutarea altor lumi...

DORIN MĂRAN

Trei echipe de astronomi din San Francisco au descoperit un sistem planetar gravitând în jurul unei stele asemănătoare Sistemului nostru Solar. Este vorba de Upsilon Andromedas, o stea „tânără" de numai... 3 miliarde de ani, adică, două treimi din vârsta Soarelui. În jurul ei se rotesc trei planete, trei uriaşe bule de gaz, asemănătoare planetelor Neptun sau Jupiter. Cea mai apropiată planetă, descoperită în 1996, cu o masă mai mică decât a planetei Jupiter, face înconjurul stelei în numai 4,6 zile. Cea de-a doua planetă, recent descoperită, are o masă de două ori mai mare decât cea a planetei Jupiter şi îşi efectuează mişcarea de rotaţie în jurul stelei în 242 de zile. În sfârşit, cea mai îndepărtată de Upsilon, cu o masă de patru ori mai mare decât a planetei Jupiter are nevoie de 3,5 – 4 ani pentru a efectua o rotaţie pe orbită. Aceste trei planete împreună sunt de zece ori mai mari decât întregul nostru sistem planetar! Astronomii au fost surprinşi nu numai de gigantismul acestor planete ci şi de apropierea lor de astrul central. Orbitele lor au raze cuprinse între 0,0625 şi 2,5 UA (unitate astronomică exprimând distanţa Pământ-Soare). Specialiştii nu-şi pot explica cum s-au putut forma asemenea planete-gigant în apropierea propriei lor stele.

Există viaţă pe aceste planete? Greu de imaginat, întrucât este vorba de planete gazoase, lipsite de o scoarţă solidă. Dar e foarte posibil ca acestea să aibă sateliţi uriaşi, asemănători lui Titan, satelitul planetei Saturn, în care s-ar putea să existe activitate biologică. O ipoteză aproape imposibil de verificat, având în vedere faptul că navele spaţiale actuale ar avea nevoie de... 440000 de ani pentru a ajunge în acest sistem stelar!... Deocamdată, astronomii caută să descopere şi alte sisteme planetare. Din păcate performanţele instrumentelor actuale nu îngăduie detectarea unor planete mai mici, de dimensiunile Terrei. Speranţe există, totuşi! Telescopul Hubble va fi dotat, peste un an, cu noi componente care îi vor permite să detecteze planete telurice aflate în apropierea altor stele. Iar peste trei ani, arsenalul de cercetare a planetelor telurice va fi îmbogăţit cu o piesă extrem de importantă: Satelitul „Corot", conceput special pentru a descoperi planetele telurice din galaxia noastră.

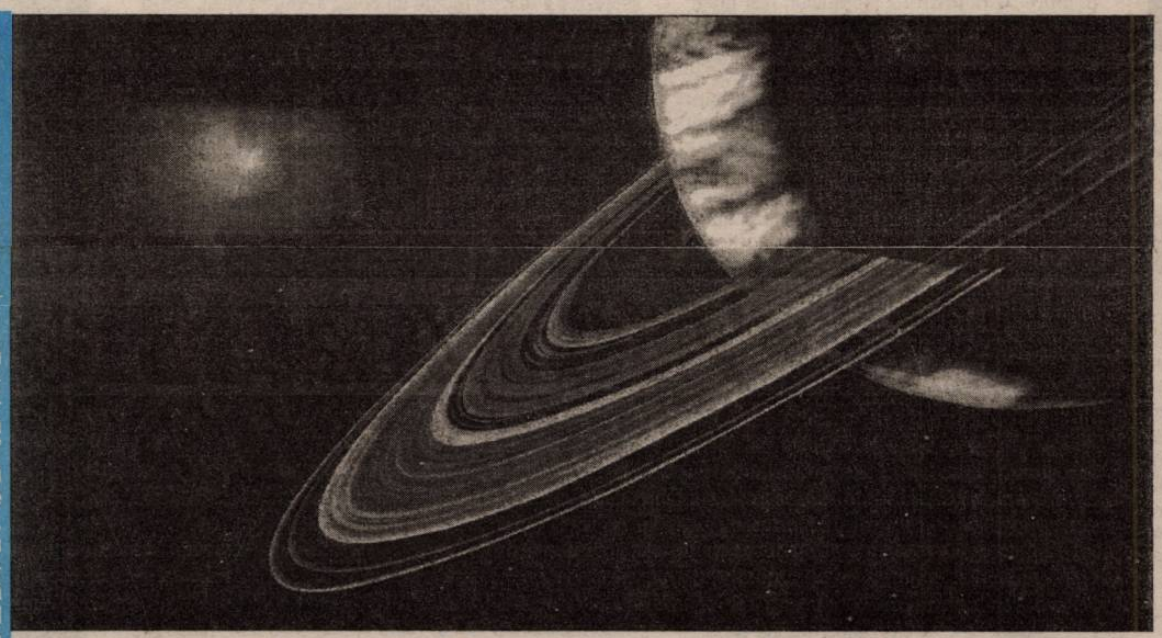

De la frigidarium la... Homo cosmicus!

ADRIAN HOAJĂ

Strămoşii noştri romani obişnuiau ca, iarna, să umple cu calupuri de gheaţă o groapă ai cărei pereţi erau înveliţi cu papură. Pe care, apoi, o acopereau tot cu papură şi cu un strat de pământ. Vara, dezgropau gheaţa şi-şi răceau vinul sau apa. Groapa cu pricina se numea... *frigidarium!* Ei bine, i-a revenit veacului nostru cinstea tehnologică să inventeze *frigiderul,* adică un aparat electrocasnic care este o perfecţionare a anticului frigidarium roman. Sigur, putem spune că este un mare progres al civilizaţiei, dar... în cazul unei pene de curent, parcă tot mai sigură era groapa romană!

Fără îndoială, ne putem mândri cu imensul avânt al ştiinţei, tehnicii şi tehnologiilor din ultimele două-trei veacuri, chiar dacă tot ce am descoperit sau inventat nu reprezintă decât fie perfecţionări ale unor realizări tehnice „primitive", fie materializarea unor vechi visuri, dorinţe, intuiţii ale omului. Putem noi, aşadar, să susţinem că trăim mai bine decât odinioară strămoşii noştri?! *Tehnic* vorbind, DA, atâta vreme cât am înlocuit cvadriga trasă de cai cu automobilul iar ştafetele cu telefonul – şi, mai nou, cu Internetul. *Moral* – aproape că NU suntem prin nimic deosebiţi, de vreme ce omenirea încă mai luptă pentru pace şi pentru drepturile omului cu ajutorul... bombelor. Dar *biologic?* Ei, aceasta e o întrebare la care vom căuta răspuns. Nu atât pentru prezent, cât mai ales pentru viitor...

Specia umană este, dacă ne raportăm la toate celelalte specii de vieţuitoare terestre, deosebit de tânără. Ce valoare au cele câteva sute de mii de ani ale omului, dacă sunt privite, din înălţimea zecilor de milioane de ani, de un rechin, o broască ţestoasă ori un crocodil... Sau din înălţimea miliardelor de ani pe care le au în spate bacteriile şi alte fiinţe unicelulare. Aşadar, dacă ne dovedim suficient de raţionali, s-ar putea să avem înaintea noastră încă destule milioane de ani până când vom ceda, cu modestie, locul în istoria Universului şi, poate, a Terrei.

La prima vedere, orgolioşi fiind toţi, am putea spune că, faţă de omul cavernelor, care rareori depăşea vârsta de 18-20 de ani, un individ de 25-30 de ani fiind un veritabil Matusalem, suntem „altfel" fiindcă trăim mult mai mult. (Abia în anul 1000, speranţa de viaţă va ajunge la... 30 de ani!). Astăzi, cu un dram de noroc şi niscai înţelepciune şi cumpătare, putem spera să ajungem la venerabila vârstă de 70-80 de ani! Suntem şi ceva mai înalţi, mai supli şi cu o maturizare fiziologică cu câţiva ani mai timpurie faţă de semenii noştri din secolele trecute. Ce-i drept, urşii cavernelor nu ne mai ameninţă, la o droaie de maladii le-am venit de hac, mâncăm – zice-se! – mai bine, locuinţele ni-s mai sigure şi mai confortabile. La fel de adevărat e că, deocamdată, încă ne mai dau de furcă SIDA, cancerul, feluritele boli cardiovasculare, ereditare, psihice sau cauzate de sărăcie, de subdezvotare. Cu toate acestea, în rest – suntem la fel! Nimic nu s-a schimbat în structura biologică a speciei umane, în anatomia noastră...

În ultimul timp, se pare că se înteţesc dezbaterile ştiinţifice referitoare la destinul biologic al speciei umane, cu adresă directă la consecinţele biologice ale zborurilor interplanetare de lungă durată. Sunt relativ bine cunoscute efectele fiziologice ale evoluţiilor cosmice de lungă durată, evidenţiate la echipajele care au petrecut sute de zile în spaţiul circumterestru, cu prilejul misiunilor efectuate la bordul staţiilor orbitale americane sau ruseşti. Principalele probleme fiziologice s-au dovedit a fi ridicate de sistemul muscular, cel osos şi, mai ales, de cel cardiovascular. Explicabil, de vreme ce, după cum bine ştim, organismul uman a fost modelat, în evoluţia speciei, de condiţiile de mediu specifice Terrei – adică un anumit nivel al atracţiei gravitaţionale, o anumită presiune atmosferică, un ritm al succesiunii zi/noapte, ciclicitatea anotimpurilor, un fond specific de radiaţii etc. Aşa se face, bunăoară, că, pentru a contracara gravitaţia, inima şi sistemul vascular sunt „proiectate" să pompeze sângele cu mai multă putere spre partea superioară a trupului, astfel încât presiunea sanguină din creier este mai ridicată decât în restul organismului. În aceeaşi măsură, sistemul osos şi cel muscular sunt astfel dimensionate încât ele oferă organismului posibilitatea mişcării, aşadar de a învinge gravitaţia şi a rezista presiunii atmosferice.

Ce se întâmplă în condiţiile imponderabilităţii? În absenţa gravitaţiei, muşchii se lenevesc, atrofiindu-se în lipsa necesităţii de a asigura poziţia verticală, deplasarea greutăţii corpului, oasele suferă un proces de decalcifiere întrucât nu mai este nevoie să susţină trupul, iar afluxul sanguin, la început, se „înghesuie" în creier, lăsând neirigate părţile inferioare ale organismului pentru ca, mai apoi, să se uniformizeze. Inima îşi măreşte bătăile, circulaţia sângelui devenind mai lentă... Fireşte, prefacerile sunt mult mai numeroase şi mai subtile. Şi nu am luat în discuţie şi efectele asupra organismului produse de fondul radiaţiilor cosmice de care omul este protejat doar de blindajul atât de fragil al navei, în comparaţie cu stratul de ozon atmosferic şi centurile van Allen ale câmpului magnetic al Pământului... Procesul de readaptare la condiţiile terestre nu este lipsit de primejdii şi nici lesne de suportat de organism. Ce ne va aştepta, aşadar, în răstimpul lunilor şi chiar anilor unei călătorii interplanetare sau către alte stele, mai ales dacă echipajele navelor cosmice vor fi mixte?...

(Va urma)

1) Referinţa vizuală o înlocuieşte pe cea gravitaţională. 2) Scăderea presiunii arteriale în creier duce la pierderea echilibrului şi dezorientare la reintoarcerea pe Terra. 3) Sistemul de echilibru din urechea internă este „deconectat". 4) Masa musculară se atrofiază. 5) Pierzând calciu, oasele se demineralizează. 6) Inima îşi adaptează volumul şi ritmul pulsaţiilor la variaţiile masei de sânge. 7) Debitul rinichilor creşte. 8) Volumul sanguin scade iar sângele este repartizat uniform. 9) Receptorii de presiune nu mai sunt excitaţi de greutatea corpului.

Timp şi profeţie

SUFLETUL UNIVERSAL

ION ŢUGUI

Exerciţiul îndelungat al suferinţei terestre şi dispoziţia pentru meditaţie şi speculaţii au condus la construirea unui sistem doctrinar perfect, care prefigurează transmiterea sufletului după moartea corpului purtător, în alt corp. În unele doctrine întâlnim în cadrul acestui transfer şi animale, şi plante. Lărgirea sferei de migrare a sufletului în toate elementele vii ale naturii a condus la ideea sufletului universal, idee consacrată de brahmanism.

Acest proces pe cât de promiţător, tot pe atât de abstract, a căpătat numele european de *metensomatoză*. O ştiinţă care refuză perpetuarea suferinţelor prin transfer în altă dimensiune. Scopul reîncarnării fiind purificarea şi desăvârşirea, partea problematică a trecerii prin lume se rezolvă aşadar pe pământ.

Doar un principiu?

Dacă plasăm ideile de mai sus într-un principiu legat cu precădere de o gândire filozofică şi exclus altor considerații, să le zicem practice, atunci avem de-a face cu o genială proiecţie a destinului omenesc. Numărul reîncarnărilor diferă de la o religie la alta. El poate varia de la câteva zeci la câteva mii, dar este limpede că nimeni nu poate avea o cunoaştere fie şi aproximativă asupra regulei, altfel decât luând în considerare afirmaţiile unor iniţiaţi.

Ştim că există anumite trepte pentru reîncarnare iar acestea sunt decise exclusiv de meritele personale. Tabloul acestor merite este foarte complex. O reprezentare din doctrinele greceşti ne sugerează un itinerar mai „terestru", aproape practic. Sufletele aşteaptă, ca într-o uriaşă anticameră, în Câmpiile Elisee, dobândirea unui corp nou. Spre deosebire de doctrinele promiţătoare orientale, aşteptarea pe Câmpiile Elisee nu este unicul eveniment prin care se produce miracolul; la greci intervine un element terestru fundamental – râul Lethe, apa, elementul vieţii. Funcţia apei râului nu este, însă, una regeneratoare, ci protectoare, deoarece a bea din râul Lethe însemna ocultarea memoriei, uitarea cu desăvârşire a reîncarnărilor precedente...

Marele poet Pindar, unul din adepţii reîncarnării din Grecia antică, susţinea ideea transferării sufletelor, descriind de fapt şi condiţiile în care poate avea loc acest eveniment: „Celor cărora le-a acceptat ispăşirea unei suferinţe străvechi, Persephone le trimite sufletele în al nouălea cer...". Ierarhizarea numerică a cercurilor este o idee pe care o vom întâlni în multe doctrine religioase, dar Pindar ne spune şi despre scopul atingerii culmilor cereşti: născuţii şi renăscuţii ating starea de *eroi sacri!*

Experienţe actuale

Cei vechi găseau tărâmul fericirii prin reîncarnare scăldat de apele Oceanului şi locul exact numit Insula Fericiţilor. Proiecţia aparţine altui personaj celebru, poetul Vergilius, care considera că viaţa noastră pe pământ n-ar fi altceva decât un exil, o pedeapsă, o condamnare.

Şi iată că după mii de ani, experienţele reîncarnării ne transmit cu totul alte imagini şi proiecţii, mai ales prin hipnoză. Mediumii contemporani sunt refuzaţi unor imagini fericite, abstracte sau concrete, dar în schimb ei se văd în alte vieţi ca oameni ai aceluiaşi exil terestru blamat de Vergilius. Vizualizările sunt impresionante. Procesul de „întoarcere în timp prin hipnoză" ne aduce imagini dintr-o lungă istorie. Despre Zeus ducându-i pe purificaţi către cetatea lui Kronos, în schimb li se înfăţişează hipnotizaţilor oraşe antice, oraşe moderne, mişcarea în lumea hipnozei a altor figuri din alte epoci. Dar faptul că sunt posibile astfel de imagini prin transă hipnotică, mi se pare de o valoare extraordinară, deoarece metoda şi rezultatele ei sunt acelea care ne sugerează atestarea fenomenului, confirmarea autenticităţii lui.

Un element nou se adaugă principiului reîncarnării, chiar dacă nu este în legătură cu acesta; mă refer la *retrocogniţie* – capacitatea de a căpăta informaţii din viitor. Este uimitor dacă vom putea lua în seamă cândva, printr-o cunoaştere mai largă, cele două principii. Aceasta ar însemna că într-un viitor nu prea îndepărtat, prin superdotaţi şi mediumi puternici, oamenii vor putea cunoaşte, printr-o „lectură" hipnotică, atât trecutul vieţii lor, cât şi viitorul. Fascinantă aventură, căreia deocamdată îi spunem, poate că nepotrivit, fenomenologie paranormală!

Înconjuraţi de baze extraterestre...

Extratereştrii în California şi Arizona?

DAN D. FARCAŞ

Bazele militare *Nellis* (Aria 51), *Kirtland, Holloman, Dulce, Edwards, Wright-Patterson, Pentagonul,* ca şi altele amintite în episoadele precedente, nu sunt nici pe departe singurele locuri care au intrat în mitologia OZN ca fiind gazde ale unor OZN-uri, extratereştri, resturi de vehicule nepământene prăbuşite ori proiecte comune ale pământenilor cu veneticii.

De pildă, Andreas von Retyi, în cartea sa tradusă în româneşte cu titlul *Imperiul extraterestru* (1998) spune că un anume „doctor Cris" (evident un pseudonim), i-a povestit, în Germania, mai multe istorii stranii legate de OZN-uri, între care faptul că în aprilie 1977 a participat la o agapă, într-un birou, lângă sediul NASA din *Pasadena* (California) cu câţiva cunoscuţi: militari şi cercetători. După ce au băut mai mult, unul dintre aceştia i-a dus într-o aripă a clădirii, unde au coborât la trei nivele sub pământ, într-o construcţie care părea un adăpost antiatomic. Aici au deschis o uşă sigilată, intrând într-o încăpere nu prea mare, în care au văzut mai multe lucruri bizare. Pe două cutii de plexiglas, cu oase ale unor umanoizi nepământeni şi un fragment de craniu, scria „urmare a primului şi al celui de al doilea incident din New Mexico", aluzie clară la cazul Roswell. Mai erau resturi de materiale plastice, piese dintr-un metal parcă spumos, folii, resturi ale unui costum de astronaut, inclusiv un fragment de cască etc. Cei de faţă şi-au dat seama că de ani de zile cercetau unele dintre aceste materiale, care le-au fost prezentate ca fiind rodul spionajului la ruşi. Abia acum şi-au dat seama care era adevărata lor origine. Doctorul Cris a aflat că trei omuleţi morţi fuseseră conservaţi, din alţii doi păstrându-se numai aceste fragmente de oase. Unul dintre extratereştri ar fi supravieţuit chiar un timp...

Psihiatrul Bertold E. Schwarz, posesor al unui doctorat în medicină, istoriseşte în cartea sa *UFO Dynamics* (1983) că a cunoscut un ofiţer de informaţii de o probitate indiscutabilă, care i-a relatat că prin anii şaptezeci a fost invitat de un coleg al său să vadă, într-o încăpere subterană dintr-o bază secretă din *Arizona,* corpurile îmbălsămate a cinci extratereştri. Erau goi, aveau pielea foarte albă, complet lipsită de păr, înălţimea de circa un metru, capul mare dar nu disproporţionat, ochii foarte mari, deschişi, o gură mică, găuri în loc de nări şi urechi, degete şi picioare subţiri. Deşi nu se vedeau organe genitale sau sâni, aparent erau trei bărbaţi şi două femei. Purtau urme vizibile ale unor autopsii dar nu se putea deduce cauza morţii. Ofiţerul însoţitor spunea că corpurile au fost recuperate dintr-un OZN prăbuşit mai de mult, navă pe care el apucase s-o vadă. Cunoştinţa lui Schwarz afirma că acum, recapitulând evenimentele, îi vine să se îndoiască de ceea ce a văzut. Una dintre ipotezele care i-a trecut prin minte a fost că fusese supus la un soi de test sau că a fost victima unei farse. De altfel, deşi a intrat în bază cu o maşină oficială şi cu un ofiţer din partea locului, într-o zi de weekend, controalele şi paza i s-au părut suspect de slabe. După întâmplarea în cauză a început să primească tot soiul de vizite din partea unor ofiţeri de informaţii, purtând ochelari de soare, coborâţi din maşini fără însemne speciale, care au pus întrebări bizare despre cariera sa, inclusiv vecinilor.

După ce relatase întâmplarea doctorului Schwarz, ofiţerul nostru a fost din nou vizitat şi i s-a reprodus tot ce relatase medicului. După un timp, i s-a spart uşa de oţel a apartamentului, furându-i-se fotografii şi documente etc. Timothy Good, care a examinat şi el cele întâmplate, stând de vorbă cu Dr. Schwarz şi cu persoane care îl cunoşteau, se întreabă dacă nu cumva însuşi psihiatrul a fost ţinta unei farse. Dr. Schwarz continua să afirme însă că ofiţerul în cauză nu era o persoană care să se preteze la aşa ceva.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/38

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Viitorul – codificat în timpurile biblice

Iluzoria prăpastie dintre trecut şi viitor

MIHAELA DOROBANŢU

„Distincţia între trecut, prezent şi viitor, oricât ar fi ea de puternică, nu este decât o iluzie. Timpul nu este deloc ceea ce pare a fi. El nu se scurge într-un singur sens iar trecutul şi viitorul sunt simultane"
ALBERT EINSTEIN

Dacă cineva ar putea ridica din umeri când T.S. Eliot spune „timpul prezent şi cel trecut sunt poate amândouă conţinute în timpul viitor; şi timpul viitor în timpul trecut" pentru că el nu este *decât* un poet, va fi pus poate în încurcătură ascultându-l pe celebrul Stephen Hawking, care, şi el, nu este *decât* unul din cei mai mari matematicieni şi fizicieni ai tuturor timpurilor, spunând că oamenii vor ajunge într-o zi să călătorească în timp, o călătorie „care face parte din posibilităţile noastre viitoare".

Ziaristul Michael Drosnin, autorul cărţii „Biblia: codul secret", deşi convins că Eli Rips, cel care a descifrat acest cod, are dreptate şi că rezultatele sale sunt corecte, are nevoie de dovezi de nerespins. Este adevărat că Rips găsise cu trei săptămâni mai devreme data izbucnirii războiului din Golf, că „aflase", cu un avans de şase luni, că Bill Clinton urma să câştige alegerile din 1992 (cuvântul „Clinton" încrucişându-se în textul biblic cu cuvântul „preşedinte"), sau că tot în Biblie găsise şi alte evenimente de răscruce:

- scandalul Watergate cu numele lui Nixon ataşat
- marele crah din 28 octombrie 1929 într-un pasaj în care această dată precisă apare împreună cu „prăbuşire economică"
- debarcarea pe Lună codificat în Geneză, cu „navă spaţială", intersectându-se cu „om pe Lună"

Drosnin are nevoie de propria sa verificare. El este prin excelenţă ziarist şi vrea să găsească un eveniment din viitorul apropiat pe care să-l poată controla, adică să-i poată urmări desfăşurarea. Află de o iminentă ciocnire a unei comete (Shoemaker-Levy) cu planeta Jupiter. Va găsi în Biblie ceva despre acest eveniment? Îşi pune la punct propriul program de calcul, bazat pe modelul matematic al lui Rips, şi calculatorul îl fixează pe un text din Geneză în care: pe un rând apare propoziţia „o va lovi pe Jupiter" tăiată în diagonală de numele „Shoemaker-Levy", iar pe rândul următor apare data „8av" (adică 16 iulie 1994). Mai erau două luni până la data respectivă. Aceleaşi încrucişare între numele planetei Jupiter şi cel al cometei se regăseşte şi în cartea lui Isaia. Nimănui nu i se părea nimic anormal ca astronomii să poată calcula cu precizie traiectoria unei comete şi data posibilei sale ciocniri cu un alt corp ceresc. Dar ca acelaşi eveniment să fie înscris în Biblie cu aceeaşi precizie încă de acum trei mii de ani, acesta nu era un lucru chiar oarecare! A fost Biblia codificată de o inteligenţă supra-umană? Este oare posibil ca totul să nu fie decât o imensă mistificare?

La hotarele parapsihologiei

INFORMAŢII DIN LUMEA SPIRITELOR

PAUL IOAN

În martie 1996, omul de afaceri Dean Simpson a fost dat dispărut de soţia sa, Helen, după douăzeci şi patru de ore de când nu a mai primit nici o veste de la el sau de la cei ce îl cunoşteau. Pe autostrada ce leagă Reddstock de Austin (Texas, SUA) fusese oprit de un filtru al poliţiei, la orele dimineţii. Ulterior, nimeni nu l-a mai văzut pe Simpson, care avea la el importante documente ale firmei la care lucra.

Acest caz - rezolvat în cele din urmă prin mijloace specifice parapsihologiei - a fost anticipat în mod neobişnuit de următorul fapt. Pe masa unde îşi lua micul dejun, Dean Simpson găsise un bilet semnat „Helen", prin care aceasta îl sfătuia să-şi schimbe traseul spre Austin. Plecând din mica localitate Reddstock, existau trei variante şi întotdeauna eroul nostru o alegea de ani de zile pe cea mai scurtă. Aceasta străbătea o zonă împădurită, lungă de 11 kilometri. Dar cel mai curios fapt a fost că Helen plecase de acasă de o săptămână tocmai în California la o rudă... Atunci cine scrisese însemnarea respectivă, imitând atât de bine grafia soţiei? Aflat în mare grabă, Dean nu a dat prea mare importanţă acestei bizarerii.

Pe parcursul zilei respective, telefonul a sunat continuu la reşedinţa familiei Simpson. Fie Helen, din Pasadena (California), fie partenerii de afaceri din Austin. Spre seară a fost alertată poliţia, iar Helen s-a întors de urgenţă acasă. Aici, îngrijorarea ei a fost dublată de surpriza găsirii acelui bilet semnat cu numele ei şi pe care nu-l scrisese ea. După aproape o oră, soseşte într-o vizită neaşteptată una din cele mai bune vecine ale Helenei, doamna Lloyd. Aceasta, aflând de problema care se ivise, se decide să-i mărturisească faptul că ea a avut un fel de clarviziune în legătură cu Dean Simpson şi, în consecinţă, a scris acel bilet imitându-i scrisul şi semnându-l pentru a-i da o mai mare importanţă. Apoi, în zorii zilei respective, s-a strecurat în casă prin grădină şi l-a lăsat pe masa din sufragerie. Nedumerită, doamna Simpson i-a cerut explicaţii în plus, şi iată ce i-a spus doamna Lloyd : „Cu patru zile înainte am visat că pădurea prin care trecea de obicei se preface într-o gheară ameninţătoare, iar soţul tău nu ţine seama de asta. A doua zi am visat acelaşi lucru. Apoi, la masa de spiritism, după ce am intrat în transă, am auzit vocea lui implorând ajutor... Dar el fiind încă în viaţă, înseamnă că un semnal de alarmă sosea către mine pe alte căi, deoarece spiritul lui era incapabil să realizeze ce primejdie îl aşteaptă".

Nimic nu este gratuit în Univers

Costul energetic al informației

MARIAN GRIGORE

Cine a citit episodul anterior dedicat „spiriduşului" lui Maxwell, îşi aminteşte modul în care celebrul fizician britanic de origine scoţiană, din secolul al XIX-lea, a crezut că poate demonstra, pe hârtie, posibilitatea teoretică a producerii de energie la infinit, folosind mişcarea browniană a moleculelor, în aşa fel încât să permită circulaţia lor într-un singur sens, imaginând în acest scop un „spiriduş" (rigoriştii îl pot înlocui cu un „dispozitiv" ad-hoc) pe post de agent de circulaţie. Ca un fapt divers, reamintesc fanilor genului că scriitorul de literatură SF Vladimir Beleaev a creat un erou de roman capabil să zboare, denumit, simbolic, Ariel, acesta reuşind să dirijeze, prin forţa gândului, mişcarea haotică a moleculelor corpului său.

Ideea, chiar rămasă la stadiul de speculaţie teoretică, era însă de natură a pune la îndoială legile fundamentale ale fizicii, astfel încât este pe deplin justificat efortul fizicienilor pentru a o „demonta". Soluţia găsită în anii'30, tot la modul teoretic, de Szilard şi Brillouin, postula, pentru prima oară, existenţa unui *cost energetic al informaţiei* (fie pentru achiziţia, stocarea sau tratarea acesteia), cost care era de natură a consuma o parte din energia produsă de „spiriduş", acesta fiind obligat permanent să culeagă şi să stocheze informaţii despre traiectoriile moleculelor, pentru a le putea dirija. Autoconsumul energetic contribuie, în final, la stoparea producţiei de energie.

Deşi s-a crezut că în acest mod se punea capăt aventurii „spiriduşului lui Maxwell" în câmpul fizicii, criticii acestei soluţii au observat că ea antrenează necesitatea unei forţe exterioare Universului material, de natură a compensa degradarea energiei produsă ori de câte ori are loc un proces cu caracter informaţional. Cum ar fi simpla lectură a unui ziar, de exemplu, dar şi „lectura" lanţului de nucleotide din ADN-ul celular, în vederea replicării. Orice proces de acest fel ar influenţa, deci, bilanţul energetic global al Universului, în ansamblu. Între altele, fie spus, exact acest aspect, inacceptabil pentru fizicieni, a stârnit interesul filosofilor, care au crezut că văd aici demonstraţia ştiinţifică a existenţei Divinităţii.

Aşadar, lucrurile păreau să fi revenit la un punct mort, „spiriduşul lui Maxwell" continuându-şi acţiunea erozivă la temelia legilor fizicii. Însă ideea emisă de Szilard-Brillouin n-a murit fără urmaşi, dovedindu-se, în cele din urmă, fertilă. Iar germenele valoros consta tocmai în *introducerea informaţiei ca un al treilea termen, în binomul materie-energie* care definea, până atunci, lumea materială. Aşa a devenit evident faptul – trecut cu vederea anterior – că orice element material este purtător al unei anumite cantităţi de informaţie, ce-i defineşte, alături de masă şi energie, structura şi complexitatea, tocmai această informaţie permiţându-ne să-l descriem şi analizăm.

A trebuit să fie aşteptaţi anii'60 pentru ca, în sfârşit, „spiriduşul lui Maxwell" să-şi dea obştescul sfârşit. În 1961, Rolf Landauer, cercetător specialist în informatică teoretică de la centrul Watson, din New York, al firmei IBM, a demonstrat că *unele operaţii informatice au într-adevăr un cost energetic, dar nu şi altele.* Concret, el a arătat că *achiziţionarea de informaţii* se poate face fără nici o cheltuială de energie, invalidând astfel teoria lui Szilard – Brillouin, în timp ce alte operaţii, cum ar fi *ştergerea informaţiilor* din memoria unui calculator, presupun degradarea energiei. Controversa a luat sfârşit în 1973, când are loc lovitura de graţie: Charles Bennett, elev al lui Landauer, a rezolvat definitiv paradoxul lui Maxwell, arătând că „spiriduşul" poate „vedea" liniştit şi fără efort sau consum energetic oricâte molecule, înregistrând în memoria sa informaţiile necesare comenzilor corespunzătoare libertăţii sau interdicţiei de trecere, în schimb va fi nevoit să se oprească atunci când îşi va epuiza capacitatea de memorie. Pentru a continua, el ar trebui să şteargă datele înregistrate, eliberându-şi memoria, proces care, de data aceasta, va consuma energie.

Noua teorie, care postulează faptul că numai degradarea informaţiei (ştergerea ei) consumă energie, are deja şi confirmări experimentale, care o validează definitiv. Mai mult, în noiembrie 1997 s-a demonstrat că ea se verifică şi în domeniul cuantic. Geniala construcţie a lui Maxwell a trebuit să se oprească în sfârşit. Se demonstrase faptul că perpetuum mobile nu funcţionează nici măcar „pe hârtie".

Omul şi Natura - luptă sau coabitare?

PESTICIDELE otrăvuri migratoare

PAUL IOAN

Cazuri suspecte de cancer

La ora actuală, este imposibil de conceput o agricultură fără ajutorul produselor fitosanitare - pesticide, fungicide, ierbicide. Fie că este vorba de viţă-de-vie, de cereale sau de culturi de cartofi, compuşii chimici susnumiţi sunt doar aparent inofensivi pentru om. De-a lungul timpului, multe dintre ele au fost interzise şi au apărut altele noi, aparent mai puţin agresive. Iată însă că cercetătorii francezi au constatat apariţia unor forme suspecte de cancer , analizând loturi de cultivatori care răspândesc produse fitosanitare fie din aer, fie de la sol. Astfel, pe lângă obişnuitele alergii şi dermatite, au apărut cancerul de vezică şi leucemia. În pofida statisticilor din ţările dezvoltate, pe această temă, Organizaţia Mondială a Sănătăţii consideră că „nu sunt dovezi suficiente pentru a evalua efectul pesticidelor asupra omului". În acelaşi timp, se atrage atenţia asupra retragerii de pe piaţă a celor deja dovedite a fi agresive faţă de sănătatea atât a cultivatorului, cât şi a consumatorului. Şi la noi există comisii de omologare a fitosanitarelor, dar în realitate situaţia scapă de sub control fără o supraveghere meticuloasă.

Poluanţii călătoresc spre Poli

Pesticidele şi insecticidele sunt volatile şi curenţii de aer le determină să migreze spre cei doi Poli. Aceasta este concluzia cercetătorilor care au descoperit în zăpezile veşnice peste 20 de compuşi de această natură. Astfel, pesticidele folosite la culturile de orez din China şi India au fost regăsite în zona Polului Nord, în stratul de gheaţă. Evaporate în regiunile calde, pesticidele condensează în cele reci. Este fenomenul de „distilare globală", pus în evidenţă şi în America şi Europa. Se poate spune că avem de-a face cu „pesticide fără frontiere", ţările cu climă caldă exportând astfel de compuşi în ţările nordice sau extrem sudice. Se impune, ca un imperativ absolut, corelarea tuturor listelor de pesticide de către un for internaţional de profil, care să aibă grijă Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii. Iată un exemplu grăitor : fetele născute de mame care au consumat alimente cu urme importante de pesticide vor intra în perioada pubertăţii mai devreme, iar riscul de a avea cancer la sân este sporit. Anumiţi compuşi ai pesticidelor se comportă în organismul lor precum hormonul sexual feminin, estrogenul.

Convorbiri despre mileniul III

Industria şi realitatea virtuală

- Stimate Domnule Dr.Ing. Dan Boboc, v-aş ruga, pentru început, să ne spuneţi de ce e atât de fascinat acest domeniu al realităţii virtuale?

- Prototiparea virtuală şi ingineria mecanică – preocupări principale în activitatea CADSI-SOFT pot fi de un mare ajutor industriei româneşti. Ceea ce ele aduc nou, este faptul că un obiect conceput şi proiectat poate prin mijloace ceva mai moderne, dar cu ajutorul calculatorului, să poată fi testat aşa cum au loc testele pe obiecte fizice reale.

În acest fel intrăm într-o altă lume, cea a realităţii virtuale, unde simulăm aceleaşi lucruri care se întâmplă în realitatea practică. Ce avantaj are acest lucru? În primul rând, nu mai trebuie realizate prototipuri şi serii de prototipuri pe care să se facă testele. Acestea se realizează la fel ca în realitate, dar este posibil oricând să revii la etapa de proiectare şi să refaci acele elemente ale prototipului care nu au corespuns în timpul testului. În final, se obţine un prototip virtual, dar testat cu acele teste care simulează realitatea. Aceasta înseamnă economie de bani, de timp, şi mai înseamnă că, în final, ceea ce s-a realizat este un prototip de încredere, un prototip care poate fi deja „aruncat" în execuţie, putându-se reface acele teste finale care conduc către omologarea lui.

- Ne puteţi da un exemplu concret dintr-o zonă practică unde principiul Dv. este aplicat sau în curs de aplicare?

- Sunt foarte multe asemenea zone, dar în general industriile de vârf sunt cele care utilizează proiectarea virtuală: industria aerospaţială, cea a automobilului... Firma Boeing de exemplu, declară economii de multe milioane de dolari anual prin utilizarea prototipării virtuale a unor subansambluri care altfel se realizau şi se testau ca prototipuri fizice.

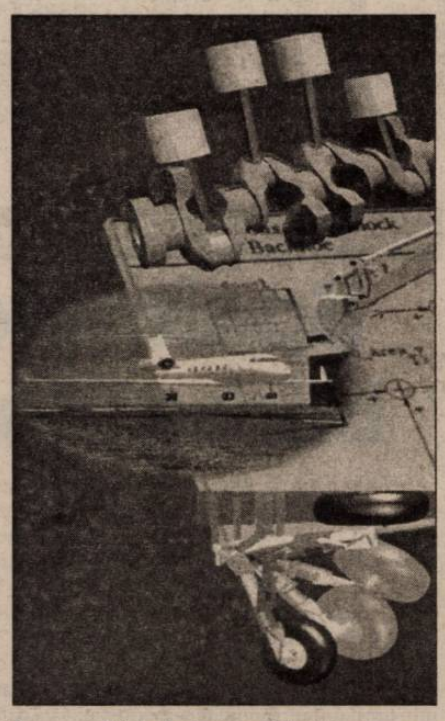

Mai trebuie subliniat un aspect – şi aici trebuie amintit un alt avantaj al acestei prototipări virtuale: reducerea timpului între idee şi ieşirea pe piaţă cu produsul. Toate aceste elemente concură la o accelerare, la o scurtare extraordinară a timpului între momentul în care începe lucrul şi momentul când produsul, gata testat, poate fi aruncat pe piaţă. Totul încadrându-se în competiţia care este practic a tuturor, de a scoate pe piaţă produse mai bune, la timp şi astfel făcute încât cumpărătorul să fie stimulat tot timpul să accepte noutatea, să accepte elementele care urmează să înlocuiască ceea ce este vechi.

- Înţeleg că este o viteză specifică mileniului care bate la uşă şi că încă o dată informatica îşi spune cuvântul, înscriindu-se în acest curent. O ultimă întrebare: există în România interes pentru această noutate, există o aplicaţie în curs?

- Noi promovăm aceste softuri de puţin timp – cam de o jumătate de an. Dar am văzut interesul, în primul rând, al mediilor academice, al universităţilor care au simţit pulsul noului şi care, prin facilităţile pe care noi le-am oferit, au început să utilizeze aceste softuri şi să creeze specialiştii de mâine. Trebuie să spun că am constatat la studenţi o receptivitate extraordinară...

- De fapt, ei sunt generaţia care va lucra cu aceste noi mijloace...

...generaţia care s-a trezit în braţe cu calculatoarele, care nu are nici un fel de teamă să le utilizeze şi care va lucra efectiv şi cu mare plăcere cu aceste instrumente extraordinare. De asemenea, încercăm să promovăm ideea de a rezolva probleme particulare din diferite zone ale industriei, cu aceste softuri, fără însă a fi şi obligat să le şi cumperi – decât eventual ulterior şi numai dacă este cazul...

A consemnat
MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

Câte în Lună, Marte şi stele

ALEXANDRU MIRONOV

Nici nu ne dăm seama, cuprinşi în vâltoarea vieţii de zi cu zi, câte se petrec în întreprinderea aceasta uriaşă care cloceşte mersul lui Homo Sapiens către coloniile stelare! Fac doar un sumar, căci mă grăbesc spre avionul care mă va duce, după 30 de ore de zbor, tocmai în Australia, iar acolo la *WorldCon 1999* mă voi întâlni cu personaje fabuloase de la NASA, Sillicon Valley, „Star Trek" şi din lumea S.F.-ului – şi despre ce credeţi că vom discuta? Despre Imperiul Galactic al Pământului şi cum va trebui el consolidat, prin diplomaţie şi înţelepciune, în viitoarele întâlniri cu raţiunile extraterestre...

Aşa că, aflaţi:

Mars Global Surveyor, slujitorul dv., a terminat de cartografiat planeta Marte, altimetrul cu laser MOLA realizând o adevărată bijuterie: erorile de relief nu depăşesc 13 metri! Cu viitoare mări şi oceane, cu văi prin care chiar va curge preţioasa H_2O, atunci când nepoţii noştri se vor fi hotărât, prin 2150-2200, să amartizeze definitiv, cu viitorul „hit" turistic care va fi Mount Olypus (27 km înălţime), cel mai spectaculos munte din Sistemul Solar. Eroarea va fi şi mai mică, spun areologii (specialiştii „marţieni"), în 2003, atunci când un alt cartograf, sonda europeană *Mars Express,* se va alătura „confratelui" *Mars Global Surveyor.*

Astronomii ne informează relativ la capcanele ce s-ar putea ivi în calea lui Jean Luc Picard şi a sa „Enterprise": stelele negre. Obiect celest aflat la frontiera – astrofizică – dintre stea şi planetă, steaua neagră a apărut pe firmamentul cunoaşterii noastre în 1936, *CalTech* reperând până acum patru asemenea astre, cam la 30 ani-lumină de Soare. Ca argument, pentru viitoare termocentrale spaţiale, atunci când Homo Sapiens va fi suficient de puternic pentru a-şi stăpâni energiile propriei galaxii: stelele negre sunt încărcate de metan, gaz, cum bine ştim, uşor inflamabil.

Şi mai important: telescopul spectral *Hubble,* un „muncitor celest" de foarte înaltă calificare, a reevaluat, studiind 18 galaxii diferite, densitatea şi valoarea constantei de expansiune a Universului şi a confirmat existenţa unor constante cosmologice fundamentale. Ceea ce a făcut ca astrofizicienii să vină cu o precizare: viteza de deplasare a obiectelor cosmice (stele, sisteme planetare, quasari, găuri negre, nebuloase) este de 70 km/sec/mpc – ceea ce dă Universului vârsta de „numai" 12 miliarde de ani, cu vreo 3 miliarde mai puţin decât se credea.

ISO, satelitul care percepe radiaţiile infraroşii, ne anunţă că a decelat un misterios nor carbonic în interiorul unei nebuloase noi. Să fie un nor gânditor, ca în povestea lui Fred Hoyle? s-au întrebat fizicienii. Mai degrabă, deocamdată, doar diamante sintetice sau fullerene, uriaşe molecule de carbon de dimensiunea unor mingi de fotbal. Cu cât îl privim mai atent, cu atât Universul devine mai complicat...

O nouă fotografie a unei vedete, galaxia *NGC 1232,*a fost luată de marele telescop din Chile (de către o echipă de astronomi germani). Cu un diametru de 200000 de ani-lumină, *NGC 1232* îşi desfăşoară pentru noi splendoarea sa de acum, ehei, 200 de milioane de ani.

...Complicate, superbele cărări către lumea stelelor – mai ales când aflăm că, din păcate, speranţa de a găsi apă pe Lună (pentru nevoile coloniştilor „lunatici" de prin 2050) pare să se fi risipit, după eşecul ultimelor experimente...

Imperturbabili...

...par a fi bărbaţii, această „jumătate a planetei", de problemele cărora ne-am ocupat mai mult ca de obicei astăzi. Este ştiut, ciclul solar (de 24 de ore) şi alternanţa zi-noapte reglează fazele de activitate şi repaus ale funcţiilor biologice ale tuturor fiinţelor de pe planetă. Cercetătorii au constatat faptul că în absenţa alternanţei lumină-întuneric, ritmul circadian al mamiferelor, în special, este reglat de un „orologiu personal", deosebit de stabil, foarte apropiat de 24 de ore. Singura excepţie evidenţiată până acum de cercetători o reprezintă... bărbaţii al căror orologiu are oscilaţii cuprinse între treisprezece şi 25 de ore. Astfel, o echipă de cercetători americani de la Universitatea Harvard a observat timp de câteva săptămâni reacţiile provocate de lumină asupra unui lot de subiecţi tineri (în vârstă de aproximativ 23 de ani) comparativ cu alţii cu vârsta medie de 67 ani. Supuşi unor desincronizări puternice, aşa cum prevedea studiul, subiecţii

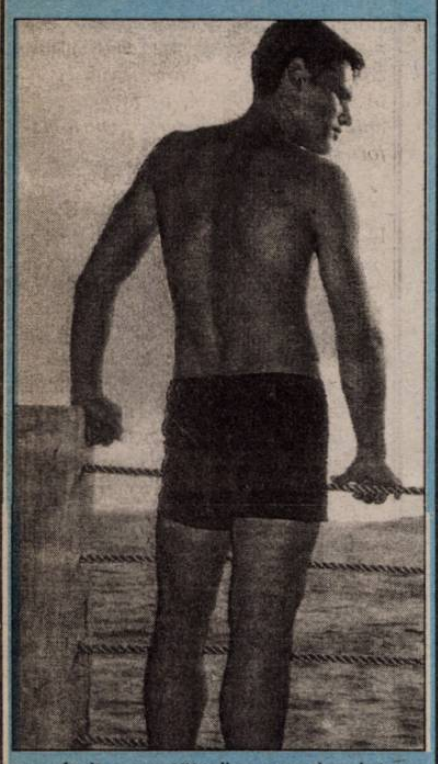

au oferit cercetătorilor surprize interesante. Astfel, s-a constat că ritmurile circadiene ale bărbaţilor sunt asemănătoare, de la un individ la altul, fără ca vârsta să le modifice. Mai mult chiar, s-a constatat că „orologiul personal", al bărbaţilor, reglat de sistemul nervos central, este constant şi anume de 24 ore şi 11 minute.

Stéphanie şi Albert de Monaco

Indiscreţii

Stéphanie reintră în scenă

Chiar dacă în ultimii douăzeci de ani Caroline nu a lipsit niciodată de la balul Crucii Roşii, anul acesta, după naşterea Alexandrei, a preferat să se odihnească într-unul din palatele soţului său. În aceste împrejurări, sora mai mică, Stéphanie, a intrat în scenă, cu deosebit succes, alături de tatăl şi fratele său, prinţul Rainier şi Albert de Monaco. La 34 de ani, „mamă celibatară", fericită, cu trei copii, prinţesa-sirenă şi-a regăsit strălucirea. Balul a reunit nume celebre, femei de o eleganţă perfectă, iar caritatea a avut strălucirea

Stéphanie şi prinţul Rainer

Stéphanie şi Laurent de Belgique

Pentru părinţi

Limbajul celor mici

Studii laborioase au demonstrat că încă din stadiul dezvoltării intrauterine la băieţi emisfera cerebrală stângă, cea care conţine şi centrii vorbirii, se dezvoltă mai lent decât la fetiţe. Consecinţa? În mod frecvent între doi şi trei ani cei mai mulţi băieţi vorbesc cu dificultate. Numai ideea de a exprima ceea ce doresc să comunice, spun specialiştii, îi sperie. În multe cazuri, acest sentiment de nesiguranţă se menţine şi la vârsta adultă. De asemenea, unele tulburări de vorbire, cum este dislexia, se manifestă de 4-5 ori mai frecvent la băieţi decât la fetiţe.

În schimb, de la cele mai fragede vârste fetiţele sunt înzestrate cu capacităţi verbale deosebite. Ele sunt primele care rostesc cuvintele corect şi pot alcătui propoziţii dezvoltate şi fraze. Acest avans luat de fetiţe se va menţine până spre adolescenţă, lor recunoscându-li-se capacitatea de a comunica mai mult şi mai bine. Mai târziu ele vor şti să vorbească mai convingător despre emoţiile trăite, pozitive sau negative.

Chiar dacă aceste diferenţieri sunt demonstrate de cercetători, părinţilor li se cere răbdare, pricepere şi tact pedagogic pentru ca prin dialogul purtat cu copilul, prin joc sau lecturi adecvate vârstei, să urmărească dezvoltarea vorbirii copilului.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Un caz pe săptămână

„Mama mea, C.V. în vârstă de 75 de ani avea mari probleme de sănătate generate de reumatism, un ulcer vechi şi o nevroză. După o serie de şedinţe de tratament bioenergetic făcute de doamna Vasilica Ciupea, maestră cu capacităţi extrasenzoriale de categorie internaţională a recăpătat un somn bun, reconfortant, durerile au cedat şi are o mină foarte bună, îmi place cum arată"...

*

Redacţia revistei noastre facilitează, cititorilor dornici să beneficieze de tratament bioenergetic, accesul la „Cabinetul Ciupea" pe baza talonului alăturat. Posesorul unui astfel de talon decupat din revistă beneficiază de o reducere cu 10 la sută a costului tratamentului, ceea ce echivalează cu 45000 lei.

10% REDUCERE adică 45000 lei

TALONUL NR. 38

Numele şi prenumele pacientului.....

.....

Adresa.....

Intervalul efectuării tratamentului.....

Programări la telefon: 6862046

● Valabil pînă la 20 octombrie 1999 ●

Reflecţii psihologice

Spaimele bărbaţilor

Chiar dacă, în mod tradiţional sunt acceptate ideile potrivit cărora bărbaţii sunt puternici (din punct de vedere fizic dar şi psihic), sunt seducători înnăscuţi, iar profesional sunt plini de... succese, psihologii au stabilit, în urma studiilor întreprinse, o listă a spaimelor celor mai frecvente ale bărbaţilor.

S-a conchis, astfel, că bărbaţii se tem de medic. Studiind comportamentul acestora într-un cabinet medical s-a constatat că sunt de o nervozitate aparte, mai ales în aşteptarea precizării diagnosticului.

Se tem adesea de eşecuri în viaţa socială. Chiar dacă nu există nici un element concret în acest sens, în momentul în care unui bărbat i se încredinţează sau îşi asumă responsabilităţi noi, primele gânduri se îndreaptă spre eşec. Chiar dacă nu mărturiseşte acest lucru, îl frământă neîncrederea în forţele sale.

Incredibil, poate, seducătorii înnăscuţi ai planetei se tem de apropierea de femei. Psihologii spun că atunci când între ei şi femeia iubită mai este... doar un pas, bărbaţii sunt cuprinşi de teamă.

Se tem, de asemenea, de... chelie şi de impotenţă. Chiar dacă despre nici una dintre aceste temeri nu rostesc nici un cuvânt şi nu se sfătuiesc nici măcar cu medicul, care, într-o situaţie reală, ar putea să-i ajute.

S-a demonstrat că bărbaţii se mai tem de adversari şi de... lacrimi. Întrebarea ce îi stăpâneşte constant, într-o relaţie intimă cu o femeie, este dacă predecesorul a fost superior în privinţa... potenţei. Convinşi că plânsul este o manifestare a caracterelor slabe, îi sperie ideea că uneori ar putea să verse şi ei câteva lacrimi. Concluzia? Puternicii, deşi nu recunosc, sunt stăpâniţi şi ei de temeri absolut firesti.

Gastronomice

Iată pentru această săptămână câteva reţete oferite cititoarelor noastre de doamna Ariadna Făgărăşanu din Braşov:

Budincă cu fructe

Dintr-o ceaşcă cu făină, 5 linguri ulei, 3 linguri lapte, sare, zahăr vanilat se frământă un aluat, care se împarte în 2 părţi inegale. Bucata mai mare se întinde. Între timp tapetăm o tavă, inclusiv marginile. Din ½ kg piersici sau pere moi se face un compot gros, cu 1 pahar de zahăr şi foarte puţină apă. Deasupra turnăm „lapte de pasăre" nefiert, pregătit din 2 gălbenuşuri. Deasupra întindem bucata mai mică de aluat. Se coace şi apoi se pudrează cu zahăr vanilat. Se taie pătrate.

Prăjitură cu stafide

Stropiţi cu lapte clocotit şi parfumat cu vanilie 4 felii frumoase de franzelă curăţată de coajă. După ce absoarbe bine laptele, zdrobiţi cu o furculiţă până ce obţineţi o pastă densă. Adăugaţi 100 g. zahăr, un praf de sare, 4 gălbenuşuri, 100 g stafide macerate înainte în 3 linguri de rom. Încorporaţi şi romul în care au fost ţinute stafidele. Bateţi albuşurile spumă tare. Amestecaţi uşor şi turnaţi compoziţia într-o formă unsă cu unt sau margarină şi presărată cu făină. Daţi la cuptor 40 de minute.

Plăcinţele cu varză

Folosim 1 ceaşcă de ulei, 2 cesti cu apă şi făină cât cuprinde ca să obţinem un aluat potrivit de moale. Varza se călesţe cu puţină ceapă. Din aluat se întinde o foaie care se taie în pătrate. Pe fiecare pătrat de aluat se pune câte o lingură de umplutură, se împăturesc şi se coc în tava unsă, la foc iute. Se servesc calde.

Polenta

Pentru fiecare sută de grame de smântână, câte o lingură cu vârf de făină şi un ou, puţină sare. Se amestecă făina cu smântâna fără să facă cocoloaşe, se adaugă sarea, gălbenuşul de ou, apoi albuşul bătut bine spumă. Se amestecă apoi foarte încet albuşul cu compoziţia. Se tapetează cu grăsime, făină sau cu pesmet, se pune compoziţia în forma respectivă dar numai pe trei sferturi. Apoi se fierbe la Bain-Marie circa 45 minute la foc mic. Când este gata se răstoarnă pe un platou (se lasă câteva clipe să se răcească), se taie felii şi se serveşte cu un sos făcut din o lingură smântână şi 50 g unt topit. Sosul trebuie să fie fierbinte. Se adaugă puţină boia de ardei dulce, iar pe deasupra se presară puţin caşcaval ras.

Gogoşari umpluţi cu vinete

Se iau 10 gogoşari, se spală, se curăţă de cotor şi se pun la scurs cu gura în jos. Separat se cojesc 4 vinete frumoase şi se taie în felii de 2 cm grosime. Se sărează şi se lasă ½ de oră. Se storc de zeamă şi se prăjesc pe ambele părţi în ulei. Se pun la scurs apoi se împănează cu bucăţele mici de usturoi. Se umplu gogoşarii cu feliile de vinete şi se pun la fiert la foc mic cu apă într-o cratiţă mare. Când au fiert se pun 3 linguri de pastă de roşii, 2 linguri miere sau zahăr, cimbru, foi de dafin, piper, sare şi se mai fierb 10-15 minute împreună pe plită sau la cuptor. Se serveşte rece.

Pagina realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Laborator de sănătate

UN MĂR PE ZI

ţine doctorul departe

Proprietăţile tămăduitoare ale merelor sunt o realitate demonstrată de sute de studii şi cercetări. S-a demonstrat că două sau trei mere consumate zilnic au capacitatea de a scădea colesterolul LDL (care obturează arterele) şi de a creşte colesterolul HDL (care curăţă arterele). Deşi merele nu sunt chiar atât de bogate în vitamine pe cât suntem noi tentaţi să credem, aceste fructe au un conţinut impresionant de pectină. Gospodinele ştiu că pentru a face peltea din alte fructe mai puţin bogate în această substanţă, e nevoie să adauge pectină în stare lichidă sau pudră, pentru a obţine gelatinizarea preparatului. În schimb, este întotdeauna uşor să faci peltea din mere sau alte fructe combinate cu mere, tocmai din cauza conţinutului mare de pectină pe care acestea îl oferă. De fapt, tocmai pectina este una dintre cele mai eficiente substanţe în scăderea nivelului de colesterol LDL. Merele ajută şi la reglarea cantităţii de zahăr din sânge. În ciuda dulceţii sale naturale, un măr nu produce ridicarea rapidă a cantităţii de zahăr din sânge ca alte alimente dulci şi de aceea nu sporeşte nevoia de insulină. Din acest motiv, la prescripţia medicului, merele pot intra şi în meniul diabeticilor.

Stomatologii insistă la rândul lor pe consumul de mere, considerând că un măr crud este un desert perfect în special când nu există posibilitatea spălării dinţilor imediat după masă. Muşcând din carnea tare şi suculentă a fructului, dinţii se curăţă de alimentele aderente, cum ar fi pâinea care duce la acumularea tartrului. De aceea merele sunt numite şi „periuţe de dinţi naturale". Merele au, de asemenea, darul de a creşte capacitatea organismului de a se apăra împotriva anumitor viruşi. Cercetările au demonstrat că anumiţi viruşi puşi în eprubetă cu suc de mere proaspăt devin inactivi. După cum bine ştim, există mari iubitori şi consumatori ai acestor fructe, care nu mai au nevoie de îndemnuri pentru a le introduce în meniul lor zilnic. Pentru aceia însă care nu mănâncă mere cu mare plăcere, se poate apela la mici „trucuri": introducerea acestui fruct în salate de

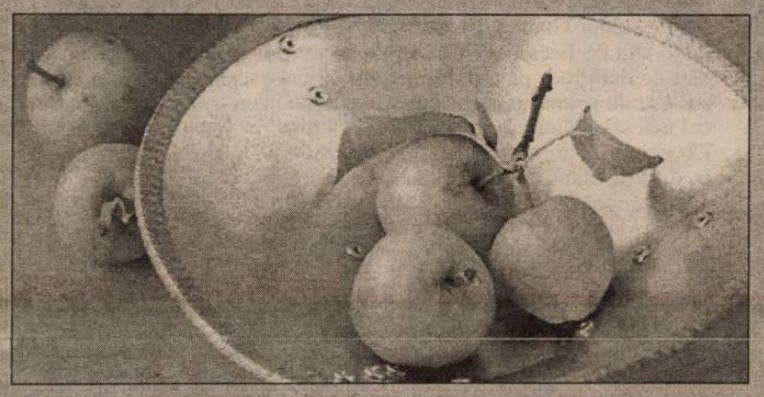

crudităţi, ca garnitură „mai sofisticată" la diferite antreuri, dar mai ales la deserturi (plăcinte, prăjituri, torturi).

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

SIDA

când ar trebui făcut testul?

Căile de transmitere a virusului HIV sunt prea cunoscute şi mediatizate pentru a mai insista asupra lor. Le vom reaminti totuşi pe scurt: în timpul contactelor sexuale anal, vaginal sau oral; prin intermediul (prin împrumutarea!) unor instrumente care înţeapă sau taie (seringi, ace, aparate de ras, instrumente stomatologice sau chirurgicale); de la femeia însărcinată la copil în timpul sarcinii, la naştere sau prin alăptare; prin transfuzii, răni deschise sau transplant de organe infectate. Nu trebuie uitate aici nici obiectele de toaletă intimă, inclusiv periuţa de dinţi, care este bine să nu fie împrumutate nici, la cunoscuţi!

Pe de altă parte, fiind un virus uman, HIV nu se transmite prin insecte sau muşcături de animale. Neputând trăi în afara organismului omenesc, el nu poate fi transmis prin aer, apă sau mâncare (deci nici la toalete sau băi publice, saune, restaurante etc.) şi nici prin sărut, tuse, strănut, atingere, îmbrăţişare, mângâiere. Transmiterea sa sexuală poate fi evitată, prin mijloacele cunoscute (prezervativul). Când trebuie totuşi să luaţi în consideraţie oportunitatea sau chiar necesitatea de a vă prezenta la testare? Iată câteva situaţii:

- dacă aţi avut un contact sexual neprotejat
- în urma unei operaţii sau unei transfuzii de sânge
- dacă vă drogaţi folosind droguri cu administrare intravenoasă
- dacă urmează să vă căsătoriţi, aceasta şi la bărbaţi şi la femei
- dacă sunteţi însărcinată (ceea ce înseamnă că şi soţul/prietenul s-ar putea gândi la necesitatea de a efectua testul)
- dacă sunteţi bolnav şi medicul nu v-a putut încă stabili un diagnostic

În acelaşi timp, nu trebuie uitat că testul nu ţine loc nici de vaccin, nici de tratament şi că tot ce poate face este să vă indice starea Dv *de moment*. Uneori, cum este cazul căsătoriei, angajării în serviciu, prezentării la serviciul militar, unor deplasări în străinătate, testarea este obligatorie şi se face nominal (altminteri puteţi face testarea fără să fiţi obligaţi să vă daţi numele), rezultatul fiind înscris în dosarul Dv. Pentru orice clarificare a aspectelor legale aveţi la dispoziţie un consilier care vă va da toate lămuririle.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

ARCADIE PERCEK

Înainte de a vorbi de anume monştri telurici – cutremurele - care decimează condiţia umană, să vorbim de anume „monştri" aerieni, care fac acelaşi lucru. Reţineţi în acest sens faptul, că în urmă cu ceva mai mult de un secol, mai precis în 1876, mor în India circa 215000 de oameni nu de pe urma unui val de ciumă, ci de pe urma unui ciclon pentru ca cinci ani mai târziu, de data aceasta de pe urma ravagiilor unui taifun, să moară alţi aproape 300000 de oameni, de data aceasta din Indochina. În 1959, un alt monstru aerian, şi anume un uragan, ucide în Mexic în jur de 15000 de oameni, pentru ca un ciclon să facă acelaşi lucru în Pakistan, în 1965, unde au murit în jur 30000 de oameni, iar un altul, tot în acelaşi an, în aceeaşi ţară, să ucidă încă în jur de 10000 de oameni.

La ce se reduce morfologia şi fiziologia unui asemenea monstru aerian? Să exemplificăm. Un ciclon tropical, de exemplu, are diametrul a circa 650 km, şi acţionează cu viteze ce depăşesc pragul a 250 km pe oră. Asemenea monştri îşi fac apariţia pe ariile noastre planetare destul de des. Cicloanele, de exemplu, apar în medie cam de 10 ori pe an. Într-un ritm ceva mai lent, cam de 7 ori pe an, acţionează înfricoşătoarele uragane din jurul Madagascarului, ca şi huricanele din Marea Caraibelor. Să exemplificăm, în continuare, ce înseamnă activitatea malefică a acestor monştri în privinţa condiţiei umane. Taifunul Triz a produs în luna septembrie a anului 1965 inundarea a nu mai puţin de un milion de case, cu pagube materiale de aproximativ 10 milioane lire sterline. Cinci ani mai târziu, un alt ciclon a exercitat efecte dezastruoase asupra întinselor suprafeţe ce formează Delta Gangelui, când aproximativ 700000 de oameni şi-au găsit moartea şi circa 2000 de insule au fost pur şi simplu înghiţite de apele Oceanului Indian. Ce forţe desfăşoară aceste incomensurabile forţe ale Naturii este uşor de imaginat, din moment ce ni se semnalează că unui ciclon i-a reuşit în Florida, în anul 1935, performanţa de a smulge un tren de pe linia ferată şi de a-l arunca pe câmp. Tot atunci s-a produs şi ruperea ancorelor la nenumărate nave, care au fost pur şi simplu „scuipate" pe ţărm. Tot aceste forţe produc însă şi mari inundaţii, cum a fost situaţia şi la noi, în acest an, care se soldează cu importante pagube materiale.

Un alt aspect ce ţine de paleta vastă a furiilor Terrei, este reprezentat de erupţiile vulcanice. Cu prilejul erupţiei vulcanului Krakatoa, din 1883, îşi pierd viaţa aproximativ 36000 de oameni, iar cu prilejul aceleia de pe muntele Pelée din Martinica, erupţie care a avut loc în 1902, un oraş întreg – Sant Pierre – a fost pur şi simplu ras de pe faţa pământului, dimpreună cu toate casele şi toţi locuitorii.

Tratament pentru maladiile neuromusculare

Motoneuronii sunt celulele nervoase care controlează muşchii corpului. Dacă o parte dintre aceste celule mor, muşchii corespunzători nu mai funcţionează. Acest lucru produce maladii neuromusculare grave la copii şi adulţi, maladii handicapante şi adesea fatale. Oamenii de ştiinţă au identificat proteinele, numite factori neurotopici, care ţin motoneuronii în viaţă. Aceste proteine pot constitui cheia tratamentului maladiilor neuromusculare în momentul în care va fi înţeleasă complet funcţionarea celulelor asupra cărora acţionează. Studiul şi aplicarea fenomenului constituie obiectivul unui proiect finanţat de Comunitatea Europeană. (I.S.)

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Copiii şi alcoolul

„Cred că am devenit puţin cam dependent de alcool, ne scrie în epistola sa Domnul TH. CUHARSCHIE din Cluj, *deşi nu chiar alcoolic cum se spune, şi aceasta pentru că nu mă pot abţine de a nu consuma zilnic fie câteva pahare de vin, fie mai degrabă 1-2 pahare mici dintr-o tărie oarecare, ceea ce este şi mai grav. În legătură cu acest fapt vă rog ca, într-o primă etapă să-mi spuneţi cum să procedez ca nepoţelul meu, pe care de fapt eu îl cresc, şi care are 7 ani, să nu ajungă şi el prin a nu bea când va fi mare. Până la această vârstă n-a dat nici un semn că i-ar place alcoolul. Dar, cum să fac ca să se menţină şi de aici înainte la fel? A doua rugăminte pe care aş mai avea-o este ca să-l rugaţi pe Arcadie Percek, care susţine rubrica alăturată, să ne scrie câteva articole despre alcool în general şi despre consecinţele sale asupra sănătăţii, în ipoteza că este consumat peste măsură. În aceste vremuri grele, când mulţi beau peste măsură, ca să le suporte mai uşor, asemenea articole ar fi de mare interes pentru majoritatea dintre noi".*

De ce beau copiii şi adolescenţii, stimate Domnule Cuharschie? Cel puţin psihologii care au studiat această problemă susţin că, în primul rând, aceştia beau pur şi simplu din imitaţie. Într-adevăr, copiii şi adolescenţii asistând la libaţiunile alcoolice ale părinţilor lor, mai ales când aceştia îi îndeamnă să „guste" câte puţin, aşa, spre a fi în rând cu lumea, ajung cu timpul prin a prinde gust de alcool. Statisticile efectuate pe această linie ne evidenţiază faptul că frecvenţa tinerilor băutori este incomparabil mai mare printre aceia care provin din familii, în care se bea în mod obişnuit.

Tot psihologii mai susţin că copiii şi în special adolescenţii apelează la băuturi alcoolice pentru a-şi confecţiona, pe această cale sui-generis, o aparenţă de maturitate. Cercetări medicale efectuate pe această linie au evidenţiat apoi sensibilitatea cu totul crescută faţă de băuturile alcoolice a copiilor, adolescenţilor şi vârstnicilor, categorii de vârstă în perimetrul cărora nu trebuie să ne jucăm cu acest succedaneu al focului său chiar cu acest simbol al său, care este alcoolul. Din acest motiv, acei părinţi – cum am mai spus – care îşi îndeamnă odraslele să guste din paharul lor de vin sau de bere, sunt nu numai nişte mari ignoranţi, ci şi tot aşa de mari iresponsabili. Iată raţiunea pentru care trebuie să fim foarte atenţi din acest punct de vedere cu odraslele de care vorbim, şi asta mai ales în perioada copilăriei şi în special a adolescenţei. În ceea ce priveşte cea de-a doua rugăminte, şi anume de a publica nişte articole despre consecinţele alcoolului, la rubrica alăturată, îl vom ruga pe domnul Percek în acest sens.

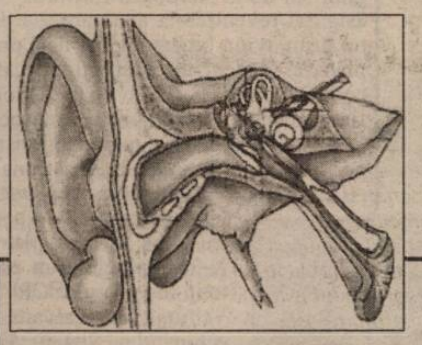

Speranţe pentru pacienţii atinşi de surditate

Aparatul auditiv uman este delicat şi complex. Lezarea unor structuri ale organelor auditive poate cauza surditatea parţială sau completă. Din 1984, 25000 de persoane din lumea întreagă au beneficiat de implantul unui aparat electronic prin care se transmitea sunetul direct la urechea internă. Au fost realizate astfel importante ameliorări în domeniu, dar nu s-a putut reda auzul celor a căror legătură între ureche şi creier era întreruptă. Iată de ce, un implant electronic plasat direct în regiunea cerebrală, care coordonează percepţia sunetelor, poate oferi o şansă celor atinşi de surditate profundă. Metoda este în studiu la Clinica Universitară din Navarra şi se pare că va fi pusă în practică peste trei ani, cu ajutorul unor firme specializate. *(I.S.)*

Balenele vor liniște

Un vast proiect de cercetare a fundului Oceanului Pacific a stârnit vii controverse între oceanologi și ecologi. Și aceasta pentru că metoda de studiere a reliefului submarin este bazată pe folosirea unei game largi de unde sonore. Cele mai afectate ar fi, în consecință, balenele, care comunică între ele și se orientează după aproximativ același principiu al sonarului. În multe cazuri

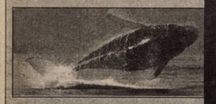

anterioare, s-a constatat o perturbare a capacității de alegere a traseelor optime la aceste mamifere marine și o înrăutățire a alimentării lor. Familii întregi de balene au eșuat pe coastele californiene, iar costisitoarele analize ale „sinuciderilor" au condus la certitudinea că propriul lor câmp sonor a fost bruiat în mod fatal.

Cu elicopterul... pe sub apă!

Specialiștii francezi profilați pe construirea de aparate de cercetare submarină au pus la punct un submersibil ale cărui mobilitate și manevrabilitate rivalizează cu cele ale unui elicopter. Botezat „Remora 2000", acest pseudoelicopter al adâncurilor are cinci motoare propulsoare autonome (două verticale, două orizontale și unul trasversal), ceea ce îi conferă posibilitatea de a se mișca cu ușurință în toate direcțiile. El spionează viața submarină la adâncimi de 610 metri, colectând informații cu ajutorul senzorilor și camerelor video. Sistemul de comandă computerizat permite și o economie notabilă de energie, prin punerea în funcțiune doar a motoarelor necesare unei manevre anume. Autonomia de lucru a lui „Remora 2000" este, în condiții normale, de 10 ore și poate lua la bord două persoane.

VARANASI

Cetatea Sfântă a Indiei

IRINA STOICA

Oraș cunoscut sub mai multe nume, Banaras – Benares după cum i-au spus britanicii – a fost „rebotezat" în 1956 Varanasi, așa cum i se spunea lui în antichitate. Primul său nume fusese însă Kashi – Cetate a Luminii – capitală a statului cu același nume prin anii 500 î. Ch.

Orașul prinde viață de la ora cinci dimineața. Când zorii învăluie palatele maharajahilor, minaretele moscheelor, templele

aparținând unei multitudini de religii și secte, mulțimea pelerinilor și credincioșilor hinduși începe să roiască pe treptele care duc spre faimoasele altare, pentru ca apoi să coboare în apa sfântă a Gangelui. Unii intră în apă până la umeri, alții abia își udă picioarele. Femeile sunt îmbrăcate în tradiționalul sari viu colorat, sau alb, dacă purtătoarea este văduvă. Bărbații poartă la rândul lor costume întregi sau simple bucăți de pânză în jurul șoldurilor. Cu toții privesc răsăritul Soarelui, cu mâinile împreunate, murmurând rugăciuni. Când Soarele se înalță pe cer, aruncă în apă flori, ghirlande de gălbenele sau lotuși roz, semințe de tot felul și mici opaițe cu ulei încep să plutească pe valuri. Oamenii își umplu mâinile cu apă și beau. Ritualul străvechi este completat cu cel al umplutului vaselor. Borcane, amfore, urcioare pline cu apă sunt duse la templu; sub uriașe umbrele, se murmură rugăciuni binecuvântând vasele pelerinilor. Orașul vechi are ulițe strâmte prin care cu greu pot trece vehiculele. Sunt străm te chiar pentru un convoi de înmormântare. De aceea, de cele mai multe ori, trupul celui mort este legat pe un catafalc de bambus și purtat de bocitori care îl duc spre altarul de incinerare.

De-a lungul drumurilor, întâlnești mulțimea negustorilor care vând dulciuri, fructe, legume, îmbrăcăminte. Există alci meșteri prieenuți. Sunt vestite împletiturile de lână, țesăturile de mătase, șalurile, iar suvenirurile de aici sunt printre cele mai frumoase din întreaga țară. Culorile sunt vii și la fel de vii sunt desenele care împodobesc cele mai multe dintre case.

Varanasi este renumit pentru viața sa culturală, școlile de dezbatere a textelor vedice, Universitatea Hindu, bibliotecile, colegiile de științe și arte, școlile de medicină clasică și tradițională, marele muzeu Bharat Kala Bhavan. Un sprijin real în aceste activități este oferit de najarajah care, deși nu se mai bucură de titlul propriu-zis și de vechile privilegii, nu a pierdut nimic din influența și prestigiul său în oraș.

Din mulțimea templelor de aici, cea mai mare parte închinate lui Siva, unele sunt de o bogăție fără seamăn cum este Templul de Aur iar altele sunt altare modeste cum este racla zeiței Sarasvati, luminată însă permanent pentru că ea reprezintă cunoașterea.

Pe malul Gangelui oamenii locului își duc viața de fiecare zi, fără să fie incomodați de mulțimea pelerinilor, pentru că orașul este în primul rând un loc de pelerinaj, cel mai sfânt dintre orașele sfinte ale Indiei. Un pelerinaj ține cinci zile și se desfășoară în diferite etape. Binecuvântarea pe care o primește pelerinul se revarsă asupra întregii familii. Dacă aici survine cumva moartea, este considerată o adevărată binecuvântare, omul fiind scutit de reîncarnări ulterioare. Procesiunile din curtile templelor se desfășoară în cântec de tobe și trâmbițe, în dans, murmurându-se cuvinte vedice și împodobindu-se altarele cu flori. Apa Gangelui pare să le dea forță și încredere. Nu-i sperie bolile, poluarea apei. Fluviul este mama lor, a tuturor – „Ganga Mă" – cum îi spune că fluviul curge direct din cer și că în calea însuși Zeul Siva întinde părul apelor Gangelui pentru a le modera puterile. Pelerinii cred, în majoritate, acest lucru și vin aici pentru marea binecuvântare, oferind prin însăși prezența lor, sfințenie orașului.

Viitorul aparține spațiului

CRV Un rachetoplan de salvare!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Se poate aprecia că avioanele-rachetă, numite și rachetoplane, au primit „botezul" Cosmosului în 1964, o dată cu depășirea în zbor a înălțimii de 100 km de către pilotul american Neil Armstrong, la bordul aparatului X-15. Încă de atunci, măiestria viitorului astronaut Armstrong – și a colegilor săi de la Aerobaza Edwards – a asigurat revenirea la aterizare a acestui prim avion hipersonic rachetă prin planare. Recent au apărut informații conform cărora X-38, avionul demonstrator pentru tehnologiile de transport în regim de urgență a astronauților de pe Stația Spațială Internațională ALPHA, a efectuat cu succes unele teste aerodinamice pentru zbor. Rachetoplanul X-38 reprezintă un prototip al viitorului CRV – Vehicul de salvare a echipajului Stației ALPHA și care este construit de firma BOEING, conform proiectelor elaborate de specialiștii acestei firme împreună cu cei de la centrele de cercetări ale NASA.

CRV reprezintă un ansamblu spațial format din două componente: un aparat de zbor asemănător aparatelor experimentale denumite „lifting bodies" (corpuri portante), promovate și experimentate de BOEING în perioada 1965-1975 și chiar cu silueta primului avion orbital, X-20 „DYNA SOAR", al cărui atractiv proiect a fost stopat în 1970 din motive financiare. Încă din acea perioadă s-a conturat forma aparatelor de zbor hipersonice de tip rachetoplan: corpuri portante având aripa de mică alungire și având suprafața sustentatoare limitată de valorile presiunii dinamice de după start, cu încărcări alare sub 230 kg/mp, având ampenajele verticale cu rol și de frâne aerodinamice precum și cu o protecție termică foarte eficace. Cea de a doua componentă, cuplată la partea finală a CRV, reprezintă un modul de propulsie și echipamente, care asigură desprinderea de Stația ALPHA și desatelizarea aparatului, în a cărui cabină presurizată pot lua loc până la șase astronauți echipați în costume ușoare de zbor supersonic.

Astronauții care se află la bordul unui asemenea CRV, dispun de toate echipamentele necesare pentru a decupla această adevărată „șalupă de salvare" de la Stația APHA care, în condiții normale de operare, îi asigură toate cerințele de menținere fiabilă în Cosmos timp de trei ani consecutiv!

De asemenea, folosind capabilitățile modulului de propulsie, astronauții aflați la bordul CRV îl pot manevra pentru ca acesta să iasă din orbită, să intre și să parcurgă o traiectorie fără riscuri în interiorul așa numitului „coridor al zborului stabil" și să aterizeze, folosind, după largarea comandată a modulului de propulsie, un ansamblu de paraplane (parașute dreptunghiulare). Constructorii de la BOEING ai demonstratorului X-38 au declarat că, până în anul 2002 când CRV va fi omologat, acesta va fi astfel dotat încât va dispune de o fiabilitate comparabilă cu aceea a aeronavelor comerciale!

(Va urma)

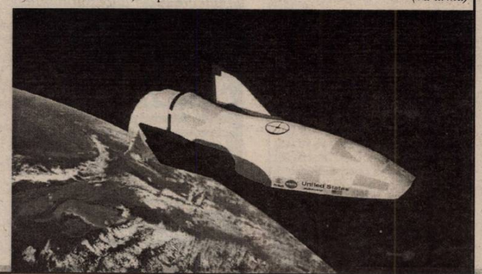

radio CONTACT

O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Un nou Roswell?

O navă aeriană de origine necunoscută s-a prăbușit peste un autobuz, în Nevada!

Locuitorii orășelului Goodsprings, statul american Nevada, credeau, până nu de mult, că urbea lor era sortită unui veșnic anonimat. Dar un incident dramatic avea să aducă numele micului oraș în atenția întregii Americi. La începutul lunii august a acestui an, o navă aeriană a cărei identitate a rămas până acum necunoscută, s-a prăbușit direct asupra unui autobuz al companiei „Greyhound", care efectua obișnuita cursă de noapte spre Carson City, ucigându-i pe toți cei unsprezece pasageri aflați la bord, cât și pe șofer.

A doua zi în zori, poliția închisese deja drumul circulației publice și o anchetă „la sânge" fusese declanșată, anchetă inițiată, se pare, de către FBI. Teoria oficială, expusă într-o conferință de presă de către șeful poliției din Goodsprings, a fost aceea că peste autobuz s-a prăbușit un avion particular, de două locuri, al cărui proprietar a murit, de asemenea, în accident.

Presa americană, citând declarații ale martorilor oculari ai accidentului, nu exclude însă posibilitatea „farfurie ca presupusul „avion" să fi fost, de fapt, o zburătoare"! „Am văzut o lumină roșiatică pe cer, o lumină continuă, nu intermitentă, și foarte puternică. Nu putea fi un avion, asta e sigur!", a declarat unul dintre martori, care a dorit să-și păstreze anonimatul. De altfel, în zona cu pricina, cunoscută pentru bazele sale militare care, se spune, ar dezvolta proiecte ultrasecrete, au fost văzute în dese rânduri obiecte zburătoare neidentificate. Cerând lămuriri suplimentare oficialităților, ziariștii s-au izbit de un „zid al tăcerii" de care nu au putut trece. Adevărul se află, desigur, în altă parte și va trebui poate să treacă zeci de ani, ca în cazul Roswell, ca să-l putem afla... (G.T.)

Ce pietre mai cad din cer?

MIHAELA DOROBANȚU

De la misterul nedescifrat nici astăzi al meteoritului din Tunguska, până la spectaculoasele „ploi" de stele căzătoare, noi, oamenii, nu am încetat niciodată să fim fascinați de „mesajele" care ne vin uneori din adâncurile insondabile ale Cosmosului. V-ați gândit însă vreodată să faceți o listă a celor mai spectaculoase? Iată câțiva din „supercampionii" sosiți din cer...

100 de milioane este numărul stelelor căzătoare care pot fi observate cu ochiul liber în fiecare noapte în întreaga lume.

15 milioane de tone de diverse deșeuri interplanetare „plouă" anual pe Terra. Din fericire, de cele mai multe ori, căderea le este frânată de atmosferă și ele ajung la noi sub formă de praf, pe care îl regăsim în ghețurile polare și sedimentele oceanice. Aceste deșeuri fac parte din materia originară din care s-a format acum aproape 5 miliarde de ani Sistemul nostru Solar...

2 milioane de tone cântărea masa de metal care s-a „prăbușit" acum 50 de milioane de ani deasupra Arizonei de astăzi cu energia a 30 de milioane de tone TNT. Impactul a deschis un crater cu un diametru de 1200 m și o adâncime de 175 m.

10000 este numărul meteoriților care au fost găsiți până astăzi pe Terra.

10000 de tone este masa meteoriților care anual lasă în urma lor o dâră luminoasă, intrând în atmosferă - unele din aceste urme luminoase provenind de la corpuri microscopice, cântărind doar o sutime de gram.

1000 de tone de fragmente ajung pe Terra sub formă de meteoriți atunci când ea intră în norul creat de o cometă care s-a sfărâmat. Dintre acestea,

950 de tone sunt materie dură, asemănătoare cu cea din care este compus praful interplanetar.

80 de tone de metale cad anual din cer, provenind probabil din centura de asteroizi. Dintre ele,

10 tone se presupune a fi masa de ureilită care ajunge la noi - un material cu structură complexă care se crede a proveni din crusta unor asteroizi și care conține carbon sub formă de diamante, formate probabil drept consecință a imenselor presiuni generate de ciocnirile cosmice...

Spiritul lui Jules Verne trăiește

OCOLUL PĂMÂNTULUI CU...

BALONUL

Cine: B. Picard, Elveția; V.Verstreten, Belgia, A. Elson, Marea Britanie

De unde s-a plecat - unde s-a ajuns: Chateau d'Oex, Elveția - Yangon, Birmania

Durata totală și datele: 9 zile 16 h 55' - 28.01. - 07.02.1998

Și totuși Breitling Orbiter 2 nu a reușit această performanță fără nici o escală, China refuzându-le survolul și impiedicându-i astfel pe temerarii exploratori să profite de puternicul curent aerian Jet Stream care se formează la o înălțime de 9-14 km și atinge uneori viteza de 400 km/h. Zborul a stabilit totuși două recorduri mondiale: cel mai lung survol într-un balon aerostatic și zborul cel mai de durată fără reaprovizionare pe parcurs.

AEROPLANUL

Cine: Richard Rutan și Jenna Yeager, SUA

De unde s-a plecat - unde s-a ajuns: *Edwards - Edwards, SUA*

Distanța parcursă: 40 212 km

Durata totală și datele: 9 zile3'14'', 14 - 23.12.1986

Cu o deschidere a aripilor de 33,77 m, mai mare decât la un Boeing, „Voyager" este practic un... rezervor zburător care poartă 28000 l de carburant. Doar așa a putut efectua ocolul lumii fără escală și aprovizionare. Pentru cei doi temerari piloți zborul nu a fost însă ușor. După ce erau cât pe ce să se rupă în două la decolare, ei au fost nevoiți să suporte zgomotul infernal al motorului și riscul de a trebui să urce până la 6000 m pentru a evita taifunurile.

AUTOMOBILUL

Cine: 118 ziariști

De unde s-a plecat - unde s-a ajuns: New York - New York

Distanța parcursă: 42500 km

Durata totală și datele: 5 luni 17 zile, 18.03 - 04.09.1997

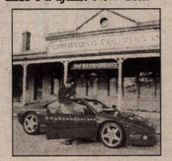

Iată că bine cunoscuta mașină italiană FERRARI nu este prezentă doar pe circuitele de Formula 1! De fapt, chiar și acest ocol al Pământului avea și el drept scop verificarea motorului Ferrari în cele mai diverse condiții atmosferice și de drum. Celebra „Rossa" a trebuit să treacă într-adevăr de la temperaturi de -15° în Canada, la + 45° în Valea Morții din California și a traversat șosele transformate în adevărați torenți de ploile musonice din China.

PE JOS

Cine: Steven Newman, SUA

Distanța parcursă: 24 959 km

Durata totală și datele: 4 ani, 01.04.1983 - 01.04.1987

Nu a fost prima încercare: înaintea lui au fost Dave Kunst și fratele său John (ucis la mijlocul parcursului) împreună cu măgarul Willie. În final, după 20 de milioane de pași, au fost parcurși 23250 km și au fost schimbate 21 de perechi de pantofi în cei peste 4 ani cât a durat călătoria. Steven Newman a fost mai rapid, a folosit doar 4 perechi de pantofi și a purtat cu el un cărucior pentru bagaje. El în schimb a trebuit să se obișnuiască cu supe de gândaci, sânge de cămilă și viermi lungi de 3 m. Nimic nu se compară însă cu ocolul-record al lumii efectuat de Arthur Blessit în 27 de ani, purtând permanent o cruce pe umeri și predicând peste tot pe unde a juns de-a lungul celor 51824 km parcurși, chiar și în Antarctica printre pinguini...

MOTOCICLETA

Cine: Nick Sanders, Marea Britanie

De unde s-a plecat - unde s-a ajuns: Londra - Londra

Distanța parcursă: aproximativ 30000 km

Durata totală și datele: 32 zile 3h 30', 10.05 - 10.06.1997

Nu doar că Nick Sanders a stabilit cu a sa Triumph Daytona recordul de viteză pentru ocolul lumii pe Pământ, dar el și-a găsit timp zilnic pentru a-și transmite jurnalul de călătorie pe care îl tinea, pe Internet. Chiar dacă la un moment dat, în Turcia, a recurs la ajutorul unui fierar pentru a-și repara o roată...

BICICLETA

Cine: Juan Jose Alonso, Spania

De unde s-a plecat - unde s-a ajuns: Madrid-Madrid

Distanța parcursă: 70000 km

Durata totală și datele: 2 ani 20 zile, 17.08.1992-06.09.1992

Kapitan Pedales este numele sub care a devenit cunoscut ca recordmanul spaniol care a străbătut cele mai mari deșerturi ale lumii, de la Sahara la Patagonia, a suit pe cele mai înalte culmi ale Alpilor, Anzilor și Himalaiei și mai ales a pătruns în mijlocul celor mai diverse culturi: islamică, budistă, taoistă etc. Și totul folosind o simplă „mountain bike", un sac de piele, instalații anti-gauri, aparat de fotografiat, haine de bumbac, un carnet de note, pastile contra malariei și a colitelor, un cort, lumânări și chibrituri, hărți... dar mai presus de toate voința de a realiza un vis de ani de zile!

CATAMARANUL

Cine: Pieter Blake, Noua Zeelandă și R. Knox-Johnston, Marea Britanie

De unde s-a plecat - unde s-a ajuns: Ushant - Ushant, Franța

Durata totală și datele: 74 zile 22 h 17', 16.01. - 01.04.1994

Împins de forța exclusivă a vântului, atingând o viteză medie de 14,68 noduri (aproximativ 25 km/h), catamaranul Enza a reușit premiera ocolului lumii fără escală, și aceasta cu o viteză extraordinară, dacă ne gândim că în 1968 aceluiași Robert Knox-Johnston i-au fost necesare 313 zile pentru a realiza aceeași performanță cu o barcă cu pânze tradițională. Recordul precedent era al francezului Bruno Peyron care, cu cele 79 zile 6h20' ale sale reușise pentru prima oară, în 1993, să coboare sub pragul celebrelor 80 de zile, ale lui Phileas Fogg din romanul lui Jules Verne.

JEEP AMFIBIE

Cine: Ben Carlin, Australia

De unde s-a plecat - unde s-a ajuns: Montreal, Canada

Distanța parcursă: 62756 km pe pământ și 15450 km pe mare și fluvii

Durata totală și datele: 7 ani 10 luni, iulie 1950 - mai 1958

Numele său este „Half Safe" și este un simplu Jeep normal, fabricat în 1942, căruia i-a fost adaugată o cabină de pilotaj și un rezervor suplimentar. Și totuși, Carlin a avut curajul să înfrunte cu ea toate pământurile și oceanele Terrei...

ELICOPTERUL

Cine: Ron Bower și John Williams, SUA

De unde s-a plecat - unde s-a ajuns: Londra - Londra

Distanța parcursă: 37981 km

Durata totală și datele: 17zile 6h 14' 25'', 17.08 - 03.09. 1996

Pentru realizarea acestui zbor - cel mai rapid efectuat vreodată de un elicopter în jurul lumii - cei doi piloți au folosit un aparat Bell cu două motoare cu care au zburat 165 de ore cu o viteză medie de 230 km/h. Au făcut 83 de opriri și au folosit serviciile a șase receptori de sateliți GPS. Dificultățile majore cu care s-a confruntat au fost somnul și stresul - s-au apărat contra lor dormind periodic câte 45 de minute pe un mic pat amenajat în cabină. S-au aflat permanent sub supraveghere NASA care a urmărit să culeagă date pentru eventualele cazuri în care este nevoie să fie combătută oboseala.

...Și cum să încheiem această suită de mari performanțe fără a aminti nenumăratele „tururi" ale lumii efectuate de submarinul Nautilus, cel care în 1958, sub comanda Căpitanului Wlliam Anerson, trecea primul pe sub Polul Nord, sau de cel care ocolea pentru prima oară Pământul în spațiul cosmic, adică de Iuri Gagarin și zborul său spațial din 1961! Ce surprize ne rezervă oare viitorul?

MIHAELA DOROBANȚU

Cântând, dar și alergând prin ploaie

Dacă ne prinde ploaia fără umbrelă, să mergem liniștiți sau să alergăm pentru a nu fi făcuți ciuciulete? Experiența personală și bunul simț comun ne spun că ar fi mai bine să alergăm. Însă oamenii de știință au vrut să demonstreze riguros acest fapt. După mai multe luni de cercetare, o echipă de specialiști de la Centrul național al datelor climatice din Ashville (SUA) au dat „verdictul" : pe o ploaie măruntă (mocănească), cel care merge primește o cantitate de apă cu 16 la sută mai mare decât cel care aleargă. În cazul unei ploi torențiale, surplusul crește la 23 la sută. Parcă jucându-se, oamenii de știință au făcut numeroase teste cu manechine îmbrăcate la fel, apoi le-au cântărit vești mintele. Diferența de greutate a fost elocventă: hainele „mergătorului" au fost cu 40 la sută mai grele decât cele ale alergătorului. Deci a sta și a cânta în ploaie ne menține buna dispoziție, cu riscul de a deveni „supraponderali" și a prinde gutural.

Un cal preistoric supraviețuiește în Tibet

O echipă de antropologi francezi au descoperit din întâmplare o specie de cal pitic necunoscută. Obligați să-și modifice traseul inițial, oamenii de știință au străbătut o zonă foarte puțin explorată a Tibetului, și anume

Riwoche (la peste 5000 de metri altitudine). Aici au descoperit cu uimire un cal pitic de culoare bej, având o dungă neagră pe spate. Specimenul necatalogat, care are un cap asemănător măgarului, seamănă foarte bine cu caii pleturilor rupestre din grotele locuite în preistorie, acum mai multe zeci de mii de ani. Considerat o fosilă vie, calului îi va fi descoperită genealogia după analiza probelor de sânge. Se pare că în liniștea datorată izolării de oameni constă secretul supraviețuirii acestuia.

Munca îl înnobilează pe om

COSTI GURGU

Mina era adânc îngropată în inima muntelui. Era cufundată în beznă, utilajele şi roboţii industriali deplasându-se pe trasee prestabilite şi orientându-se prin sisteme cu infraroşii. Nici un om nu mai călcase pe acolo de cel puţin jumătate de secol. El era singurul şi-i fusese la început puţin frică. Culoarul său era însă inundat de lumină. Zgomotele liniilor automate de foraj depăşeau nivelul acustic normal, devenind supărătoare. De aceea şi ceruse un spor pentru condiţii speciale.

Sudoarea îi şiroia pâraie prin relieful muşchilor frumos dăltuiţi şi delimitaţi pe grupe, îmbibând maieul înnegrit cu praf de cărbune. Se încorda şi se cambra cu picamerul în mâini de aproape două ore. Fără să aibă vreun spor bineînţeles, dar nu asta conta. Din când în când privea spre una din camerele de luat vederi montate special acolo pentru ca soţii Lambert, patronii minei, să-l poată admira în procesul muncii, privea şi zâmbea îndârjit şi obosit, zâmbet studiat în amănunt, fiind conştient că îşi merita fiecare bănuţ.

Dădu drumul picamerului pe jos şi rămase pentru un minut aplecat şi sprijinit cu palmele de pulpe, gâfâind din greu. Asta era scena care-i plăcea cel mai mult, mizând pe efectul ei orgasmic în special din partea sexului slab la vederea desfăşurării de forţe muncitoreşti şi gâfâieli aferente. Privi pe furiş ceasul, apoi după încă un minut se ridică şi uitându-se direct spre una din camere le transmise celor doi:

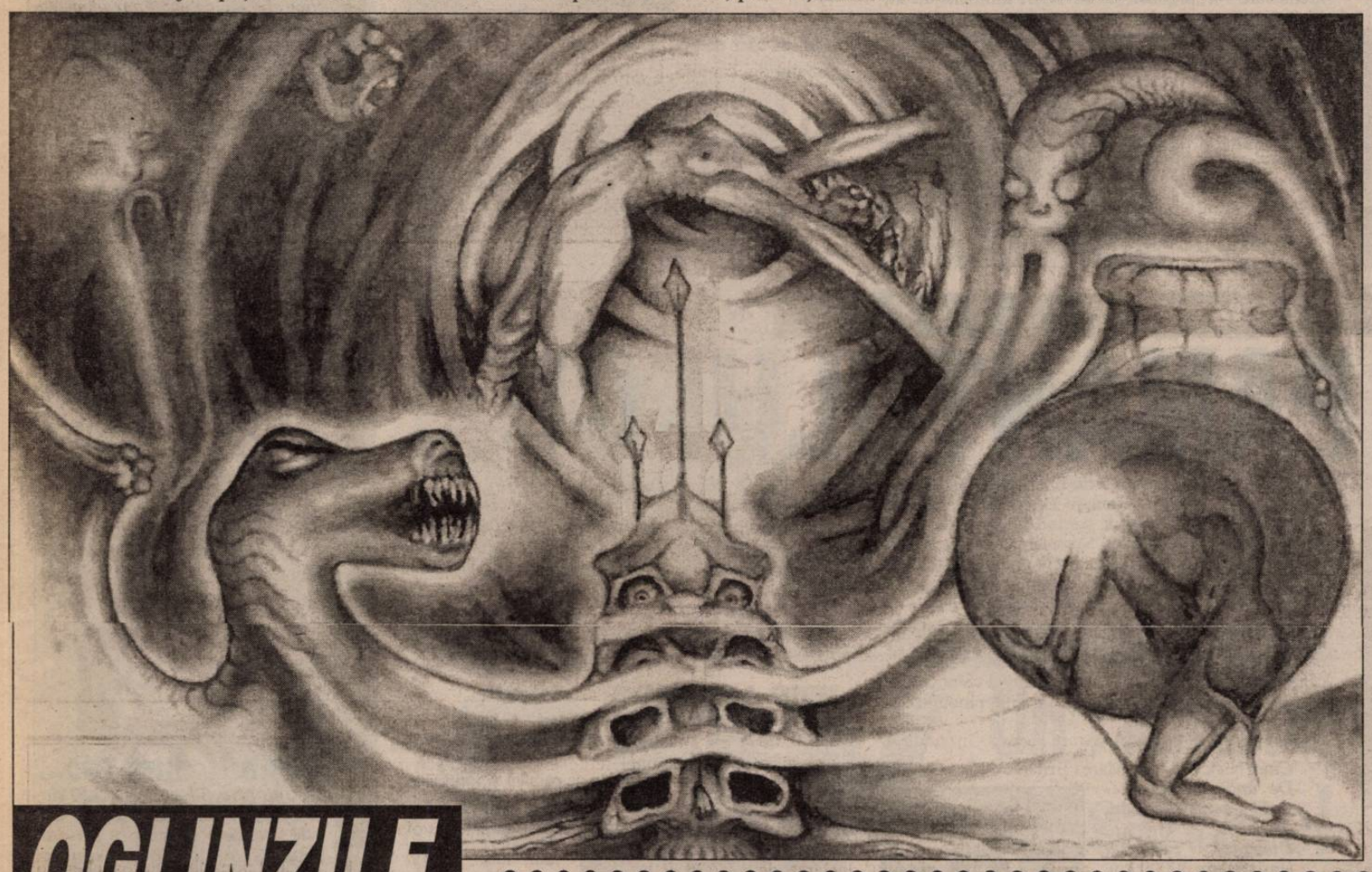

- Vă mulţumesc, timpul s-a terminat. Sper că v-a plăcut şi poate o să ne mai revedem.

Elicopterul îl lăsă pe terasa blocului său. Coborî direct în birou. Aruncă salopeta jegoasă şi casca în coş, şi se îngroapă în fotoliul înalt şi subţire, metalic, în spatele mesei de douăsprezece persoane.

- Domnul Köll aşteaptă să intre, îl anunţă unitatea de comandă a blocului.

- Nu-mi place vocea asta! se burzului el spre monitorul centralizator. A cui e?

- Consilier Deana Troi, răspunse mieros vocea.

- Schimb-o. Bagă nişte Sylvester Stallone.

- Pentru azi am mai programat încă doi clienţi, reluă unitatea cu o voce infatuată şi ameninţătoare. Doamna Stuart vă roagă în numele vechii prietenii ce vă leagă s-o băgaţi mai în faţă. Încă două săptămâni de aşteptare ar ucide-o.

- Spune-i să dubleze plata şi poate se face. Aici e vorba de afaceri. În legătură cu acţiunile soţilor Lambert, pe care le-am încasat azi dimineaţă, schimbă-le la bursă pe acţiuni T.S.T. Încă juma'de an, puiule, şi ne cumpărăm un satelit numai al nostru.

- Făcu o pauză privind satisfăcut în jur luciul metalic al zidurilor, firul cromat al mochetei, tabloul taunist acoperind întregul perete din faţă, şi spuse sec:

- Să intre următorul.

- Vă salut. Mă numesc Köll, sunt proprietarul Băncii Tritonial.

- Da, domnule Köll. Cu ce v-aş putea servi? Îl privi amabil.

- Domnule, eu am... Adică, cum să zic? Nevastă-mea îşi doreşte de când ne-am căsătorit un muncitor care să-i depaneze maşina, ştiţi şi dumneavoastră, să-l privească, să-l admire, să se extazieze în faţa acestui adevărat miracol.

- Da, da, înţeleg. Dar de ce-aţi venit la mine tocmai din nordul oraşului? Îl întrebă luându-şi privirea de pe harta statistică afişată pe monitor, care indica zona de reşedinţă a bancherului.

- Pentru că din toţi cei douăzeci şi trei de muncitori ai oraşului, numai dumneavoastră ştiţi meseria asta. Am văzut-o pe lista din reclamă. Şi ştiţi cum e! Dacă asta-i place ei, ce să-i fac? Toate vecinele se laudă cu experienţele lor, iar ea săraca, nu reuşesc să-i împlinesc visul. Vrea şi ea să se , să se...

- Da, ştiu, munca îl înnobilează pe om, îi veni în ajutor muncitorul şi-i întinse bancherului un contract. Privirea acestuia exprima o satisfacţie fără margini.

OGLINZILE OGLINDITE

A luptat până la capătul puterilor, dar au învins-o... e trist.

Acum toţi gândeau acelaşi lucru: A murit.

Se spune că dacă ar fi lăsat-o, ar fi ajuns până la El, iar ele i-ar fi arătat chipul. Lumea ar fi vrut să se întoarcă la clipa în care ei au ucis-o dar bieţii de ei nu puteau şi simţeau că inimile lor dispăruseră o dată cu ea.

Parcă o dată cu ea luase lumea, totul era pustiu, era ceva ce nu merita trăit. Dincolo de reflectare.

Dar ea nu putea să moară pentru că nu se născuse. Ea apăruse în visele copiilor, ei erau puri.

Astfel se ivise ea. Iar ideile nu mor niciodată.

Femeile au venit la ea, saturate de viaţa lor mizeră, ca să o roage să dispară, căci dacă ea nu mai există ele puteau să moară liniştite.

În amurg se lăsaseră pradă întunericului, pentru că absenţa luminii nu le obliga să reflecte. Iar ele, oglinzile, căzură în somn aşteptând Noile Zori.

DANIEL FARCAŞ

Apocrifă la Titanomachia

MIHAIL GRĂMESCU
(în amintirea lui Rosny Aine)

1. După înfrângerea titanului răzvrătit i s-a căutat un mormânt pe măsură. Hisperia. O planetă-Infern. Un tomberon-cosmic pentru deşeuri.

Apoi, Civilizaţia Stelară a uitat de Cel-Ce-Încercase-Să-Năruie-Viaţa-Iregular-Din-Cosmos. Dar cei ce au înmormântat titanul au lăsat pe Hisperia germeni de viaţă în trecerea lor. Şi planeta a încolţit. A înflorit. A rodit.

„Viermi", spuneau Stelarii. „Viermi pe un cadavru"

Numai că viermii au ridicat capul spre cer. Pe Hisperia au venit solii de departe să aducă Viermilor mesajul Stelariei.

- Mulţumiţi-vă cu puţin. Rămâneţi la cadavrul vostru. Opriţi-vă tentaţiile carnale...

Dar foamea nu poate fi potolită cu sfaturi.

Viermii lăsaţi de pază, condiţionaţi să extirpe aspiraţia înaltă şi raţiunea pe Hisperia, tot trecând din gură-n gură sfatul Stelariei au ajuns a-i răstălmăci tâlcul în Sloganul: „Feriţi-vă de maşină", ajungând să înţeleagă prin asta că Maşina trăieşte prin sine, se dezvoltă ca o fiinţă vie până când nu mai poate fi ţinută în frâu. „O maşină ne va lua locul", se spunea pe Hisperia.

2. Corpul titanului răzvrătit: spart în cioburi de Informaţie ca o oglindă în care cioburile se târăsc unele spre celelalte să se unească înapoi în Întregul care au fost. O oglindă *de apă*. Oglindă de lanţuri de hidrogen. Un rac de camfor. Fiindcă în poziţionarea atomilor în lanţ e scrisă Informaţia. O fiinţă de hidrogen: Tempestis Turbillonata – o fiinţă de hidrogen pur – o structură strecurată în deşeurile planetei-Infern. Marea Oglindă spartă în cioburi. Fiecare ciob fiind un vierme zbătându-se către viermele de alături pentru a reface lanţul de hidrogen. Titanul.

3. Când primul hisperian a ridicat o piatră să spargă o nucă, primul băţ să-şi tragă aproape o banană la care nu putea altfel ajunge, prima bâtă să ciomăgească, primul ciocan pe prima nicovală, prima sapă, primul plug, primul edificiu, primul avion, prima uzină, primul concern, primul monopol, prima revoluţie tehnică şi socială, prima criză energetică, primul substituent, primul produs de sinteză cu structură chimică simetrică REGULAR – primul produs nebiodegradabil, primul animal de sinteză capabil să se hrănească şi reproducă din elementele poluante, primul virus cu structură simetrică PETROL – trupul titanului înmormântat a prins a se scurge din adâncuri prin miliarde de guri de sonde de extracţie. (...)

4. Primii viruşi inalterabili regular – antipoluanţi. Concurenţa între cele două regnuri nu poate exista. Dar formele de rezistenţă ale structurilor indestructibile, trecute prin arcul voltaic la 7000 de grade, se recompun instantaneu în aceeaşi formă VIE când scade temperatura. (...)

5. Plajele poluate cu petrol ale oceanelor şi mărilor colcăie de viruşi simetrici înnegrind ţărmurile. Apa oceanelor a căpătat un uşor danf de arsenic şi ozon. Şi când au fost suficient de mulţi, sub razele mutagene ale Soarelui, inofensivii viruşi Simetrik au început a dospi bacterii de nylon, trilobaţi de wolfatit şi permutit, batracieni de plexiglas, reptile de vinilin...

6. O specie nouă, inviolabilă. Unde se cuibărea Simetrik, regnul Iregular se retrăgea din locurile sterpe în care vântul doar rostogolea ghemotoace de iarbă-creată Regular, necomestibilă. Apoi au apărut pajişti întregi pe care „vaci" Simetrik veneau să pască, „porci" Simetrik să scurme, „ţânci" Simetrik să păstorească ciudatele fiinţe atât de puţin asemănătoare celor Iregular.

7. Hisperianul Simetrik era aproape asemenea hisperienilor, numai că tenul său era mult mai fraged şi, cu toate că mima toate tabieturile unui hisperian, doar le mima, esenţa lui rămânând neliniştitor de pustie: un ÎNLOCUITOR.

8. Când cercul biotopului evoluţiei s-a închis, trupul mort al titanului s-a lovit de cerul strâmt al planetei. Sub pelicula de metan efectul de seră a făcut Infernul să urce la suprafaţa Hisperiei, unde Viermii, care se temuseră de unelte nu înţeleseseră că Scula, care este doar o prelungire a mâinii, este, în acelaşi timp şi prima formă pe care o ia ÎNLOCUITORUL, ce nu mai poate fi gonit după aceea. Trupul titanului colcăind cândva de Viermi cu structură organică nesaturată se perpeleşte astăzi de focul eliberat. În Grădina Hesperidelor domnesc Xipehuzii sintetici. (1984)

■ *Din pricina unei ecografii*

A REFUZAT NAŞTEREA PROPRIULUI COPIL...

Un nou născut prematur, aflat la Policlinica „San Matteo" din Pavia, luptă cu disperare pentru a trăi. Este vorba de un copil care nu trebuia să se nască, pentru că mama lui nu şi l-a dorit după ce a aflat, în urma unei ecografii, că fătul avea o malformaţie congenitală la creier. Ea a decis să întrerupă starea de graviditate, pe când se afla în a 25-a săptămână de sarcină. Dar, în mod miraculos, fătul a supravieţuit. Când medicii au constatat că inima lui bate, ei s-au mobilizat pentru a-l ajuta să supravieţuiască. Fătul a fost introdus într-un incubator performant. Reexaminarea respectivei ecografii a demonstrat că diagnosticul a fost eronat fiind vorba de o mică hemoragie cerebrală care putea fi resorbită fără urmări.

Situaţia neobişnuită a provocat o serie de întrebări: care va fi soarta acestui copil dacă va câştiga lupta sa pentru supravieţuire? Va avea căldura şi adăpostul unei familii? Mama sa, după întreruperea sarcinii, a refuzat să-l recunoască, astfel că micuţul a fost încredinţat spre tutelă asesorului serviciilor sociale din Pavia. În fine, o altă problemă: este just să autorizezi un avort terapeutic în cea de-a 180 zi de graviditate, aşa cum prevede legea? Nu ar trebui revăzut acest termen?

Micuţul care nu are nume şi este poreclit „Copilul" este în atenţia întregului personal medical al spitalului din Pavia, toţi interesându-se de starea lui de sănătate, de progresele sale. Toţi speră într-un deznodământ fericit... *(Gh.R.)*

■ *Idei de miliardar trăznit*

„SUNAŢI-MĂ PE LUMEA CEALALTĂ!"

Rupert Verman, un multimiliardar american cunoscut pentru ideile sale de o originalitate ieşită din comun, a ieşit din viaţă în felul său caracteristic. În testamentul, redactat cu puţin timp înainte de moarte, Verman solicita ca, în ultraluxosul cavou ce avea să-i servească drept „reşedinţă permanentă" în voiajul dincolo de Styx, să-i fie instalat şi un telefon, având înregistrat în memorie un mesaj, citit de însuşi miliardarul, în care spunea: „Salut, aţi telefonat la Verman Rupert. Momentan, nu vă pot răspunde. Lăsaţi mesajul dvs şi vă voi suna eu, mai târziu!". Cât de târziu, ilustrul „viitor defunct" nu preciza, cert este că fiii şi executorii săi judecătoreşti s-au grăbit să-i îndeplinească această ultimă dorinţă, după ce miliardarul s-a stins din viaţă, în urma complicaţiilor unui ulcer ce-l chinuia de mult.

Presa americană, comentând faptul, relevă că miliardarul era un adevărat „sclav al timpului" şi că toată viaţa fusese obsedat de punctualitate şi politeţe. De aceea, când un colaborator l-a laudat că în mod sigur, şi pe lumea cealaltă va fi un la fel de sigur partener de afaceri şi ar putea, de aceea, să-şi instaleze în cavou un telefon prin care să fie mereu în contact cu partenerii de afaceri, bătrânul a luat gluma literal şi a procedat întocmai! De atunci, după cum suntem informaţi, năstruşnicul american a primit peste două mii de telefoane, majoritatea mesajelor conţinând urări de bine şi... succes în afaceri pe lumea cealaltă! (G.T.)

■ *Şi direcţia are importanţa ei...*

FEMEIA CARE VIRA NUMAI SPRE DREAPTA

La cei 33 de ani ai săi, Kathy Wilson, din Tampa, Florida, are o problemă serioasă dar... oarecum specială. Aceasta pentru că viaţa ei a luat o turnură curioasă în momentul când prietenul său şi-a fracturat braţul într-un accident de maşină. Accidentul a fost de altfel unul relativ banal, doar că la volan se afla ea şi totul s-a întâmplat în timp ce traversa drumul fiind obligată să vireze la stânga! Din acea zi, spune Kathy, la ea se declanşează o adevărată paranoia ori de câte ori trebuie să vireze la stânga. Aşa că... virează doar la dreapta! Ceea ce o obligă la nişte ocoluri incredibile pentru a ajunge - totuşi! - la destinaţie. „Cel mai simplu exemplu - spune ea - este faptul că serviciul meu se află la numai 15 km de casă, dar pentru a ajunge acolo... virând doar la dreapta, eu trebuie să fac un drum de peste 75 km!" Şi situaţia nu durează de ieri, de astăzi, ci de 10 ani! Nefericitul accident s-a produs în timp ce Kathy vira pur şi simplu la stânga pentru a-şi conduce prietenul la şantierul pe care acesta lucra şi un camion a intrat în plin în ei. Kathy nu a păţit nimic, dar prietenul a avut braţul rupt. La cei 23 de ani câţi avea la acea dată, Kathy nu şi-a putut reveni din şoc şi nu şi-a mai recâştigat niciodată încrederea în sine ca şofer. Printre altele, i-au trebuit opt ani pentru a avea curajul de a deschide din nou radioul din maşină şi a urmat cursuri speciale de conducere pentru a scăpa de frică, dar fără nici un efect. Şi astăzi ea îşi planifică cu multă grijă traseele pentru a nu avea de făcut viraje la stânga, iar când nu are cum să le evite... îşi lasă maşina într-o parcare şi continuă drumul pe jos. Altminteri, Kathy Wilson continuă să fie aceeaşi fermecătoare şi apreciată specialistă în calculatoare şi... o şoferiţă pefect sigură pe şosele. Doar să nu o pui să vireze la stânga... *(M.D.)*

O FATĂ A SALVAT VIAŢA A PATRU COPII

Ne aflăm în oraşul american Hartford. O tânără este adusă într-o sală de operaţie. Dar, în ciuda aparenţelor care lasă impresia că este vorba de o intervenţie obişnuită, realitatea este cu totul alta. Fata este, de fapt, clinic moartă. Chirurgii se pregătesc să preleveze câteva organe pentru a fi transplantate unor alţi copii care, astfel, vor putea trăi. Tânăra, în vârstă de 13 ani, Ilaria Perfetto, de origine italiană, venise în SUA într-o disperată încercare de a învinge o boală incurabilă „amiotropia spirală neurogenă de tipul B". Din nefericire, evoluţia bolii nu a putut fi oprită... Părinţii ei s-au declarat de acord ca organele vitale ale Ilariei să fie prelevate pentru salvarea altor copii bolnavi. Inima şi plămânii au fost transplantaţi unui pacient din Michigan, ficatul unei fetiţe din Hartford iar rinichii altor copii. Gestul familiei Perfetto a produs o vie impresie în întreaga Americă. Astfel s-a încheiat „voiajul speranţei" pentru tânăra Ilaria... *(Gh. R.)*

În fotografie: familia Perfetto înainte de a pleca în SUA.

Maşina a luat foc... de la Soare!?

Când pompierii au fost chemaţi să stingă un incendiu izbucnit în parcarea pentru maşini de cursă lungă de la periferia oraşului Pullman, statul american Colorado, era deja prea târziu pentru unul dintre TIR-urile parcate acolo. Însă luptătorii cu focul au reuşit totuşi să îndepărteze la timp celelalte maşini, evitându-se astfel pagube mult mai mari. După ce lucrurile s-au mai liniştit, a fost declanşată o anchetă pentru a vedea ce anume declanşase incendiul. Acuzat a fost, în primul rând, şoferul maşinii arse, dar s-a dovedit că el nu era vinovat, deoarece respectase cu stricteţe regulile de protecţie contra incendiilor. Cu toate acestea, raportul final al poliţiei locale a stabilit că într-un fel, şi bietul om a avut o parte din vină: el îşi fixase, pe parbrizul din faţă, o prismă triunghiulară din plastic - culmea, cadou din partea firmei unde maşina era asigurată - realizată în scopuri de reclamă. Doar că, ghinionul ghinioanelor, prisma captase razele solare şi le reflectase, acţionând ca o lupă extrem de puternică, asupra unui teanc de ziare aflat în cabină. În nici zece minute, răstimp în care şoferul bea liniştit o bere nealcoolizată în barul parcării, incendiul s-a declanşat, făcând ravagii. În privinţa ghinionistului, staţi liniştit, el n-a păţit nimic. Firma de asigurări a plătit maşina, până la ultimul cent. Doar şi-o făcuse, nu-i aşa, cu... prisma ei... *(G.T.)*

■ *Năbădăioasa dorinţă de afirmare*

CEL MAI PRECOCE CASCADOR

La numai zece ani, Leslie Thorton este un adevărat campion al accidentelor de circulaţie, şi nu numai. Se pare că ursitoarea lui nu a greşit când i-a prevestit că va avea o viaţă tumultuoasă, plină de primejdii. În mica localitate SanGill, de lângă Dallas (Texas), este greu să fii accidentat atunci când mergi pe bicicletă, fiindcă traficul este redus. Însă Leslie a suferit cinci „tamponări": trei cu motocicletele şi două cu maşini. În urma acestora s-a ales cu mai multe contuzii, niciodată cu fracturi. Năbădăiosul puşti şi-a pus viaţa în pericol şi atunci când a fost lăsat singur în limuzina părinţilor, cu cheia în contact. El a pornit maşina şi, manevrând-o haotic, a reuşit totuşi să nu accidenteze pe nimeni, dar a intrat năvalnic într-o livadă a unui fermier şi s-a oprit într-un copac. Lovit puternic la cap şi cu un picior rupt, Leslie a fost spitalizat trei săptămâni... A fost cea mai calmă perioadă din viaţa lui - deşi a avut o tentativă de evadare din cauza injecţiilor. Cea mai dramatică păţanie a acestui precoce aventurier a fost aceea în care a vrut să imite o cascadorie dintr-un film văzut la televizor şi mult comentat cu amicii de zburdălnicii. De pe acoperişul şcolii cu două etaje, de la o înălţime de aproape doisprezece metri, Leslie s-a aruncat fără să ezite pe un morman de ambalaje de carton, pregătite din timp. Din fericire, „salteaua" a rezistat şi băiatul a primit cei o sută de dolari promişi de asistenţă. La sfatul profesorilor, părinţii au recurs la un psihiatru pentru copii, dar, în afară de o dorinţă nestăvilită de afirmare şi de şocare a celor din jur, nu i s-a pus nici un alt diagnostic clinic. El se „bucură" acum de o supraveghere specială din partea părinţilor, care au aflat cu stupoare că fiul lor plănuise să traverseze un râu din apropiere de SanGill cu ajutorul unor picioroange de doi metri înălţime. Se pare că în spatele tuturor năzbâtiilor lui Leslie se află o colegă de bancă, pe nume Sarah, căreia i-ar fi promis că se va face cascador. *(P. I.)*

O victimă a eclipsei

Eclipsa nu a fost numai un prilej de sărbătoare, pentru unii, sau de coşmar, pentru alţii. Ea a cauzat chiar şi victime omeneşti, datorate, bineînţeles, tot oamenilor. Astfel, după cum informează unele agenţii internaţionale de presă, un egiptean din Cairo şi-a ucis soţia! Abdel-Nasser Nuredeen îi ceruse soţiei sale, Zeinah, să-i facă un ceai. Aceasta era însă teribil de ocupată cu urmărirea eclipsei la televizor, aşa că scandalul a fost inevitabil. Ca majoritatea acestui soi de discuţii, şi aceasta a degenerat, bărbatul repezindu-se la beregata femeii şi a început să o sugrume... Când Nuredeen a văzut că soţia sa nu mai dă semne de viaţă, a transportat-o la cel mai apropiat institut de boli de inimă. Doctorii n-au putut face însă nimic altceva decât să constate decesul. Chinuit de remuşcări, Nuredeen şi-a mărturisit crima şi s-a predat autorităţilor. Arestat, urmează să fie judecat pentru o crimă care, de fapt, nu se datorează eclipsei, ci propriului său temperament nestăpânit. *(I.S.)*

Săptămâna 24 - 30 septembrie

tvr1

VINERI 7.00 Matinal național 9.30 Desene animate 10.30 Serial: „Povești de adormit copiii" 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.05 Tenis: România - Germania 16.00 Emisiune în limba germană 17.30 Serial: „O familie ciudată" 18.10 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Concert extraordinar Party In The Park 23.15 Film: „Fără apărare" (SUA, 1988).

SÂMBĂTĂ 7.00 Matinal național 9.00 Desene animate 10.00 Cartea de folclor 11.00 Art-mania 12.00 Tenis: România - Germania 14.30 Miss Unica 16.10 Documentar: „Adevărul despre femei" (ep.1) 17.10 Teleenciclopedia 17.55 Serial: „Farmece" 18.45 Sarabanda 19.30 Serial: „Carol și compania" (ep.1) 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Dr. Quinn" (ep.1) 23.25 Săptămâna sportivă 23.50 Film: „Florile morții" (SUA, 1993). Cu: Pamela Anderson.

JAMES CAMERUN
TVR 1
duminică, 21.45

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deștepător 8.00 Universul credinței 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miky 11.00 Viața satului 12.00 Tenis 14.30 7 zile în România 15.40 Serial: Serial: „Lumea bărbaților" 16.55 Serial: „Balnkenese" (ep.1) 17.45 Trupa de șoc 18.45 Sarabanda 19.30 21 – Cu Ștefan Bănică Jr. 20.00 Jurnal 20.30 Duminica sportivă 20.45 Zodia Vip 21.45 Film: „Minciuni adevărate" (SUA, 1994). Cu: Arnold Schwarzenegger, Janie Lee Curtis. Regia: James Cameron 0.05 Press Club.

LUNI 12.00 Surprize, surprize (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Agenția de plasare 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Felicity" (ep.1) 21.45 Serial: „FBI – C16" (ep.1). Cu: Eric Roberts 22.35 Cu ochii'n 4 23.35 Recurs la morală 0.35 Jazz.

MARȚI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.00 Jurnal 15.30 Convietuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 18.05 Jumătatea ta 18.55 Fotbal: Lask Linsk – Steaua București 21.00 Jurnal 21.45 Telecinematec : „Străinul fără nume" (SUA, 1972). Cu: Clint Eastwood 23.40 A-Facerea 0.40 7 Arte.

MIERCURI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.00 Jurnal 15.00 Da capo al fine! 16.30 Medicina pentru toți 17.30 Impas în doi 18.05 Jumătatea ta 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Omul de nicăieri" (ep.1) 22.40 În flagrant 23.40 România fără frontiere 0.40 Lumea dansului.

JOI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.00 Jurnal 15.00 Convietuiri 16.00 Pentru dv., doamnă! 17.00 La telefon, muzica populară 18.05 Jumătatea ta 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.40 Fotbal: Dinamo București – Benfica Lisabona 22.40 Teatrul Național TV prezintă: „Milionari la minut" de Tudor Popescu (partea I) 23.55 Conferința de presă 0.55 Rock la miezul nopții.

tvr2

VINERI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 8.50 Rumba-Tumba 10.15 Limbi străine 11.10 Desene animate 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 TVR Craiova 14.30 TVR Cluj-Napoca 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Cinematograful vremii noastre 19.05 Cu ochii'4 (r) 20.10 Teatrul Național TV prezintă: „Telerecital Radu Beligan" 21.05 Metallica în concert la București 22.05 Lumea vitezei 22.50 Serial: „Tom Jones" (ultimul ep.).

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate 9.00 Bzzz – emisiune pentru copii 10.35 Serial: „Toate pânzele sus" 12.30 TVR Timișoara 14.00 Serial: „În spiritul legii" 15.05 Documente culturale 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.35 Desene animate 18.00 Documentar: „Pe culmile curajului" 18.55 Retro TV 20.00 Teatrul Național TV prezintă: „Ion Anapoda" de George Zamfirescu 22.05 Fotbal.

DUMINICĂ 7.00 Documentar (r) 9.00 Născuți printre animale sălbatice 11.20 TVR Iași 13.50 Serial: „În spiritul legii" 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.30 Alo, tu alegi! 19.05 Documentar: „Timpul trecut: Hannibal și operațiunea «Furtună în deșert»" 22.15 Sportmania 22.45 Film: „Intrusul" (SUA, 1993).

LUNI 12.00 Sensul tranziției 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 Convietuiri 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Nimic sfânt" 19.30 Mapamond 20.00 Film: „Această lehamite" (România, 1994). Cu: Horațiu Mălăele, Gheorghe Dinică 22.00 Fotbal: Liverpool - Everton.

MARȚI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Serial: „Dragostea contează" 14.00 Convietuiri 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Nimic sfânt" (ultimul ep.) 19.00 Autograf muzical 20.40 Universul cunoașterii 21.40 Credo 22.50 Serial: „Preotul și cârciumărița" (r) 23.40 Integrale: Oasis.

MIERCURI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.55 Serial: „Dragostea contează" 14.00 Emisiune în limba maghiară 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.50 Serial: „Wagner" (ep.1) 20.00 Film: „Arșița Arizonei" (SUA, 1987) 22.25 Los Umbrelos în concert la București 23.40 Gala muzicii ușoare.

JOI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 Emisiune în limba germană 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.50 Serial: „Wagner" 19.00 Festivalul „Zilele britanice la București" 20.00 Cinematograful de artă: „Căutând-o pe Eileen" (Olanda, 1987) 22.40 Time Out 23.35 În compania vedetelor.

prima

VINERI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine 15.00 Viața în direct 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 21.30 Real TV 22.00 Românie, Românie... 22.45 Revista presei 23.00 Film 1.00 Film.

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 12.00 Sport Magazin 13.00 Motor Plus 13.30 Apel de urgență (r) 14.30 Dosarele Y (r) 15.00 Serial: „Comisarul Rex" (r) 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 Emisiune de divertisment 21.00 Film 23.00 Show-ul de noapte 1.00 Film.

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 11.00 Duminica la prânz 12.00 Vacanță à la Petrișor 12.30 România, România 13.30 Tradiții 14.00 Cinemagia 14.30 Film 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial 18.00 Focus 18.30 Serial 20.15 Film 22.45 Revista presei 23.00 Film.

LUNI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Dosarele Y 21.00 Serial 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

MARȚI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Film 22.00 România, România... 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

MIERCURI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Serial: „Comisarul Rex" 21.00 Serial 22.00 România, România... 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

JOI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Film 21.30 Apel de urgență 22.00 România, România... 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

MICKEY ROURKE
PRO TV
sâmbătă, 20.00

acasa

VINERI 6.00 Serial: „Nimic personal" 6.50 - 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Vremea țiganilor" (partea a III-a).

SÂMBĂTĂ 6.00 Serial: „Nimic personal" 6.50 - 12.45 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 18.00 Fotbal Anglia 20.00 Serial: „Floare de aur" 20.50 Serial: „Micuțele doamne" 21.50 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.45 Film: „Poirot: Supradoză mortală" (Anglia, 1992).

DUMINICĂ 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 – 10.05 Reluări 11.30 Doctorul casei 14.45 Jackie Collins: Hollywood 15.15 Serial: „Viața noastră" 16.05 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.55 Fotbal Anglia 20.00 Serial: „Floare de aur" 20.50 Serial: „Micuțele doamne" 21.50 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.45 Film: „Destine" (partea a III-a).

ELIZABETH TAYLOR
ACASĂ
miercuri, 22.30

LUNI 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 – 12.35 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Ce verde era valea mea" (SUA, 1941).

MARȚI 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.05 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Ay, Carmela!" (coprod., 1989).

MIERCURI 6.00 Serial: „Nimic personal" 6.50 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Imagini într-un ochi de aur" (SUA, 1967). Cu: Elizabeth Taylor, Marlon Brandon.

JOI 6.00 Serial: „Nimic personal" 6.50 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Perry Mason: Moartea vine prin teleobiectiv" (SUA, 1992).

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Film: „Jack și Sarah" (r) 13.05 Serial: „Babylon V" 13.45 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Urmărire generală 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Dosarele X" 21.30 Serial: „Profiler – psihologia crimei" 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Povestiri din Marea Sudului" 10.00 Serial: „Lois și Clark" 12.00 Profesiunea mea, cultura 13.05 Generația Pro: Serial: „Prietenii tăi" • Serial: „Bebe" (ultimul ep.) • Serial: „Clubul condamnaților" • Serial: „Buffy, spaima vampirilor" • Serial: „Fete de bani gata" 17.30 ProFashion 18.00 Super Bingo 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Nisipuri albe" (SUA, 1992). Cu: Mickey Rourke 22.00 Serial: „OZ, închisoarea federală" 23.00 Film: „Colombo" (SUA, 1972) 0.30 Serial: „Amor cu bucluc" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Accapulco Heat" 5.30 Serial: „Nano".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Lassie" 12.00 Profeții despre trecut 13.30 Te uiți și câștigi! • Ce se vede (cu Ada Rosetti) • Formula 1. MP al Europei • Prețul corect 18.30 Serial: „Beverly Hills" 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Cupidon" 21.00 Film: „Cei doi Jake" (SUA, 1990). Cu: Jack Nicholson 23.00 Procesul etapei 0.30 Magazin sportiv 1.30 Serial: „Amor cu bucluc" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Accapulco Heat" 5.30 Serial: „Nano".

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Tenis: Open România '99 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Dragoste și decepție" (SUA, 1991). Cu: Jack Scalia 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Accapulco Heat" 5.30 Serial: „Nano".

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Tenis: Open România '99 12.30 Serial: „O căsnicie perfectă" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Melrose Place" 21.30 Serial: „Mercenarii" 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Rezumatul meciurilor din Liga Campionilor 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Accapulco Heat" 5.30 Serial: „Nano".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Tenis: Open România '99 12.30 Serial: „O căsnicie perfectă" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Walker, polițist texan" 21.30 Fotbal 23.15 Chestiunea zilei 0.00 Rezumatul meciurilor din Liga Campionilor 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Accapulco Heat" 5.30 Serial: „Nano".

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Tenis: Open România '99 12.30 Serial: „O căsnicie perfectă" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Walker, polițist texan" 21.30 Fotbal 23.15 Chestiunea zilei 0.00 Rezumatul meciurilor din Liga Campionilor 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Accapulco Heat" 5.30 Serial: „Nano".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Fete de provincie" (ultimul ep.) 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" (ultimul ep.) 16.00 Serial: „Elena, viața mea" 17.00 Fotbal: Petrolul Ploiești – F.C. Național 19.00 Observator 20.00 Film: „Văduva neagră" (SUA, 1994) 22.30 Divertisment 0.00 Film: „Hiena neînfricată I" (Hong Kong, 1979) 1.30 Film: „Îndrăgostitele" (Canada).

SÂMBĂTĂ 8.00 Documentar: „Planeta vie" 8.30 Povești cu câței 9.00 Desene animate 10.30 Casa de piatră 11.00 Roata de rezervă 13.00 De la A la infinit 16.00 Fotbal: F.C. Argeș Pitești – Universitatea Craiova 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.15 Fotbal: Steaua București – Astra Ploiești 23.00 Film: „Legenda lui Billie Jean" (SUA, 1985) 0.40 Film: „Anatomia unei crime" (SUA, 1959) 3.10 Serial: „Puterea banilor".

DUMINICĂ 8.00 Credința și viața 9.00 Desene animate 11.00 Teo și Mircea Șou 13.00 Duminica în familie 16.00 Fotbal: Rocar București – Rapid București 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 TeleEurobingo Show 22.30 Meciul meciurilor 0.30 O șansă pentru fiecare.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Damon" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Pericol iminent" 20.50 Serial: „Dublă identitate" 21.40 Prezentul simplu 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Retrospectiva etapei 1.00 Film: „Proprietarul plantației" (SUA, 1991). Cu: Robert Duvall.

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Damon" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Johnny Mnemonic" (SUA, 1995). Cu: Keanu Reeves 22.30 Marius Tucă Show 0.30 Documentar.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Damon" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Omul nopții" (SUA, 1995). Cu: Lorenzo Lamas 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Film: „Pericol din umbră" (SUA, 1994).

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Damon" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „V.I.P." 20.50 Serial: „Air America" 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Minutul Zero 0.30 Film: „Legea criminală" (SUA, 1989).

ROBERT DUVALL
ANTENA 1
luni, 1.00

TELE 7 abc

VINERI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Serial: „Secția de poliție" (r) 13.00 Îți mai aduci aminte, Doamnă! (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" (r) 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 23.20 Tentații 0.30 Ora H.

SÂMBĂTĂ 8.00 Știri 9.00 Țara spiridușilor 11.40 Lumea în „Clipa 2000" (r) 13.00 Studioul Tudor Vornicu 17.00 Serial: „Celebritate" 18.00 Rendez-vous la Tele 7 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Actualitatea TELE 7 20.30 Film: „Incidentul" (SUA, 1967) 22.30 Club ABC.

DUMINICĂ 8.00 Știri 9.30 Film: „Incidentul" (r) 12.00 Cântecul și casa lui 13.00 Ora unu a venit 15.00 Drumuri printre amintiri 16.00 Serial: „Celebritate" 17.00 Forța destinului 18.00 Portretul unui artist 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 21.45 Film: „Christiane F." (Germania, 1981) 0.15 Gala TELE 7.

LUNI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 10.30 Dintre sute de ziare (r) 13.00 Ora unu a venit (r) 15.25 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.05 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Dincolo de stadion.

MARȚI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Studioul Tudor Vornicu (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Cutia Pandorei 22.45 24 din 24 0.30 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Cutia Pandorei (r) 13.30 Documentar (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Reporter TELE 7 23.10 Serial: „Derrick" (r) 0.30 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.10 Serial: „Derrick" (r) 13.00 Drumuri printre amintiri (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Linia întâi 23.00 Serial: „Derrick" 0.30 Ora H.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Staruri de neuitat

La invitația revistei „Paris Match", care anul acesta a împlinit jumătate de secol de existență, francezii au desemnat, potrivit opiniei lor, persoanele și evenimentele din ultimii 50 de ani care „au schimbat fața lumii sau, cel puțin, s-au înscris ca eterne pete de culoare" în țesătura epocii respective. De exemplu, au fost avute în vedere mari personalități politice (primii cinci desemnați au fost De Gaulle, Mitterrand, Mandela, Kennedy, Gorbatciov), mari evenimente (căderea zidului Berlinului, tragedia provocată de SIDA, asasinatul președintelui Kennedy, câștigarea Campionatului mondial de fotbal de către francezi, primii pași ai omului pe Lună), marii maeștri ai cântecului (bărbați: Jacques Brel, Georges Brassens, Jean-Jacques Goldman, Charles Aznavour, Francis Cabrel; femei: Céline Dion, Edith Piaf, Patricia Kaas, Lara Fabian, Barbara), mari artiști ai comicului (Coluche, Bourvil, Les Guignols - marionetele), Louis De Funes, Raymond Devos), mari sportivi (Zinedine Zidane, Fabien Barthez, David Douillet, Michel Platini, Eric Tabarly) etc. Evident, sondajul de opinie a cuprins și „secțiunea actori". Câștigătorii au fost la bărbați: Jean Gabin, Gérard Depardieu, Fernandel, Jean-Paul Belmondo, Lino Ventura, iar la femei: Catherine Deneuve, Isabelle Adjani, Simone Signoret, Sophie Marceau, Carole Bouquet. Portretele acestor personalități, publicate în amintita revistă, au fost realizate de oameni deopotrivă cu nume sonore, care le-au cunoscut în realitate. Iată cum arată, din perspectiva semnatarilor, oamenii de cinema care au marcat memoria colectivă a ultimilor 50 de ani:

Jean Gabin

(1904-1976)
în viziunea actriței Michèle Morgan

«Îmi amintesc de prima mea întâlnire cu Jean. A avut loc în urmă cu mai bine de 50 de ani, pe terasa Fouquet's. Eu turnasem deja două filme de mare succes, „Crima Nathaliei Roguin" și „Veninul". Atunci era vorba de „Suflete în ceață", pentru care urma să dau probe. Producătorul și regizorul voiau să ne vadă, pe mine și pe Jean, în cuplu, ca să-și facă o imagine. Totul era aranjat. Jean s-a ridicat să mă salute, mi-a strâns mâna și, chiar din acel moment, m-au frapat frumusețea și strălucirea privirii lui albastre. I-am remarcat genele lungi și blonde. Aveam să descopăr ulterior că era obligat să le întunece la culoare când apărea pe ecran. Abordase o floare la butonieră și se manifesta, chiar de la această primă întâlnire, extraordinar de seducător. Pentru mine, el va rămâne întotdeauna conform acelei imagini. Era deja un mare star. De la bun început a avut o influență copleșitoare asupra muncii mele. Datorită lui, am găsit tonul just pentru a juca roluri de comedie. L-am urmărit cu atenție. M-a învățat nu doar naturalețea, ci și o mulțime de alte lucruri despre meseria de actor. Împreună am turnat cinci filme: „Suflete în ceață", „Remorchere", „Reciful de coral", „Napoleon". Am rămas prieteni de-a lungul tuturor anilor care au urmat, cu alte cuvinte de-a lungul întregii vieți, și același sentiment m-a legat și față de soția și de copiii lui.»

Gérard Depardieu

(n.1948)
Portret realizat de cineastul Bértrand Blier

«Întâlnirea noastră a avut loc cu ocazia casting-ului pentru „Les Valseuses" („Oușoarele"). N-a fost vorba de un veritabil coup de foudre între noi. Când l-am văzut apărând în biroul meu nu mi-am zis: „Iată personajul meu!" După câteva săptămâni, reușește să se impună singur, era cel mai bun din generația sa și își dorea cu înverșunare rolul. Între noi s-a instaurat o relație bizară, pe care eu am numit-o „depardiană". Cu alte cuvinte el putea să dispară brusc pentru doi ani și într-o bună zi să apară și să mă întrebe: „Ce vrei să bei?". Consider că cel mai puternic resort al lui ca actor este comicul. Depardieu nu joacă niciodată la primul îndemn. Ca regizor, să dirijezi un actor ca Depardieu e ca și cum ai pilota un bolid. Cu el, misiunea mea se încheia adesea printr-o oboseală cumplită. În primul rând trebuia să faci în așa fel încât să-și învețe textul... În plus, băiatul ăsta e un nesățios... Chiar dacă se pune la regim, când cumpără brânză albă și degresată, ia o cutie de 1 kilogram. O anecdotă: trebuia să începem filmările la „Bufet rece", într-o luni. Sâmbătă vine să mă vadă și-mi spune că i-a plăcut scenariul, chiar dacă nu a stăruit asupra lui. „Personajul meu e un șomer – îmi spune el – dar ce meserie avusese înainte?" Îi răspund sincer că încă nu m-am gândit, nu știu. „În cazul ăsta – zice el -, de vreme ce e de mult timp în șomaj, nu-și mai amintește ce meserie a avut înainte. Perfect, îmi ajunge ca explicație, sunt pregătit de filmare..." Așa este Gérard Depardieu.»

Fernandel

(1903-1971)
Văzut de primarul orașului Marsilia, Jean-Claude Gaudin

«Împreună cu prietenii mei mergeam la cinema în fiecare joi după-amiază. Atunci am descoperit toate filmele cu Fernandel, filme semnate Pagnol, precum și întreaga serie de „Don Camillo". A existat întrucâtva tendința să se facă din Fernandel prizonierul rolurilor de comedie. El a fost „Ignace", „Barnabé", „Le Schpountz", dar el este în egală măsură un colos ca actor. Așa se face că Toine din „Naïs" curmă brusc râsul în favoarea unei dimensiuni tragice. Cu această finețe, cu această justețe a tonului, el reușește să întruchipeze de minune acea sinteză a spiritului marsilian care, dincolo de clișee, s-a fondat pe forța generozității și a sincerității deopotrivă. Ca și Jean Gabin, alături de care a fondat compania de producție cinematografică „La Gafer", Fernandel aparține acelei clase de actori care nu se șterg niciodată din memoria unui popor. Incontestabil, Fernandel împreună cu Marcel Pagnol formează acel duo care a purtat imaginea Marsiliei în întreaga lume. Cei asemenea lui Gérard Oury care a vrut să readapteze „Le Schpountz" vor avea mult de furcă în a-i găsi un succesor. Fernandel e unic.»

Jean-Paul Belmondo

(n. 1933)
Din perspectiva actorului și regizorului Robert Hossein

- Țâșnește, zboară, explodează...

- *E vorba de un acrobat?*

- Se înalță la cer, în mijlocul stelelor, e ca un Soare...

- *Așadar, strălucește?*

- Te face să râzi și totodată să plângi...

- *Deci, are suflet?*

- Se transformă în fața ta, e el însuși în zece mii de feluri...

- *E un magician?*

- E pasional, generos, tandru și violent, susceptibil și neîndemânatic, uneori neliniștit...

- *Deci e un om?*

- E Scapin, Kean, Othello, Cyrano, Frederick...

- *Deci, e un actor?*

- Nu, e un Artist, un Mare Artist.

Lino Ventura

(1919-1987),
privit de Mireille Darc

«Lino... Prima dată când l-am văzut era cu spatele la mine și mi-am zis: „E o ușă. Sau un camion". Aproape că mi-era frică să se întoarcă. Dar când s-a întors mi-a zâmbit și era ca un copil. Un copil luminos. Nu zâmbea mereu. Departe de el așa ceva. Era foarte pudic. Când se scria pentru el un rol, putea să devină teribil. Refuza scenele de dragoste. Îi spunea regizorului: „Te previn, voi fi complet îmbrăcat" sau „Nu o voi săruta". Nu putea să înțeleagă de ce trebuie să fie și femei într-un film. Pentru el, femeile erau niște accesorii care puteau să lipsească din acel context. Asta mă amuza. Și de aceea îl provocam. Când trebuia să filmăm o scenă de dragoste, mă strecuram în pat complet goală și îl așteptam. El rămânea rigid pe marginea patului la trei metri distanță de mine. Îi spuneam: „Te previn, tu ești cel care trebuie să ai un aer vicios". El mormăia: „Înțelege, eu nu sunt actor. Eu trebuie să fiu cât mai aproape de cel ce sunt în realitate pentru a fi credibil." Aceasta era marea lui grijă: să fie credibil. Era generos, bun, onest. Îi plăcea să primească oaspeți, să le gătească, să încălzească farfuriile, să îi servească la masă. Avea rețete de la mama lui, italiancă de origine. Față de Gabin, se purta ca un copil. Gabin era prietenul lui mai mare. Nu vorbea niciodată despre viața lui privată, dar când iubea, nu avea limite. Ne asemănam, eram ca doi copii fascinați de cinema. Uneori chiar ne întrebam de ce viața ne-a făcut tocmai nouă acest minunat cadou.»

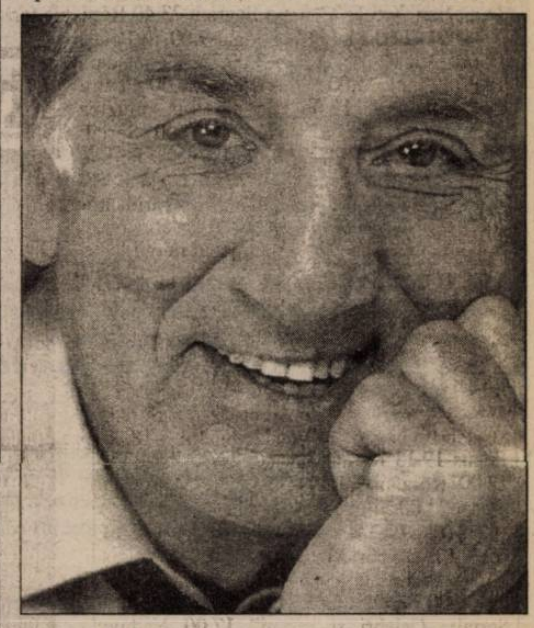

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Aforisme

Gioconda - o nouă dovadă că omul este un altar de surâsuri.

Tot lavă e şi bătrâneţea. Dar sleită.

Muzica - o broderie pe pânza bucuriei.

Sunt cărţi pe care le citeşti de parcă ai mânca peşte: mai mult scuipi. (V. Ghica)

HOROSCOP 27.09 - 3.10

BERBEC (21.03 - 20.04): Unul din cele mai semnificative aspecte ale săptămânii este buna dispoziţie şi jovialitatea. Şi aceasta în ciuda faptului că, în încăpăţânarea ei, curba financiară stagnează la o cotă aproape mulţumitoare, nedând semne palpabile de revigorare. Deocamdată.

TAUR (21.04 - 21.05): Cu un Uranus în poziţie nefavorabilă faţă de Soare, se pare că divergenţele în anturajul profesional (şi nu numai) vor fi în floare. Ar fi cazul să vă menajaţi nervii, vă aşteaptă probleme importante de rezolvat. Curba financiară este în uşoară creştere.

GEMENI (22.05 - 21.06): Evenimente contradictorii (marţi, miercuri) vă vor distrage atenţia de la iniţiativele profitabile pe care sunteţi pe cale de a le concretiza. Soarele şi Jupiter vă sunt acum foarte favorabile şi ar trebui să vă „scuturaţi" de orice stres pentru a vă atinge obiectivele.

RAC (22.06 - 22.07): Parcurgeţi o perioadă mult influenţată de Lună şi Uranus, cu evenimente imprevizibile, oscilând între favorabil şi nefavorabil. Însă curba psihicului staţionează la cote înalte, ceea ce înseamnă că optimismul nu vă părăseşte şi că veţi depăşi orice obstacol cu un calm olimpian.

LEU (23.07 - 22.08): Sunteţi plin de vigoare şi gata să vă luptaţi cu orice problemă profesională sau de afaceri. Reuşiţi să vă afirmaţi în mediul profesional, iar recompensele financiare nu vor întârzia prea mult. De altfel, curba cu pricina are un maxim la mijlocul acestui interval.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Se înregistrează o evoluţie pozitivă a astrelor, dublată de o alură foarte bună a tuturor curbelor astrale. Cea mai zvăpăiată este cea financiară. Se pare că miercuri sau joi veţi primi bani şi veţi scăpa de datorii. Mici probleme cu sănătatea, în weekend.

BALANŢA (22.09 - 22.10): Două evenimente fericite vor anima această săptămână. Luni sau marţi veţi primi o veste excelentă din domeniul afacerilor sau profesiunii, iar spre finele perioadei o veste îmbucurătoare de departe. S-ar putea ca în weekend să aveţi o întâlnire foarte profitabilă.

SCORPION (23.10 - 21.11): Deşi curba financiară este în uşoară scădere, poziţia lui Mercur faţă de Soare este favorabilă. Această contradicţie s-ar putea traduce prin oscilaţii materiale în prima parte a săptămânii şi un reviriment în partea a doua. Atenţie la un Vărsător din anturaj!

SĂGETĂTOR (22.11 - 20.12): Se pare că vi se va confirma un vis sau o speranţă în ceea ce priveşte viaţa sentimentală. Oricum, Venus şi Soarele sunt acum aliaţii dv. şi s-ar putea să stabiliţi noi şi durabile punţi afective. Pe de altă parte, curba financiară câştigă mult în altitudine.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Linişte şi pace în constelaţia dv., nici un astru nu vrea să vă deranjeze serenitatea. În aceste circumstanţe, reuşitele profesionale nu vor lipsi, iar viaţa în cuplu va decurge excelent. De asemenea, joi sau vineri s-ar putea să primiţi o sumă consistentă de bani.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Aspectele principale ale constelaţiei dv. indică o săptămână agitată, plină de evenimente mărunte şi contradictorii, generatoare de stres. Dar curba psihicului se află permanent la o cotă mulţumitoare şi nimic nu vă va putea umbri ambiţia de a reuşi în orice.

PEŞTI (19.02 - 20.03): Perioadă plină de iniţiative şi visuri greu de pus în practică. Aceasta ar fi eticheta intervalului, caracterizat şi de inspiraţie şi creativitate. Curba financiară se împotmoleşte undeva, la un nivel mediu, zădărnicindu-vă temporar unele speranţe.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Miron Radu Paraschivescu, Ciprian Porumbescu, Vasile Pârvan, Alexandru Ciucurencu, Jimmy Carter, Brigitte Bardot, Marcello Mastroiani, Julie Andrews, Michelangelo Antonioni, Philippe Noiret, Ruud Gullit.

Scrisori primite

Constantin Marian, localitatea Cocora, judeţul Ialomiţa: Suntem, în principiu, de acord cu dv. „Paranormal" este ceea ce contrazice normalul, firescul, legile ştiinţifice „tradiţionale", dar dacă totuşi fenomene inexplicabile (cu mijloacele actuale) se petrec, atunci înseamnă că treptat ele intră într-o anume normalitate evenimenţială. În alte ţări se foloseşte termenul de metapsihologie (Franţa), sau parapsihologie (ţări anglo-saxone). Dar termenul de „paranormal", chiar dacă este oarecum impropriu, s-a împământenit şi a devenit uzual. În ceea ce priveşte lucrarea dv., „Sumy Damy", ea ar putea interesa o editură, după finalizare. Lăsaţi-vă imaginaţia să zburde cât mai mult!

Ene Eduard, Sinaia: Amplele dv. opinii despre funcţionarea creierului uman sunt foarte interesante, însă nu putem fi de acord cu toate presupunerile dv. Pe de altă parte, anumite similitudini cu funcţionarea unui calculator au fost constatate mai de mult. O apreciere metaforică a acestor asemănări este următoarea: dacă s-ar construi un creier uman pe principiile de funcţionare ale actualelor generaţii de computere, acesta ar trebui să aibă dimensiunile Terrei... Dar chiar şi aşa, folosind logica bivalentă, cu care operează actualele computere, acest monstru ar fi infinit de departat de extraordinarele capacităţi ale creierului uman, care utilizează, cum bine ştim, logica polivalentă şi operează cu mulţimi vagi... Cu alte cuvinte, mare şi... prost! Adică lipsit de creativitate şi fantezie.

Lupu Vasile, Falticeni: Pietre preţioase şi semipreţioase găsiţi, cel mai sigur, la bijutier. Ocoliţi aşa-zişii vânzători ocazionali. În ceea ce priveşte puterea lor tămăduitoare, noi respectăm milenarele tradiţii, dar credem că experienţa personală este cea mai elocventă.

Rubrică realizată de
PAUL IOAN

De vorbă cu avocatul casei

Cheltuielile aferente energiei electrice pentru funcţionarea ascensoarelor

Doamnei Moldoveanu Maria, Bucureşti, sector 5

Atât în legislaţia privitoare la Asociaţiile de locatari, cât şi în cea cu privire la Asociaţiile de proprietari (dv. nu precizaţi dacă v-aţi constituit sau nu asociaţii de proprietari) se prevede că în cazul ascensoarelor, cheltuielile aferente energiei electrice pentru funcţionarea acestora se repartizează proporţional cu numărul persoanelor care locuiesc în clădire. De asemenea, se mai prevede că nu contribuie la plata cheltuielilor pentru funcţionarea ascensorului persoanele care ocupă apartamente situate la subsol, demisol, parter, mezanin, precum şi la etajul I din clădirile fără mezanin.

Prin contractul încheiat cu cel care a închiriat spaţiul uscătoriilor în vederea deschiderii unui magazin alimentar, s-a prevăzut ca acesta, pe lângă chiria lunară, să achite şi factura cu consumul lunar de energie electrică pentru funcţionarea ascensorului.

Prin urmare, nici înainte şi nici după închirierea spaţiului destinat uscătoriilor, locatarul respectiv nu putea fi obligat la plata cheltuielilor aferente energiei electrice pentru funcţionarea ascensoarelor şi aşa după cum mi-aţi explicat, acesta nici nu a fost obligat la plata unor asemenea cheltuieli.

Faptul că dv. ţineţi o evidenţă separată a facturilor este o problemă care ţine de contabilitate şi nu de domeniul juridic.

De asemenea, faptul că locatarul respectiv nu are capacitatea de a înţelege aceste aspecte legate de evidenţa contabilă a cheltuielilor de întreţinere este însăşi o problemă care nu face obiectul rubricii juridice. Ştiu şi eu, poate că nici dv. nu aveţi o putere de convingere prea mare. Încercaţi să-i explicaţi, pe baza unei facturi detaliate a tuturor cheltuielilor de întreţinere că dv. nu îl obligaţi la plata respectivelor cheltuieli.

Dacă nu reuşiţi să îl lămuriţi, v-aş sugera să apelaţi la un expert contabil care să îi explice „încăpăţânatului locatar" cum stau lucrurile. Poate înţelege de la acesta. Sau puteţi rezolva această problemă în cadrul unei adunări generale a locatarilor (proprietarilor), adunarea generală având printre atribuţiile sale şi pe aceea de a lua hotărâri cu privire la participarea membrilor asociaţiei la cheltuielile de administrare şi de întreţinere a clădirii.

Dicţionar juridic: *nulitate absolută* = sancţiunea nerespectării, la încheierea actului juridic, a unei norme care ocroteşte un interes general, obştesc. Ea poate fi invocată de oricine are interes, oricând şi nu poate fi acoperită prin confirmare.

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Să prelungim viaţa florilor din glastră!

Prezenţa buchetelor de flori tăiate, aşezate cu gust în vase cu apă, alese şi amplasate în armonie cu stilul camerelor din apartament, creează o ambianţă deosebit de plăcută, sporind senzaţia de confort şi intimitate. Întotdeauna dorim ca florile tăiate să-şi păstreze prospeţimea un timp cât mai îndelungat, aşa că e bine să ţinem seama de câteva sfaturi:

◆ Timpul cât florile îşi păstrează aspectul decorativ depinde de momentul şi felul în care s-a făcut recoltarea lor. Astfel, unele flori se recoltează când sunt bine desfăcute (crizantemele, dalia, cârciumăresele, margaretele, ochiul boului). Altele trebuie tăiate mai înainte, adică atunci când se deschide prima floare din tija florală (gladiole, crini, zambile, narcise) sau chiar în faza de boboc (stânjenel, maci, bujori, lalele).

◆ Tăierea tijei florale se face oblic. Înainte de a aşeza florile în vas, controlăm dacă tăietura urmăreşte această linie oblică. Dacă nu, o putem efectua singuri cu un cuţit foarte bine ascuţit. Ideal este ca tăierea să se facă sub jet de apă, mai ales la trandafir, liliac şi dalie.

◆ Pentru a prelungi cât mai mult viaţa florilor tăiate, apa din vas trebuie schimbată zilnic.

◆ La florile cu tija lemnoasă (liliac, trandafiri, crizanteme, bujori) e bine ca aceasta să se despice puţin la bază pe o lungime de 2-4 cm, pentru a uşura pătrunderea apei în tijă. Frunzele de pe porţiunea de tijă care se introduce în apă se îndepărtează.

◆ La florile din a căror tijă se scurge suc lăptos (lalele, crini roşii, crini de iarnă, narcise etc.), pentru împiedicarea pierderii sevei, se introduce baza tijelor în apă clocotită (50º), timp de câteva secunde.

◆ Temperatura apei în care se păstrează florile trebuie să fie mai scăzută în cazul celor ce înfloresc primăvara devreme (ghiocei, viorele, primule, lăcrămioare, narcise) şi mai ridicată (egală cu temperatura camerei) pentru florile de vară sau toamnă, ca şi pentru cele de seră.

◆ Florile ofilite îşi revin mai bine în apă călduţă decât în apă rece.

◆ Viaţa florilor poate fi prelungită adăugând în apa din vas câteva picături de acid boric sau o jumătate de tabletă de aspirină la 3 l apă.

◆ Pentru ca apa să nu se altereze uşor, i se poate adăuga puţină sare de bucătărie (80 g la 1 litru de apă) sau câteva picături de oţet.

◆ Unele flori îşi prelungesc viaţa când sunt ţinute în apă îndulcită. Cantitatea de zahăr depinde de felul florii; pentru trandafiri şi gladiole - 70 g zahăr la un litru de apă, iar pentru garoafe şi crizanteme - 150 g zahăr la un litru de apă. *(A. Popescu)*

ŞAH PROBLEMA DE AZI:

Negrul mută şi câştigă

ALEHIN - BOGOLIUBOV, 1921

1. Ne4 h6 (1...g6 2. Nf6) 2. N:h6 f5 (2... g:h6 3. Tg5+! h:g5 4. Dh7 mat) 3. Dg5 Dc7 4. N:g7 D:g7 5. D:g7 + R:g7 6. Td7 + etc. În partidă s-a jucat 1... f5 2. N:f5 T:f5 3. Td8 + şi negrul a cedat după câteva mutări.

Verificaţi-vă cunoştinţele

PĂSĂRI

1) Care este cel mai bogat ordin de păsări?

2) Cine a scris romanul „Să ucizi o pasăre cântătoare"?

3) Cine a realizat renumita sculptură intitulată „Pasărea măiastră"?

4) Cui aparţine muzica operei „Coţofana hoaţă"?

5) Cine au fost interpreţii principali în filmul „Pasărea pe sârmă", realizat în 1990 în regia lui John Baddhan?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Cel mai înalt munte de pe Terra, măsurat de la centrul planetei noastre este Chimborazo din Anzii ecuadorieni, la sud de Ecuator şi la numai 150 m de ţărmul pacific. Cu toate că înălţimea sa este de circa 6267 m, deci cam cu 2600 m sub Chomolungma, cel mai înalt vârf de pe planetă, întâietatea primului se datorează faptului că la Ecuator raza Pământului este cu aproape 4 km mai mare decât în locul unde este plasat cel de-al doilea vârf. 2) Cunoscutele lucrări plastice intitulate „36 de vederi ale muntelui Fuji" sunt creaţia pictorului şi xilogravorului japonez Hokusai (1760-1849). 3) Poemul „O noapte pe muntele pleşuv" aparţine compozitorului rus Modesi Petrovici Musorgski (1839-1881). 4) Autorul volumului „Pe drumuri de munte" este Calistrat Hogaş (1848-1917). 5) Protagonistul filmului „Muntele" în regia lui Edward Dmytryk a fost actorul american Spencer Tracy (1900-1967).

Poşta redacţiei

Au răspuns corect la întrebările noastre: ***Mirela Haţeganu*** - Bucureşti, ***Ionela Mirescu*** - Iaşi, ***Mugur Ispas*** - Bacău, ***Cezar Marinescu*** - Deva.

Vasile Mărgăritescu - Bucureşti. Vă mulţumim pentru sugestii, dar noi ne ocupăm mai puţin de domeniile tehnice, întrucât sunt mai puţin accesibile. *(Irina Stoica)*

Umor

De ce te strigă prietena ta Ludovic, când pe tine te cheamă Costică?

- Pentru că pentru ea sunt al paisprezecelea!

De ce vinzi băuturile atât de ieftin? este întrebat un barman. Nu-ţi dai seama că în felul ăsta te lichidezi?

- Pe mine, în nici un caz! Vreau să-l lichidez pe şeful meu care de astăzi dimineaţă stă închis în biroul lui cu nevastă-mea!

Cum s-a terminat meciul de fotbal?

- Zero la zero!

- Şi care a fost rezultatul la pauză?

Pot să pun receptorul în furcă, domnule director? întreabă secretara care, intrând în biroul şefului vede telefonul deschis.

- Mulţumesc, nu încă! Nevastă-mea mai vorbeşte!...

Bătrânul lord, mare curtezan în tinereţe, îşi strigă disperat valetul:

- John, te rog să ciupeşti de câteva ori camerista în locul meu!

O soţie, întoarsă din concediu, îşi admonestează soţul care o aşteaptă pe peronul gării:

- Aşa mă primeşti tu? Uite cum se sărută perechile de pe peronul de alături!

- Da, scumpa mea, dar aici trenul tocmai a venit, pe când acolo pleacă!

La drept vorbind

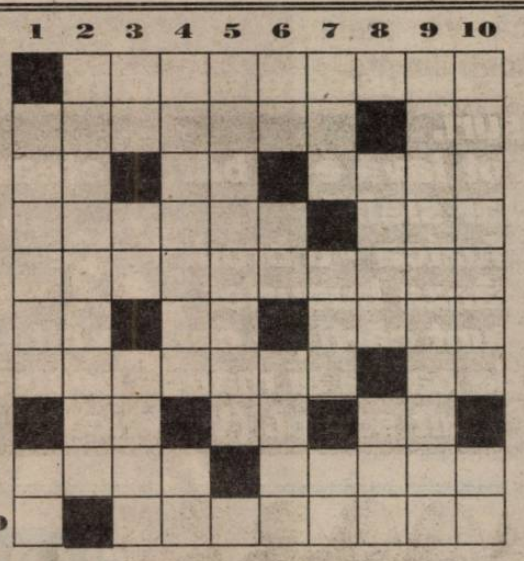

ORIZONTAL: 1) Profesiune a celor licenţiaţi în drept. 2) Pâinea drept-credincioşilor (var.) - 35 drepte! 3) Al din dreapta - Dat pe faţă - Liniştea celor ce se odihnesc cu drepţii. 4) Condamnat de drept - Retuş avocalic! 5) De-a dreptul. 6) Conţinutul unei pipe! - Abis! - Cu drept de a conduce (fem.). 7) Supus unui atac hotărât - Caiet! 8) Iele! - Dreptate! - Luat de la CEC! 9) Studiate la drept - Din Eleea. 10) Dreptate.

VERTICAL: 1) A aşeza în linie dreaptă - Penel! 2) Îndreptare după o boală. 3) Particula viitorului - Noroi (pop.) - Plante marine. 4) Stabilit prin lege - Pană la cric! 5) Îndreptată. 6) Dreptare! - Ţel! - Necredincioşi. 7) Un veşnic pedepsit pe nedrept - La dreapta busolei (var.) - Culte! 8) Porţiune dintr-o linie curbă (pl.) - Dreapta (pop.). 9) Îndreptat. 10) Recunoaştere de drept - În final, drepte!

DICŢIONAR: RTS.

DOCHIU LIVIU-ANGELO
Focşani

Soluţia careului
„RĂPCIUNE"

Orizontal: **CHIRIAC - OV - RARES - TOMA - AGITAT - DER - SIMA - ONESA - NUI - BARAC - A - EXIL - NUS - RL - VIERU - I - URMI - TA - PB - OI - SERENI - ANUAR - ALBU.**

Perspicacitate

PIRAMIDA

Plecând de la numărul 1 de sus trebuie să ajungeţi la un număr situat la baza piramidei, trecând de la o casetă la alta (neapărat consecutiv din rândul inferior), astfel încât să ajungeţi la bază cu un total de 58.

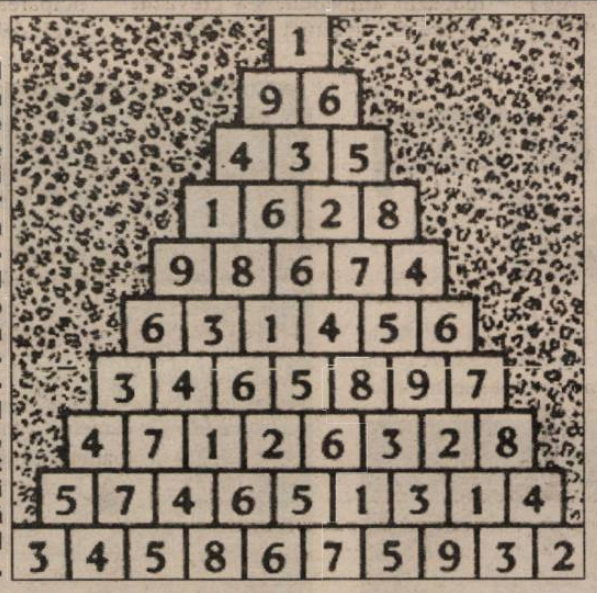

				1					
				9	6				
			4	3	5				
		1	6	2	8				
	9	8	6	7	4				
6	3	1	4	5	6				
3	4	6	5	8	9	7			
4	7	1	2	6	3	2	8		
5	7	4	6	5	1	3	1	4	
3	4	5	8	6	7	5	9	3	2

1, 6, 5, 8, 7, 5, 8,
6, 5, 7.

PAR(anormale) de ToPAN

Ştiaţi că...

◆ *...triumviratul a fost o formă, de instituţie politică apărută în Roma antică la mijlocul secolului I î.Ch? Din primul triumvirat (60 î.Ch) făceau parte Cezar, Pompei şi Crasus, iar din al doilea, instituit 17 ani mai târziu, Octavian, Lepidus, Pompei.*

◆ *...struţul este cea mai mare pasăre care trăieşte în zilele noastre? Înălţimea masculului atinge 2,75 m iar un ou de struţ cântăreşte cam cât 30 de ouă de găină.*

◆ *...Robinson Crusoe, eroul lui Daniel Defoe, pare să-l fi avut ca model pe marinarul englez Alexander Sekirk? Acesta a naufragiat între 1704-1709 pe insula Juan Fernandez din Oceanul Pacific.*

◆ *...unul dintre cei mai temuţi rivali ai ursului alb este morsa siberiană? Când ursul încearcă să răpească hrana morsei, se declanşează lupta. Ursul atacă şi se apără cu ghearele, morsa, cu vestiţii săi colţi, ieşind întotdeauna învingătoare.*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„OGLINZI PARALELE"

LOCUL I (3 cuv.) / SPORTIVII TOTALI	M	SCOASĂ DIN UZ / CU CAP...	C	VAS / MARI ŞI TARI	O	CONTRA / SALINĂ	A	SCHELET	O	AŞA! / SORTARE	S
D	E	C	A	T	L	O	N	I	Ş	T	I
FRECVENŢI / EXPERŢI ÎN MERS...	D	E	Ş	I	CETE! / VAS MIC	C	T	RESORT / EPUIZATĂ	A	R	C
M	A	R	A	T	O	N	I	Ş	T	I	A DUCE CU VORBA
MORTALĂ / PEŞTI	L	E	T	A	L	A	APUCAT / FLORI	L	U	A	T
B	I	B	A	N	I	COMOARA SCOICII / ZGÂRCIT	P	E	R	L	A
AMAR! / STROPIT	E	R	ŢARĂ / ACORD MUTUAL	I	T	A	L	I	A	URIAŞ	R
U	D	A	T	PEŞTE / FRUCT	A	V	A	T	PRECUM / FIR SUBŢIRE	C	A
AVÂNT / ACCEPT	E	L	A	N	SIMILAR / VĂZDUH	A	N	A	L	O	G
D	A	CRISTAL / SODIU	C	U	A	R	T	REFREN / SERE!	I	L	A
SINGURE / OMENIRE	U	N	I	C	E	BALTIC	E	Ş	T	O	N
✗	R	A	T	Ă	R	✗	SUTANĂ	R	A	S	A

Dezlegarea integramei ***„JOCURI"***

Orizontal: C - S - A - D - S - L - CONCESIONATE - NOR - IC - EURO - ADRIANOPOLE - IMN - INA - ANI - AMA - C - IRA - UD - ETALATA - PRE - ANIMARE - SOIA - TV - SI - CAI - L - ZA - MANIERAT - TEORIE - ANOD - PESTE - DOTATA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	10500 LEI	☐ 4 LUNI	45500 LEI
☐ 2 LUNI	21000 LEI	☐ 5 LUNI	56000 LEI
☐ 3 LUNI	35000 LEI	☐ 6 LUNI	70000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona pentru trimestrele următoare, *direct la redacţie*, vor participa la tragerii la sorţi, la care pot câştiga valoroase premii în bani şi obiecte!

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Dacă vă mai aduceţi aminte, anul trecut scriam de extraordinara performanţă a unui jucător de baseball, Mark McGwire, care reuşea să atingă bariera celor 70 de home-runes pentru prima oară în istoria acestui sport şi pe deasupra spulbera vechiul record de 61 de astfel de reuşite deţinut de legendarul Roger Maris. La finalul acelui sezon extraordinar vechiul record era spulberat şi de către alt jucător, Sammy Sosa, care marca 66 de home-runes. Dar nu i s-a acordat prea mare atenţie datorită faptului că era pe locul al doilea şi la americani acest loc practic nu există. Ei bine, anul acesta Sosa a plănuit răzbunarea şi iată că planurile sale au dat roade; este rândul lui să intre în cartea de istorie a baseballului cu o performanţă unică: a înscris mai mult de 60 de home-runes în 2 sezoane consecutive. Sosa se află acum la cota 61 şi pare că sezonul abia a început. În spatele lui, la doar 3 reuşite diferenţă se află Mark McGwire care va marca şi el mai mult de 60, cu siguranţă. Spectacolul începe luni seară când echipele celor doi se vor înfrunta pe parcursul a trei întâlniri.

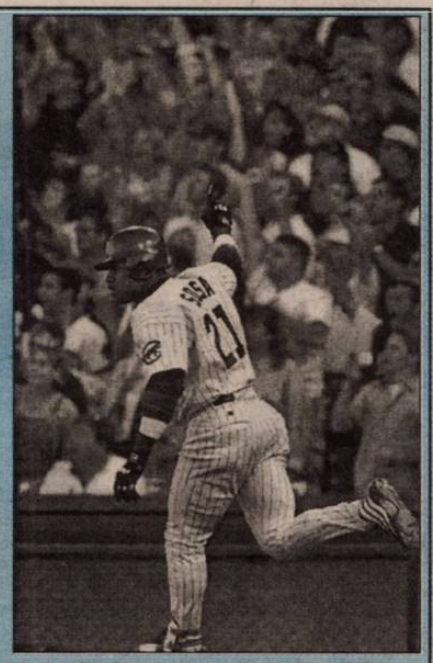

Cei care au HBO şi care sunt destul de nesănătoşi sau pasionaţi de box au avut ocazia să vizioneze duminică dimineaţa un mare spectacol pugilistic în meciul care i-a pus faţă în faţă pe campionul WBC, Oscar De La Hoya (31 victorii, 0 înfrângerii, 28 terminate înainte de final) şi pe campionul IBF, Felix Trinidad (34 de victorii, 0 înfrângeri, 24 terminate înainte de final). Ambii erau neînvinşi la ora începerii meciului de aici rezultând şi imensa atenţie acordată luptei. Pentru prima oară, unul dintre ei va cunoaşte înfrângerea, îşi spuneau cei care au plătit între 1500 şi 7000 $ pentru a vedea live măcelul. Măcel nu prea a fost dar un câştigător s-a evidenţiat în ochii arbitrilor (arbitrii sunt suverani): Felix Trinidad din Porto Rico. Sala a rămas puţin surprinsă de această decizie bizară, spectatorii plătitori de 50 $ pentru a vedea meciul – la fel. Comentatorul HBO îl vedea câştigător pe De La Hoya care a dominat copios începutul meciului dar a fost suspect de defensiv pe final. Oricum, Felix nu a recuperat într-atât de mult încât să încline balanţa. Apele s-au liniştit când Don King, managerul lui Trinidad a anunţat revanşa: alţi bani, altă distracţie; finalul: rămâne de văzut în ce dispoziţie se află ciufulitul Don.

ANDREI TOMA
aditoma@ cnnsimail.com

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

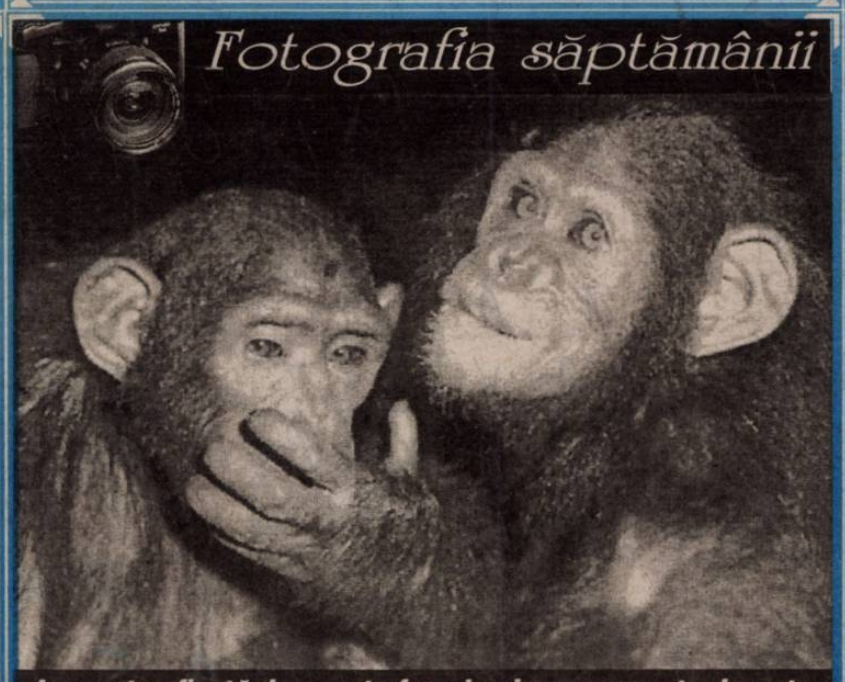

Inocenţa afişată de aceste femele cimpanzeu este departe de realitate. Un studiu recent efectuat asupra materialului genetic al puilor de cimpanzeu a dus la concluzia că, într-un procent ridicat, aceştia nu au fost concepuţi cu masculi din grupul lor, ci cu alţii din... vecini.

Mini-interviul săptămânii

DAN DIACONESCU, realizator Tele 7 abc, director „Cotidianul" şi „Oglinda"

-Cum arată ziua de lucru a unui ziarist care se împarte la trei locuri de muncă?

- Păi, cam aşa: la 12, la prânz, sunt la redacţia *Cotidianului*, unde stau până la ora 19. La 19 mă duc la biroul ziarului *Oglinda*, unde pun la punct documentările pentru emisiunea "Dintre sute de ziare". La 20,30 sunt la Tele 7 abc, la 21 intru în emisie. Plec de la *Tele 7 abc* la ora 22, mănânc, stau de vorbă cu colaboratorii mei, întâlniri. La miezul nopţii sunt la *Oglinda* unde dau Bun de Tipar. La ora 1 noaptea citesc ziarele sosite la redaţie , la 2 noaptea plec acasă, mă uit la teve şi pe la 4 dimineaţa mă culc. Cam asta e o zi normală de lucru. Una specială înseamnă şi ocuparea dimineţii. Cam asta e.

- Ce credeţi că a impus* Dintre sute de ziare? *Să intrăm în culisele emisiunii dv. de la Tele 7 abc, cel mai bun talk-show existent în România!

- Am vrut de la început să fac o emisiune de dezvăluiri. Când a venit domnul Buhoiu la Tele 7 abc, dânsul a fost de acord cu emisiunea mea, eu am cerut ora 21, când pe alte canale sunt filme. S-a acceptat ora, dar doar 30 de minute. Eu le mai depăşesc, am ajuns acum la 45 de minute.

- Când e vorba despre dezvăluiri, apar şi problemele, nu?

„NIMENI NU-ŢI DĂ PE GRATIS NIMIC"

- Am avut şi eu. După două luni de emisiune, oamenii nu mai voiau să facă dezvăluiri pentru că a doua zi păteau câte ceva. Sau ziceau că nu mai vin la emisiunea mea pentru că vin la ea numai infractori. Am lărgit aria invitaţilor şi am trecut şi peste asta. Al doilea obstacol a fost reacţia Puterii. Au fost probleme şi pentru Tele 7 abc, şi pentru mine. Toate astea au culminat cu dezvăluirile Ronei Hartner. N-au ştiut atunci ce să facă. Să închidă postul, să mă închidă pe mine... Dacă mă închideau, deveneam un fel de caz Ilaşcu, aşa că au hotărât să mă lase în pace. Cert e că eu am făcut emisiunea mereu ca fiind ultima. Puterea m-a obligat să fac emisiuni foarte bune. Acum nu mai vor să închidă Tele 7 abc, vor să mă închidă pe mine! Poate că ar trebui să dau mită ca să fiu arestat. Mi-ar creşte faima, nu?

- Puteaţi face această emisiune şi la alt canal de televiziune?

- Nu ştiu dacă un sfert din emisiuni le puteam face la alte posturi teve. Sunt interese mari. Mă întreabă lumea de ce nu mă duc în altă parte. Decât să-mi dea 100000 dolari şi să nu pot face emisiunea cum vreau eu, mai bine stau la Tele 7 abc.

- Lumea vă urmăreşte emisiunea cu sufletul la gură. Aveţi şi adversari?

- Mai primesc telefoane că declanşez război civil, că atentez la siguranţa naţională şi altele de genul ăsta. Prin oraş unii se duc să ceară o butelie şi dacă n-o primesc spun că se duc la Diaconescu, în emisiune. Alţii cred că citesc pe prompter textul, că nu pot vorbi aşa de repede fără să citesc un text. Nu fac asta niciodată. Mă gândesc la telespectator ca la mine. Dacă nu-mi place ceva - schimb canalul, nu? Uneori cred că dau prea multe lucruri tari pe post şi mă tem de o inflaţie de dezvăluiri. Totuşi, emisiunea creşte în sondaje, eu o fac de 13 luni.

- Cum se explică totuşi faptul că aveţi putină publicitate în timpul emisiunii?

- Între 9 şi 10 seara am audienţă mai mare decât Antena 1 şi Protv. Azi, 23 septembrie, am o emisiune foarte tare care nu mă lasă să dorm de vreo lună, şi cu toate astea am mari probleme cu agenţiile de publicitate care nu vor să dea publicitate în emisiunea mea pentru a nu se înţelege cumva că ei sponsorizează dezvăluirile din timpul emisiunii mele. Cum vedeţi, Omerta este instalată la nivel naţional. Eu aş vrea să existe şi alte emisiuni ca asta a mea, să nu mai fie presiunea doar pe capul meu.

- Sunteţi un idealist? N-aveţi vilă, n-aveţi Mercedes.

- Sunt tânăr. Nu mă grăbesc. Dacă iei un milion de dolari pe publicitate, nu mai poţi ataca pe nimeni. Totul se plăteşte în viaţă, nimeni nu-ţi dă pe gratis nimic. Nu-i invidiez pe colegii mei ziarişti. Dar nici nu vreau să apar la rubrica „Îmbuibaţii" din Cotidianul!

GEORGE CUŞNARENCU

Şcoală de dresaj pentru peşti!

Multe vieţuitoare, din felurite specii, pot deprinde anumite reflexe cu ajutorul unor dresaje specializate. De la şerpi şi până la elefanţi, acestea încântă ochiul spectatorilor

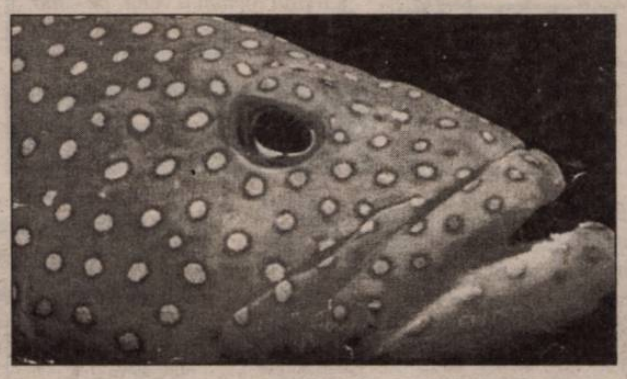

din marile circuri ale lumii. Dar „dresura" de peşti este una din cele mai bizare posibile. Cercetătorii scoţieni de la Universitatea Stirling au reuşit să dezvolte reflexul Pavlov la unele specii de peşti, cu ajutorul sunetelor. După o perioadă ce diferă de la specie la specie, ei au avut un succes remarcabil. Hrănirea a început să se facă ori de câte ori peştii auzeau un anume semnal sonor. Oamenii de ştiinţă speră ca prin această metodă să frâneze dispariţia unor specii pe cale de dispariţie. Cei mai vizaţi sunt sturionii şi unele specii exotice de mare valoare.

Croitorii... virtuali

În cadrul proiectului european „Comedia", societăţi şi institute de cercetare din multe ţări europene dezvoltă în cooperare un sistem de concepţie şi vizualizare în trei dimensiuni (3D) a veşmintelor. Acest sistem va permite stiliştilor, designerilor şi modeliştilor să-şi evalueze creaţiile, studiindu-le cu ajutorul unor manechine virtuale care se vor mişca după dorinţă pe monitorul computerului. Costurile şi timpul necesar punerii la punct al unui nou model vor fi reduse la jumătate graţie acestui sistem.

Ce le trece unora prin minte?!

Alergarea uşoară, jogging-ul, este recomandată de toţi medicii şi este un obicei respectat cu religiozitate în mai toate ţările lumii, căci este - se pare - cel mai bun antistres. Dar sunt câteva persoane pe lumea asta care, având acest hobby, deţin recorduri uluitoare. Performanţele acestora pot fi considerate, pe bună dreptate, de-a dreptul astronomice. Iată o succintă selecţie:

Douglas Alistair Pirie (Anglia) a alergat în 40 de ani nu mai puţin de 347000 kilometri (distanţa medie de la Pământ la Lună fiind de 384000 km).

Australianul Trevor Harris şi-a propus şi a realizat o performanţă unică: a alergat încontinuu timp de 1000 de ore, de la 25 aprilie până la 6 iunie 1989.

Puteţi alerga şi în ştafetă, împreună cu prieteni şi cunoscuţi dornici de mişcare. O cursă de excepţie a adunat 2660 de norvegieni, iar distanţa parcursă - timp de două luni - a fost de 16936 kilometri.

Alergarea pe scările blocurilor se mai numeşte şi maraton vertical ! Este un gen mai special, pentru care vă trebuie o inimă foarte bună. Să amintim, cu „invidie", că cele 1575 de trepte ale celebrului Empire State Building au fost urcate alergând în l0 minute şi 59 secunde, de către Pete Squires.

Dar Michael Round a fost mai rapid; el a urcat cele 1760 de trepte ale celor mai înalte clădiri din lume - CN Tower din Toronto - în 10 minute şi 10 secunde! Lor li se adaugă şi un altfel de record: curierul Bill Stevenson a urcat cele 334 de trepte ale Parlamentului britanic de 3756 de ori în 14 ani de serviciu, ceea ce înseamnă în total o înălţime mai mare decât a Everestului...

În numărul viitor

■ Un alt automobil al mileniului III!? ■ Misterele visului ■ Viaţa - miraculoasa creaţie a Timpului ■ Meningita şi conjunctivita sau despre importanţa igienei ■ Lumea de basm a peşterilor ■ Civilizaţia oraşelor scufundate ■ Actriţe care ştiu să sfărâme... inimi ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 436 • ANUL XLII • 30 SEPTEMBRIE 1999 • 16 PAGINI • 3000 LEI Nr. 39 (2186)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro

Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Există un popor universal: nenorociţii.

TR. DEMETRESCU

•

O singură rugăciune am: „Doamne, să nu mă laşi niciodată să fiu mulţumit cu mine însumi!"

BLAGA

Irezistibila atracţie a invizibilităţii

ŢINTA: DISPARIŢIE TOTALĂ!

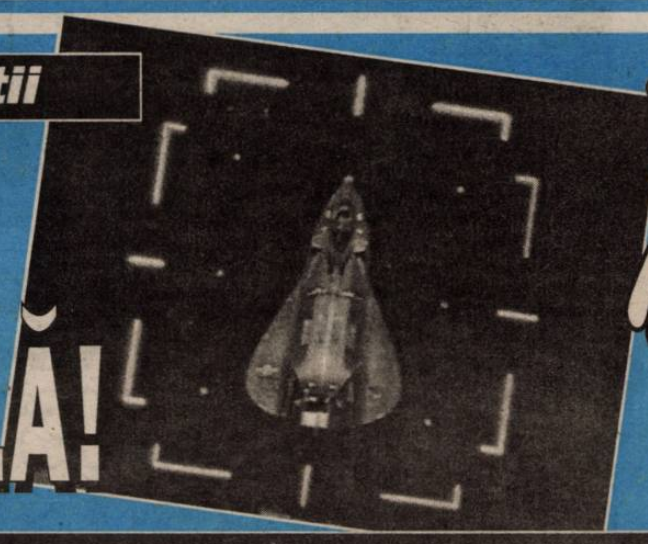

Timp şi profeţie

MISTERELE VISULUI

LUMEA DE BASM A PEŞTERILOR

Un congres pentru mileniul III!

Pentru prima dată în istoria erei cosmice, Bucureşti va fi, timp de şase zile (4-9 octombrie), Capitala cosmonauticii mondiale! Cel de-al XV-lea Congres Planetar al Asociaţiei Exploratorilor Spaţiului Cosmic, care se va desfăşura în această perioadă, se va bucura de participarea a 35-40 de cosmonauţi şi... cosmonaute din Franţa, SUA, Germania, Japonia, Ungaria, Polonia, Austria, Rusia, Mongolia, Olanda şi Arabia Saudită.

Organizarea la Bucureşti a acestui Congres - având ca temă *„Spaţiul cosmic şi astronomia - spre noul mileniu"* - a fost posibilă graţie străduinţelor depuse de primul cosmonaut român, Domnul Dumitru Dorin Prunariu, preşedintele onorific al Congresului...

- TVR 1 - TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Viaţa - miraculoasa creaţie a Timpului 5

Meningita şi conjunctivita sau despre importanţa igienei 7

femina club 6

Congres jubiliar de astronautică 8

Civilizaţia oraşelor scufundate 10

Întâmplări adevărate 11

Actriţe care ştiu să sfărâme... inimi 13

Bibliotecă judeţeană

MUZICARTA

Puţină muzică şi doar două anotimpuri

Ne apropiem de luna octombrie, vorba sloganului inversat, iarna-i aici, vara-i departe. Am uitat zilele în care ne topeam în negreala asfaltului când meteorologii de ocazie ne asigurau în fiecare zi că urmează să vină zile mai reci şi acelea soseau doar în imaginaţia fierbinte a starurilor teve autohtone. Acum, în prag de iarnă ni se promit iluzorii zile călduroase. Am rămas cu doar două anotimpuri sau doar noi am mai îmbătrânit niţel?

Vorbeam în numărul trecut despre părinţii spirituali ai unor cântăreţi deveniţi foarte populari. Îl ascult acum, în după amiaza asta ploioasă, pe Leonard Cohen,

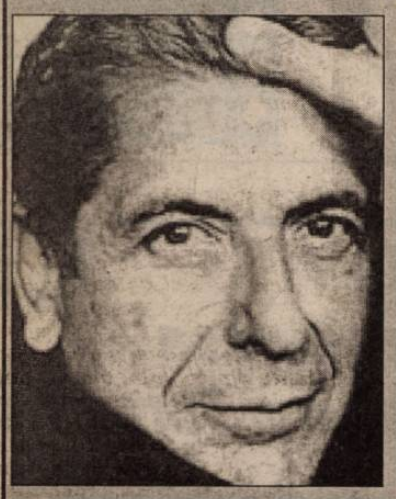

cel care spunea că s-a „născut cu harul unei voci de aur". Ascult o melodie care se numeşte *Tower of Song* (Turnul Cântecului) şi recunosc că Leonard Cohen este şi el tatăl spiritual al multor cântăreţi. Auziţi ce spune: *Toţi prietenii mei s-au dus şi părul mi s-a albit/ Simt lipsa locurilor în care obişnuiam să mă joc/ mi-e dor de puţină dragoste dar nu mă întorc acasă/ Îmi plătesc chiria zilnică în Turnul cântecului...* Sunt sigur că melodiile lui precum *Suzanne, Hallelujah, I'm your Man, Nobody Knows, Dance me to the end of Love, Take this Waltz, The Future* (care îmi aduce cel mai bine aminte de Chris Rhea) vor rămâne mereu tinere şi asta e soarta doar a lucrului bine făcut, şi niciodată a surogatelor de-o vară.

Două rivale gata de luptă dreaptă

Lupta dintre cele două rivale eterne, le-am numit pe Mariah Carey şi Whitney Houston, e gata să fie declanşată în faţa fanilor. Mai întâi Whitney, cea care a jucat alături de Kevin Costner în *Bodyguardul*, film de pe urma căruia a cam încasat-o de la bărba-su Bobby Brown, a scos un album intitulat creştineşte *My Love is your Love*. Albumul, nu se ştie prin ce mister, este numărul unu în Europa în *Music & Media's European Top 100*, la secţiunea Albume, deşi în SUA, în clasamentul *Billboard* nu figurează decât pe locul 54 în Top 200. Or fi europenii mai creduli sau mai pretenţioşi americanii? Cert este că acest album s-a vândut în peste 5 milioane de exemplare şi că *Arista*, casa producătoare, vrea ca interpreta să-şi promoveze acest album nu în SUA, unde trebuie să convingă, ci în Europa aflată la picioarele ei (vorba vine). Turneul european va începe pe 23 octombrie şi va porni din Anglia pentru a se opri în Austria, la hotarele Europei de sud-est, ceea ce din punct de vedere al marketingului este o eroare.

Pe de altă parte, Mariah Carey, o dată divorţată de producătorul care o ţinea din scurt şi n-o lăsa să-şi arate nurii prin video-clipuri îndoielnice în care îşi etalează platitudinile muzicale, s-a gândit că n-ar strica să atace şi Internetul, gândind că astfel intră şi în atenţia altor vreo 80 de milioane de utilizatori. Noul ei iubit, un raper oarecare pe nume Jay-Z, se zice că o ajută să înregistreze noul album *Heartbreaker*, dar clipul single-ului cu acelaşi titlu este gata pentru a fi aruncat pe Internet. Rămâne de văzut dacă internauţii îi vor aprecia lascivitatea. Că despre muzică...

GEORGE CUŞNARENCU

Albumul Săptămânii

The Mississippi River Of Song – VARIOUS ARTISTS

Una dintre cele mai interesante compilaţii peste care am dat în ultimele două luni, poate cea mai reuşită de la acea *„Burning London"*, prezentată şi ea aici... Despre albumul de faţă încep prin a vă spune că are o puternică încărcătură emoţională, cele două CD-uri care alcătuiesc compilaţia reuşind să reproducă fidel o bună parte din atmosfera marelui fluviu şi a vieţii celor care au trăit şi trăiesc pe el sau pe malurile sale... Amestecul sonor este destul de divers, blues-ul fiind, totuşi, la loc de cinste! Nici nu se putea altfel... Pe lângă blues avem gospel, punk, muzică tradiţională indiană, punk şi grunge, nici unul din stilurile enumerate mai sus nu este strident, nici măcar cu o notă, contribuind decisiv la crearea atmosferei despre care v-am vorbit ceva mai înainte... *„The Mississippi River Of Song"* aduce la urechea melomanului european vocile mai multor nume cu un bun box-office în State dar absolut necunoscute pe Bătrânul Continent (de aceea nici nu am să vi le spun acum...), *Soul Asylum* fiind, poate, singurul care are trecere pe la noi...

POP-ROCK, de la A la Z

RICK DERRINGER

S-a născut pe 5 august 1947, în orăşelul Galena, din statul american Ohio, numele său real fiind *Richard Zehringer*. În zorii anilor'60 el fonda, împreună cu fratele său *Randy*, grupul *The McCoys*, aruncându-se în nebunia muzicală a acelor vremuri - rock and roll-ul! La mijlocul anilor'60, *Rick* se făcea, în sfârşit, cunoscut cu melodia *„Hang On Sloopy"* (o reluare rock a unei piese de rhythm&-blues - *„My Girl Sloopy")*, succes mondial şi una dintre marile clasice din istoria rock-ului! În pofida câtorva înregistrări de succes, *The McCoys* aveau să se stingă la finele anilor'60, *Derringer*, rebotezat acum, îşi oferea serviciile starului în ascensiune al blues-ului texan - *Johnny Winter*, trăgând după el şi trupa sa, ca una de acompaniament pentru albinosul *Winter!* Astfel înregistra al doilea mare succes din cariera sa - *„Rock'n'Roll Hoochie Koo"*... În 1973 *Derringer* ieşea din umbra lui *Winter* cuplându-se cu fratele acestuia, organistul *Edgar*, pentru ca la finele aceluiaşi an să se lanseze solo, începând editarea unei serii de albume de hard melodic. Foarte solicitat de atunci încoace, *Rick Derringer* avea să-şi împartă activităţile între jam sessions de excepţie, cu *Steely Dan, Todd Rundgren, Bette Bidler*, producţie (pentru *Al Yankovic*, celebrul comic), muzică de film şi editarea de casete video cu lecţii de chitară. Dacă aveţi posibilitatea, nu rataţi ocazia de a asculta două albume: *„All American Boy"* (1974) şi *„Live"* (1977)...

JACKIE DESHANNON

Compozitoare şi solistă nord-americană. S-a născut pe 21.8.1944, numele sau real fiind *Sharon Myers*. A debutat în 1959 ca *Sherry Lee Myers*. Din 1960 se mută la Los Angeles, începând să compună, de-a lungul anilor oferind hituri pentru *The Byrds, Brenda Lee, Rick Nelson, The Searchers, Helen Shapiro* şi mulţi alţii! Este co-autoare a celebrei *„Bette Davis Eyes"* a lui *Kim Carnes*, tot ea legându-şi, pentru totdeauna, numele de alte două mari clasice: *„What The World Needs Now Is Love"* şi *„Put A Little Love In Your Heart"*. Este căsătorită cu compozitorul *Randy Edelman*, cei doi făcând o echipă excelentă (şi) pe plan muzical, semnăturile lor apărând pe două coloane sonore de excepţie - *„Ghostbusters II"* şi *„Kindergarden Cop"*. Reţineţi compilaţia *„The Very Best Of"*, scoasă de *EMI*...

RENDEZ-VOUS pe Internet!

www.blondie.co.uk
www.julioiglesias.ro
www.supertramp.co.uk

Tolba cu SCRISORI

Florin Ilie - Craiova: Cvartetul familiei *Corr* continuă linia ascendentă, albumul lor *„Talk on Corner"* fiind deja triplu platinat! Am scris despre ei şi despre albumul respectiv cu câteva luni în urmă, revenirea asupra subiectului, fără informaţii noi substanţiale, fiind imposibilă! *The Corrs* (foto) sunt cei mai serioşi candidaţi la unul din viitoarele *BRIT Awards* din februarie 2000...

Dana Sima - Bucureşti: Despre *alternative*, ca mişcare, au curs râuri de cerneală începând cu 1968, anul în care au prins rădăcinile sale! Vârful a fost la mijlocul anilor'80 iar un reviriment s-a înregistrat în debutul anilor'90. Atitudinea „alternativă" a început prin scrierea de cântece cu angajament social şi contestatare, aventura continuând cu prezentarea lor în public, circuitul cluburilor permiţând audienţei să cunoască noile talente, acelea care nu se puteau exprima pe clasicul vinil, până când case ca *Virgin* sau *Island*, ca să le numesc pe cele mai cunoscute, nu şi-au adaptat producţia pentru ele... Apariţia unei puzderii de mici magazine de discuri specializate pe *alternative music*, adesea asociate cu locuri de întâlnire pentru melomani (cluburi, localuri de noapte, cafenele) a schimbat treptat această tendinţă, ajungându-se la crearea unei adevărate pieţe muzicale în domeniu, unde *alternativul* şi *rock*-ul au sfârşit prin a se combina. Ce a apărut de aici? O mulţime de curente muzicale, începând cu punk-ul şi încheind cu grunge-ul...

Nicolae Niţu - Orşova: Careurile dvs sunt supradimensionate (de 12/12) iar definiţiile sunt direct proporţionale cu dimensiunile grilei! Dacă le-am publica, atunci ar trebui să renunţăm la aproape o jumătate din pagina 15, fapt absolut imposibil! Părerea mea este că o grilă de 10/10 nu este deloc restrictivă, asta ca să vă răspund la întrebarea pe care mi-aţi adresat-o...

TOP albume

1) The Party Album - Vengaboys
2) The Very Best Of Buddy Holly
3) Snowfall On The Sahara - Natalie Cole
4) On The Six - Jennifer Lopez
5) Schizophonic - Geri Halliwell
6) The Hush - Texas
7) Californication - Red Hot Chili Peppers
8) Millenium - Backstreet Boys
9) Americana - Offspring
10) Ricky Martin - Ricky Martin

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Dumitru Mateuţă, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Dumitru Mateuţă

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Ţiţi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochinţu / Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Irezistibila atracţie a invizibilităţii

ŢINTA: DISPARIŢIE TOTALĂ!

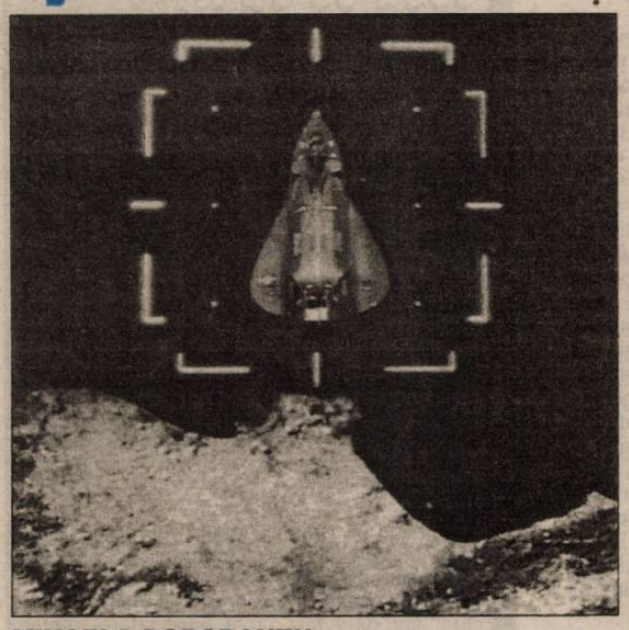

MIHAELA DOROBANŢU

Oamenii pot fi înşelaţi mai uşor - pot fi convinşi mai uşor, se pot autosugestiona chiar, aşa că nu este de mirare că tot visăm şi ne gândim la posibilitatea realizării invizibilităţii. Ce se întâmplă însă când recurgem la mijloacele puse la dispoziţie de tehnica modernă? Lucrurile pot deveni oarecum diferite, pentru că, în fond, este vorba de...

Ochiul necruţător al tehnologiei

Într-adevăr, omul dispune în momentul de faţă de un „ochi" care cu greu poate fi... păcălit: cel pe care i-l oferă performanţele cu totul aparte ale tehnologiei moderne.

Datorită lui au dispărut graniţele indivizibilităţii lumii microscopice – putem „fotografia" atomii, putem „vedea" frumuseţea stranie a urmelor lăsate de un fascicul de electroni care străbate un corp din plastic, am deschis spre Pământ sau spre cer „ferestre" infraroşii, radio sau ultraviolete prin care putem privi practic oriunde şi oricând. Putem inclusiv încerca să căutăm faimoasa materie neagră, materia ascunsă care constituie aproximativ 90 la sută din întreaga cantitate de materie din Univers şi care... lipseşte! Am străbătut o distanţă enormă din anul 1665 când englezul Robert Hooke construia o primă variantă a microscopului, capabil să mărească de 40 de ori şi folosea pentru prima oară cuvântul „celule" pentru a desemna minusculele structuri pe care le vedea pentru prima oară în ţesuturile biologice. Nu ne mai putem declara mulţumiţi doar dacă nu putem fi văzuţi de ochii omului, pentru că există instalaţii de supraveghere care „văd" căldura corpurilor şi le pot aduce pe ecran chiar şi în mijlocul întunericului celui mai compact.

Astfel, cu cât s-au deschis mai mult posibilităţile noastre de sondare în invizibil, cu atât mai puternică a devenit – tot pentru oameni – provocarea realizării unei „ţinte" finale:

Proiectul invizibilitate

Am ales acest titlu pentru că el a fost dat încercării celei mai controversate în această direcţie: faimosul şi atât de discutatul şi contestatul „Experiment Philadelphia" a cărui origine se spune că s-ar afla în „sarcina" primită de militari în timpul celui de-al doilea război mondial de a realiza „camuflajul total".

Pentru militari, marele „pericol" în calea invizibilităţii este radarul. Cum să-l păcăleşti? Dintr-o asemenea întrebare s-a născut bombardierul american F-117 (celebrul Stealth), utilizând suprafeţe construite în aşa fel încât să devieze undele radar, materiale transparente la microunde şi vopsele capabile să absoarbă aceste unde. „Chiar şi casca pilotului este proiectată pentru a nu reflecta undele radar", arată Andrea Nativi, redactor şef al Revistei Italiene de Apărare, care continuă, spunând că, în condiţiile unor asemenea performanţe, „urma lăsată pe ecranul radarului de avionul american de vânătoare JSF pare cea a unei mingi de tenis"!

Nici navele nu au rămas în urmă: culoarea lor cenuşie care le făcea să se confunde cu fondul marin nu mai ajungea. Aşa au apărut fregatele franceze din clasa La Fayette, practic indistinctibile, sau performanţa englezilor care au reuşit să facă să dispară un întreg portavion – Sea Wraith, sau „Fantoma mărilor". Glumă? În nici un caz: firma Vosper, care l-a proiectat, a prevăzut posibilitatea de a-l „înfăşura" complet într-o ceaţă artificială „sprayată" pe el, ascunzându-l astfel şi celor mai curioşi ochi infraroşii.

Şi când te gândeşti că până mai ieri se zâmbea cu neîncredere, sau ca în faţa unei simple poveşti, când se scria sau povestea despre ceaţa verzuie care înconjura nava Eldridge, care dispărea total pentru a reapare o dată cu risipirea ultimelor picături de ceaţă...

Există o graniţă ultimă?

Poate că orgoliul ne-ar tenta să spunem nu. Dar această graniţă totuşi există. Ea este fixată de indeterminismul cuantic, adică de acel „ceva" care se face simţit pe măsură ce coborâm mai jos în interiorul materiei, unde corpuri, particule, tot ce formează baza „vizualizării" noastre obişnuite devine doar o undă difuză parcurgând spaţiul. „Acolo", în adâncuri, nu ştim bine niciodată, nici exact unde ne aflăm, nici exact cu ce viteză mergem.

Dacă nu cumva, într-un fel, aceasta ar fi chiar una din formele finale ale visului nostru despre invizibilitate.

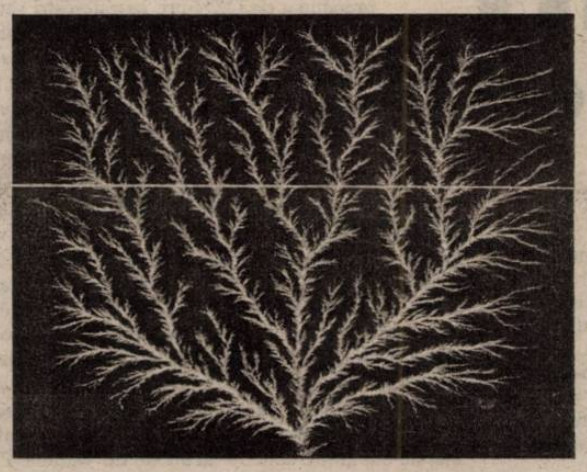

UN ALT AUTOMOBIL AL MILENIULUI III!?

DORIN MĂRAN

Cu toate că în SUA benzina nu se scumpeşte în fiecare lună, ca la noi, un fizician texan şi-a „sacrificat" opt ani din viaţă pentru a realiza prototipul unui automobil propulsat de azot lichid transformat în gaz de către căldura mediului ambiant.

„Această idee mi-a venit, mărturiseşte fizicianul Carlos Ordonez, în timp ce discutam cu un prieten ce suferea de astm. Am discutat printre altele de poluare. Ultimii zece ani au făcut din oraşul nostru un infern. Evident, principalele responsabile de acest lucru sunt maşinile. Ce s-ar mai putea face pentru planeta asta îmbâcsită? Să inventezi maşini care să meargă cu „aer"! A doua zi, am lansat studenţilor mei provocarea: „aerul" ca mijloc de propulsie. Ideea, recunosc, nu era chiar nouă." După opt ani de cercetare Carlos Ordonez împreună cu echipa sa de ingineri au realizat un autovehicul botezat CoolCar care foloseşte drept carburant azotul lichid. Sistemul e simplu. Azotul este stocat într-un rezervor criogenic cu pereţii alcătuiţi din două învelişuri separate de vid pentru evitarea schimbului de căldură între exteriorul şi interiorul rezervorului. În acest fel azotul rămâne în stare lichidă la minus 125 de grade C. Pentru a acţiona motorul, rezervorul a fost echipat cu o pompă electrică menită să pună azotul sub presiune (între 30 şi 40 bari). Trecând într-un schimbător de căldură printr-o ţeavă asupra căreia acţionează un ventilator, azotul se încălzeşte şi redevine gazos. Din acest moment, presiunea azotului din interiorul schimbătorului devine suficientă pentru a da naştere unei forţe capabile să acţioneze pistonul din interiorul unui cilindru. Împins de jos în sus datorită expansiunii gazului, pistonului, prin biela cuplată la un arbore cotit, imprimă o mişcare de rotaţie care este transmisă roţilor maşinii. Deocamdată prototipul realizat atinge o viteză maximă de 70 km/h., rezervorul său, de 180 l, permiţându-i să parcurgă doar 30 de km. Deşi parametrii nu sunt încă foarte „ispititori", unii producători de automobile s-au arătat foarte interesaţi de această inovaţie tehnico-ecologică. Fabricanţii ştiu că publicul e dornic să achiziţioneze maşini ecologice care „respectă" mediul ambiant. Şi din acest punct de vedere, CoolCar nu are concurenţi. Emisiile sale de gaze, chiar dacă ar fi de câteva milioane de ori mai mari, rămân inofensive. Având în vedere faptul că atmosfera e compusă într-o proporţie de 78 la sută din azot, fabricile îşi vor procura materia primă chiar din aer. În ceea ce priveşte concurenţa automobilelor electrice inventatorul texan e cât se poate de liniştit. Asta pentru că, pe de-o parte, bateriile cu plumb ale maşinilor electrice rivale afectează mediul, făcându-le necompetitive din punct de vedere ecologic în raport cu maşina sa iar pe de altă parte, pentru a face „plinul" cu aer, CoolCar are nevoie de câteva minute, în timp ce încărcarea bateriilor electrice se face în câteva ore. Inventatorul nu mizează însă doar pe aceste două avantaje. Încurajat de oamenii de afaceri interesaţi să finanţeze producţia automobilului, Carlos Ordonez a elaborat un proiect mai ambiţios, vizând realizarea unei maşini care să poată parcurge 400 de km cu un singur plin şi să atingă o viteză de 200 km/h. Evoluţia acestei tehnologii îi fascinează dar, în acelaşi timp, îi şi nelinişteste pe specialişti... Azotul e un „carburant" extrem de tentant dar manipularea sa implică riscuri mari, dacă ţinem seama de faptul că, la temperatura sa în stare lichidă de aproximativ -125 de grade, există un real pericol de explozie. Inventatorul american e însă lipsit de temeri în faţa rezervelor afişate de lumea ştiinţifică. Primul pas e deja făcut. CoolCar, în această primă variantă, funcţionează. Următorul pas – în 2003!

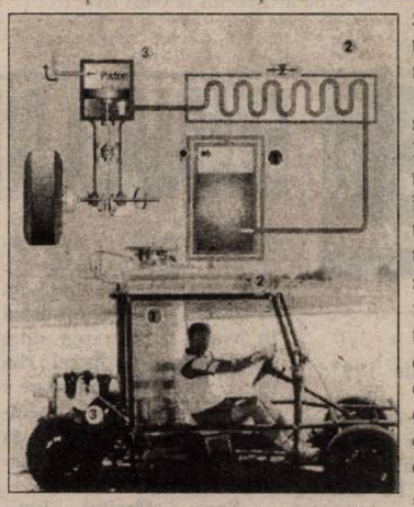

Omul de Neanderthal era... cretin?!

Potrivit geografului american Jerome Dobson, Omul de Neanderthal nu era decât un nefericit bolnav de cretinism, datorită alimentaţiei deficitare în iod care era la originea unor diferenţe fizice şi psihice - îndeosebi o întârziere mintală - între neanderthalieni şi omul modern, întrucât primii trăiau departe de mare, sursă a iodului. Dobson a comparat 300 de schelete de neanderthalieni cu 17 schelete de cretini şi cu descrierile medicale ale cretinismului, această dramatică maladie datorată deficitului de iod care produce disfuncţia tiroidei. Dacă n-ar fi existat acest deficit de iod - şi, implicit, cretinismul -, susţine cercetătorul american, Omul de Neanderthal ar fi fost aidoma nouă! Majoritatea comunităţii ştiinţifice consideră concluziile lui Dobson ca fiind cel puţin pripite, întrucât nu poate fi redusă existenţa unei verigi importante din evoluţia omului doar la patologie. Mai mult, unii chiar îl bănuie pe specialistul american că doreşte doar să demonstreze că Omul de Neanderthal nu a fost decât un eşec evolutiv, un sub-om.

Un nou element supergreu

Nucleele atomice foarte grele, cu peste 100 de protoni, sunt în general instabile, însă modelele teoretice prevăd că, dincolo de un anumit prag al numărului de protoni şi neutroni, anumite elemente supergrele pot fi deosebit de stabile. La Institutul de Cercetări nucleare de la Dubna (Rusia), o echipă ruso-americană se pare că a făcut un pas important în această direcţie, reuşind crearea unui „monstru" atomic, cu un nucleu înzestrat cu 114 protoni şi 184 neutroni, din ciocnirea unui atom de calciu cu unul de plutoniu. Acest nucleu supergreu a trăit 30 de secunde înainte de a se dezintegra în elemente mai uşoare.

Vestigii ale unei hipernove

Pentru a explica teribilele emisii de radiaţii gamma, de foarte înaltă energie şi cu o durată extrem de redusă, detectate aproape zilnic în Cosmos, astronomii au avansat ipoteza fuziunii stelelor neutronice sau a găurilor negre din galaxii îndepărtate. Aceste explozii - cele mai violente din câte pot fi imaginate - care trădează ciocnirea unor astfel de obiecte cosmice au loc la multe miliarde de ani-lumină şi sunt, practic, imposibil de observat direct. Recent, astronomii de la Universitatea din Illinois, SUA au descoperit că doi nori de gaze, situaţi în galaxia M 101 (Messier 101), aflată la circa 15 milioane de ani-lumină, atribuiţi până nu de mult unor supernove, provin de fapt de la nişte hipernove foarte vechi. Studiul vitezei de expansiune, extraordinar de ridicată, a acestor nori pare să confirme ipoteza.